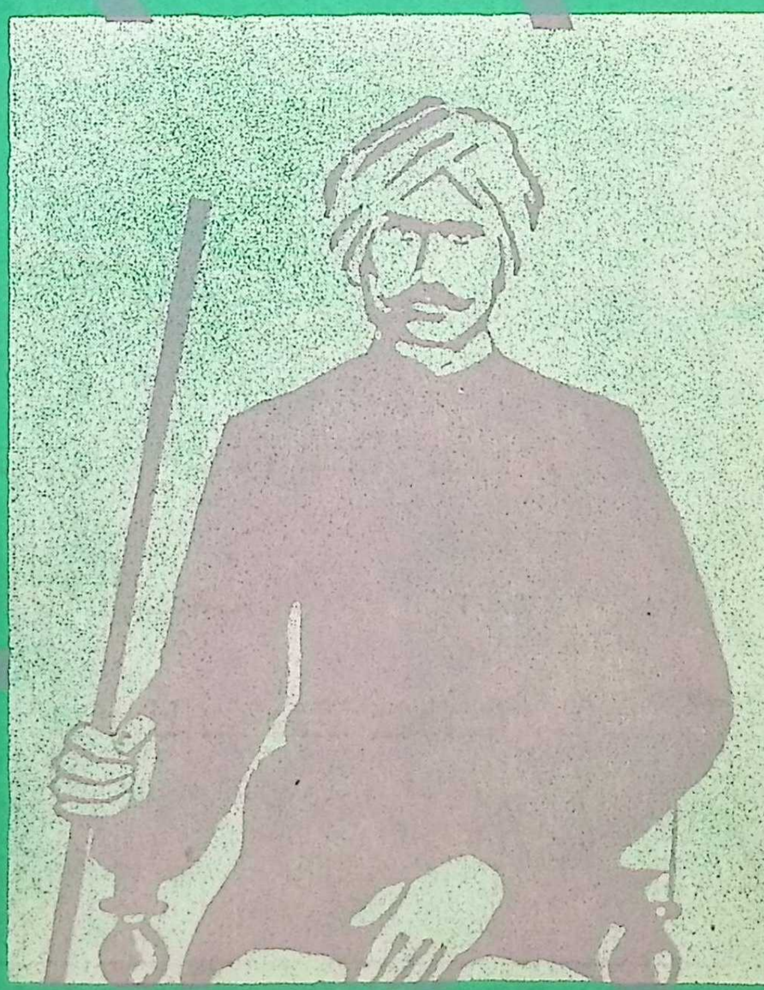
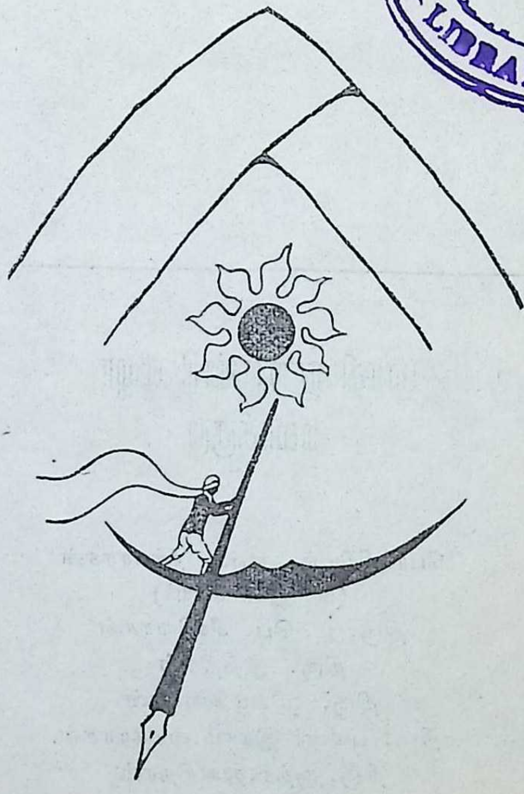
பாரதி
1982



சிவகங்கை பாரதி நூற்றாண்டு விழா மலர்

பாரதி 1982



சிவகங்கை
பாரதி நூற்றாண்டு விழா மலர்

பாரதி நூற்றாண்டு விழா
மலர்க்குழு

பேராசிரியர். எஸ். நாகராசன்
(பொறுப்பாசிரியர்)
திரு. ம. பெ. சீனிவாசன்
திரு. இந்திரன்
திரு. மீ. மனோகரன்
திரு. புலவர் இராம.வரதராசன்
திரு. ருத்ர.துளசிதாஸ்
திரு.ஆர். துரைசாமி
திரு. எஸ். நடராசன்

அட்டை: பி. ஞானவேலு
அச்சாக்கம்: அகரம் சிவகங்கை
விலை ரூபாய் பத்து

62

அந்த மூன்று நாட்கள்....

1982 டிசம்பர் 24, 25, 26...

சிவகங்கை வரலாற்றில் அந்த மூன்று நாட்கள் வெறும் நாட்கள்அல்ல; கிழித்தெறிந்தவுடன் விழும் காகித நர்ட்கள் அல்ல. விழா நாட்கள்!

சுதந்தரகாண்டத்தில் ஊமைத்துரையின் அடைக்கலப் படலம் நிகழ்ந்த மண்ணில்—வீர மைந்தர்களின் கண் சிவந்ததால் மண் சிவந்த மறவர் மண்டலத்தில்—புது யுகத்தைத் திறந்துவைத்த புரட்சிக் கவிக்கு விழா......

'ஓராயிரம் வருடம் ஓய்ந்து கிடந்த பின்னர்
வாராது போல் வந்த' மணிக்கவிக்கு விழா...

மகாகவியின் நூற்றுண்டு விழா நிகழ்ந்தஇடம் வரலாற்றுப் பண்பாடும் பழையஅரண்மனே...

ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து உயிர்நீத்த வீரமன்னர் முத்துவடுகநாதர் ஆண்ட அரண்மனே...

வடக்கில் ஒரு ஜான்சிராணி தோன்றுவதற்கு முன்பே, மகாகவி விரும்பியதைப் போல் ஆணுக்கு நிகராக மட்டுமல்ல, ஆயுதமும் ஏந்தி அந்நியப்படைகளைச் சந்தித்த வேலுநாச்சியார் அரசோச்சியது இங்கேதான்.

1801-ஆம் ஆண்டு, முதல் முறையாக சுதந்தரப் பிரகடனம் செய்து ஆங்கிலேயரை நடுங்க வைத்த மாவீரர் மருதுபாண்டியர் கீர்த்தி ஒளி வீசியதும் இங்கேதான்.

கந்தசாமிப் புலவர், சர்க்கரைப் புலவர், சாந்துப் புலவர், குழந்தைக்கவிராயர், கவிகுஞ்சரபாரதி, வேம்பத்தூர் பிச்சுவையர், வெண்பாப்புலிக் கவிராயர், முத்துசாமிப் புலவர் முதலிய புலவர் களும் ''தீர்க்கநலமேவும் சிவகங்கை" என்று தனது ''பஞ்சலட்சணத் திருமுகவிலாசம்'' என்னும் நூலில் சிவகங்கையின் புகழ்பரப்பிய வில்லியப்ப பிள்ளைபோன்ற முத்தமிழ் வித்தகர்களும் தத்தம் கவியாக்கங்களை அரங்கேற்றியதும் இங்கேதான்.

இந்தக் கொலு மண்டபத்தில் செங்கோல் ஏந்தும் சமஸ்தானுதிபதி களுக்கு நிகராக சம-ஸ்தானம் வகித்த—எழுதுகோல் ஏந்திய கவிச் சக்கரவர்த்திக்கு விழா.

அரண்மனே வாசலில் ஒருபுறம், சுதந்தரம் என்ன சுக்கா மிளகா வாதாடிப் பெறுவதற்கு......போராடினுலன்றி வாராது என்று சிப்பாய்நடைபோட்டுத் தேசியப்படை நடத்திவந்த நேதாஜி சுபாசந்திரபோசின் சிலே...

இன்னெருபுறம் ''முடிவிலாக் கீர்த்தி பெற்ருய்; புவிக்குள்ளே முதன்மை பெற்ருய்'' என்று பாரதி பாடிப்பரவிய காந்திமகாத்மா வின் சிலே.

அரண்மனை உள்ளே தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க.வின் பெயரில் பெரிய பந்தல்; தென்னங்கீற்றினால் வேயப்பட்ட மாநாட்டுப் பந்தல்.

திரு. வி.க.வின் தமிழ்போல் ஏற்றமும் எழிலும் வாய்த்த பந்தல்...

பந்தலில் மட்டுமல்ல, பழைய அரண்மனை முழுதுமே மக்கள் என்று சொல்லும் அளவுக்கு எங்கும் 'வெள்ளம்போல் தமிழர் கூட்டம்.'

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கவிப்பெருக்கு... கலைப் பெருக்கு!

அந்த மூன்று நாட்களில் சிவகங்கை ஒரு கவிகங்கையில் மூழ்கியது...

கவிராத்திரி, பட்டிமன்றம், வழக்காடுமன்றம், உரையரங்கம், சுவையரங்கம், தெருக்கூத்து, ஆடல் பாடல்...காலை ஒன்பது மணியிலிருந்து இரவு இரண்டுமணிவரை எத்தனை நிகழ்ச்சிகள்...! எத்தனை காட்சிகள்!

அரசியல் தலைவர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள் விழாவின் வெற்றிக்கு விழுதுகளாய்த் தென்பட்டார்கள் என்றால் வேராய் விளங்கியவர்கள் எத்தனைபேர்!

அவர்கள் யார்யார் என்று பட்டியல் போட்டுக் காட்டலாம்.
எவ்வளவோ பாராட்டலாம்...

என்றாலும்...

அவர்கள் யார்... நாம் யார்...?

எல்லாரும் பாரதி சமுதாயத்தின் அங்கங்கள்...

ஒருவர்இன்னொருவருக்கு—மாலை சூட்டுவதா?

□

மகாகவியின் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ச்சிகள் காற்றோடு கலந்து கரைந்து விடாமல் காலமெல்லாம் நிலைத்து நிற்கும் வண்ணம் தொகுக்கப்படுகின்றன... புகைப்படங்களுடன் சொற்பொழிவுகள் அனைத்தும் புத்தக வடிவம் பெறுகின்றன.

பாரதியைப்பற்றிய கவிதைகள் கட்டுரைகள் முதலியனவும் வேறுசில தொகுப்புகளும் 'பாரதியம்' என்னும் பெயரில் விரைவில் வெளிவர விருக்கின்றன....

இவற்றின் வருவாய் அனைத்தும் பாரதி நூற்றாண்டு விழாக் குழுவின் சார்பில் அமையவிருக்கும் பாரதி மண்டலத்தைச் சேரும்.

முன்னோட்டமாக...

இதோ இந்த மலர்...

புதுமையும் பொலிவும் மிக்க தாமரை மலர்...

வணிகப் பெருமக்களும், தொழில் அதிபர்களும் விளம்பரம் செய்து இதை மலர வைத்திருக்கிறார்கள்...

கவிஞர்களும் அறிஞர்களும் இதை மணக்க வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு எவ்வளவோ நன்றி சொல்லலாம்...

என்றாலும்...

இவர்கள் யார்... நாம் யார்...?

எல்லோரும் பாரதி சமுதாயத்தின் அங்கங்கள்...

ஒரு கை, இன்னொரு கையைக் குலுக்குவதா?

மீரா

பதிப்பாசிரியர்

सत्यमेव जयते

RASHTRAPATI BHAVAN
NEW DELHI INDIA

December 2, 1982



I am glad to know that the people of Sivaganga, Ramanathapuram District are going to commemorate the Birth Centenary of Mahakavi Subramania Bharathi from 24th to 26th December 1982.

The works of Mahakavi Subramania Bharathi contain the essence of our cultural and literary traditions. The appeal of his poetry is universal and transcends all geographical barriers. Through his patriotic songs, he inspired the freedom movement and his message electrified the entire people. It is a great blessing for this country that from time to time its destinies have been moulded by sages and thinkers like Subramania Bharathi. His life and teachings are more relevant today when unity in thought and action is of utmost importance for the progress of our country. My best wishes for the success of the Centenary Celebrations of Mahakavi Subramania Bharathi.

ZAIL SINGH

DEFENCE MINISTER, INDIA

புது தில்லி-110011
டிசம்பர் 9, 1982

சிவகங்கை நகரில் பாரதி நூற்ருண்டு விழாக் குழுவினர் தேசீயக் கவிஞரின் பிறந்தநாள் விழாவினைச் சிறப்பான முறையில் கொண்டாடவிருப்பதறிந்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். விழா சிறப்புற நிகழவும், அதனையொட்டி வெளியிடவிருக்கும் மலர் பொலிவுடன் விளங்கவும் என்னுடைய நல்வாழ்த்துக்கள்.

ஆர். வெங்கட்ராமன்

தலைவர்,
பாரதி நூற்ருண்டு விழாக்குழு,
சிவகங்கை,
ராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

MINISTER OF STATE
MINISTRY OF AGRICULTURE
& RURAL RECONSTRUCTION
KRISHI BHAVAN
NEW DELHI—110 001

MESSAGE

I am happy to learn that the Bharathi Centenary Celebrating Committee will be celebrating the Birth Centenary of National Poet Subramania Bharathi from 24th to 26th December, 1982 at Sivagangai, Ramnad Dist and are also bringing out a Souvenir to mark the occassion.

Mahakavi Bharathi, born in Tamil Nadu, was a great poet and a patriot. His love of Tamil was matched only by his intense patriotism. I even now vividly recall those days in the early thirties of this century, when I was myself involved in the freedom movement and when it was Bharati's songs that were sung lustily and vibrantly and millions of people responded to their patriotic rhythm with feeling and fervour.

It was he who boldly struck new ground in the field of poetry and gave it an inspiring modern touch. What is more, he championed the cause of freedom not only on behalf of the nation but also on behalf of the individual. His invigorating songs gave the clarion call for freedom from fear, freedom from superstitions and freedom from poverty and ignorance. His was the voice of the poor and forlorn masses of the people and he dreamed of a World knit by ties of fraternal love and friendship.

In short he was the poet of the people and for the people. His name will ever remain enshrined in the hearts of all those who stand for humanism in all its variegated aspects.

I wish the Centenary Celebrations all success and may the Souvenir be a fitting tribute to the Mahakavi's immortal fame.

(R.V. SWAMINATHAN)

December 10, 1982

ம. பொ. சிவஞானம்
தலைவர்
தமிழ்நாடு
சட்டமன்ற மேலவை

புனித ஜார்ஜ் கோட்டை
சென்னை-600 009
15-12-1982

தலைவர்
பாரதி நூற்றுண்டு விழாக்குழு,
2, சிவன்கோவில் தெற்குத் தெரு.
சிவகங்கை-623 560

அன்புடையீர்,

வணக்கம். பாரதி நூற்றுண்டு விழாவையொட்டி சிறப்பு மலர் ஒன்று வெளிவரவிருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். புதுமைக்கவி — புரட்சிக்கவி — தேசீயக்கவி என்றெல்லாம் பாராட்டப்படும் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரை வருங் காலச் சந்ததியினர் நினைவில் கொள்ள இத்தகு சிறப்பு மலர் பெரிதும் துணைபுரியும். சிறப்பு மலர் தமிழ் மணம் கமழ அமை யுமாறு எல்லாம் வல்ல இறையருளைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

பாரதி புகழ் வளர்க்கும் அன்பர்கள் அனைவருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

அன்புள்ள,
ம.பொ. சிவஞானம்

கா. இராசா முகமது, பி.ஏ.,பி.எல்.
நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர்.

தலைமைச்செயலகம்,
சென்னை-600 009.
நாள்: 18-12-1982.

அன்புடையீர்,

தமிழ்மொழி, தமிழ் இன வளர்ச்சிக்காகவும், இளம் சமுதாயத்தினரிடம் பகுத்தறிவு மிளிர வேண்டும் என்ற பெரு நோக்கோடும் வாழ்நாளெல்லாம் அயராது பாடுபட்ட பெருங்கவிஞர் பாரதியாரின் நூற்றுண்டு விழாவை சிவகங்கைச் சீமையில் சிறப்பாக கொண்டாட இருப்பது அறிந்து பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம், எல்லோரும் இந்நாட்டு மக்கள் என்ற ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியை மக்களிடையே வலியுறுத்திய மகாகவி பாரதியின் புகழைப் பாரெல்லாம் பரப்ப வேண்டும் என்ற சீரிய நோக்கோடு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்று பட்டிதொட்டியெல்லாம் பாரதியாருக்கு விழா எடுத்துள்ளார்.

விடுதலை வேள்விக்கு எரிவளர்க்கும் நெய்போல சுதந்திரப் போராட்டப் பாடல்களை மட்டும் பாரதியார் பாடவில்லை. விடுதலை பெற்ற இந்தியா, சமூக பொருளாதார அரசியல் வாழ்வில் எப்படி வாழவேண்டும் என்று எதிர்கால இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டியாகவும் பாரதியார் திகழ்ந்தார்.

தமிழ் இனம் தலை நிமிர்ந்து வாழ பாரதி நமக்கு உணர்த்திய கருத்துக்குவியலை நாம் போற்றி பின்பற்றி மொழிப்பற்றையும் நாட்டுப்பற்றையும் வளர்த்து வாழ முயலுவோமாக.

சிவகங்கையில் நடைபெறவிருக்கும் விழா இனிது நடைபெற என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்புடன்,
கா. இராசா முகமது

பெறுநர்

தலைவர், பாரதி நூற்றுண்டு விழாக்குழு,
2, சிவன்கோவில் தெற்குத் தெரு,
சிவகங்கை-623 560
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

டாக்டர்
எச்.வி. ஹண்டே
சுகாதார அமைச்சர்.

புனித ஜார்ஜ் கோட்டை
சென்னை-600 009.
நாள்: 16-12-82

வாழ்த்துச் செய்தி

மகாகவி பாரதியின் நூற்றுண்டு விழாவினைக் கடந்த ஓராண்டு காலமாகச் சிறப்புடன் நடத்தி வருகிறது, தமிழ்நாடு அரசு. கவிஞன் காண விழைந்த புதிய சமுதாயத்தினைச் சமைத்திடும் பல்வேறு ஆக்கப்பணிகளை நிறைவேற்றி வருகின்றோம்.

பாரதி புகழினைப் பரப்பும் பணியில் சிவகங்கை பாரதி நூற்றுண்டு விழாக்குழு ஈடுபட்டுள்ளது அறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். குழுவினரின் முயற்சிகள் அனைத்தும் வெற்றி பெறவும்,பாரதியின் நினைவு நிலைத்து நிற்கவும் நமது பங்கினை நாம் நிறைவேற்றிட முயலவேண்டும்.

விழா இனிது நடந்தேற எனது இனிய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எச்.வி. ஹண்டே.

பெறுநர்
தலைவர்,
பாரதி நூற்றுண்டு விழாக்குழு,
2, சிவன்கோவில் தெரு
சிவகங்கை-623 560
இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

Phones off : 384738
381380
388062
381606

Res. : 344243

ALL INDIA CONGRESS COMMITTEE

24, AKBAR ROAD, NEW DELHI-110011

G.K. MOOPANAR, M.P.,
General Secretary

26-11-1982

அன்புடையீர்,

வணக்கம். தங்களுடைய 2-11-82 தேதியிட்ட கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றேன். மகாகவி பாரதியின் நூற்றாண்டு விழாவை மக்கள் விழாவாகக் கொண்டாடுவது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சி. தங்களுடைய நல்ல முயற்சிக்கு மனமார்ந்த நல் வாழ்த்துக்கள்.

விழா இனிது நடைபெறவும், மலர் சிறப்புடன் வெளிவரவும் என் நிறைவான நல்வாழ்த்துக்கள்.

அன்புள்ள,

ஜி. கே. மூப்பனார்

திரு. உ. சுப்பிரமணியன், எம்.எல்,ஏ.,
புரவலர்,
பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்குழு,
சிவகங்கை.

செ. மாதவன், பி.காம்., பி.எல்., 3-10-82
17-ஆருவது மெயின் வீதி,
இராசா அண்ணுமலைபுரம்
சென்னை-600 028

அன்புடையீர்,

வணக்கம். சிவகங்கைச் சீமைதனில் தமிழ்ப் புலவன் பாரதிக்கு விழா எடுக்கும் நிகழ்ச்சி கண்டு மகிழ்வுறுகிறேன். தமிழ் மண்ணின் வீர வரலாற்றைத் தரணிக்கு எடுத்துச்சொல்லும் தமிழ் மறவர் சரித்திரத்தால் நீங்காப் புகழ் படைத்த பூமி தனில் நடக்கும் பாரதி விழா மங்காப் புகழ் படைத்திட எனது வாழ்த்துக்களை இணைத்திடுகின்றேன். சிவகங்கையின் வரலாற்றுச் சிறப்புடன் புதிய உலகின் வளர்ச்சிக்கு நிலைக் களனுகப் புதுமைத் தலைநகராக விளங்கிட மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பயன்தராது போனுலும் பழமைச் சிறப்பைப் பாருக்கு எடுத்தியம்பும் வண்ணம் பாரதியார் விழா பாங்குற நடந்திட வாழ்த்துகின்றேன். புதுமைக் கவிஞராய் சமுதாயப் புரட்சிக்கு வித்திட்டு நாட்டு விடுதலை வேட்கையை ஊட்டி தேசீயக் கவிஞராக உயர்ந்து விளங்கிடும் பாரதி நமது தமிழ்க் கவிஞன் என்ற உணர்வுதான் மகிழ்ச்சியை நிறைத்திடு கின்றது. பாரதி புகழ் போற்றிடும் வண்ணம் தாங்கள் எடுக்கும் விழாவும், தமிழ் அறிஞர்கள் தொடுக்கும் மலரும் சிறந்து மணந்திட எனது வாழ்த்துக்களைக் குவிக்கின்றேன்.

செ. மாதவன்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

போன் : அலுவலகம்: 25952
இல்லம் : 22064

பேராசிரியர் ஜா. ராமச்சந்திரன்,
எம்.ஏ., ஏ. எம். (சிகாகோ)
துணைவேந்தர்

பல்கலைநகர்,
மதுரை-625 021

17-12-1982.

அன்புடையீர்,

மகாகவி பாரதி நூற்றாண்டு விழா சிவகங்கை நகரில் டிசம்பர் மாதத்தில் நடைபெறவிருப்பதை அறிந்து மகிழ்ந்தேன்.

பாரதியார் நாட்டினையும் மொழியினையும் தம் இரு கண்களாகப் போற்றிக் கவிதைகள் எழுதினார். இன்றும் அவர் கவிதைகளைப் படிப்போர்க்குப் புத்துணர்ச்சியும் விழிப்புணர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றன. அவர்தம் சிந்தனைச் செல்வங்களை மக்கள் அறிய விழா எடுத்தலும், மலர் வெளியிடலும் நற்பயன் நல்க வல்லன.

இத்தகைய பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்வோர் பெரும் பெரும் பாராட்டிற்குரியோர் ஆவர்.

மலர் சீரியவகையில் வெளிவந்து நற்பயன் தர என் நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தங்களன்புள்ள,
ஜா. இராமச்சந்திரன்

பெறுநர்:

புலவர் மீரா,
தலைவர்,
பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்குழு,
2, சிவன்கோவில் தெற்குத்தெரு,
சிவகங்கை-623 560.

வாழ்த்துரை

N. MAHALINGAM, B.Sc , F.I.E.,

Phone: { Off: 71164
Res: 77589
No. 31, Poes Garden,
MADRAS-600 086

சிவகங்கை பாரதி நூற்ருண்டுவிழாக் குழுவினர், மகாகவி ப்ரரதியார் நூற்ருண்டு விழாவை ஒட்டி ஒரு இலக்கியக்கலை மலர் வெளியிடுவது அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

நாட்டுப்பற்றையும் பெண் விடுதலையையும் முழு மூச்சாகவும் வாழ்க்கை லட்சியமாகவும் கொண்டு புதிய நோக்கில் ஒப்பற்ற தமிழில் பாடி சுதந்திர தாகத்தை எழுப்பியவர் யுகபுருஷ கவிஞன் பாரதி. எத்தனை முறை படித்தாலும் அலுக்காத ஒரு நெஞ்சை என்னமோ செய்கிற அபூர்வமான அழகு பாரதியின் கவிகளில் உள்ளது.

பாரதி கவிஞர் மட்டும் அல்லர். விடுதலைவீரர், பத்திரிகை ஆசிரியர், சீர்திருத்தவாதி போன்ற பெருமைகளும் இணைந்த பெரும் சான்ரேரும் ஆவார். இது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை!

இன்னும் சொல்லப்போனல் அவர் ஒரு சித்த புருஷர். ''யானும் ஒரு சித்தன் என வந்தேன் இந்தநாட்டில்'' என்று தன்னைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொள்கிருர். அப்படிச் சொல்வதில் பெருமை கொள்கிருர்.

சமுதாயத்தில் எல்லோரும் ஒருமுகமாக நாடக்கூடிய பாங்கு பாரதி பாடல்களில் உண்டு. பாரதிக்கு என்றே பராசக்தி அளித்த செல்வாக்கு (சொல்வாக்கும் கூடத்தான்!) இது.

குழந்தை முதல் கிழவர் வரை அத்தனை பேரும் சுலபமாக படித்து ஆனந்திக்கும் படியான எளிமை, அழகு, செறிவு, இனிமை, தடைப்படாத ஓட்டம் அவர் கவிகளில் உண்டு.

மொழிவெறி, சமயவெறி, முரட்டு வாதம் முதலியவைகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டுக் களங்கமற்ற மனம்கொண்டு பாரதி கவிகளை வாசிப்போர் கவிதையின் உண்மையை, அது நல்கும் அனுபூதியைப் பெறுவார்கள்.

முப்பத்தொன்பது ஆண்டுகளே வாழ்ந்தாலும் பாரதி ஒரு புது யுகத்தையே பூமியில் கொண்டுவந்துவிட்டார்.

மகாகவியின் வரலாறு, கவிச்சிறப்பு, இன்னும் பல இலக்கியக் குறிப்புக்கள் முதலியவற்றை எல்லாம் தமிழறிஞர்கள் இன்னும் ஆராய்ந்து வருகின்றனர். இப்படி பாரதிதாகம் பரவி வருகிறது.

பெரும்புகழ் பெற்றுவரும் பாரதி நூற்ருண்டு விழாவை முன்னிட்டு தாங்களும் தங்கள் நண்பர்களும் இலக்கிய மலர் கொண்டு வருவது காலத்துக்கு ஏற்ற நற்பணி. மக்கள் கவனத்தில் இடம் பெறும் ஏற்றமான பணி!

இதுபோன்ற பாரதி மலர்களால் உள்ளம் மலர்ச்சி பெறும். தாய்மொழிப் பற்று ஓங்கும். கவியை ரசிக்கும் பழக்கம் ஏற்படும். மக்களிடையே அன்பு உணர்ச்சி அரும்பி மலரும். காக்கை குருவி எங்கள் சாதி என்ற ஆன்மநேய ஒருமை உருவாகும்!

சிவகங்கை பாரதி நூற்ருண்டு விழாக் குழுவினரின் பாரதி மலர் பரிமளித்துச் சிறக்கவும், அவர்கள் இலக்கியத் தொண்டுகள் இனிது நிறைவுறவும் என் அன்பார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வாழ்க பாரதி நாமம்! வளர்க பாரதி வளர்த்த சமுதாய ஒழுக்கம்!

Prof. T. A. CHOCKALINGAM
MA MLITT

DEAN
MADURAI - KAMARAJ UNIVERSITY
MADURAI-625021
PHONE 33171-Ex-69

37 BESANT ROAD
CHOKKIKULAM MADURAI - 625 002
PHONE 41711

அன்புடையீர்,

வணக்கம்.

பாரதி விழாவுக்கு கட்டுரையோ / வாழ்த்தோ நான் அனுப்ப வேண்டும்: நண்பர் 'மீரா' வின் கட்டளை.

'எப்படியும் இன்று எழுதி விடவேண்டும்' — என முயல்வேன். எழுத முடியாது: அப்படியொன்றும் 'வேலை' வெட்டி ஒன்று மில்லை—வேலை நெருக்கடி என்று சொல்லித் தப்பிக்கவும் முடியாது. 'சோம்பல்' ஒரு காரணம் — இதை ஒப்புக் கொள்ளலாமா? எழுத முடியவில்லை— ஏன்? 'நெஞ்சமெல்லாம் பாரதியாக இருப்பதால்'— எழுத்து வரவில்லை! இதையாவது ஒப்புக் கொள்ளலாமா?

ஒரு வாழ்த்தாவது அனுப்ப நினைக்கிறேன் — என்ன சொல்லி வாழ்த்துவது. எல்லாருந்தான் வாழ்த்தித் தீர்த்து விட்டார்களே! இதற்கும் பஞ்சம். போனவாரம் கூட மதுரையில் கவிஞர் 'மீரா' தான் அழகாகச் சொன்னார் 'கரிசல் காட்டு பருத்தி பாரதி' என்று. — 'குறுகத் தரித்த குறள்' போல்: 'மானங்காக்கும் பருத்தி — பஞ்சு — நூல் — ஆடை: மானங்காத்த பாரதி—நாட்டு—மொழி—சமூகம்: இப்படி.

பாரதி எதை நினைத்தானோ அதைப் பேசினான்: என்ன பேசினானோ அதைச் செயலாற்றினான். நம்மால் இப்படி இருக்க முடிகிறதா என்ன? ஒன்றை நினைத்து ஒன்றைச் சொல்லி மற்றொன்றைச் செய்கிறோம் நாம். இதை ராஜதந்திரம் என்று நமக்கு நாமே பெயர் சூட்டுகிறோம். பாரதிக்கு இதெல்லாம் தெரியாது. 'நினைப்பு' 'பேச்சு' 'செயல்' இவை மூன்றும் நமக்கு நேர்கோடுகள்— இவை சந்திப்பது அபூர்வம். ஆனால் பாரதியோ இவற்றைச் சந்திக்கச் செய்கிறான். இதிலாவது நாம் பாரதியைப் பின்பற்ற முடியுமா?

சரி! நாமும்தான் சாதியைப்பற்றிப் பேசுகிறோம்! ஆனால், பாரதியைப்போல தாழ்த்தப்பட்ட கனகலிங்கத்துக்கு பூணூல்

அணிவித்து 'நீயும் என்னைப்போல பிராமணன்' என்று சொன்னானே' அப்படி நம்மால் சொல்ல முடியுமா?

இளையோருக்காக 'புதிய ஆத்தி சூடிப்படைத்து— விளையாட்டோடு விளையாட்டாக நல்ல கருத்துக்களை அவர்கள் நெஞ்சில் தூவி வளர்த்தானே பாரதி – அவனது நெஞ்சத் துணிவினைப் பாராட்ட வேண்டும். ''வளர்ந்துவிட்ட பழமை வாதிகளே! உங்களுக்கு எந்தக் கருத்தைச் சொன்னாலும் அவை பயன் தராது. உங்கள்மீது எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை: எனது குழந்தைகளுக்குச்சொல்லுகிறேன்''என்றுகுறிப்பாக உணர்த்தியவன் பாரதி. இந்தத் துணிவுக்கு அவனை நாடு வாழ்த்தும் —அன்றைய குழந்தைகளே இன்றைய நம் தலைவர்கள்— பாரதி ஊன்றிய வித்தோ என்னவோ?

பெண்கள் விடுதலைக்கு எவ்வளவோ பாடினான் பாரதி: புரட்சிப் பெண்ணையும், புதுமைப் பெண்ணையும் படைத்த பாரதி அவர்களைப் பார்த்து

காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே—அவன்
காரியம் யாவிலும் கைகொடுத்து
மாதரறங்கள் பழமை யைக் காட்டிலும்
காட்சி பெறச் செய்து வாழ்க' — என்று

வாழ்த்துகிறார். இதற்குத் துணிவு வேண்டும் 'பாஞ்சாலி சபதத்திலும்,' 'கண்ணன் பாட்டிலும்' அடடா!எத்தனை நயம்.

'தேயம் வைத்து இழந்தான்— சீச்சீ
சிறியோர் செய்கை செய்தான்'

என்று தருமனைத் திட்டும்போது பாரதியின் 'நாட்டுப் பற்று' அனைத்தையும் விஞ்சி விடுகின்றது. செல்வம், மாடு, மனைவி, மக்கள் இவர்களையெல்லாம் சூதில் பணயம் வைத்தபோது கொதிக்காத பாரதி நாட்டைப் பணயம் வைக்கும்போது கொதித்தெழுகிறான்.

இப்படிப் பல நிலைகளிலும் பாரதியைப்பற்றி நினைத்து எழுதலாம் என்று நினைத்தேன். முடியவில்லை. எனவே அப்பெருங் கவிஞனின் நினைவையும் திறனையும் நெஞ்சில் சுமந்து வாழும் தங்களைப்போன்ற கவிஞர்களின் அன்புக்கும் ஆற்றலுக்கும் வணங்குகிறேன்.

அன்புடன்

தி. அ. சொக்கலிங்கம்

சிவகங்கை
பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்குழு

□

திரு உ. சுப்பிரமணியன் M.L.A.
புரவலர்
திரு மீரா
தலைவர்
திரு எல்.கே. சுபாஸ்சந்திரபோஸ்
பொதுச்செயலாளர்
திரு அ. சீனிவாசன்
பொருளாளர்
திரு தியாகி எம். மாணிக்கம்
துணைத்தலைவர்
திரு சொ. லெ. சாத்தையா
துணைத்தலைவர்
திரு N.M போஸ் என்ற
முனியப்பன்
திரு முகவை சோ. சண்முகம்
துணைச்செயலாளர்கள்
திரு வே. நல்லசாமிபிள்ளை
திரு வே. திருவரங்கராஜன்
திரு உ. பில்லப்பன்
திரு து.மதுரை துரை
திரு எம்.செல்லம்
திரு மு. அங்குச்சாமி
திரு கே. எஸ். இராமசாமி
திரு தியாகி சுப்பையா
திரு தியாகி கே. இராமசாமி
திரு மோகனசுந்தரம்
திரு சுதர்சனநாச்சியப்பன்
திரு எஸ். அருளப்பன்
திரு நா. முகமதுசெரிபு
திரு நா. இலக்குமணப்பெருமாள்
திரு வீ. முத்துசசாமி
திரு கே. இராமகிருஷ்ணன்
திரு நா. முத்துக்கிருஷ்ணன்
திரு எஸ். செல்வரெங்கன்

திரு வள்ளியப்பன்
திரு ஜவஹர்
திரு ப. வே. இராமசாமி
திரு கணேசன்
திரு புலவர் வில்லாளன்
திரு எஸ். இராஜாங்கம்
திரு ஆர். முத்துக்குமார்
திரு இ. பாபு
திருமதி பாரிஜாதம்
பொன்பாண்டியன்
திருமதி சியாமளா வெங்கடேசன்
திருமதி மஞ்சுளா கணபதி
சுப்பிரமணியன்
திருமதி ஜோதி அண்ணாமலைசாமி
திரு எஸ். கிருஷ்ணன் (ரபீக்ராஜா)
திரு பாலசுப்பிரமணியன் (B.L.S)
திரு ஏ. ஆர்.பி. முருகேசன்
திரு ஆசப் அலி
திரு அப்துல் காதர்
திரு எஸ் குணசேகரன்
திரு பி. எம். போஸ்
திரு டாக்டர் கருப்பையா
திரு பாலகவி இரஞ்சிதம்
திரு ஆ. சீனிவாசன்,
திரு கு. சுப்பிரமணியன்
திரு சிபியன்
திரு கரு. இராமசாமி
திரு ரெத்தினம்
திரு சு. உடையப்பன்
திரு அரு. சுந்தரம்
திரு சேதுராஜன்
திரு செபஸ்டியன்
திரு சுப. காளிமுத்து

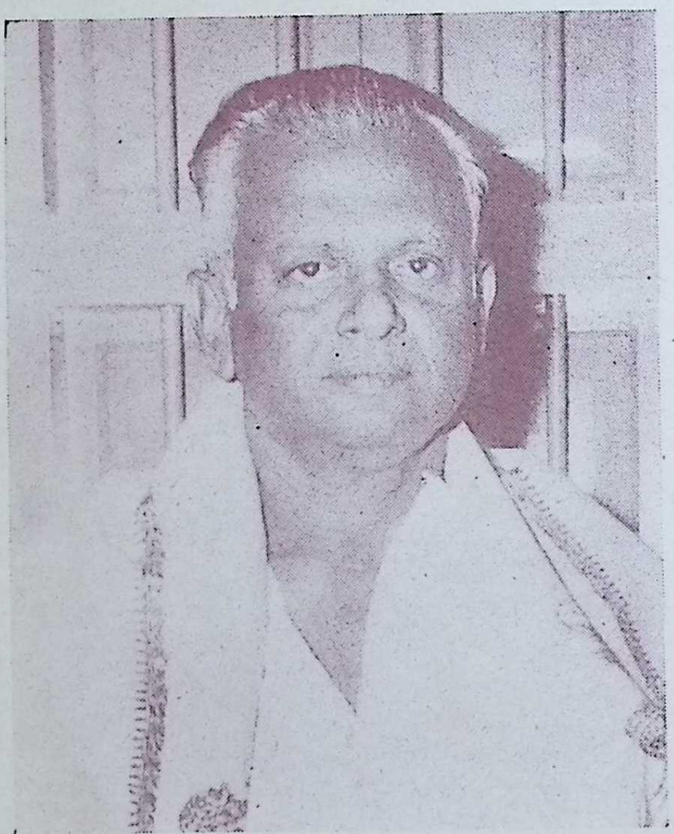
○



மலர் வெளியீடு

(நீர்ப்பாசனத்துறை அமைச்சர்)

மாண்புமிகு கா. இராசாமுகமது பி.ஏ., பி.எல்.,



திரு உ. சுப்பிரமணியம், எம். எல். ஏ.,
புரவலர்
பாரதி நூற்றுண்டு விழாக்குழு சிவகங்கை

சிவகங்கைத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினரும் பாரதி நூற்றுண்டு விழாக்குழுப் புரவலருமான திரு. உ. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் அண்மையில்மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்து திரும்பியுள்ளார். புறப்படும் தருணத்தில்—1982 ஆகஸ்டு 15 'தினகரன்' சுதந்திர தின மலரில் அவர் எழுதிய கட்டுரை இங்கே மறு பிரசுரம் செய்யப்படுகிறது.

நல்ல நாடு!

உ. சுப்பிரமணியன், எம்.எல்.ஏ.

நானும் மற்ற கட்சிகளைச் சார்ந்த தமிழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரும் இந்த ஆண்டு சுதந்திர தினத்தை நமக்குச் சுதந்திரம் அளித்த நாட்டிலேயே கொண்டாடும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஏறத் தாழ ஒரு மாதம் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் சுற்றுப் பயணம் மேற் கொண்டிருக்கிறோம். இதேபோல் சென்ற ஆண்டும் கிழக்காசிய நாடு களுக்குச் செல்லும் நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. எதிர்காலத்திலும் இதே மாதிரியான சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கலாம்.

இத்தகைய வாய்ப்பு, சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நம் நாட் டின் ஞானங்களையும் சீலங்களையும் அந்நிய நாடுகளில் இறக்குமதி செய்துவிட்டு அங்கிருந்து விஞ்ஞானங்களையும், தொழில்நுட்பங்களையும் ஏற்றுமதி செய்யும் ஒரு நவயுகக் கப்பலாக நாங்கள் திரும்பவேண்டும் என்று நான் இறைவனை வேண்டுவேன்.

கனவு பலிக்கவில்லை

‘பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு’ என்று பாரதியார் பாடினார். சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு நம் நாடு எல்லா வகையிலும் சிறந்து விளங்கும்; உலகத்துக்கே முன்னுதாரணமாகத் திகழும் என்று கனவு கண்டார். கனவுகளில் ‘நாலிலே ஒன்றிரண்டு’கூடப் பலித்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியவில்லை. பாரதியார் தம் ‘இந்தியா’ பத்திரிகையை சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோரதத்துவம் என்ற மணிவாசகங்களோடு வெளியிட்டார். சுதந்திரம் பெற்றுவிட்டோம்; 37 ஆண்டுகளாக சமத்துவத்தையும் சகோதரத்துவத்தையும் பெறத் தொடர்ந்து போராடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

சென்றமுறை வெளிநாடு சென்றபோது அந்நாடுகளின் தொழிற்சாலைகள், ஆலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், விவசாயப் பண்ணைகள் ஆகியவற்றைப் பார்த்தபோது மகிழ்ச்சி ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக என் மனதில் வேதனை தலை தூக்கியது.

ஜப்பானைப் பாரீர்!

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு நாகசாகி, ஹிரோஷிமா ஆகிய இரண்டு நகரங்களை அணுகுண்டுக்குப் பலி கொடுத்து நாசமான ஜப்பான் இன்று பொருளாதாரத்திலும் உற்பத்தியிலும் மிகப் பெரிய வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. அமெரிக்க நாட்டுக் கார்களுக்கு ஒரு காலத்தில் மதிப்பு அதிகம். இப்போது அந்த நாட்டுக்கே பல்லாயிரக் கணக்கான அழகான கார்களைத் தயாரித்து அனுப்புகிறது. மிக நவீனமான எலக்ட்ரானிக் சாதனங்களை உருவாக்குகிறது. உலகச் சந்தையில் குறைந்த விலையில் தன்நாட்டுப் பொருள்களை விற்பனை செய்யக் கூடிய வகையில் அன்றன்று நவநவமாய் உற்பத்தி செய்து குவிக்கிறது.

சுருங்கச் சொன்னால், ஜப்பானின் வெற்றி தேசபக்தியின் வெற்றி. ‘‘ஒரு கஞ்சன் பணத்தில் வைத்திருக்கிற ஆசையும், கணவன் மனைவியிடமும், மனைவி கணவனிடமும் காட்டுகிற காதலும், ஒரு தாய் தன் குழந்தையிடம் செலுத்துகிற அன்பும் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்தால் எதுவோ அதுதான் தேசபக்தி’’ என்று வெ. சாமிநாதசர்மா எழுதுவார். அந்த தேசபக்தி ஜப்பானியர்களின் ரத்தத்தோடுரத்தமாய்க் கலந்த தேசபக்தி நம்மிடம் இல்லையே என்கிற ஆதங்கம் அந்த நாட்டைச் சுற்றி வந்தபோது எனக்கு ஏற்பட்டது.

நம்நாடு பின்தங்கியிருப்பதற்கு வேறு பதினாயிரம் காரணங்கள் சொல்வதைக் காட்டிலும் ஒரே ஒரு காரணம் நமக்கு தேசபக்தி இல்லை—அல்லது குறைவு என்பதுதான். அந்நிய நாட்டில் இருந்துகொண்டு பிரார்த்திக்கிறேன். இந்த ஆண்டு சுதந்திர தினத்தில் நம் உள்ளத்தில் தேசபக்திக் கனல் பெருகுவதாக, பாரதி கனவு கண்ட ‘நல்ல’ நாடாக நம் நாடு உயர்வதாக!

□

மகாகவி பாரதியார் மேற்கொண்ட நூல் வெளியீட்டு முயற்சிகளும் திட்டங்களும்

சீனி-விசுவநாதன்

இன்று நாம் பெரிய பெரிய தொகுதிகளாகக் காணும் மகாகவி பாரதியாரின் படைப்பிலக்கியங்கள் யாவும் ஆரம்ப காலங்களில் சிறுசிறு வெளியீடுகளாகவேதான் பிரசுரமாயின.

மகாகவி பாரதியார், தாம் உயிரோடிருந்த காலத்திலேயே ஒருசில நூல்களைப் பிரசுரித்தார். தம்மால் மிக்க அன்புடன் 'தம்பி' என்று உரிமையோடு அழைக்கப்பட்ட பரலி சு. நெல்லையப்பரைக் கொண்டும் ஒரு சில கவிதை நூல்களை வெளியிடச் செய்தார்; ஒருசில மொழி பெயர்ப்பு நூல்களையும், கதைத் தொகுதி நூல் ஒன்றையும் ''சுதேச மித்திரன்'' புத்தக சாலைப் பிரிவும் வெளியிட்டது.

தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது, ''மாதா மணி வாசகம்'' என்றொரு பாடல் நூல் தொகுதி தென்னாப்பிரிக்காவிலும் பிரசுரமானது.



மகாகவி பாரதியார் தாம் உயிரோடு இருந்த காலத்தில், தம் நூல்கள் வெளிப்படுவதில் தீவிர கவனம் செலுத்தினர். அதன் பொருட்டுப் பல வித முயற்சிகளை மேற்கொண்டார்; திட்டங்களை வகுத்தார். அவ்வப் போது கவியரசர் வெளியிட்ட அறிக்கைகள் எல்லாம் அவரின் இதயத் துடிப்பை— ஆவலாதிகளைப் பிரதிபலிப்பதாகவே அமைந்துள்ளன. தேசத்திருத்தொண்டாகவும், தேசிய சேவையாகவுமே தம் நூல்கள் பிரசுரத்திட்டத்தைப் பற்றிப் பாரதியார் கருதினர். தம் நூல்கள் பிர சுரமானல், தமிழ்நாட்டின்—தமிழ் இலக்கியத்தின் நிலை உயரும் என்றே எண்ணிப் பெருமைப் பட்டவர் பாரதியார். ஆனல்... ஆனல்... ஆனல்... மகாகவி பாரதி ஆசை ஆசையாக மேற்கொண்ட நூல் வெளி யீட்டு முயற்சிகளும் திட்டங்களும் தமிழ்மக்களின் போதிய ஆதர வின்மை காரணமாகச் செயலற்றுப் போய்விட்டன.

மகாகவி பாரதியார் எழுதிக் குவித்தவையோ ஏராளம்... ஏராளம்...... ஆனல், நூல்வடிவம் பெற்றவையோ விரல்விட்டு எண்ணிவிடும் அள விலே இருந்தன. 1907ஆம் வருடத்திய சிறு பிரசுரத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால்கூட, 1920வரை வெளியான நூல்களின் எண்ணிக்கை இருபத்தொன்று மட்டுமேயாகும்.

ஆரம்ப காலத்தில் தேசியக் கவிஞராக அறிமுகமான பாரதியாரின் எழுத்துக்களைப் பிரசுரிக்க எவரும் முன்வரவில்லை. பாரதியின் எழுத்துக் களிலே தேசியமணம் கமழ்ந்தது மட்டுமின்றி, அன்னிய ஆட்சியைத் தாக்கும் போக்கும் காணப்பட்டன. தவிர, பிரசுரத் தொழிலை ஒரு வியாபாரமாக நடத்தும் முதலாளிகளும் தோன்றவில்லை. கைம்முதலைப் போட்டுத் தங்கள் நூல்களைப் பிரசுரம் செய்த ஆசிரியர்களே அந்தக் காலத்தில் காணப்பட்டனர். இவையும் பாரதியார் எழுத்துக்கள் நூல் வடிவம் பெறத் தடைகளாக அமைந்தன எனக் கொள்ளலாம். மற்றும் பாரதியாரையும், அவருடைய கவிதைத் திறனையும் அறிந்திருந்த பலரும், அவரின் தீவிர அரசியல் போக்குக் காரணமாக, அவருடைய எழுத்துக்கள் நூல்வடிவாக்கம் பெற உதவ முன் வரவில்லை எனவும் கருதலாம்.

அரசியலைப் பொறுத்த வரையில், பாரதியார் தீவிரவாதியாகத் தொழிற்பட்டவர்தான். ஆனல், நாளடைவில் அவருடைய கவிதை யழகில் சொக்கிப் போனவர்களிலே மிதவாதிகளும் இருக்கத்தான் செய்தனர். ராஜிய அபிப்பிராயங்களிலே வேறுபட்டு நின்ற-மிதவாதத் தலைவர்களில் மிக முக்கியமானவர் என்று வருணிக்கப்பட்ட-அரசியல் காரணமாகப் பல்வேறு சமயங்களில் பாரதியாலேயே கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டவருமான வி. கிருஷ்ணசாமிஐயர் தான் முதன் முத லாக 1907ல் ''ஸ்வதேச கீதங்கள்'' என்று பெயரிட்டு, மூன்று பாடல் களைச் சிறு பிரசுரமாக அச்சிட்டு வழங்கினர். ''பாரதியாரின் கவிதை உருக்கந்தான் ஓர் ராஜீய எதிரியிடமும் இந்தப் புகழ்ச்சியை வெளி யாக்கியது'' என்பார் வி. சக்கரைச் செட்டியார்.

இச்சிறு பிரசுரநூல் வெளியீட்டிற்குப் பின், பாரதியாரே உற்சாக மடைந்து, நண்பர்களின் உதவிகளைப் பெற்று, அவ்வப்போது தாம் பத்திரிக்கைகளில் எழுதிய தேச பக்திப் பாடல்களைத் தொகுத்து, 1908

ஜனவரியில் **ஸ்வதேச கீதங்கள்** [முதற்பாகம்] என்று தலைப்பிட்டுப் பிரசுரித்தார். ''இதன் பெயரைக் கேட்கும் போதே, இத்திரட்டு நம் மவர்க்கு ஒரு புதுவழியைக் கற்பிக்க வந்ததென்பது விளங்கும்'' என்று மதிப்புரை வரைந்தார், செந்தமிழ் வித்தகர் மு. ராகவையங்கார்.

நம்மவர்க்குப் புது வழி காட்டும், இக்கவிதை நூலைத் தொடர்ந்து, தேசபக்த திலகமான பாலகங்காதர திலகருக்குத் தமிழ்நாட்டில் ஆதரவு தேடும் பொருட்டாகப் **புதியகட்சியின் கோட்பாடுகள்** என்ற மொழி பெயர்ப்பு நூலையும், சூரத்காங்கிரஸ் மகாநாட்டுக்குப் பிர யாணப்பட்ட செய்திகளை விளக்கும் **எங்கள் காங்கிரஸ் யாத்திரை** என்ற வரலாற்று நூலையும் பாரதியாரே வெளியீடு செய்தார்.

உள்ளன்பு மிகுதி காரணமாக நூல் பிரசுர முயற்சிகளில் ஈடுபட்ட பாரதிக்குத் தொடர்ந்து சென்னையில் அப்பணியில் ஈடுபட முடியாத நிலை தோன்றுகிறது. அப்போது பெயர் போட்டுக் கொள்ளாமல் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வந்த இந்தியா பத்திரிகை மீது ராஜத் துரோகக் குற்றத்திற்காக பிரிட்டிஷ் அரசால் நடவடிக்கை எடுக் கப்பட்டு, அதன் பதிவு பெற்ற ஆசிரியர் என்ற முறையில் எம். சீனி வாசன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்டார். இதன் தொடர்பாகத் தம்மையும் எப்படியாவது கைது செய்ய, அதிகாரிகள் பொய்ச்சாட்சி கள் தயாரிக்க முற்பட்டதை நண்பர்கள் மூலம் அறிந்தார் பாரதி. எனவே அவர் 1908 செப்டம்பரில் புதுவையையடைந்து, பிரெஞ்சு ஆட்சியில் அடைக்கலம் புகுந்தார்.

புதுவை சென்ற பாரதி சும்மா இருக்கவில்லை. பத்திரிகைத் தொழிலைக் கவனித்துக் கொண்டே நூல்பிரசுர முயற்சியிலும் பெரிதும் ஈடுபட லானார்.

1909இல் ஜன்மபூமி [ஸ்வதேச கீதங்கள்-இரண்டாம் பாகம்] என்ற பாடல் தொகுதி நூலை வெளியீடு செய்தார் பாரதி. இதனைத் தொடர்ந்து மேலும் பல நூல்களை நண்பர்களின் ஒத்துழைப்புடன் வெளியிடவே செய்தார்.

இயற்கையின் அழகுகள், தேசத்தின் செய்திகள், மக்களின் மனநடை கள்- ஆகியனபற்றிப் பாச்சுவையும். பல்சுவையும் பரவிய கந்தர்வ நடையில் ஞானரதம் என்றொரு கதைநூலை 1910 ஜனவரியில் பாரதி வெளியீடு செய்தார். இதன் கதைப் போக்கிலும், நடையழகிலும் சொக்கிப்போன பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ''ஞானரதம் போல் ஒரு நூல் எழுதுதற்கு நானிலத்தில் ஆளில்லை'' என்று வருணிக்கிறார்.

'ஞானரத' கதை நூலையடுத்து, 1910 நவம்பரில் கதாநாயகன், தன் சரிதையைத் தானே சொல்லும் முறையில் அமைந்த கனவு என்ற ஸ்வசரிதை கவிதை நூலும், சமூகச் சீர்திருத்தத்தை வலியுறுத்தும் ஆறில் ஒரு பங்கு என்ற சிறுகதை நூலும் வெளியாயின.

புதுச்சேரியினின்று பிரசுரமான நூல்கள் என்ற போதிலும் மேற்கண்ட நூல்களில் ராஜத்துவேஷமான கருத்துக்கள் இருப்பதாக ஊகித்து, அந்நூல்களைப் பிரிட்டிஷ் அரசு தடை செய்து விட்டது.

தமக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியைக் குறித்துப் பாரதியார் அரசாங்கத்துடன் கடிதத் தொடர்பு கொண்டார். பத்திரிகைகளில் அரசின் போக்கைக் கண்டித்து எழுதினர்.

தமது நூல்கள் தடை செய்யப் பெற்றுங் கூட, பாரதியார் மனம் தளராமல், நமது(தமது அல்ல) எழுத்துச் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்ற உரிமை உணர்வால் உந்தப்பட்டு, நூல் பிரசுர முயற்சியைக் கைவிடாமல் மேற்கொண்டார்.

புதிய காவியம் படைக்கத்திறன் இருந்தும், தாம் வாழ்ந்த காலத்தின் சூழ்நிலைகளை மனதில் கொண்டு, வியாசரையும் ஓரளவு வில்லியையும் தழுவி, ஓரிரண்டு வருஷத்து நூற்பழக்கமுள்ள தமிழ்மக்கள் எல்லோருக்கும் பொருள் விளங்கும்படி எழுதிய பாஞ்சாலி சபத முதற்பாக நூலை 1912லே வெளியிடத்தான் செய்தார்.

இதன்பின் ஈராண்டுகள் எந்தவொரு பாரதி நூலும் பிரசுரமாகவில்லை. ஈராண்டுகள் இடைவெளிக்குப்பின்-அதாவது 1914ஆம் ஆண்டில் சேர்ந்தாற்போல் மூன்று நூல்கள் வெளியாகின்றன.

மாதாமணிவாசகம் என்னும் நூல் ''ஸ்ரீமத் ஸி. சுப்பிரமணிய பாரதியவர்களால் டர்பன் சரஸ்வதி விலாச அச்சுக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது'' என்ற வாசகத்துடன் தென்னாப்பிரிக்காவில் வெளியாயிற்று. மற்றும் ஔவைப்பெருமாட்டியின் ஒப்பற்ற நீதிநூல் களஞ்சியமாம் ஆத்திசூடிப் பாணியில், காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கேற்பப் படைத்தளித்த ''புதிய ஆத்திசூடி'' நூல் வெளியிடப்பட்டது.

இதன்னியில், அக்கால அரசியல் போக்கை விளக்கி ஆங்கிலத்தில் எழுதிய The Fox with the golden Tail என்ற நூலும் வெளியாகி, மிகுந்த பரபரப்பை உண்டாக்குகிறது.

1914க்குப்பின் மூன்றாண்டுகள் பிரசுர முயற்சியில் தேக்கநிலை காணப்படுகிறது. இந்தநிலையில், பாரதியாரின் முதல் பதிப்பாளராக 1917லே பரலி சு. நெல்லையப்பர் அறிமுகமாகிறார். பாரதியார் பாடல்களைக் காது படைத்த மக்களெல்லாம் கேட்க வேண்டும், வாயுள்ள மக்களெல்லாம் பாடி மகிழ வேண்டும் என்ற ஆசைப்பெருக்கால் உந்தப்பட்ட நெல்லையப்பர் தொடர்ந்தாற்போல கண்ணன்பாட்டு நாட்டுப் பாட்டு, பாப்பா பாட்டு, முரசு ஆகிய நான்கு நூல்களை வெளியிட்டுப் பாரதிக்குப்பெருமை சேர்த்தார். பாரதியாரை மகாகவியாக்கும் பணியில் பெரிதும் ஈடுபட்ட இப்பெரியவரும், பின்னாளில் ஏனோ தொடர்ந்து பாரதியின் நூல் பிரசுர முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை.

பரலி சு. நெல்லையப்பருக்குப் பின், 1918இல் சுதேசமித்திரன் புத்தகசாலைப் பிரிவு பாரதியாருடைய எழுத்துக்களை வெளியிடுவதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுகிறது. அப்புத்தகாலயப் பிரிவு மகாகவி ஸர். ரவீந்திரநாததாகூர் அருளிய ஐந்து கட்டுரைகளின் பாரதியின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பைப் பஞ்ச வியாஸங்கள் என்ற பெயரிலும், பிரபல இந்திய விஞ்ஞானி ஜகதீசசந்திரவஸு செய்தருளிய சொற்பொழிவின் தமிழாக்கத்தை ஜீவவாக்கு என்ற பெயரிலும் வெளியிட்டுப் பாரதியின் புகழுக்கு மேலும் பெருமை சேர்த்தது. இந்த வரிசை நூல் வெளியீடு

கள் பாரதியின் மொழிபெயர்க்கும் திறனைப் பறைசாற்றுகின்றன. தாய்த்தமிழகத்தில் வெளியான நூல்களைக் கண்டதும் பாரதிக்கு அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். இதன் பின்னர் மிகுந்த உற்சாகமடைந்து, எப்போதோ அத்தி பூத்தாற்போல நூல்கள் பிரசுரமாவதைத் தவிர்த்து, தொடர்ந்தாற்போல் வெளிவர வேண்டும் என்பதில் தீவிர கவனம் செலுத்துகிறுர், பாரதி.

பின்னுளில் தமிழ் எழுத்தாளர்களில் மூத்தவர் என வருணிக்கப்பட்ட வ.ரா. எனப்பெறும் திருப்பழனம் வ. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் என்பார் பாரதி நூல்கள் வெளியீடு தொடர்பாகத் தாம் உதவுவதாக வாக்களித்திருப்பார் போலும்! எனவே வ.ரா. அளித்த வாக்குறுதிகளை நினைவூட்டி, தமது இளையசகோதரர் சி. விசுவநாதஐயருக்கு 1918 ஆகஸ்டு 3ஆம் தேதி கடிதம் எழுதி வ.ரா, அவர்களிடம் தொடர்பு கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறுர்.

பாரதி நூல்கள் வெளியிடுவதில் திரு. வ.ரா. அளித்த வாக்குறுதிகளைப் புலப்படுத்தும் கடிதவாசகங்கள் இவைதாம்:

> ''.........திருப்பயணம் வி. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் என்னிடம் விநாயகர் ஸ்தோத்திரம் (தமிழ்நூல்) அச்சிட வாங்கிக்கொண்டு போனுர். இன்னும் அச்சிட்டனுப்பவில்லை. மேலும், அவர் ''பாஞ்சாலி சபதம்'' அச்சிடும் சம்பந்தமாகப் பணம் சேகரித்துப் பட்டணத்துக்கனுப்புவதாகச் சொன்னுர். அங்ஙனம் அனுப்ப முடியுமானுல், உடனே புதுச்சேரியில் எனது விலாசத்துக்கனுப்பும்படி ஏற்பாடுசெய். அது மாத்திரமே யன்றி 'விநாயகர் ஸ்தோத்திரம்' வேலையை விரைவில் முடித்துப் புஸ்தகங்கள் அனுப்பும்படி சொல்லு.''

கடிதத்தில் கண்டபடி வ.ரா. உதவினுரா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனுல், பாரதியார் தம் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள இரு நூல்களும்—''விநாயகர் ஸ்தோத்திரம்'' ''விநாயகர் நான்மணிமாலை'' யாகவும், பாஞ்சாலிசபதம்-இருபாகங்களும் இணைந்த தொகுதியாகவும் மகா கவி மரணம் கடந்த பின்னர்தான் வெளியாயின என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

1908 முதல் 1914 வரை சொந்தமாகவே நூல்களை நண்பர்களின் துணை கொண்டு பிரசுரம் செய்த பாரதியாருக்கு 1917ல் பரலி சு. நெல்லையப்பர் பதிப்பாளராக வாய்த்தும், 1918 ல் சுதேசமித்திரன் புத்தக சாலைப் பிரிவினர் மொழி பெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டு இருந்துங்கூட தமது நூல்கள் தொடர்ந்து பிரசுரமாகவில்லையே என்ற ஏக்கம் அவரை ஆட்கொள்கிறது. அதனுல் தான் வ.ரா. போன்றவர்களின் வாக்குறுதிகளையெல்லாம் நினைவூட்டுகிறுர்; நினைத்தும் பார்க்கிறுர்.

சுமார் பத்தாண்டுகள் புதுச்சேரியில் வனவாஸம் செய்த பாரதி, தமிழகம் திரும்பும்போது, பிரிட்டிஷ் எல்லையை மிதித்ததும் கைது செய்யப்பட்டு, 21 நாட்கள் சிறைவாசத்திற்குப் பின்னர் சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு விடுதலையும் அடைகிறுர். தாம் வெளியிடப் போகும் பிரசுரங்களைப் போலீஸ் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலிடம்

காட்டி, அவருடைய அனுமதி பெற்றுக்கொண்டபிறகு பிரசுரம் செய்வதாக ராஜாங்கத்தாரிடம் உறுதிமொழி எழுதிக் கொடுத்த பாரதி, விடுதலையானவுடன் நேரே கடையம் சென்றடைகிருர்.

வயிரமுடைய நெஞ்சு வேண்டும் எனப்பாடிய பாரதியார், அப்போதைய தமதுகுடும்பச் சூழல்களையும் மறந்து, தமது நூல்கள் பிரசுரமாக வேண்டும் என்பதில் தான் தீவிர கவனம் செலுத்துகிருர். ராஜாங்கத்திற்குக் கொடுத்த வாக்குறுதி ஒருபுறமிருக்க—தமது நூல்கள் மாசற்றவை என்பதால் அநாவசியமான ஆக்ஷேபங் கூறி, தமது செயல்களை அரசு அதிகாரிகள் தடை செய்ய மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன்—தமது நூல்கள் பிரசுர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு விடுகிருர், பாரதி.

பாரதியார் இம்மாதிரி தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபடக் காரணம் இருக்கத்தான் செய்தது. இதைப் பாரதியார் வாய்மொழியாலே கேட்போம்:

> ''தமிழ்நாட்டிலும், வெளிநாடுகளிலும் நாள்தோறும் தமிழைப் படிக்கின்ற ஆண்-பெண் குழந்தைகள் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வருகிருர்கள்...சரித்திர பூர்வமான என்னுடைய நூல்கள் தமிழ் நாட்டின் புனருத்தாரணத்துக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானவை...ஏற்கெனவே, நான் வெளியிட்டிருக்கிற நூல்களினுல் தமிழ்நாட்டில் எனக்கு நிகரில்லாத கீர்த்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது.''

ஆம்; தம்மைக் குறித்தும், தம் நூல்கள்திறம் குறித்தும் பாரதி கொண்டுள்ள அசையா நம்பிக்கையே அவரைப் பிரசுர முயற்சிகளில் ஈடுபட வைத்தது. இக்காரணம் பற்றியே 1918 டிஸம்பர் 21 ஆம் தேதி தமது முதல் பதிப்பாளர்—அன்புக்குரிய தம்பி—பரலி. சு. நெல்லையப்பருக்குத் தம் நூல்கள் பிரசுரிக்க வேண்டியதன் அவசரத்தை வற்புறுத்திக் கடிதம் எழுதி, உடனே கடையத்திற்குப் புறப்பட்டு வந்து சேரும்படி எழுதினுர்.†

பாரதியின் கடிதம் கிடைக்கப்பெற்ற நெல்லையப்பர் கடையத்தில் பாரதியைச் சந்திக்கச் சென்ருர். ஆனுல் பாரதியார் எட்டயபுரம் சென்று விட்டதையறிந்த நெல்லையப்பர், தாமும் உடனே எட்டயபுரம் புறப்பட்டுச் சென்று, பாரதியாரை அங்கு சந்தித்து விடுகிருர். பாரதியின் வாக்கை வேத வாக்காகக் கொள்ளும் நெல்லையப்பர் 1919ஆம் ஆண்டிலே முன்னம் வெளியிட்ட பாப்பா பாட்டு, முரசு, நாட்டுப் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு-ஆகிய நான்கு நூல்களை மறுபதிப்பாகப் பிரசுரம் செய்தார், மறுபதிப்பு ''நாட்டுப் பாட்டு'' நூலிலே ஒரு சில புதிய பாடல்களைச் சேர்த்தார். ''கண்ணன் பாட்டு'' நூலிலும் ஒரு சில பாடல்களில் மாற்றம் செய்தும், புதிய தலைப்புடன் கூடிய பாடலை இணைத்தும், மகிரிஷி வ.வெ.ஸு.ஐயரின் அணிந்துரையுடன் வெளியிட்டார். ஆனுல், எந்தவொரு புதிய நூலையும் நெல்லையப்பர் பதிப்பிக்கவில்லை என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

---

† இக்கட்டுரையாசிரியர் தொகுத்துள்ள மகாகவி பாரதி நூற்பெயர்க்கோவை நூலுள் 22-23ஆம் பக்கங்களில் இக்கடித வாசகங்களைக் காணலாம்.

இதே 1919 ஆம் ஆண்டில் தான், இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் மகா சபையானது பல்வேறு இடங்களில் கூடி நிறைவேற்றிய தீர்மானங்களையும், தலைவர்களின் சொற்பொழிவுகளையும் தொகுத்துத் தமிழாக்கம் செய்ததைப் பாரத ஜன சபை (முதல் பாகம்) என்ற பெயரால் சுதேசமித்திரன் புத்தகாலயப் பிரிவு வெளியிட்டது.

இவ்வெளியீடுகள் எல்லாம் பாரதிக்குப் புதிய தெம்பையும் உற்சாகத்தையும் அளித்திருக்க வேண்டும். அதனல் எழுச்சி கொண்ட பாரதி, தமது செட்டி நாட்டு நண்பர் கானடு காத்தான் வயி.சு. ஷண்முகம் செட்டியாருடைய ஒத்துழைப்புடன் வெளியிட எண்ணங் கொண்டார். முதலில் பகவத்கீதை, பாஞ்சாலி சபதம் —ஆகிய இருநூற்களை வெளியிட ஆசை கொண்டார். இதன் தொடர்பாக 1919 நவம்பர் 15ந் தேதி ஷண்முகம் செட்டியாருக்கு எழுதிய கடிதம் இது தான்:‡

''ஸ்ரீமான் வயி.சு. ஷண்முகம் செட்டியாருக்கு, ஆசீர்வாதம். பகவத்கீதையை அச்சுக்கு விரைவில் கொடுங்கள். தங்களுக்கு இஷ்டமானல் அதற்கு நீண்ட விளக்கம் எழுதியனுப்புகிறேன். நீண்ட முகவுரையும் எழுதுகிறேன்.

கீதைக்கு—புஸ்தக விலை ரூ. 1க்குக் குறைந்து வைக்க வேண்டாம். தடித்த காயிதம்; நேர்த்தியான அச்சு; பெரிய எழுத்து; இட்விஸ்தாரம்—இவை கீதைக்கு மட்டுமேயன்றி நாம் அச்சிடப் போகும் புஸ்தகங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அவசியம்.

ஆங்கிலக் கவிகள், ஆசிரியரின் காவியங்களும் கதைகளும் இங்கிலாந்தில் எப்படி அச்சிடப்படுகின்றனவோ, அப்படியே நம் நூல்களை இங்கு அச்சிட முயல வேண்டும். அங்ஙனம் அச்சிட ஒரு ரூபாய் போதாதென்று அச்சுக்கூடத்தார் அபிப்பிராயங் கொடுக்கும் பக்ஷத்தில் புஸ்தக விலையை உயர்த்துவதில் எனக்கு யாதோர் ஆக்ஷேபமுமில்லை.

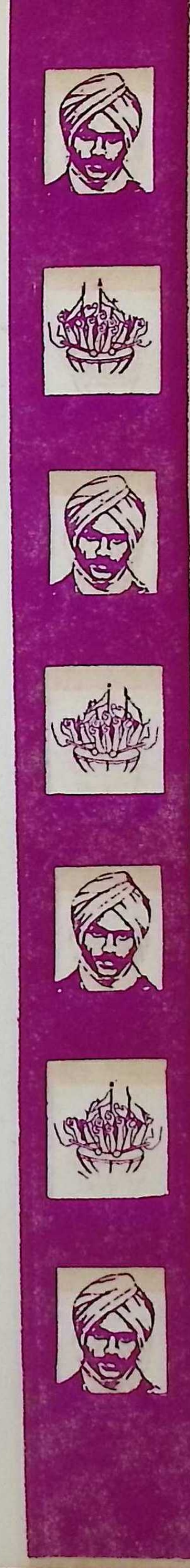
பாஞ்சாலி சபதத்துக்கு முகவுரை (இரண்டாம் பதிப்புக்கு) இன்னும் சில நாட்களில் அனுப்புகிறேன்.

தம்பி, இந்தப் ''பாஞ்சாலி சபதம்'' இரண்டாம் பாகம் கையெழுத்துப் பிரதி அனுப்பியிருப்பதைச் சோம்பலின்றி தயவு செய்து ஒருமுறை முற்றிலும் படித்துப் பாருங்கள். பிறகு அதை மிகவும் ஆச்சரியமாகவும் அழகாகவும் அச்சிடுதல் அவசியமென்பது தங்களுக்கே விசதமாகும்.

புதுச்சேரியில் (பாடிய) பாட்டுக்கள் அனைத்தையும் இங்கு குழந்தை தங்கம்மா தன்னுடைய நோட் புக்குகளில் எழுதி வைத்திருக்கக்கண்டு, அதைப் புதையல்போல் எடுத்து வைத்திருக்கிறேன்.''

---

‡ ஆதாரம்: குமரிமலர் 1973 அக்டோபர் இதழ்.



மேலே கண்ட கடிதம் பாரதியின் திறமான-தரமான பிரசுர உள்ளத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. சொல்லப்போனல், பாரதியார் தம் நூல்கள் வெளிப்படுவதில் மட்டும் ஆர்வம் காட்டவில்லை; வெளிப்படும் நூல்கள் எந்த முறையில் அமையவேண்டும் என்பதிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டினர். ஆம்; மேனடுகளில் எப்படி நூல்கள் அச்சிடப்படுகின்றனவோ, அப்படியே இங்கும் தமது நூல்கள் அச்சிடப்படவேண்டும் என்றே விரும்பியவர் பாரதியார். ஆனல், இதன்படி எந்தவொரு நூலும் பிரசுரமானதாகச் செய்தி இல்லை.

தாம் எதிர்பார்த்து நம்பிய நண்பர்களின் உதவி உரியகாலத்தில் கிடைக்காத நிலையிலும், பாரதியார் தமது நூல் பிரசுர முயற்சிகளைக் கைவிட்டாரல்லர். புதுச்சேரியிலிருந்து தாம் கொண்டு வந்திருந்த கைப்பிரதிகளையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்துவதிலும், அவற்றை வரிசைப்படுத்தி வெளியிடத் திட்டமிடுவதிலும் மிகத் தீவிரமாகச் தொழிற்பட்டார், பாரதியார். இதையே வேறு வகையில் சொல்வதானல், எதைப் பற்றியும் கவலை கொள்ளாமல், தமது நூல்கள் பிரசுரமாக வேண்டும் என்ற அதே கவலையாக—கனவாக—துடிப்பாக இருந்தார் பாரதி எனலாம்.

தம்முடைய படைப்பு இலக்கியச் செல்வங்களை நாற்பது புத்தகங்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் 10,000 பிரதிகள் மிக நேர்த்தியான முறையில், மேனட்டு நூல்களுக்கு இணையாக அழகழகான படங்களுடன் அச்சிட உத்தேசித்திருப்பதாகவும், நூல்களை மலிவான விலையில் விற்பனை செய்யக் திட்டமிட்டிருப்பதாகவும், செலவு வகைகளுக்காக முடிந்தமட்டில் ஒரு தொகையைக் கடனாக அனுப்பித் தருமாறும், கடன் தொகைகளுக்கு ஸ்டாம்பு ஒட்டின 'புரோ நோட்' எழுதிக் கொடுப்பதாகவும் ஓர் சுற்றறிக்கையைத்* தயாரித்து 1920 ஜூன் மாத வாக்கில் தமது நண்பர்களுக்கும், இலக்கிய அன்பர்களுக்கும், தேசிய வாதிகளுக்கும் அனுப்பினர்.

இந்தக் கடிதச் சுற்றறிக்கையினல் யாதொரு பயனும் விளைந்ததாகத் தெரியவில்லை. என்றாலும், இந்தச் சுற்றறிக்கை வெளியான சந்தர்ப்பத்தில்தான், சுதேசமித்திரன் காரியாலயம் பாரத ஜன சபையின் இரண்டாம் பாகத்தை வெளியிட்டது.

தம்முடைய நூல் பிரசுரத் திட்டத்தில் எவ்வித முன்னேற்றமும் ஏற்படாத நிலையில், திரும்பவும் சுதேசமித்திரனில் பணியாற்ற சுதேசமித்திரன் அதிபர் ஏ. ரெங்கசாமி ஐயங்கார் விடுத்த அழைப்பை ஏற்று 1920 ஆகஸ்ட்—செப்டம்பரில் அதில் பாரதி சேர்ந்து விட்டார்.

சுதேசமித்திரனில் பணியாற்றிய சமயத்திலும், தமது நூல்கள் பதிப்பிக்கும் பணிகள் தொடர்பாக முன்னிலும் தீவிரமாக ஆர்வம் காட்டுகிறர், பாரதியார். தமது திட்டமுறைகளை விளக்கி மீண்டும் மீண்டும் கடிதங்களைத் தமது நண்பர்களுக்கு எழுதியே வந்தார். சென்னை

---

* சுற்றறிக்கையின் மூலப்பகுதியை வானவில் பிரசுர நூற்பெயர்க் கோவை நூலுள் 24-25 ஆம் பக்கங்களில் காண்க.

தமிழ் வளர்ப்புப்பண்ணைச் செயலாளர் ஓர் நீண்ட அறிக்கைதயாரித்து, பாரதியின் நூல் பிரசுரத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு திரட்ட முனைந்தார். நீண்ட அறிக்கை பாரதியின் புகழைப் பூமண்டலம் நிறைந்த கீர்த்தி யாக வருணித்து விட்டு, ''இங்ஙனம் கீர்த்தி வாய்ந்த கவியரசர் ஒரு வர் தமிழ்நாட்டில் இருப்பது நமக்கெல்லாம் சால மிகப் பெருமை யன்றோ? இவர் தமிழ்நாட்டையும் தமிழ் பாஷையையும் மேம்படுத்திய தற்கு நாம் என்ன கைம்மாறு செய்யப் போகிறோம்?'' என்ற ஓர் வினாவை எழுப்பி, பாரதியின் நூல் பிரசுர முயற்சிக்குப் பொருள் கொடுத்து, எக்காலத்திலும் அழியாத புண்ணியம் அடையும்படியும் வேண்டுகோள் விடுத்தது.

இந்தத் தமிழ் வளர்ப்புப் பண்ணையின் அறிக்கையையும் இணைத்து தமக்கு நன்கு அறிமுகமானவர்களுக்கெல்லாம் கடிதம் எழுதினார் பாரதி. ஈரோட்டைச் சார்ந்த கருங்கல் பாளையத்தில் இருந்த நண்பர்-தேசபக்தர்-பிரபல வக்கீல் தங்கப்பெருமாள் பிள்ளைக்கு எழுதிய கடிதத்தில், பாரதியார், தம் நூல்கள் அச்சாகி வெளிவந்தால், உலக இலக்கியத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தின் மதிப்பு உயரும் என்றும், தம்முடைய நூல்கள் அச்சிடும் பணி தேசியத் திருப்பணி என்றுமே குறித்துள்ளார். தமிழ்நாட்டின் துரதிருஷ்டம்தான் என்னே? கவியரசர் தாகூருடைய நூல்கள் வங்க நாட்டிற்கு எத்தகைய உயர்வினையும், சிறப்பினையும் அளித்தனவோ, அத்தகைய உயர்வையும், சிறப்பையும் அளிக்கவல்ல மகாகவி பாரதியார் நூல்கள் அவர் விரும்பியபடி எதிர்பார்த்த வண்ண மாக வெளிவராதது பெருங்குறையேயாகும்.

பல்வேறு கால கட்டங்களில் பாரதியார் மேற்கொண்ட நூல்பிரசுரத் திட்ட முயற்சிகளுக்கு அளவேயில்லை. ஆனால் அவர் முயற்சிகளின் பலனாக எந்த நூலுமே வெளிப்படவில்லை. என்றாலும், 1920 நவம்பரில் சுதேசமித்திரன் புத்தகாலயப் பிரிவு கதாமாலிகா என்ற சிறுகதைகளும், கட்டுரைகளும் அடங்கிய நூல்தொகுதியை வெளியீடு செய்தது. இந்த நூல் பாரதியின் காலத்தில் வெளியான இறுதி நூல் ஆகும்.

தாம் கண்ட பிரசுர ஆசைத் திட்டங்கள் நிறைவேறாத நிலையிலேயே 1921ஆம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் 11ந் தேதி பாரதியார் மரணத் தைக் கடந்தார்.

மகாகவி பாரதி மரணத்தைக் கடந்ததும், ஒருசில அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, செல்லம்மா பாரதி தமது சகோதரர் அப்பா துரை அவர்களின் ஆதரவுடன் சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் பாரதி ஆச்ரமம் என்ற பெயரால் 1922இல் பிரசுர நிலையத்தை நிறுவினார். பாரதி ஆச்ரமம் 1922 ஜனவரியில் இரு நூற்களை-அதாவது சுதேச கீதங்கள்-இருபாகங்களை—வெளியிட்டது. புத்தக விற்பனை எதிர் பார்த்த அளவு இல்லாத காரணத்தால் பாரதி ஆச்ரமத்தின் பாரதி நூல்கள் பிரசுரப் பணிகளும் தடைப்பட்டன. இந்த இக்கட்டான நிலையில், பாரதி இலக்கியங்கள் வெளிப்படவேண்டும் என்ற ஒரே காரணத்தை முன்வைத்து 1924இல் பாரதி பிரசுராலயம் தோன்றியது. பாரதி பிரசுராலயம் பிரசுரப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதுமுதலாக தொடர்ந்து வரிசை வரிசையாகப் பாரதி நூல்கள் வெளியாயின.

1949ல் பாரதி நூல்களின் பதிப்புரிமையை தமிழக அரசு பொதுவுடைமையாக்கியது. அரசுடைமையான பின்னர் அரசும் பாரதியார் நூல்வரிசைகளை வெளியிட்டது. இதன் பின்னர் தனியார் பதிப்பகங்களும் பாரதி நூல்களைப் பிரசுரிக்கத் தொடங்கின. இன்று பெரும்பாலான பதிப்பாளர்கள் மகாகவி பாரதியார் நூல்களை வெளியிடுவதில் பெரிதும் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர்.

ஒரு நூற்றுண்டுக்கு முன் தோன்றி, தம் எழுத்துக்கள் நூல்வடிவம் பெறவேண்டும் என்பதில் தீவிர முனைப்புடன் தொழிற்பட்ட பாரதிக் கவிஞனின் நூல்கள் இன்று ஏராளமாக விற்பனையாகின்றன.

தமிழ்நாட்டின் புகழாகவும் தமிழ்ச்சாதியின் சக்தி அழிந்துபடவில்லை என்பதற்குச் சான்ருகவும் விளங்கும் மகாகவி பாரதிக்குச் சரியான நிலையான நினைவுச் சின்னங்கள் அவருடைய நூல்களே என்பதை எவரே மறுப்பர்? □

வருக பாரதி

●

நானே பாரதி
என் காலத்தின் கவிச்சக்ரவர்த்தினி
முன் எப்போதும் போலவே பேசுகிறேன்
என் கவிதை சோதி மிக்க நவகவிதை
இந்த விதை களர் நிலங்களிலும்
கிளர்ச்சி செய்யும்.
மண் கீறும்.
ஊற்றடைப்புகளை
வெடியெனத் தகர்க்கும்.

உலக்கைகளின் பூண் கழற்றி
துளித் துளியாய் தளிர் காட்டும்.
தளிர் நிறத்திலும் தழல் கூட்டும்.

என் ஆவேசக் கவிதைகளே!
ஆகாயங்களில் இசைக்காமல்
ஆத்மாவின் காயங்களுக்கு மருந்தாவீர்.

வருக புதுயுகக் கவிதா மண்டலமே!
குருட்டிருட்டில் கற்றையொளிக் கதிரே
வருக!
வருக பாரதி
எழுக பாரதம்.

—இரா. மீனுட்சி

பாரதி சக்தியைப் பாடியது ஏன்?

டாக்டர். சி. கனகசபாபதி

●

1

பாரதி சக்தியை ஏன் பாடினர்? எப்படிப் பாடினர்? இந்தக் கேள்வி களுக்குப் பதில் காணப் புதிய திறனாய்வு அணுகு முறையில் முற்படு வது இன்று ஒரு அவசியம் ஆகியிருக்கிறது.

முதலில் பாரதியின் படைப்புக் காலகட்டங்களை வரிசையாகப் பார்க் கலாம்.

பாரதி 1897 முதல் 1904 வரை எட்டயபுரத்தில் சிருங்கார ரசப்பாடல் களில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

கன்னத்தி னில்குயில் சத்தமே-கேட்கக்
கன்றுது பார்என்றன் சித்தமே-மயக்
கஞ்செய்யு தேகாமப் பித்தமே

என்று பாடி ரசிப்பதில் எட்டயபுர மகாராஜா முன்னிலையில் சில நாட்களைக் கழித்தார்.

குயிலனய் நின்னெடு குலவியின் கலவி
பயில்வதிற் கழித்த பன்னள் நினைந்துபின்

என்று சமஸ்தானப் பண்டித நடையில் செய்யுள் செய்து கொண்டிருந்தார்.

சென்னையில் 1904 முதல் 1908 வரை அரசியல் பாட்டுக்கள் பாடினர். அவை 'ஸ்வதேச கீதங்கள்' என்று வெளியிடப்பட்டன. (வந்தே மாதரம், வங்கமே வாழிய முதலியவை)

புதுச்சேரியில் 1908 முதல் 1909 வரை மறுபடியும் சில அரசியல் பாட்டுக்களைப் பாடினர் அவை 'ஜன்ம பூமி' என்ற தலைப்பில் வெளி வந்தன. (எங்கள் தாய், சுதந்திரப் பெருமை முதலியவை)

புதுச்சேரியில் தொடர்ந்து 1909 முதல் 1910 வரை 'சுய சரிதை' உள்பட ஒருசில சக்திப்பாட்டுக்களை ஒன்றிரண்டு அரசியல் பாட்டுக்களுடன் எழுதினர். அவை 'மாதர் வாசகம்' என்ற பெயரில் வெளியாயின. (பாரத மாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி மகாசக்தி, மகாசக்திக்கு விண்ணப்பம் முதலியவை)

இதை அடுத்து, 1910 முதல் 1914 வரை பாரதி பல சக்திப் பாட்டுக்கள் பாடியிருக்கிருர். அவை 'மாதா மணிவாசகம்' என்ற தொகுதியாக வந்தன. (மகாகாளியின் புகழ், மகாசக்தி பஞ்சகம் முதலியவை)

பாரதியின் மிக வளமான கவிதைப் படைப்புக் காலம் 1912—1917 என்று குறிப்பிடலாம். 1912இல் 'பாஞ்சாலி' சபதத்தின் ஒரு பகுதியை எழுதி முடித்தார் பாரதி. 1915இல் 'பாஞ்சாலி சபதம்', 'கண்ணன் பாட்டு', 'குயில்' ஆகிய மூன்றையும் படைத்து முடித்தார். இதே ஆண்டுகளில் 1917 வரைக்கும் ஒரு சில தனிப் பாட்டுக்கள் பாடினர். (மழை, புதிய ருஷியா முதலியவை). 1917க்குப் பிறகு 1919 வரை சீட்டுக்கவியும் வாழ்த்துக் கவியும் எழுத நேர்ந்தது பாரதிக்கு. மேலும் இந்தக் கடைசி ஆண்டுகளில் 1921 முடிய வசனத்தின் பக்கம் அதிகம் திரும்பியுள்ளார்.

இந்தக் குறிப்பிலிருந்து 1909இல் சக்தி மீது பாரதி பாடத் தொடங்கினர் என்பது புலனுகிறது.

அதற்குச் சற்றுமுன் பாரதி பாடியிருப்பது அரசியல் பாடல்களை.

சக்தியைப் பாடத் தொடங்குகையில் அரசியல் பாட்டுக்களையும் விடாமல் பாடியபோது, பாரதத் தாயைப் பராசக்தியாக அவர் குறியீடு செய்திருப்பது தெரிகிறது. 'எங்கள் தாய்' 1908-1909 வாக்கில் உருவான பாட்டு.

2

இதை வைத்து, பாரதத்தாய் அடிமைப்பட்ட நிலையை ஆழமாகவும்

ஆவேசமாகவும் நினைத்துப் பார்த்ததால் பாரதிக்குப் பராசக்தியும் பாரதத் தாயும் ஒன்றுக விளங்கினர் என்றும், பாரதத்தாயின் மேல் கொண்டிருந்த பாரதியின் அன்புதான் பாரதியின் பராசக்தி வணக்கத்துக்கு அடிப்படை என்றும் விளக்கம் கொடுக்க ஒருசிலர் முன்வரலாம்.

இன்னெரு விளக்கம் பின்வருமாறு கொடுக்க வேறு சிலருக்குத் தோன்றக் கூடும்.

வங்காளத்தில் சாக்த மதம் இருபதாம் நூற்ருண்டின் தொடக்கத்தில் நிலவியிருந்த நிலைமையைப் பாரதி அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பு நேர்ந்தது. அப்போது தென்னுட்டில் சிலர் சக்தி உபாசனை என்று தனிமையாக இருந்து செய்யும்போது, பழைய வழக்கத்தில் இருந்தபடி மது மாமிசங்களை அந்தத் தெய்வத்துக்கு அவசியமான நைவேத்யம் என்று கொண்டு, இரகசியமாகச் சக்திபூசை செய்து வந்தனர் என்று பாரதி வெறுப்புடன் குறிப்பிட்டுள்ளார், வடஇந்தியாவில் இருந்த நாட்களில் காளி பக்தி கொண்ட இராமகிருஷ்ணரைப் பற்றி அறிந்து (1902இல்), புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த நாட்களில் காளி உபாசகரான அரவிந்தரிடம் பழகியதால் (1908இல்) சக்தி வணக்கத்தை அனுபவத்தில் பாரதி அடைந்தார் என்று முடிவு செய்ய வேறு சிலருக்குத் தோன்றக்கூடும்.

3

பாரதியின் சக்தி வழிபாட்டுக்கு இந்த விளக்கங்கள் போதுமானவை அல்ல என்று கருதி, பாரதியின் குழந்தைப்பருவ, இளமைப்பருவ உளவியலில்தான் உண்மையான மூலகாரணம் இருக்கிறது என்று மற்றும் சிலர் தேட முயலலாம். இதை இங்கே சற்று விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

‘கடுவாய் சுப்பையர்’ திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் கடைசிக்கால கட்டத்தில் மிகச் செல்வாக்கானவர். ‘கடுவாய்’ என்று அவருக்கு மக்கள் வைத்த பட்டமே அவர் தாட்டிய மானவர் என்பதைக் காட்டுகிறது. அவர்தான் பாரதியின் பாட்டனுர். அவருக்கு ஏராளமான நெல்வயல்கள் இருந்தன.

கடுவாய் சுப்பையர் மகன் சின்னச்சாமி தமிழ், ஆங்கிலம், தர்க்கம், கணிதம் ஆகியவை கற்றுத் தேர்ந்த அறிஞர். சின்னச்சாமி அய்யருக்குப் பல நல்ல பண்புகள் இருந்தும் முன்கோபம் மட்டும் அதிகம். சொந்தக்காரரோ மனைவியோ அவருக்கு எதிரே நின்று பேசவே பயப்படுவார்கள். ‘சூரபத்மன் அரசு புரிந்தது போல நடந்து வந்தார்’ என்று பாரதியின் குடும்பத்தாரே குறிக்கின்றனர்.

பாரதி தன் தந்தையிடம் எதிர் நின்று பேசப் பயப்பட்டார். ஐந்து வயதில் தாய் லட்சுமியை இழந்த பாரதியின் உடல் நலத்தில் தந்தை கவலையெடுத்துக் கொள்ளவில்லை. வள்ளியம்மாள் என்ற சிற்றன்னையிடமே தனக்கு வேண்டியவைகளையெல்லாம் சொல்லிப் பெற்றுக் கொண்டார் பாரதி. எப்போதும் தந்தை தம் மகன் கல்வி கற்பதிலும்,

கணிதம் படிப்பதிலும் கருத்தாக இருக்க வேண்டும் என்று கண்டிப்புக் காட்டி வந்தார்.

சமஸ்தானப் பெரியவர்களுக்கு நடுவே பாரதி உட்கார்ந்து எவ்வளவு நன்ருகப் பேசினுலும் விரும்பாமல் சின்னச்சாமி அய்யர் புலி போலச் சீறி விழுவார். பாரதி தந்தையின் கண்களில் அகப்படாமல் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்.

ஏழெட்டு வயதில் பாரதி மோகனமான பகற் கனவுகள் காண்பதிலும், சிங்கார ரசமுள்ள கவிகள் இயற்றுவதிலும் பிரியம் கொண்டார் என்றும், காலையில் இள வெயிலின் காட்சிகளிலும், நடுப் பகலில் ஒழிந்த ஒதுப்புறமான இடங்களிலும் கவிதைக் காதலியுடன் இன்புறுவதில் ஈடுபட்டிருந்து, மாலையில் தன் தாத்தாவின் வீட்டுக்குத் திரும்புவார் என்றும் பாரதி குடும்பத்தார் தெரிவிக்கின்றனர். இவ்வாறு உளவியல் ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக்காட்டக் கூடும். எட்டயபுர மகாராஜா சின்னச் சாமி அய்யரிடம் ''உங்களுக்கு எதிரில் பாரதியைப் பாடச் சொன்னுல் பயத்தினுலும், வெட்கத்தினுலும் பாட மாட்டான். அவன் இங்கு வந்து பாடும் சமயத்தில் தாங்கள் ஒளிந்திருந்து கேளுங்கள்'' என்று சொல்லுவார் என்ருல் பாரதிக்குத் தந்தையிடம் எவ்வளவு பயம் என்பதை உணரலாம்.

பாரதிக்கு மணமான அடுத்த ஆண்டில் (பதினுன்கு வயதில்) தந்தை சின்னச்சாமி அய்யர் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார்.

பாரதியின் பாட்டி பாகீரதிஅம்மாள் ரொம்ப அன்புடன் பாரதியைப் பேணினுர். அத்தை குப்பம்மாளிடம் பாரதிக்குத் தனிப் பாசம் இருந்தது. தந்தை இறந்த பின் காசியில் அத்தையின் வீட்டில் இருந்து படித்தார் பாரதி. காசியில் வங்காளி போல் கிராப் செய்து வகிடு எடுத்து வாரி விட்டு மீசை வைத்துக் கொண்டார் பாரதி. அது மாமா கிருஷ்ண சிவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனுல் அவருடைய கோபத்துக்கு ஆளானுர் பாரதி. அப்போது பாரதிக்கு ஆறுதலாக இருந்தவர் அத்தை.

காசியிலிருந்து 1902 இல் பாரதியை எட்டயபுரத்துக்கு அழைத்து வந்தவர் எட்டயபுர மகாராஜா. எட்டயபுரத்தில் குல ஆசாரப்படி பாரதிக்கும் செல்லம்மாளுக்கும் ருது சாந்திக் கல்யாணம் நடந்தது. அந்த நிகழ்ச்சியில் பாரதி நவ நாகரிகமாகத் தோன்றினுர்; பேசினுர்; பாடினுர்.

அதே 1902 இல் எட்டயபுரம் சமஸ்தான உத்தியோகம் பாரதிக்குக் கிடைத்தது. அதே காலத்தில்தான் (20 வயசு) 'ஷெல்லி தாசன்' என்று தனக்குப் புனை பெயர் வைத்துக் கொண்டார் பாரதி. 'ஷெல்லியன் கில்டு' என்று ஒரு குழுவையும் அமைத்ததாகத் தெரிகிறது. அதே ஆண்டில் பாரதி நாத்திகம் பேசினுர் என்றும், ஷெல்லி, பைரன் முதலிய ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் பாட்டுக்களில் மனம் ஆழ்ந்தார் என்றும் தெரிகிறது. திருநெல்வேலியில் தன்னுடன் படித்த சுப்பிரமணிய சர்மாவுடன் 'துரோபதை துகிலுரிதல்' என்ற நாடகத்தைப் பார்த்த

போது பாரதி மனம் நெகிழ்ச்சி அடைந்தார் என்றும், புதுச்சேரியில் தான் 'சக்திதாசன்' என்று தனக்குப் புனைபெயர் சூட்டிக் கொண்டார் பாரதி என்றும் அவரது குடும்பத்தார் எழுதியிருக்கின்றனர். இப்படி உளவியல் ஆய்வாளர்கள் சொல்லி வரக்கூடும்.

இதுதான், பாரதியின் குழந்தைப் பருவ, இளமைப் பருவ உலகம். இந்த உலகத்தில் பாரதி தன் தந்தையால் கொடுமையாக நடத்தப்பட்டார் என்றும், தன் போக்கில் வளர முடியவில்லை என்றும், பெண்களின் அன்பினால் பேணி வளர்க்கப்பட்டார் என்றும் அறிய முடிகிறது என்று இந்த ஆய்வாளர்கள் முடிவு கூறலாம்.

'சுயசரிதை'யில் பாரதி குறித்த ஒன்பது வயதுச் சிறுமியைப் பற்றி அடுத்து இவர்கள் சொல்வதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

பாரதி குடும்பத்தார் அந்தச் சிறுமி பாரதி கண்ட கலைவாணி தான் என்று கருதுகின்றனர்.

பாரதி இளம் பருவத்தில் உண்மையாகவே சந்தித்த மானிடச் சிறு கன்னியே அவள் என்று பெ. தூரன் நினைக்கிறார்.

இளமையில் பாரதிக்கு உண்டான வெறும் பாலியல் தூண்டுதலால் கற்பனையில் உருவானவள் அவள் என்று வேறு சிலர் கருதுவதாகவும் தெரிகிறது.

இந்த மூன்று விளக்கங்களில் எது பொருந்துவது என்பது ஆய்வுக்குரியது.

உளவியல் ஆய்வின் அணுகுமுறையில் ஆங்கிலக் கவிஞர் ஷெல்லியைப் பற்றி எப்.எல்.லூகாஸ் கூறுவதை இங்கே ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது அவசியம் என்று உளவியல் ஆய்வாளர்கள் முன் வரலாம்.

ஷெல்லியின் தந்தை சர். டிமோதி ஷெல்லி பொதுவாக நல்லவர். ஆனால் மகன் ஷெல்லியை உணர முடியாமல் அவனைப் புண்படுத்தினார்; கொடுமையான தண்டனை கொடுத்தார். அதனால் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்த ஷெல்லிக்கு மனம் பிறழ்ந்து போனது. ஷேக்ஸ்பியரின் வில்லன்களையே நல்லவர்கள் என்று எண்ணி விட்டான் ஷெல்லி. ஒரு முறை தன் தந்தைக்கு 'நான் காயங்களால் அழிந்து போகிற ஒரு பூச்சி என்று நினைக்காதீர்கள்' என்று கடிதம் எழுதினான் ஷெல்லி. தனது தந்தைக்கு ஒரு பதிலியாக அவன் காட்வின் என்பவரை எண்ணத் தலைப்பட்டான். 'கட்டறுத்த பிரமிதியூஸ்' என்ற நாடகத்தில் கடவுள் என்ற தந்தையிடம் கூடக் குறைகண்டு எழுதியிருக்கிறான் ஷெல்லி.

தனது தங்கைக்கும் தன் நண்பன் கிரஹாமுக்கும் வீட்டில் தன் தாய் மணப்பேச்சை எடுத்த போது வன்மையாக எதிர்த்தான் ஷெல்லி. அப்போது ஷெல்லியின் மனம் தந்தையிடமிருந்து பிரிந்து தாயிடம்

அன்பு வைத்து, அதிலும் ஏமாந்து, அதன்பிறகு தாயிடமிருந்து தங்கையிடம் அன்பு கொண்டிருந்தது.

தாயிடமோ தங்கையிடமோ, அதிகப்பாசம் கொண்டு விடுகிற இத்தகைய மனநிலை ஷெல்லியிடம் பல உணர்ச்சி மாற்றங்களை உண்டாக்கியது. அவனது பாலியலிலும் விசித்திர வழக்கங்கள் ஏற்பட்டன. ஒரு இலட்சியப் பெண்மைக்கு ஏங்கித் தவித்தது ஷெல்லியின் அடிமனம். அது கிட்டாமல் போவதுபோல் தோன்றிய போது, எப்படியாவது அதை அடையத் துடித்து, பல தவறான உறவுகள் கொள்ள நேர்ந்தது ஷெல்லிக்கு என்று எப்.எல். லூகாஸ் கூறுகிறார்.

ஷெல்லியின் மன ஊசலுக்கு அடிப்படைக் காரணம் அவன் தந்தை சர் டிமோதி ஷெல்லி கொடுமையாக நடத்தியது. அதனால் ஷெல்லியின் மனம் தாய்ப்பாசத்தோடு நோக்கியது. தாயிடமும் அமைதி பெறுமல் தன் தங்கையிடம் பாசம் வைத்து நிறைவு காணத்துடித்தது. அதுவும் பயனற்றுப் போகவே ஷெல்லி தான் உள்மனமார அவாவிய இலட்சியப் பெண்மைக்காக ஏங்கித் தவிக்கலானான். அதனால் நெறி தவறிய வழிகளில் அவன் திரும்பநேர்ந்தது.

இவ்வாறு எப். எல். லூகாஸ் ஷெல்லியின் குழந்தைப் பருவ, இளமைப் பருவ உலகத்தை எடுத்துக்காட்டி ஷெல்லியின் கவிதையை ஆய்ந்திருக்கிறார். ஒரு மரத்தின் வேர்களைத் தோண்டிப் பார்க்கும் போது, அந்த வேர்களில் ஒரு சில பழுதுபட்டனவாக இருக்கவும் கூடும். இதனால் அந்த மரமே பயனற்றது என்று முடிவு கட்டிவிடக் கூடாது. மரத்தின் இனிய பழங்களே பார்க்கப்பட வேண்டியவை; பழுதுபட்ட வேர்கள் அல்ல. இப்படி எப்.எல், லூகாஸ் கூறியிருப்பது பிராய்டின் உளவியல் ஆய்வுமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஷெல்லிக்கு எப். எல். லூகாஸ் கூறியதை அப்படியே பாரதிக்கு ஏற்றிப்பார்க்க இந்த ஆய்வாளர்கள் முன் வரலாம்:

பாரதியின் தந்தை சின்னச்சாமி ஐயர் பொதுவாக நல்லவர். ஆனால் மகன் பாரதியை அவர் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. தாம் நினைத்த வழியில் மகனைத் திருப்ப ஆசைப்பட்டு, அதனால் முடியாதபோதெல்லாம் மகனை வன்மையாக நடத்தியிருக்கிறார். அதனால் பாரதியின் இளமனம் புழுங்கித் தவித்தது. தந்தை நினைக்காத வழியில் பாரதி நாத்திகம் பேசியதும், கூளப்பன் நாயக்கன் காதல் போன்ற சிருங்கார நூல்களில் பற்றுள்ளம் கொண்டதும் பாரதியின் இளமனப்புழுக்கத்தால் விளைந்தவை. இவ்வாறு உளவியல் ஆய்வாளர்கள் பாரதியின் மனப் பிறழ்ச்சியை எடுத்துப்பேசி மேலும் தொடர்ந்து இவ்வாறு கூறலாம்.

ஐந்து வயதில் தாயை இழந்த பாரதி, தந்தையிடம் அன்பைப் பெற முடியாததால், தன் தாய்க்குப் பதிலியாக யாரையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகையால் தாய்க்குப் பதிலியாக ஒரு இளஞ் சிறுமியைத் தன் மனசுக்குள் தானாகவே கற்பனை செய்து கொண்டார். அந்தச்

சிறுமிதான் பாரதியின் 'சுயசரிதை' யில் வருகிறவள் என்று இவர்கள் கருதுகிருர்கள்.

4

இவ்வளவு விரிவாக உளவியல் ஆய்வாளர்களின் விளக்கத்தை எடுத்துக்கூறக்காரணம் இது புதுமையாக இருப்பதும், இது எவ்வளவு தூரம் பாரதிக்குப் பொருந்தும் என்று பார்ப்பதும் ஆகும்.

முதலில் பாரதியின் தந்தை ஷெல்லியின் தந்தைபோல மகனைக் கொடுமையாக நடத்தினுர் என்பதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பாரதி தமது 'சுயசரிதை'யில் தந்தையைப் பற்றி இப்படிக் கூறவுமில்லை. 'பாஞ்சாலி சபதமி'ல் திரிதராட்டிரனை ஒரு நல்ல தந்தையாக, வியாசர் காட்டியதுக்கு மாருகப் படைத்துள்ளார் பாரதி என்பது இங்கே மனம் கொள்ளத்தக்கது.

ஆங்கோர் கன்னியைப் பத்துப் பிராயத்தில்
ஆழ நெஞ்சிடை யூன்றி வணங்கினன்

என்று பாரதி 'சுயசரிதை'யில் பாடியுள்ள இளஞ்சிறுமியார் என்ற கேள்வி எழுகிறது.

பத்துவயதில் தன் மனக்கற்பனையில் ஆசையோடு ஒரு இளஞ்சிறுமியைப் பாரதி இப்படி எண்ணிப் பார்த்திருக்கமுடியும் என்று நம்ப முடியவில்லை. அவள் தான் தாய்க்குப் பதிலி என்றும் எப்படி நம்ப முடியும்? தாய்க்குப் பதிலிதான் அந்த இளஞ்சிறுமி என்ருல், தாயின் அன்புக்கும் இளஞ்சிறுமியின் பாலுணர்ச்சி கலந்த அன்புக்கும் இடையே வேறுபாடு இல்லையா என்று கேட்கத் தோன்றுகிறது.

பாரதி 'சுயசரிதை'யில் இந்த இளஞ்சிறுமியைப் பாடுமிடத்தில் 'பிள்ளைக்காதல்' என்றே தலைப்பிட்டிருக்கிருர். தன் தாத்தாவின் வீட்டில் அவர் சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்த போது, பாரதி ஒரு அர்ச்சனைப் பூவை எடுத்துக் கொண்டு அந்தச் சிறுமியிடம் கொடுக்கச் சென்றதாகப் பாரதியே தெரிவிக்கிருர். இதனுல் 'பிள்ளைக்காதல்' என்ற சொற்ருெடர் காட்டுவது உண்மை நடப்பு என்றே சிந்திக்க வைக்கிறது. தாத்தா வீட்டுக்கு அருகில் அந்த இளம்பெண் வாழ்ந்தவளாக இருக்க வேண்டும் என்று நம்ப வைக்கிறது.

அந்த இளஞ்சிறுமி பாரதியின் கவிமனத்தில் தோன்றிய கலைவாணிதான் என்று கூறும் விளக்கம், பாரதியைத் தெய்வீகக் கவிஞர் என்று உயர்த்திப் பேச விரும்புவதின் விளைவு என்றுதான் கூறமுடியும். மேலும் 'மூன்று காதல்' என்ற கவிதையில் பாரதி கலைமகளின் மீது தாம் கொண்ட காதலைப் பாடிய முறைக்கும், 'சுயசரிதையில்' இளஞ்சிறுமியைப் பாடிய முறைக்கும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. கலைமகளைப் பாடிய பாட்டில 'ஏடு தரித்திருப்பாள்' என்றும், 'பதம்

படிப்பாள்' என்றும், 'ஞானங்கள் சொல்லி இனிமை செய்வாள்' என்றும், 'கன்னிக்கவிதை கொணர்ந்து தந்தாள்' என்றும் வந்துள்ள உருவக வருணனைகள், 'சுயசரிதை'யில் இளஞ்சிறுமியைப் பாடுமிடத்தில் இடம்பெறவில்லை. இளஞ்சிறுமியின் வருணனையில் மானிடக் காதலின் புனைவியல் பண்பு வந்திருப்பதை இங்கே ஒப்பிட்டு உணரலாம்.

இதுதான் யதார்த்தமான வழியில் வாழ்க்கைச்சரித முறைத் திறனாய்வு செய்யும்போது புலப்படுகிறது.

5

தாய்க்குப் பதிலியாகக் கற்பனையில் தோன்றிய இளஞ்சிறுமி இலட்சியப் பெண்மையாக உருமாற, அவளை அடையமுடியாத ஏக்கத்தின் பதிலியாகப் பாரதி கண்டதுதான் சக்தி என்று கொண்டு வந்து முடிப்பது, கவிஞனின் மன இயற்கைக்கும் நடப்புக்கும் பொருத்தமற்றதாக இருக்கிறது.

இலட்சியப் பெண்மையின் தோற்றம், நடப்பும் புனைவியல் கற்பனையும் உருவாக்க உண்டாகக் கூடியது. நடப்பில் சந்தித்த இளஞ்சிறுமி தனக்குக் கிடைக்காமல் போகும் தோல்வியில், அந்தச் சிறுமி கவிஞனின் சிந்தனையில் காதல் தூண்டும் இலட்சியப் பெண்மை ஆகிறாள். அவள் உண்மையும் கற்பனையும் கலந்த புனைவியல் வடிவம் என்று கூறவேண்டும் இத்தகையவள் தான் நடப்பிலிருந்து பாரதியின்கவி மனசுக்குள் இளஞ்சிறுமியாகத் தோன்றியவள்.

ஒரு கவிஞனின் நிறைவேறாத காதலின் உணர்ச்சி ஒரு இலட்சியப் பெண்ணை உருவாக்கிக் கொண்டு பாடுகிறது. இது கவிஞனுடைய வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தின் மீது எழுந்து பாடும்போது, புனைவியல் கற்பனை மிகுந்தும் அமையலாம்; அல்லது கவிஞனுடைய காதலுக்கும் சமூக யதார்த்தத்துக்கும் அவன் தொடர்பு படுத்த முன் வரும்போது, யதார்த்தவியலான சித்திரிப்பு மிகுதிப்பட்டும் வரலாம்.

இப்படிப் பார்ப்பதை விட்டுவிட்டு, அடிஆழம் காணமுடியாத 'பதிலியைத் தேடல்' என்ற முறையில் ஆய்வு செய்ய முற்படுவது ஒன்றுக்கு ஒன்று உண்மையான பொருத்தத்தை அறியமுடியாமல் செய்து விடுகிறது.

பாரதி எந்த இடத்திலும் சக்தியை காதல் உணர்ச்சியுடன் பாடவில்லை. 'மூன்று காதலில்' திருமகளையும் கலைமகளையும் காதலுடன் பாடிவரும் போது சக்தியை அன்னைவடிவமாகக் காண்கிறார். தாய்க்குப் பதிலியான இளஞ்சிறுமிதான் சக்தி என்றால், அந்த இளஞ்சிறுமி மீது பாரதி காதல் கொண்டிருந்தார் என்ற கருத்தமைப்பு சக்தியுடன் பொருந்தக் கூடியதாக இல்லை.

6

பாரதி 1909இல் சக்திப் பாட்டுக்களைப் பாடத் தொடங்கினார் என்று

முன்பே பார்த்தோம். வடஇந்தியாவில் இருந்த நாட்களில் பாரதி இராமகிருஷ்ணரைப்பற்றி (1902)இல் அறிந்ததும் நிவேதிதா தேவியை (1905)இல் நேரில் தரிசித்தபோதும், அரவிந்தருடன் (1908)இல் பழகத்தொடங்கியதும் பாரதியைச் சக்தி வழிபாடு பற்றிக் கொள்ள வைத்திருக்க வேண்டும் என்று காண்பதே பொருந்தக் கூடிய தாக இருக்கிறது. புதுச்சேரியில் 'சக்திதாசன்' என்று புனைபெயர் வைத்துக் கொண்டதும் இதை மெய்ப்பிக்கிறது.

பாரதி சக்தி தர்மம் என்ற கட்டுரையில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: ''தூலத்தை அறிந்தாலொழியச் சூக்குமத்தை நன்கு தெரிந்து கொள்ள முடியாது. இகலோக ஞானத்தை இகழ்ச்சியாகப் பேசும் ஆத்ம சாத்திரம் பொய். உண்மையான ஆத்ம சாத்திரம் இகலோக ஞானத்தை வளர்க்கும். வான சாத்திரம் இல்லாத நாட்டில் ஞானவா சிட்டம் பயன்தரமாட்டாது. பராசக்தியை முதலாவது இவ்வுலகத்தில் கண்டு வணங்குதல் வேண்டும்...''

பாரதியின் சக்திக் குறியீடு ஆற்றல், வேகம், மாற்றம், சமுதாய மாற்றம் ஆகிய உட்பொருள்களை அங்கங்கே உணர்த்துவது.

'இகத்திலே சக்தியைக் கண்டு போற்றி நலம் பெற வேண்டும்' என்ற சமுதாய நடப்பு சார்ந்த கவிதைக் கொள்கையுடன் பாரதி பாடியுள்ள சக்திக் கவிதைகளில் வெற்றி அடைந்த படைப்புக்களை இங்கே குறிப் பிடுவது மேலும் விரிவான திறனாய்வுக்கு வழிவகுக்கும்.

இதைக் கூறும் முன்பாக மற்றொன்றையும் இதே இடத்தில் தெளிவு படுத்திவிடுவது அவசியம். பாரதி தமது 'சுயசரிதை'யில் இளஞ்சிறு மியை வாழ்க்கையின் நடப்பும் புனைவியல் கற்பனையும் கலந்த காதல் மற்றும் இலட்சியப் பெண்மை வடிவமாகப் பாடியிருப்பது போல, வேறு சில கவிதைகளிலும் வெவ்வேறான, புதிய புதிய உணர்ச்சிகளும் கருத் துக்களும் தோன்றும்படி பாடியிருக்கிறார். வள்ளி (வள்ளிப்பாட்டு), காற்று வெளியிடைக் கண்ணம்மா (கண்ணம்மாவின் காதல்), ராதை (ராதைப்பாட்டு). வெண்ணிலா (வெண்ணிலாவே), புதுமைப் பெண் (புதுமைப்பெண்), அழகு (அழகுத் தெய்வம்), சந்திரன் (சந்திரமதி), கண்ணம்மா (கண்ணன் பாட்டு) ஆகியோர் பாரதி கண்ட இலட்சியப் பெண்மை வடிவங்கள். இவர்களில் யாரையும் சக்திக் குறியீட்டுடன் தொடர்பு படுத்த முடியாது. ஏனென்றால் இவ்வாறு தொடர்பு படுத்த வில்லை பாரதி.

இவர்களுடன் பாரதியின் அற்புதநவிற்சிக் கதையான 'ஞானரதமி'ல் வரும் பர்வத குமாரியும், 'பாஞ்சாலி சபதமி'ல் வரும் 'பாஞ்சாலி'யும் சேர்க்கப்பட உரியவர்கள்.

பாரதியின் பாஞ்சாலி இலட்சியப் பெண்மையின் குறியீடு; பாரதத் தாயின் உருவகம்; ஆனால் சக்தியின் குறியீடாகப் பாரதியால் பாடப் படவில்லை.

இனி, சக்தியின் மீது துதிப்பாடல்களை நீக்கி விட்டு, சக்திக் குறியீடு கருத்து வளத்தோடும் கலைத்திறனோடும், கவிதைக் கற்பனையோடும் அமைந்த சக்திக் கவிதைகளைப் பார்க்கலாம்; காணிநிலம், நல்லதோர் வீணை, பராசக்தி, யோகசித்தி, ஊழிக்கூத்து, மழை, புயல்காற்று, பிழைத்த தென்னந்தோப்பு, மாலை வருணனை, (பாஞ்சாலிசபதம்), சக்தி (வசன கவிதை), ஜயபாரத, பாரதமாதா, எங்கள் தாய், வெறி கொண்ட தாய், பாரதமாதா திருப்பள்ளி எழுச்சி, பாரதமாதா நவ ரத்தின மாலை, பாரத தேவியின் திருத்தசாங்கம், தாயின்மணிக்கொடி பாரீர், தமிழ்த்தாய் ஆகியவை சக்திக் குறியீடு வெவ்வேறான புதிய புதிய உணர்ச்சிகளும் கருத்துக்களும் தோன்றும்படி பாரதி அமைத்த கலைமதிப்பீடு உயர்ந்த படைப்புக்கள் என்று தெரிவு செய்யலாம்.

"ஆயிரம் உண்டிங்கு ஜாதி — எனில் அன்னியர்வந்து புகல் என்ன நீதி"

''நமக்குள் இந்து முகமதியர் எனக்கூறி மாற்றானுக்கு இடங் கொடுக்கக் கூடாது''—என்று மகாபாரதத்திலிருந்து எடுத்துக் காட்டி பாரதி எழுதியது.

பாண்டவர்கள் துரியோதனாதிகளால் ராஜ்யம் முழுவதையும் இழந்து பல துன்பத்திற்கு ஆளாகியும், அவர்கள் காட்டில் வசித்து வருகையில் துரியோதனன் தனது பந்து வர்க்கத்துடன் அவர்கள் வசிக்கும் இடத்திற்கு எதிரில் ஒரு கூடாரம் போட்டு அவர்கள் துன்பத்தை அதிகப்படுத்த விருந்து முதலியவையும் ஆடல், பாடலையும் நடத்தினான்.

அதைப்பார்த்த தேவேந்திரன் மனம்பொறுமல், தனது சேனைத் தலைவனான, சித்திரசேனனை அனுப்பி துரியோதனாதிகளை குண்டுக்கட்டாகக் கட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சிறையிட்டான். இதனால் அவர்களின் பெண்சாதிகள் திக்கற்றவர்களாய் ஓடி வந்து காட்டில் புலம்பியதைப் பார்த்த தர்மனும் 'தம்பி...... (என்று) சொல்ல அவர்கள் அப்பாதகரை மீட்டோம் எனத் தடுக்க, அதற்கு தருமன்—''எம்பிகாள், நாமெல்லோரும் ஒரு குடியில் பிறந்தவர். நமக்குள் எவ்வளவு சச்சரவிருப்பினும் நாம் அயலாருக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அவர்களை அவமதித்தது நமது குலம் முழுவதும் சாருமாதலால் நீங்கள் என் வார்த்தையைக்கொண்டு மீட்டு வாருங்கள்'' என்றார். அவர்களும் அங்ஙனமே மூத்தோர் வார்த்தையை சிரசாக வகித்து துரியோதனரை மீட்டார்கள்.

இந்தியா - 23-6-1906 ப. 190

இரட்டைப் பிரசவம்

□

அப்துல் ரகுமான்

□

பாரதி!
கல்லாய்க் கிடந்த தமிழை
உயிர்ப்பித்த பாததூளியே!
இதோ! எங்கள்
நாவின் அறுவடை!
காணிக்கை அல்ல இது;
உன்னிடம்
கொண்ட கடனுக்குக்
கொடுக்கின்ற வட்டி!

எங்கள் நான்குகால் கவிதைகளுக்கு
நடைவண்டி உன்கவிதை;
உன் தீக்குச்சிகளால்
எங்கள் திரிகளில்
சுடர் மகுடம் !

அன்று—
எட்டயபுரத்தில்
இரட்டைப் பிரசவம்!
நீயும், புதிய தமிழும்!

உன் முதல் அழுகையில்
உன் சகோதரி சிரித்தாள்.

இரும்புப் பெட்டிகளில் கிடந்த
இலக்கியத்தை
ஏழைகளுக்குப்
பரிமாறியவன் நீ!

குருட்டு எழுதுகோல்கள்
இருட்டைத் தொட்டு
எழுதிக் கொண்டிருந்தபோது
உன்னிடம்தான்
சூரிய மைக்கூடு இருந்தது!



எழுத்தாணிகளால்
சிலுவையறையப்பட்ட
கவிதைக்கு
நீதான்
மறுவுயிர்ப்பளித்தாய்!

சிலர்
பாடையாக்கி வைத்திருந்த
யாப்பை—
கனவுகளின் பூவிமானம் ஆக்கியவன்
நீ தான்!

உன் பேனா
கிரீடம் கழற்றிய போதெல்லாம்
ஆங்கிலேயன் கிரீடம்
ஆட்டம் கண்டது!

உன் வார்த்தைக் கிரணங்களால்
கண் விழித்தவர்கள்
தூங்கிக் கிடந்தவர்கள் மட்டுமல்ல
செத்துக் கிடந்தவர்களும்தான்!

இந்த நாட்டின்
'வெண்' தளைகளையும்
'வஞ்சித்' தளைகளையும்
தகர்ப்பதற்காக நீ பாடியபொழுதுதான்
உண்மையான கவிதை இலக்கணத்தை
நாங்கள் கற்றுக் கொண்டோம்!

கவிதைப் பெண்ணின் கையில்
அலங்கரிக்கும் அணிகளையல்ல
ஆயுதங்களைத் தந்தவன் நீ!

அன்று நீ அறுத்தது
உன் பூணூலை அல்ல;
வருணாசிரமத்தின்
தாலியை!

உன் கவிதையை விட
அழகான கவிதை
உன் வாழ்க்கை!

உன் கவிதைகள்
உன் வாழ்க்கையின்
வார்த்தை நிழல்கள்!

சிலர்
பாரிஜாதக் கனவுகள்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது

பருத்திப் பூக்களை நீ
பறித்துக் கொண்டிருந்தாய்!

நாங்கள் தடுமாறும்போது
ஊன்றுகோலாய்—
அடைக்கலப் புருக்களுக்கு
சிபியின் துலாக்கோலாய்—
எங்கள் இரும்பைப்
பொன்னுக்குவதில் மந்திரக்கோலாய்—
உன் எழுதுகோலுக்குத்தான்
எத்தனை அவதாரங்கள்.

சொற்கள் உன்னிடம்
சுமங்கலி ஆயின;
கவிதை உன்னிடம்
கவுரவம் பெற்றது
தமிழ் உன்னிடம்
தன்மானம் பெற்றது
நாமோ உன்னிடம்
நம்மையே பெற்றோம்!

ராசத் துரோகம்

மதவெறி நிறுவனங்கள் சில பாரதியை ஏத்துவதற்கும், இனவெறி நிறுவனங்கள் சில பாரதியை இறக்குவதற்கும் காரணம் ஒன்றுதான். சமுகவியல் நோக்கில் இலக்கியத்தையும் இயக்கங்களையும் அணுகும் முறையை அறியாமையும், பாரதியின் எழுத்துக்களையும் வரலாற்றையும் முழுமையாகத் தெரியாமையுந்தான். 1904-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத இந்து இதழொன்றில் பாரதி எழுதுகிறார்:

> தேசிய உணர்வு இல்லாமல் அரசியல் விடுதலை சாத்தியமில்லை. ஜாதி முறை நடைமுறையிலிருக்கும் ஓரிடத்தில் தேசிய உணர்வு ஏற்பட முடியாது: (எல்லா மனித சமுதாயங்களிலும் ஜாதி முறை நடைமுறையில் இருக்கிறது என நாம் நம்ப வேண்டுமென்று சில அரைகுறை ஆராய்ச்சியாளர்கள் விரும்புகிறார்கள்.) ஒரு பிராமண இடைத்தரகனைவிட ஒரு பறைய இனத்தைச் சேர்ந்த வள்ளலைத் தாழ்வாக வைக்கும் வினோதமான அமைப்பு இந்த ஜாதி அமைப்பு. தேவையான எல்லாத் தகுதிகளையும் உடைய ஒரு சக்கிலியப் பையன் பிரதம மந்திரியாவதற்கும் ஏதாவது தடை ஏற்படும் என்ற சந்தேகம் இங்கிலாந்தில் எந்தப் பகுதியிலாவது ஏற்படுமா? ஆனால் சமஸ்கிருத வேதங்களில் எல்லையற்ற ஞானமும், குறை சொல்ல முடியாத குணங்களும், பக்தியுணர்வும் பொருந்திய ஒரு சூத்திரன் (பஞ்சமனைக்கூட விட்டுவிடுங்கள்) சிருங்கேரி பீடத்தில் அமர ஆசைப்படலாம் என நினைப்பதே இந்தியாவில் ராஜத் துரோகம் இல்லையா?...கிரேட் பிரிட்டன் எங்கே? இந்தியா எங்கே? அந்தோ பரிதாபம்!†

ஆதாரம்: பாரதி ஒரு சமுகவியல் பார்வை பெ.மணியரசன் ○ மா.வளவன்

† RAMASAMY PARTHASARATHY 'A HUNDRED YEARS OF THE HINDU', KASTURI & SONS LTD., MADRAS (1978) P. 77.

சூரிய காந்தம்

□

சிற்பி

□

பாரதி—
எனக்கு அவனே குரு
அவன் எழுத்தே வேதம்
வார்த்தைகள் சட்டம்
கவிதை சத்தியம்!

மழலையில்
எனக்கவன் பள்ளிக்கூடம்
இளமையில் குமரிக்
கடல் அலைத் தீரம்
முதுமையில் அவனே
வாழ்க்கையின் சாரம்!

○

அவன்
ககன இருட்டுக்
கபாட புரத்து
முகடுகள் கிழிய
முழங்கிய சேவல்

துக்க அந்தகாரத்
துயர் நரம்புகளில்
வெளிச்ச ரத்த
அணுக்களின் விளைச்சல்

நீலாம்பரிகள்
நெருடிய விழிகளின்
ஊமை இமைகளை
வருடித் திறந்த
ஒளிப் பூபாளம்.

அடி வயிற்றுக் கனல்
ஊதிய ஜ்வாலை

பெருமூச்சுக்களில்
பிறப்பெடுத்த புயல்

உப்பு வியர்வையை
அடி உரமாக்கிய
கண்ணீர்ப் பாசனக்
கழனியைக் கீறி
வீரிய விதை தெளித்து
பண்டிதக் களை பறித்த
முதல் ஏர் யாத்திரை

வெள்ளிப் பனிமலை
ஏறிக் கடந்து
தாமிர பர்ணித்
தமிழ்க் குடம் சுமந்து
புதிய ருசியாவின்
பூகம்ப ஊழிக்கு
காலம் நிகழ்த்திய
கவிதைக் கும்பாபிஷேகம்

சர்வ தேசியம்
தளும்பித் ததும்பிய
எழுது கோல் முனையில்
பூமிப்பந்தைச்
சுழற்றிப் பார்த்த
சூரிய காந்தம்

○

நுனிப் புல் மேயும்
வெட்டுக் கிளிகளுக்கு நடுவே
அவன்
வாழ்க்கை வேதனைகளைக்
கிழி கிழி என்று கிழித்த
வேங்கைப் புலி

தொட்டால் சிணுங்கிகளுக்கு
மத்தியில் அவன்
விதியின் தூசுகள்
தொடமுடியாதபடி நிமிர்ந்த
தொடு வானம்—

ஜோதிப் பிரகாச
வைகறைகளின்
பிரசவக் கூடமான
தொடு வானம்

புரட்சி இளஞ் சிவப்புப்
பூசிய படைக் கலங்களோடு
காலம் கட்டியம் கூற
அவன் கவிதைப் பட்டாளம்
காலடி எடுத்து வைத்ததும்
செய்யுள் கூடுகள்
செத்து விழுந்தன...

அந்நாளில்
'சின்னச் சங்கரனுய்'
அவனிருந்த
அரண்மனைச் சபா மண்டபத்தில்
ஏழு பருவப் பெண்களையும்
தெருவில் பராக்குப் பார்க்கவிட்ட
உலாச் சண்டாளர்கள்
விறலிகளின் கொசுவம் பிடித்தபடி
மெல்லியல் நாயகிகளின்
அல்லிமலர்த் தேக நலத்தை
திருட்டுப் பார்வையால் அளந்து
'தூ, தூ' என்றிகழ
விறலி விடு
தூது தந்த பாதகர்கள்
சமுதாய சம்பந்த மில்லாத
பிரபந்தக் கவிராயர்
அவர்களுக்குக்
கவிதையே
கரணம்போடும் செப்பிடு வித்தை

அந்தச் சருகுகளில் குப்பைகளில்
உரம் பெற்ற அவனே
கவிதையை செப்பிடு வித்தையாய்
மக்கள் நலம்
செப்பிடு வித்தையாய்
திசை மாற்றிக் கொடுத்த
லாவகத் திருப்பம்

○

எழு என்று சொல்லவே
அவன் எழுத்துக்கள்
சீரழிவு செப்பவே
அவன் கவிச் சீர்கள்
தளைகள் அறுக்கவே
கவியடித் தளைகள்
அவலக் கவலைகள்

அடித்து நொறுக்கவே
பாடலின் அடிகள்
அவன் அப்படியொரு
பட்டறை ஆனவன்

பொன்னுக்கி வீங்கி நோயால்
அவஸ்தைப் பட்டுக் கொண்டிருந்த
அவன் காலப் புலவர்கள்
எதுகைக்கும் மோனைக்கும்
கோழிச் சண்டை
நடத்திக் கொண்டிருந்த போது
வறுமை
முத்திரை மோதிரம் சூடிய
அவன் விரல்கள்
காயம் பட்ட தேசப் புருவுக்கு
நம்பிக்கைத் தானிய மணிகளை
நல்கிக் கொண்டிருந்தன.

குறுகத் தறித்த
அவன் வாழ்க்கை நிமிஷங்கள்
எண்ணப் பட்டு விட்ட
இறுதி நொடிகளிலும்
சுதந்தர தேவிக்கு
அவன் இசைத்தவை
பல்லாண்டு கீதங்கள்!

நாமா வளிகளைப் பிறர்
நவின்று கொண்டிருக்கையில்
அவன்
சூருவளிகளைச்
சுமந்த கர்ப்பம்

O

அவனது கவிதை
அனுபவ முத்திரை
அழுந்தப் பதிந்த
சித்திர ரேகை...

அழுக்கு மேக
நிழல் படியாத
சூரியத் தோகை!

மதன காம
லேகியத் தீனி
மயக்கச் சுவடறியாத
அவன் காதல்



விகார மில்லாத
உயிரின் தேடல்
வக்கிர மறியாத
ஆன்மாவின் அலேச்சல்!

அவனது குயில்
வருங்காலக் காதலர்க்கு
அவன் எழுதி வைத்துப் போன
உயில்!

அவன்
தாகித்த சுதந்தரம்
சிட்டுக் குருவியின்
சிறகில்
காற்றின் உல்லாசச்
சுழிப்பில்
தட்டுப் படுகிற
தட்டுப் பாடில்லாத
முழு சுதந்தரம்
மூளிச் சுதந்தரமல்ல

○

அவன் கவிதை
அழகு பார்த்துக் கொண்டது
மக்கள் முகங்களில்
பூச் சூடிக் கொண்டது
உச்சரிக்கும் இதழ்களில்
அபிநயம் பிடித்தது
ஆத்மாவின் மேடையில்

அவனுக்கு—
அஸ்தமனமாவது?
மரணமாவது?

வாழ்கிருன்
அவன்—
நேற்றின் நடவாய்...
இன்றின் பயிராய்...
நாளேய மாணிக்க
விளேச்சல் கதிராய்...

○

நமக்கு அவனே குரு
அவன் எழுத்தே வேதம்
வார்த்தைகள் சட்டம்
கவிதை சத்தியம்

○

ஒருங்கிணைந்த பார்வையில் ''கண்ணன் பாட்டு'' — ஒரு தேடல்

— ஞானி

பாரதியின் பாடல்களுள் உச்ச நிலையாக மதிப்பிடத் தக்கது கண்ணன் பாட்டு. இதன் ஆக்கத்தினுள் மூலப் பொருள்களாகச் சென்று சேர்ந்தவைஎவை என்று கணக்கிடுவது அரிய செயல். ஆழ்வார் பாடல்களில் பாரதி மனம் தோய்ந்திருந்தார். அவற்றின் தொடர்ச்சிதான் கண்ணன் பாட்டு என்று கூறப்படுமானல் கண்ணன் பாட்டின் சுயத் தன்மையை நாம் மறுத்தவராவோம். படைப்பு ஒன்றினுள் மூலப் பொருட்கள் பல சென்ருலும், இறுதி விளைவு, ஒரு அற்புதம். தனிப் பொருள். கண்ணுடி உருவாக்கத்தினுள் மணலும் சுண்ணும்பும் கலந்திருக்கின்றன என்று கூறிவிடுவது கண்ணுடி பற்றிய விளக்கம் ஆகாது. சுண்ணும்பும் மணலும் ஓர் உயர் கொதி நிலையில், ஒரு பாய்ச்சலாக இன்னெரு புதிய பொருள் தோன்றுகிறது என்பது தான் கண்ணுடி பற்றிய சரியான விளக்கம். அது போலத்தான் செடியில் தோன்றும் மலரும், உலகில் தோன்றிய மனிதனும். படைப்பாளிகள் இவ்வகையில்தான் பிரும்மாக்கள்,



பாரதியின் கண்ணன் பாட்டுக்கான மூலப் பொருட்களுள் ஆழ்வார் பாடல்கள் முக்கியமானவை என்பதற்கு மேல், ஆழ்வார் பாடல்களின் பங்கை முதன்மைப் படுத்திவிட முடியாது. தவிர ஆழ்வார் பாடல்கள் பாரதியின் சமகாலத்திலும் பாரதி மீதும் மற்றவர் மீதும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்ததன் காரணத்தை நாம் காணுதிருந்து விட முடியாது. இத்தகைய ஆற்றல் மிக்க செல்வாக்கே இன்னெரு புதிய படைப் பைத் தூண்டும் திறன் வாய்ந்தது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். பாரதி காலத்தில் ஆழ்வார் பாடல்கள் படிக்கப்பட்டன என்று மட்டுமே கூறுவதாயின், பாரதி படைப்பின் தனித்தன்மையை விளக்க முடியாது. பார்த்துக் கவிதை எழுதிய போலிப் புலவன் ஆகி விடுவான் பாரதி.

பாரதியின் சமயக் கொள்கைகளுள் ஆற்றல் மிக்கதொரு போக்கு, அத்வைதம். இந்த அத்வைதம், இந்திய வரலாற்றில் எல்லாக் காலத்தும் ஒரே பொருள் படுமாறு இருந்ததில்லே. காலத்தின் தேவைக் கேற்றவாறு புதுப்பொருளோடு-அது முற்போக்காகவோ பிற்போக்காகவோ விளக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு காலமும் தன் தேவைக்கேற்பவே, தன் முன்னேய காலத்தையும், தனக்குப் பின் வரும் எதிர்காலத்தையும் பார்க்கிறது என்பது வரலாற்றுப் பார்வை பற்றிய அக்கறை உடையவர் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய எளிய உண்மை. கண்ணன் பற்றிய அற்புதக் கற் பனேகளும் இப்படிக் காலத்துக்கேற்ற பொருட் பொலிவு பெற்ற வையே.

பாரதியிடம் வந்து சேர்ந்த அத்வைதம்; விவேகானந்தர்-நிவேதிதா வழி வந்த அத்வைதம். உலக வரலாற்றில் சோசலிசத்தின் தேவை பற்றிய தீவிர எழுச்சிகள், பிரான்சிலும் பிறநாடுகளிலும் தொடங்கி விட்ட காலம் விவேகானந்தர் காலம். 'எல்லோரும் பிருமம்' என்ற கோட்பாடு—ஆண்டான் அடிமைச் சமுதாய முறையைத் தகர்க்கத் தூண்டும் கோட்பாடு. எல்லோரும் சமம் என்ருல், இங்கு வெள்ளேயர் கள்எதற்காகஇந்தியரை அடக்கி ஆளவேண்டும் என்ற அர்த்தத்தோடு இக்குரல் எழுகிறது. உள்நாட்டினுள்ளும் எல்லோரும் சமம் என்ற கோட்பாடு, 'இனிச்சூத்திரர்கள் அரசாளட்டும்!' என்ற குரலாக விவே கானந்தரிடம் ஓங்கி ஒலிக்கிறது. அதாவது, அன்று அறியப்பட்டிருந்த பெரும்பாலும் புருதான் முதலியவர்களின் விளக்கத்தின் வழியே வந்த-சோசலிசக் கருத்தாக்கமும், இந்தியச் சமய மரபில் வந்த அத்வைதம் என்ற கருத்தாக்கமும் ஒரு புதியகோலத்தில் இங்கு இணைகிறது. பாரதி யிடம் வெளிப்படும் அத்வைதம் இத்தகையது. திலகரையோ, அரவிந் தரையோ பாரதியின் அத்வைதப் போக்கிற்கு மூலவராக்குவது முற்றி லும் சாத்தியப்படாது. அதுபோலவே, இந்திய மரபில் வந்த சமயப் போக்கு, பாரதியிடம் தேச பக்தியாகச் சிறுத்தது என்று மதிப்பிடலும் பாரதியைச் சரியாகப் புரிந்ததாகாது. சமயத்தினுள்ளும் உள்ள இடது சாரிச் சார்புடையவர் பாரதியார். இதுதான் பாரதியின் தேசபக்தி யினுள்ளும் சென்று ஆற்றல் பெறுகிறது.

பாரதியின் அத்வைதம், பிரபஞ்சம் மனிதன்] ற்றிய ஒருமைப்

பார்வையை உட்கொண்டது. இதுபற்றி இங்கு விளக்கமாகப் பார்த்துக் கொள்வோம்...

பிரபஞ்சத்தின் இறுதி உண்மையை (The ultimate reality) நாம் எப்படி மதிப்பீடு செய்கிறோம்? செய்ய முடியும்? பிரபஞ்சத்தின் இறுதிப் பொருள் என்று தேடிக் கொண்டே சென்றுல்...இன்று வரை இப் பிரச்னை முற்றாகத் தீர்க்கப்படாத அளவு சிக்கல் நிறைந்ததாகவே இருக்கிறது. இந்நிலையில், இறுதியுண்மை பற்றிப் பல்வகைக் கோட்பாடுகளும் இவற்றுக்கிடையிலான விவாதங்களும் எழுவது, தவிர்க்க இயலாதது மட்டுமல்ல. தேவையானதுமாகும். இப்போக்கில்தான், இறுதிப் பொருள் அணுக்களே என்ற ஒரு கோட்பாடு பழங்காலத்திலேயே இந்திய மெய்யியல் வாதிகளாகிய வைசேசிகளுக்கிடையிலும் எழுந்தது. இறுதிப் பொருள் அணு என்றால், அதற்குள்ளும் நுழைய முயன்று, அப்படி ஒன்று எப்படி இருக்க முடியும் என்று கேட்டு, அப்படி ஒன்றுமே இல்லை; ‘இருப்பது’ சூன்யம் மட்டுமே என்றனர் பௌத்தர். அது ஒன்றும் இல்லாததும் இல்லை; அது, ஒன்று என்றும் பல என்றும், உள்ளது என்றும் இல்லது என்றும் மனித விளக்கத்திற்கு எட்டுவது, எட்டாதது என்றும், அதுவே பிருமம் என்றும் கூறியது அக்கால அத்வைதம். இத்தகைய தேட்டம் மேலும் எத்தனையோ வகைகளில்-பொருள்களில் தொடர்கின்றன. பூதமே இறுதிப் பொருள் என்று உலகாயதரும், பிரகிருதியே என்று சாங்கியரும் கூறினர். இறுதியுண்மை பற்றிச் சரிவர அறிய முடியாத அக்காலத்தில், இத்தகைய தேடல் பற்றிய ஆர்வமும் முயற்சியும் விளக்கங்களும் அற்புதமானவை. வரலாற்றுக்குத் தேவையானவை. அறிவார்ந்த விளக்கங்கள் அடைபட்ட நிலையில்தான், இறுதியுண்மை, இறைமை என்ற கருத்தோட்டமும் எழுந்தது. இந்த இறைமைக் கோட்பாட்டிற்கு, இறைமை மறுப்போடு தொடங்கிய பல சமயங்கள் நாளடைவில் இடங் கொடுத்ததை, இந்தியத் தத்துவ வரலாறு விளக்குகிறது.

இத்தகைய ஆய்வுகள் நவீன காலத்திலும் தொடர்கின்றன. ஐன்ஸ்டீன், ஆர்தர் எட்டிங்டன் முதலியவர்களையும் இன்று கார்ல் சாகன் முதலியவர்களையும் குறிப்பிடலாம். இவர்கள்போலவே, லெனின் முதலியவர்களும் இத்தகைய ஆய்வு முயற்சிகளில் குறிப்பிடத் தக்கவர்.

அதாவது, எல்லாக் காலத்தும் இத்தகைய, கவர்ச்சியான, தேவையான, இந்த ஆய்வில்—தேடலில் ஈடுபட்டவர்கள், இறுதி உண்மையைத் திட்டவட்டமாக, துல்லியமாக, தமக்கும் பிறர்க்கும் மெய்ம்மைப் படுத்தும் முறையில்—விளக்க அல்லது விளங்கிக் கொள்ளாத நிலையில் இறுதியுண்மையை, ஒன்ருக, பலவாக, ஒன்றினுள் பலவாக, பல வற்றினுள் ஒன்றாக மதிப்பிட்டனர். அந்த மதிப்பீட்டில் அவர்கள் எப்போதும், மாறாத, உறுதியான கருத்து உடையவர்களாகவும் இல்லை. தமக்குள்ளேயே முரண்பட்டும் —அந்த முரண்பாட்டில் சிக்கித் தவித்தவர்களும் தான்.

கூடவே, இன்னொரு பிரச்னையும் தொடர்கிறது. பிரபஞ்சம் என்ற புறப்பொருள் பற்றிய பார்வை, எல்லார்க்கும் புறம் சார்ந்த பார்வை

யாகவே இருப்பதும் இல்லை. அதாவது, அகத் தேவையைக் கொண்டும் இந்தப் புறப் பார்வை அமைகிறது. அதாவது, பிரபஞ்சத்தின் இறுதிப் பொருள் எப்படிப்பட்டதாக இருந்த போதிலும், அதைப் பற்றி அறிவதற்கான மனிதனின் அகத் தேவை, சமூகத் தேவை—யின் துன்புறுத்தலின்போதுதான், புறப்பொருள் பற்றிய தேடலிலும் விளக்கங்களிலும் மனிதன் ஈடுபடுகிறான். இதன் முக்கியத்துவத்தை நாம் எவ்வளவு வற்புறுத்தினாலும் தகும். தத்துவம், சமயம், முதலியவற்றில் அகத்தின் வலிமை சில சமயங்களில் முற்றான அகவியலாகப் பெருத்து விடுவதற்கும் கூட, இந்த நுட்பமான ஆய்வுப் போக்கின் தீவிரத்தையே காரணமாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. லெனின் இந்த உண்மையை நன்றாகவே புரிந்திருந்தார்.

அப்படியானால், இந்த மனிதனின் அகத் தேவைகள் என்ன? இவன் தான் வாழும் உலகத்தோடு ஒன்றியிருக்க வேண்டும். இவனது வாழ்க்கையும் வாழ்க்கை மேன்மையும் புற உலகத்தோடு பொருந்தியிருக்க வேண்டும். அதாவது இந்த உலகம் இவனுடையதாக இருக்க வேண்டும். இவன் வாழ்வுக்கு உகந்ததாக—இவனுக்கு நிறைவு தரத்தக்கதாக—இவனது வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையானதாக—இருக்க வேண்டும். இவனுக்கு உலகம் உடைமைப்பட வேண்டும் என்பதல்ல இங்கு முக்கியம். உரிமைப்பட வேண்டும். மனிதர் எல்லோருக்குமாக உரிமைப்படவேண்டும். இவ்வாறு இல்லாமல், புறஉலகமும் இவனும் முரண்பட்ட நிலையில், இவனுக்கு வாழ்க்கை அந்நியமாகிறது: அவலமாகிறது. புறஉலகம் என்பது முதலில் இவன் சார்ந்த சமூகச் சூழல்: இந்தச் சூழலுக்குள் தான் இவன் தனக்கான வாழ்க்கையை நிறைவு செய்து கொள்ள வேண்டும். இதன்மூலமே அப்புறம் இவன் வானத்தை வசப்படுத்த வேண்டும். நிறைவு செய்து கொள்ள இயலாத நிலையில் தான், பித்தம் ஏறிய நிலையில், உக்கிரத்தோடு இவன் கேள்வி கேட்கிறான்? எப்படி,. ஏன் இது நேர்ந்தது? எனக்கு இதைச் செய்தவர் யார்?ஏன் செய்ய வேண்டும்? எனக்கு விடுதலை சாத்தியமா? இந்த உலகத்தைப் படைத்து ஆட்டுவிப்பது பிசாசா? தெய்வமா? இத்தகைய கூர்மையான கேள்விகள்தான், இவனை வரலாற்றாய்வுக்குள்ளும் அறிவியல் முதலிய ஆய்வுகளுக்குள்ளும் இவனை இடைவிடாது துரத்துகின்றன. இந்தத் துரத்தலின் வேகத்தையும் வேதனையையும் இடையிடையே பெறும் வெற்றிகளையும் வெற்றிகளை இழந்து விட்டு மீண்டும் துரத்தப்படுதலையுமே இவனது கலை இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. வேட்டை நாய்களின் துரத்தலில் பாதுகாப்புத் தேடி ஓடி ஒரு குகையில் ஒளியும் மான் போல, விடலைப் பயல்களின் தொல்லையில் தாய் மடி தேடித் தவிக்கும் குழந்தை போல, மனிதன் தன்னை நெருக்கடியில் உணர்கிறான்.

உலகம், சமூகம், பிரபஞ்சம் இவனோடு முற்றொருமையில் இருக்க வேண்டும். அதாவது இவனுடான ஒருமையில் இருக்க வேண்டும் என்பது இவனது ஆசை. இத்தகைய உலகமே இவனுக்கு ஆரோக்கியமான, பாதுகாப்பான உலகம். சமூக உறவுகள், பகைமைப்பட்ட உலகில் மனிதனின் பகைமையற்ற ஒருமைத் தேட்டமே, மோட்சம்,

நிர்வாணம், கடவுள், சக்தி. இன்னொரு கட்டத்தில் சோசலிசம், கம்யூனிசம் என்ற பல்வேறு வடிவங்களைப் பெறுகின்றன.

இது வரை விவரித்த இறுதி உண்மை பற்றிய தேடலை இப்பொழுது நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். இத்தேடல் முற்றிலும் புறப் பொருள் பற்றியதல்ல. அதுபோலவே முற்றிலும் அகம் சார்ந்ததும் அல்ல. அகமும் புறமும் இதில் கலக்கின்றன. ஒன்றை மற்றது பாதித்து ஊடுருவி உட்கலந்த நிலையில், எது அகம், எது புறம் என்று பிரித்தறியாத நிலையில் இணைந்திருப்பன. இந்நிலையில், இது அகத்தினுள் வந்து செறிந்தபுறம்: அல்லது புறம் செறிந்த அகம். உயர் கொதி நிலையில் உருவான கண்ணாடி. இதனைப் பிரித்துப் பார்ப்பது, இனி வசதிக்காக என்பதையும், இரண்டின் வளர்ச்சிக்கும் அல்லது இரண்டின் ஒன்றான வளர்ச்சிக்கும் இத்தகைய பிரித்துப் பார்த்தல் தேவை என்பதையும், வளர்ச்சிகோரி இவை இன்னொரு கட்டத்தில் முரண்படும் என்பதையும், இந்தப் பிரிவினை முற்றாகத் தொலை தூரங்களில் செல்லும்போது இணைப்புக்கான தீவிரம் பெருகிவிடுகிறது என்பதையும், இத்தகைய இணைப்பு முயற்சிகள் தேவைப்படும் போதே, அத்வைதம், மார்க்சியம் போன்ற ஒருங்கிணைந்த பார்வைகள் தேவைப்படுகின்றன என்பதையும் நாம் இங்கு மறந்துவிடாமல் இருக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு, அகமும் புறமும் ஒன்றிணைந்த— இந்தத் தீவிரமான இயக்கத்தை— மனநிலையை எவ்வாறு வர்ணிப்பது? சொற்களால் வெளிப்படுத்தப்படும் குறிப்பிட்ட உணர்வு நிலைகளில் இது அடக்கம் கொள்ளுமா? பல்வகை உணர்வுகள் குவிந்து தீவிரப்பட்ட இந்த மையம்— அல்லது எல்லாமாகிய இந்தத் தீவிர உணர்வு, வெளிப்படுத்த வேண்டிய தேவை கருதிப் பிரிக்கும்போது எத்தகைய வெளிப்பாடுகளைப் பெறும்? — அதாவது, புறமும் அகமும் செறிவு பெற்ற நிலையில், அல்லது செறிவை நோக்கித் தீவிரப்பட்ட நிலையில்— இந்த மனநிலை எத்தகையது என அறிவு தலையிட்டு ஆராயும் நேரத்தில்— எத்தகைய வெளிப்படல்களை இது பெறும்?

இந்த வெளிப்படல்கள் பலவகையாகவே விளக்கம் பெறல் சாத்தியம். சிக்கலில் செறிவுடையது பல பரிமாணங்களைப் பெறும், தன் உள்ளடக்கத்திலும் பார்வையிலும். பலவகை விளக்கங்களில் சில; ஒன்று, தாய் மகள் உறவு: அன்பு அருள்தான் இங்கு முக்கிய பாவம்; இன்னொன்று காதலன்—காதலி உறவு; கலப்பில் இது உயர்நிலை; நெகிழ்வில் இது உச்சகட்டம். மற்றொன்று; தோழர்களுக்கிடையிலான உறவு; அறிவு நிலையிலும் அன்பு நிலையிலும் ஓர் இணைப்புக் கோலம். மேலும் ஒன்று. ஒரு சீடன் உறவு; புறம் அகத்திற்குள் அறிவாக இறங்கும் நிலை. கூடவே ஒரு கேள்விக்கும் இடம் உண்டு. முற்றான இணைவு சாத்தியமா? அதுபோலவே, முற்றான இணைவு நோக்கிய பயணத்தின் இடைநிலைகளாக இவற்றில் சிலவற்றைக் கூறுவதற்கும் இடம் உண்டு.

இந்தியச் சமயங்கள், இவ்வுறவுக் கோலங்களில் சிலவற்றை விவரித்திருப்பது இங்கு நினைவுக்கு வரலாம். இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவை (இங்கு இறைமை என்பது, பிரபஞ்சம், உலகம், வரலாறு, சமூகம் எனப் பலபொருள் படுவதைத் தாகூர் விளக்கியிருப்பதைக் கவனித்துக் கொள்க) நால்வகை உறவுகளில் கண்டறிந்தது, சைவம். லீலை எனப் பேசுகிறது வைணவம். தாய்மை எனப் பேசுவது சாக்தம், தாந்திரிகம் முதலியவை. பிற சமயங்களின் வர்ணனைகளும் ஏதாவது ஒரு பாவனைக்குள் அடங்கும். தந்தை மகன் உறவு, கிறித்துவத்தில். ஆண்டான் அடிமை முறை, சில சமயங்களில். முன்னைய சமயங்களைப் போலவே, பின்னைய தத்துவங்களும் இம்முறையில் விளங்கிக் கொள்ளத்தக்கவை. மார்க்சியம் வகுக்கும் உறவும் இப்படி விளக்கப்படலாம். சமூக வரலாற்றுப் போக்குகள், கட்டங்கள் முதலியவற்றை ஒட்டி இந்த வேறுபடல்கள் நிகழ்கின்றன.

பாரதியின் கண்ணன் பாட்டை விளங்கிக் கொள்ள கண்ணன் பாட்டின் பல்வேறு பரிமாணங்களாகிய தோற்றங்களை ஒருமித்த பார்வையில் விளங்கிக் கொள்ள—இவ்வகை விளக்கம் பயன் தரலாம். இது தத்துவ விளக்கம் மட்டுமே. இது அப்படியே கவிதை உருக்கொள்ளாது. அப்படி உருக்கொண்டால், அது கவிதையும் ஆகாது. பாரதிக்குள் செறிவு பெற்ற அகம் புறம் இணைவு பெற்ற தீவிர உணர்வு—அதாவது, இம்முறையில் பாரதிக்குள் செறிந்த கனல், மெல்ல மெல்லக் குளிர்ந்து தன்மைப்பட்டு நீராகி நிறைந்து கவிதையாகிக் கொட்ட வேண்டும்—வர்ணனைகளில், படிமங்களில், கதைகளில், கற்பனைகளில், நாடக ஆக்கங்களில் நகைச்சுவையில்—இப்படி எத்தனையோ கோலங்களில் கவிதை கொட்ட வேண்டும். தமக்குத் தேவையான, நாம் விரும்பும் மேன்மையான மனித உறவுகளை இக்கவிதைகள் பேசுகின்றன. பாரதிக்குள் மட்டுமல்ல; ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் செறிந்திருந்த உணர்வுநிலை தீவிரப்பட்டநிலை—இத்தகைய உணர்வு நிலை, தந்தை தாய் குரு சீடன் காதலி குழந்தை எனப்பல்வேறு பரிமாணங்களில் வெளிப்படற்குரியது. பாரதி அறிந்திருந்த சமகால விஞ்ஞான அறிவும், சமகாலம் பற்றிய சமூக உணர்வும் இக்கவிதைகளின் ஆக்கத்திற் கலக்கின்றன. இவன் கண்ட இலட்சிய சமூகத்தில் பகை உறவுக்கு இடம் இல்லை. உலகத்தைக் கட்டளைக்குள் அடக்கும்போது திமிறுவதையும் கட்டளைகளை விட்டுக் கொடுக்கும்போது குளிர்ந்து பணியாற்றுவதையும் உலகியல் நிலைமைகளில், உறவுப்பிணைப்புகளில் நமக்குள் நாமே சேவகனாய், ஆசிரியனாய், தெய்வமாய், குழந்தையாய் பல வண்ணங்கள் பெறுவதையும் இக் கவிதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அஞ்சத்தக்கது, அது போலவே கொஞ்சத் தகுந்தது இந்த உலகம். இவற்றை இக்கவிதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தொகுத்துச் சொன்னால், பிரபஞ்சம், உலகம், சமூகம் ஆகியவற்றோடு நமக்குள் நாம் கொள்ளும்—ஒருமித்த—தீவிரமான—உணர்வின், குளிர்ந்த, அழகிய வெளிப்பாடுகளே கண்ணன் பாட்டுக்கள். பாரதி தனக்கு உரிய தன் காலத்து, பிரபஞ்சத்தை, உலகை, சமூகத்தைத் தனக்குள் கண்டு, அவற்றோடு கொள்ளும் உறவின் பல கோலங்களைத்

தான் தன் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிருன். இம்முறையில் இப்பாடல்கள், சமகாலத் தன்மை உடையவை. இந்தச் சமகாலமே பாரதியை இயக்கிக் கவிதைப்படுத்தியிருக்கிறது. பாகவதத்தினுள்ளும் பகவத்கீதையினுள்ளும் இருந்த கண்ணன், பாரதிக்குள் இறங்கி வந்திருக்கிருன். புதிய நீதிகள் போதிக்கின்ருன். புதிய வேதங்கள், புதிய உறவுகளில் விளேகிருன். இங்கே கண்ணன் குறியீடாகிருன். Myth ஆகிருன்.

கடைசியாக.

'கண்ணன் பாடலே' அணுகுவதற்குரிய கண்ணேட்டத்தில் இது ஒரு தேடல் மட்டுமே. இந்தக் கண்ணேட்டமும் விரிவான ஆய்வுக்கு உரியது. கவிதையைப் பொருள்படுத்துவது, மேற்போக்கிலுள்ள சொற்கள். சொற்ருெடர்களில் அல்ல. ஆழ்ந்திருக்கும் கவியுள்ளம் காண சொற்களேக் கடந்து அப்பால்... உள்ளே செல்லவேண்டும். இருட் செறிவுடைய நெறிக்குள் இப்பயணம் தொடர்ந்தால், ஒளி வெள்ளத்தில் மூழ்கலாம்— அங்கே ஒளி இருந்தால்— கண்ணன் பாட்டில் இந்த ஒளி இருக்கிறது. இந்த ஒளி வெள்ளத்தில் முக்குளித்தவர் புதிய பாடல்களோடும் கரைக்கு வரமுடியும்.

இதுவரை விவரித்த கண்ணேட்டம் சரி என்ருல், உலக இலக்கியத் தரத்தில் பாரதியின் கண்ணன் பாட்டு நிமிர்ந்து நிற்கும். பாரதி எளிதாக மகாகவி ஆகிவிடுகிருன்.

□

"நெஞ்சில் உரமுமின்றி......"

பம்பாய் 'ஹிந்து சுயராஜ்' பத்திரிகை மீது ராஜதுரோக நடவடிக்கை வந்தபோது அதன் பத்திராதிபர் பின் வாங்கியதைப்பற்றி பாரதியார் 'இந்தியா' இதழில் எழுதியது:

''தைரியம் வேண்டும், பயமில்லாமை வேண்டும்'' என்று 3 பக்கம் பிரசங்கம் செய்த ஷை பத்ராதிபர் தாம் எழுதியதை ''ஆமாம், நான் எழுதினதே நியாயமென்று எனக்குப் புலப்பட்டது. அதன் பேரில் எழுதினேன்'' என்று கோர்ட்டார் முன்பு கூற தைரியம் இல்லாமல் ஏதோ வெற்று முகாந்திரங்கள் கூறி மழுப்பி விட்ட விஷயம் வேடிக்கையாகவும் வருத்தமாகவும் இருக்கிறது. தாம் செய்ததை ஒத்துக்கொள்ளாத இவர் ஷை வியாஸத்தை தைரியத்துடன் எழுதும்படி யார் கேட்டுக் கொண்டார்களோ அறியமாட்டோம்.

இந்தியா * 27-10-1906



முதல் ஜனநாயகக் கவி

பாரதிப்பித்தன்

மொழிப் பண்டிதர்களிடம் ஒரு பொதுவான போக்கு காணப்படும். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகட்கு முன்னரே இப்பூமியில் ஒரு பொன் யுகம் தோன்றியிருந்ததுபோலவும், வர வர உலகம் சீரழிந்து கொண்டிருப்பது போலவும் கொஞ்ச காலத்தில் உலகம் அழிந்து விடப் போவது போலவும் பேசும் பாங்கு காணப்படும்.

மன்னராட்சி முறைக்காலத்தை உச்சி மேல் வைத்து மெச்சும் மனப்பான்மையும், இவர்களிடம் உண்டு. தமிழ்நாட்டுப் புலவர்களிடமும், கவிஞர்களிடமும் இந்தப் போக்கு நிரம்ப உண்டு.

உண்மையில் பொற்காலம் பூமியில் இனித்தான் தோன்ற வேண்டும். மற்ற நாட்டு மன்னர்களை நோக்க நம் நாட்டு மன்னர்கள் அவ்வளவு கொடுங்கோலர்களாக இல்லை என்பது உண்மையே. ஆயினும் மனித உரிமைகள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள இந்த யுகத்தை விட மன்னராட்சி முறைக்காலம் எந்த வகையிலும் உயர்ந்ததாக இல்லை; இருக்கவும் இயலாது.

ஜனநாயக யுகத்தை விட சர்வாதிகார ஆட்சி முறை நிலவிய காலத்தில் ''சட்டம் ஒழுங்கு'' சரியாக இருந்திருக்கும் என்பதும், அமைதியான சூழ்நிலை காணப்பட்டிருக்கும் என்பதும் மெய்யே!

இராணுவ ஆட்சியில் காணப்படக் கூடிய சுடுகாட்டு அமைதி ஜனநாயக வாழ்க்கை முறையில் ஒருக்காலும் ஏற்பட இயலாது. அதற்காக ராணுவ ஆட்சியே வேண்டும் என்று யாரும் கோரமாட்டார்கள். ஜனநாயக நெறி முறைகளில் காணப்படும் ஊழல்களால் விரக்தியடைந்த சிலர் ராணுவ ஆட்சியே மேல் என்பது ஒரு வகைத் திண்ணைப் பேச்சாகும்.

மனித உரிமைகளின் சமாதி மீது எழுப்பப்படும் சர்வாதிகாரக் கோபுரம் எவ்வளவு கவர்ச்சிகரமாக இருந்தாலும் அது சரித்திரத்தால் நிராகரிக்கப்பட்ட ஒன்றேயாகும்.

நம் தமிழ்ப்புலவர்கள் சங்க காலத்தைப் பொற்காலம் என்றே போற்றுகிறார்கள்.

சங்க கால மக்கள் நம் முன்னோர்கள்; நம் பாட்டன் பாட்டிமார்கள்; உறவினர்கள். ஆகவே அவர்களைப் பெருமைப்படுத்துவதில் நமக்கு மனக்குறை எதுவுமில்லை. சங்ககாலம் எந்த வகையில் பொற்காலமாக இருந்திருந்தாலும் மனித உரிமைகளை மதித்த காலம் என்று யாரும் நிறுவிட முடியாது.

சங்க காலத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி ஒன்று இங்கே கருதத் தக்கது.

ஆற்றில் மிதந்து வந்த பழத்தை எடுத்துத் தின்றுவிட்டாள் ஒருத்தி. அந்தப் பழம் நன்னன் என்ற தலைவனுக்குச் சொந்தமான மரத்திலிருந்து உதிர்ந்தது. தனக்கு உரிமையான பழத்தைத் தன் அனுமதியில்லாமல் தின்றுவிட்ட காரணத்திற்காக அந்தப் பெண்ணைக் கொன்றான் அந்தத் தலைவன். அந்தப் பழத்திற்கு ஈடாகத் தங்கம் தரத் தயாராக இருந்தனர் அந்தப் பெண்ணின் உறவினர்கள். ஆனால் அதை ஏற்காமல் அவளைக் கொலைசெய்தான் அந்தப்பாவி என்பது வரலாறு. அவனைப் பெண் கொலை புரிந்த நன்னன் என்கிறது அகநானூறு.

இந்தக் காலத்தில் இது சாத்தியமா?— என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக அமைப்புக்கே உரிய கொடுமைகள் இவை.

சிலப்பதிகாரத்திலும் இத்தகைய உரிமையற்ற நிலையை நன்கு காணலாம்.

'அரண்மனையில் சிலம்பைத் திருடிய கள்வன் என்வீட்டில் இருக்கிறான்' என்று ஓடிவந்து பொற்கொல்லன் சொன்னான். அது ஒரு வழக்கு. இந்த வழக்கை முறைப்படி கொலுமண்டபத்தில் அமர்ந்துதான் பதிவு செய்துகொண்டு, விசாரித்து, தீர்ப்பு வழங்கியிருக்க வேண்டும் பாண்டிய மன்னன். அந்தப்புரத்திற்கு மனைவியைப் பார்க்கப்போகிற போக்கில் ஒரு வழக்கை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்குத் தீர்ப்பு வழங்குவது எந்த நீதி முறையைச் சேர்ந்ததாகவும் இருக்க முடியாது.



''கன்றிய கள்வன் கையதாகில்
கொன்றச் சிலம்பு கொணர்க ஈங்கு''—

என்பது மன்னனது தீர்ப்பு; உத்தரவு.

கோவலன் கையில் இருந்த சிலம்பு பாண்டி மாதேவியின் சிலம்புதான் என்று ஊர்க்காப்பாளர் கண்டறிய அவர்களுக்கு என்ன வசதியை மன்னன் செய்து கொடுத்தான்.

இவ்வளவு பெரியவழக்கைச் சாதாரண ஊர்க்காப்பாளரிடம் ஒப்படைத்ததே தவறு. அதாவது போகட்டும். ஒப்படைத்த ஊர்க்காப்பாளரிடம் தனது மனைவியின் மற்றொரு சிலம்பையும் தந்து இதற்கு இணையான (இதன் சோடி) சிலம்பு கோவலன் கையில் இருந்தால் அவனைக் கொன்று, கொண்டுவா எனக் கூறியிருந்தாலாவது பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்.

மனித உயிர் சம்பந்தப்பட்ட வழக்கில் இவ்வளவு அலட்சியமாகத் தீர்ப்பு வழங்க முற்பட்டதற்கான துணிவு அவனுக்கு எங்கிருந்து வருகிறது. தீர்ப்பில் தவறுஏற்பட்டால் அதற்காக அவன் யாருக்கும் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை; விதியின் மீது பழியைப் போட்டு விடலாம் என்ற நிலைதானே!

அதுதானே சிலம்பில் நடக்கிறது.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவன் அவனது தரப்பைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ள சிலப்பதிகார காலத்தில் என்ன சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது? ஒன்றுமில்லை. இவ்வளவு பலவீனமான நீதி நிர்வாக அமைப்பில் மக்கள் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட என்ன வாய்ப்பு இருக்க முடியும்?

மன்னன் நீதி வழங்கிய முறையில் தவறு நேர்ந்து விட்டது. அது பற்றிக் கண்ணகி யாரிடம் முறையிட வேண்டி வந்தது? தவறாக நீதி வழங்கிய குற்றத்திற்கு ஆளான அதே மன்னனிடம் கண்ணகி முறையிட வேண்டி வந்தது. ஆக, குற்றவாளியே நீதிபதியாகி மேல் முறையீட்டைக் (Appeal) கேட்டுத் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டிய நிலையில் மன்னராட்சி முறைக் காலத்து நீதி நிர்வாக அமைப்புகள் இருந்தன என்பது சிலப்பதிகாரத்தால் நமக்கு விளங்கும் உண்மையாகும்.

ஆகவே எவ்வளவு குறைபாடுகள் இருந்த போதிலும் இன்றைய ஜனநாயக யுகத்திற்கு மன்னராட்சி முறை நிலவிய காலம் ஈடாகாது. வரலாற்று ஆராய்ச்சி உடையவர்களும், முற்போக்கான கவிஞர்களும், சிந்தனையாளர்களும் இதனை ஏற்கின்றனர்.

ஆனால் இலக்கியத்தையும், மொழியையும் ஒரு வகை வழிபாட்டு மனோபாவத்தோடு பார்ப்பவர்கள் இதனை உணர்வதில்லை.

பாரதி இத்தகைய கிழட்டு மனோபாவத்திற்கு மாறானவன் என்பது ஒரு மாபெரும் உண்மையாகும்.

பாரதியும் சில இடங்களில் பழம்பெருமை பேசுவது மெய்யே. ஆனல் எந்த இடத்திலும் மன்னராட்சி முறையைச் சிறப்பித்து அல்லது மக்களாட்சி முறையை இழிவு படுத்திப் பேசவே இல்லே.

அதற்கு மாருகத் தனக்கு மன்னராட்சி முறையில் நம்பிக்கை இல்லே என்று தெளிவாகக் கூறுவதோடு, அந்தக்கால நீதிநிர்வாகம் சரிவர அமையவில்லே என்பதையும் குறிப்பிடுகிருன்.

இசையறிஞர் சுப்புராம தீட்சிதரைப்பற்றிய பாட்டில்,

''மன்னரையும் பொய்ஞ்ஞான மதக்குரவர் தங்களேயும்
வணங்க லாதேன்''

என்று கொள்கையறிவிப்பு ஒன்றையே செய்கிருன்.

எட்டயபுரம் மன்னருக்கு எழுதிய சீட்டுக்கவியில்,

''நான் ஒரு கவியரசன்; நீ ஒரு புவியரசன்''

என்ற பாணியிலேயே அவனது கவிதை அமைகிறது.

ஜார்மன்னன் வீழ்ச்சியில் அவனடைந்த மகிழ்ச்சி சர்வதேசப் புகழ் பெற்றதாகும்.

சிவாஜி தன் சைன்யத்திற்குக் கூறியதாக அவன் பாடிய பாடலிலும் மன்னராட்சி முறையை எங்கேயும் உயர்த்திப்பாடவில்லே. அந்த நெடிய பாட்டில் அந்நியராட்சிக்கு எதிரான சுதேசி உணர்வுதான் கொழுந்துவிட்டு எரிகிறது.

சேர, சோழ, பாண்டியர் ஆட்சியையோ, வட நாட்டுப் பேரரசுகளேயோ அவன் பாராட்டவில்லே. அவன் பாராட்டியதெல்லாம் அசோகரின் அருளாட்சியையும், சிவாஜியின் வீரத்தையுமே!

இவ்வாறு மன்னராட்சி முறையைப் பாராட்டாதது மட்டுமன்றி அத்தகைய சர்வாதிகாரத்தைப் பாரதி கண்டித்திருப்பது இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கது.

தருமன் நாட்டை வைத்துச் சூதாடியதை முன்னிட்டு அவனேச் சீச்சி! எனப் பாரதி இகழ்ந்தமை நாடறிந்த செய்தி.

மன்னனேப் புறநானூற்று மோசிகீரனுர் உயிராகவும், கம்பன் உடலாகவும் போற்ற, பாரதியோ அவனேக் காவற்காரன் என்றது மாபெரும் கருத்துப் புரட்சியே!

அதோடு நிற்காமல்,

''நாட்டு மாந்த ரெல்லாம்—
தம்போல் நரர்கள் என்று கருதார்
ஆட்டு மந்தையாமென்று—
உலகை அரசர் எண்ணி விட்டார்
காட்டும் உண்மை நூல்கள்—

பலதாம் காட்டினூர்களேனும்
நாட்டு ராஜநீதி மனிதர் நன்கு செய்யவில்லை
ஓரஞ் செய்திடாமே—தருமத்து உறுதி கொன்றிடாமே
சோரஞ் செய்திடாமே—பிறரைத்துயரில் வீழ்த்திடாமே
ஊரையாளு முறைமை—உலகில் ஓர் புறத்துமில்லை
சார மற்ற வார்த்தை—மேலே சரிதை சொல்லுகின்றோம்.

என்று பாடி மன்னராட்சி முறைக்கே சூடாகக் கசையடி கொடுத்திருப்பதைக் காணலாம்.

''நாட்டு மாந்தர்—தொடங்கி'' மேலே சரிதை சொல்லுகின்றோம்''—வரையுள்ள பகுதிகள் கதைக்குத் தேவையே இல்லை.

ஒரு படைப்பாளி எப்போதும் தன்னை மறைத்துக்கொண்டு கதை உறுப்பினர்களைப் பேசச் செய்வதுதான் இலக்கியமரபு. படைப்பாளி கதைக்குக் குறுக்கேவந்து வாசகனிடம் பேசுவது இலக்கிய மரபுக்கு மாறானது; கதையோட்டத்திற்குத் தடையாய் அமைவது. இதைப் பாரதி உணர்ந்தே இருக்கிறான்.

''மேலே சரிதை சொல்லுகின்றோம்''—என்று பாடுகின்றான் பாரதி. இனிமேல் சரிதை சொல்கிறோம் என்றாலே இதுவரை சொன்னது ''இடைப்பிறவரல்'' என்று பொருளாகவில்லையா?

ஆகவே பாரதி இலக்கிய மரபையும் புறக்கணித்து குறுக்கேவந்து வீழ்ந்து பேசுவதற்கு உந்துசக்தியாக விளங்குவது அவனது ஜனநாயக உணர்வே!

எனவே பாரதியைத் தமிழ்க் கவிஞர்களுக்குள்ளே முளைத்த முதல் ஜன நாயகக் கவி என்றால் என்ன தவறு இருக்கமுடியும்?

□

இந்தியாவின் நண்பரான ப்ரயன் (அமெரிக்க ஜனாதிபதி வேட்பாளர்) பற்றி ''டைம்ஸ்'' எழுதியது குறித்து இந்தியாவில் பாரதி எழுதியது.

''அடிபட்ட நாய் குலைக்கும்'' என்பது பழமொழி. நியாயமாக அடித்தாலும் அநியாயமாக அடித்தாலும் நாய் குலைத்தே தீரும். நியாயமாகத்தானே அடித்தார்கள் என்று கருதி அது சும்மாயிருக்க மாட்டாது. ஆதலால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் விளைவுகளை நன்கு எடுத்துக்காட்டிக் கண்டனை புரிந்த அமெரிக்க ஞானியாகிய மிஸ்டர் ப்ரயன் மீது பம்பாய் 'டைம்ஸ்' வெள்ளைப் பத்திரிகைகள் மகாகோபங் கொண்டு பிதற்றுவது பெரிய ஆச்சரியமாகமாட்டாது.

—இந்தியா/11-8-1906

ஒரு முன்னுரையை இழந்ததனுல்...

இளங்கம்பன்

இறவாத புதுத்தமிழ் நூல்கள் இயற்ற வேண்டும் என்றஉள்ளாசையில் ஓயாக் கடலாக இயங்கியவர் பாரதியார். அவர் ஆக்கிக்குவித்த நூற்களில் எல்லாம் அவரின் அழகார்ந்த முன்னுரைகள் பொன்னுரை களாகவே பொலிவூட்டக் காண்கின்ருேம்.

பகவத்கீதைக்கு அவர் எழுதியுள்ளதான அழகான முன்னுரையைப் படித்துப் படித்துச் சிந்திக்கலாம். சிந்தித்துச் சிந்தித்துப் படிக்கலாம். அவரின் அரும்படைப்புக்களுக்கு அவர்வரைந்தருளிய முன்னுரைக்ள் பெரிதும் தேவைப்படுவதற்குக் காரணம் அவருடைய இலக்கியங்கள் யாப்பில் மரபையும் நோக்கில் புதுமையையும் கொண்டிருப்பதால் முன்னுரைகள் அந்நூல்களை அணுகுவதற்கும் ஆய்வதற்கும் பெரிதும் வழிகாட்டுகின்றன.

அவர் இலக்கியங்களில் குயிற்பாட்டு உயிர்ப்பாட்டாக உணர்ச்சிப் பாட்டாக உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் அரும்பாட்டாக அவரின் தனிப்பாடல்களில் நெடும் பாட்டாக உள்ளத்தை நெருடும் சிறு காப்பியமாக நின்றிலங்கக் காண்கின்ருேம்.

பாரதி மறைந்தபின் 1923ல் இந்த இலக்கியம் முதன்முதலில் அச்சேறி உள்ளது. பாரதி பிரசுராலயத்தார் முன்னர் வெளி வந்

திருந்த கண்ணன் பாட்டோடும் பாரதி அறுபத்தாறுடனும் இணைத்தே இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

இச்சிறு காப்பியத்துள்ளே பாரதி தன் உள்ளத்தே பூத்ததோர் கற்பனையின் சூழ்ச்சியே இந்நூலின் தோற்றத்திற்கு வித்தென்று விளக்கினாலும் 'சூழ்ச்சி' என்ற சொல் நமக்கு தெளிபொருளைத்தர மறுக்கின்றது. அத்துடன் தொடர்ந்து அவர் கொடுக்கும் வேண்டு கோள் இது.

ஆன்ற தமிழ்ப்புலவீர் கற்பனையே ஆனாலும்
வேதாந்தமாக விரித்துப் பொருள்உரைக்க
யாதானும் சற்றே இடமிருந்தால் கூறீரோ?

என்று நூலின் நுண்மையையும் உண்மையையும் காணும் பெரும் பொறுப்பை நம்மிடத்தில் அளிப்பதால் நூலின் படைப்பு நோக்கு நமக்கு என்னவென்றே புலப்படவழியில்லாமல் போகின்றது. பாரதி இந்நூலுக்கு முன்னுரை வரைந்திருந்தால் இந்நூல் எந்நிலையில் ஏன் ஆக்கப்பட்டது என்பதை எப்படியும் விளக்கி இருப்பார். ஆனால் அவர்காலத்தில் இந்நூல் அச்சேறும் வாய்ப்பை இழந்ததனால் நாமும் முன்னுரையை இழந்துள்ளோம். இந்த முன்னுரையை இழந்ததனால் வந்துள்ள இடர்கள் அதிகம் என்பதைச் சொல்லத்தேவையில்லை.

குயில்பாட்டு ஒப்பற்ற இலக்கியம். புதுமைப்பித்தன் சொன்னதுபோல் பாரதி நமக்குத்தந்த முக்கியமானவற்றைக் குறிப்பிடவேண்டின் ஞான ரதம், குயில்பாட்டு, பாஞ்சாலிசபதம், பாரதிதாசன் என்றேதான் நாமும் சொல்லவேண்டி உள்ளது.

குயில்பாட்டு மனிதனின் அழகுணர்ச்சிக்கு நிறைவளிக்கும் ஒருநிரந்தர காவியம். அளவில் சிறியதாயினும் விந்தைமேவ நிற்கும் விரிவான மாகவே அதன் பொருட்பொலிவு விரிகின்றது. குயிற்பாட்டு காதலின் வாயிலாக வாழ்வை ஆராய்கின்றது.

நூலில் குயில்பாடுகின்றது. உலகியலில் கூவுவதும் குரல் எழுப்புவதும் ஆண்குயிலே என்றாலும் இவ்விலக்கியத்தில் பெண்குயிலே பாரதி மொழியில் சொன்னால் பெட்டைக்குயிலே பேரின்பப் பண்பாடுகின்றது. நம்வாழ்வின் உணர்வு நிலைச் சின்னங்களாக மாறி வருகின்றது. குரங்கும் குதிபோடுகிறது. கவிஞனின் இதயமே குயிலாகமாறி ஒயி லாகப் பாடுகின்றதைப் பார்க்கின்றோம்.

அழகின் அமுத அலைகளாகவே கவிதைகள் இந்நூலில் குரல் எழுப்பக் காண்கின்றோம். இந்நூலின் இடையில் பாரதியோ மிக அடக்கமாக இரண்டு வரிகளைத் தருகின்றான். இந்தவரிகள் ஒரு முன்னுரையின் சாயலைப்பெற்றிருந்தாலும் முன்னுரையல்ல அந்தவரிகள் பாரதியின் அடக்கத்தையே நமக்குக் காட்டுகின்றன.

கற்பனையும் வர்ணனையும்
காட்டிக் கதைவளர்க்கும்

விற்பனர்தம் செய்கை
விதமும் தெரிகிலன்யான்

இந்த வரிகள் பாரதியின் ஆற்றலை விளக்கும் வரிகள்அல்ல; காரணம் பாரதியின் வீருர்ந்த கற்பனை வளமும், பொருட்சுவையும், சொற்சுவையும், நகைத்திறனும் தத்துவப்பார்வையும், அழகின் வேட்கையும் இந்நூலில் இழையோடி நிற்பதுபோல் வேறு அவரின் நூல்களில் நாம் காணமுடியாது என்ருலும் இப்பாடல் புலவரின் புதுமைக் கற்பனையா? புதுமை நெடுங்கனவா? அல்லது கட்டுக்கதையா அல்லது அழகுணர்ச்சிக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லும் இலக்கியமா? என்று ஐயத்தை எழுப்பாமல் இல்லை. பாரதியார் இந்நூலில் காலைப்பொழுதிற்குத்தரும் விளக்கத்தை இக்கதைக்குத் தொடர்பு படுத்தும்போது

புல்லை நகையுறுத்திப் பூவைவியப்பாக்கி
மண்ணைத் தெளிவாக்கி நீரில் மலர்ச்சிதந்து
விண்ணை வெளியாக்கி விந்தைசெயும் சோதியினை
காலைப்பொழுதினிலே கண்விழித்தே நான்தொழுதேன்
நாலுபுறத்துமுயிர் நாதங்கள் ஓங்கிடவும்
இன்பக்கவியில் இயங்கும் புவிகண்டேன்
துன்பக்கதையின் தொடருரைப்பேன்..............

இவ்வாறு தொடர்கின்ருர். இதனுல் இந்தக்கதை துன்பக்கதையா? அல்லது இன்பக்கதையா? இத்தனை ஐயங்களும் நமக்கு எழத்தான் செய்கிறது. ஒரு முன்னுரையை இழந்ததனுல் இவ்வளவு வினுக்களை நாம் எழுப்ப வேண்டியவர்களாக இருக்கின்ருேம்.

□

பணியுமாம் என்றும் பெருமை

''பால பாரத்'' என்ற ஆங்கில வாரப் பத்திரிகையைத் தான் தொடங்குவது பற்றி பாரதியார் குறிப்பிட்டது:

திலகர் முதலியவர்களைப்போல...... நம்மால் செய்ய முடியாதெனினும் தத்தம்மால் இயன்றவரை தாய் பூமியின் நலத்தின் பொருட்டாக பாடுபடுவது பாரதக் குமாரர்களனைவருக்கும் முக்கிய கடமையாதலால் ஏதோ ''எல்லோரும் நெல்லை உணர்த்தினுல் எலி வாலை உயர்த்தும்'' என்ற பழமொழி போல நம்மால் நடக்கக் கூடிய சிறிய தொழில் புரிய முற்பட்டிருக்கிருேம்.

—இந்தியா-27-10-1906



அதோ!
இமயமலை
வணக்கம் செலுத்துகிறது!

☐

நா. காமராசன்

☐

ஓ—என் தோழனே!
உனது பாடல்களால்—
நம்பிக்கையற்றுச் சோகமாய்க்கிடந்த
ஒரு சகாப்தத்தின் கால்கள்
துரிதகதி கொண்டன.
நீ கூலிக்கு மாரடிக்கவில்லை.
மாறாக—
உனது இதயத்தையே
போர்முரசாக மாற்றிக்கொண்டாய்!

இடிமுழக்கங்களின் இடிமுழக்கமாக—
கொடுங்காற்றுகளின் கொடுங்காற்றாக—
பிரளயங்களின் பிரளயமாக
ஆகாயத்தையும் பூமியையும்
அடைத்துக் கொண்டு
நீ பவனிவந்தாய்!

உனது வருகைக்குப் பிறகு—
இந்தியர்களின் உடலில்படும்
துப்பாக்கிக் குண்டுகள் கூடத்
தூக்க நேரத்துக்
கொசுக்கடியை விடவும்
அற்பமானவை ஆயின.
குரல்கள் எல்லாம்
போர்ப்பாடல்கள் ஆயின.

அடிமைகளாய் இருந்தவர்கள்
பறந்தோடும் காலக்குதிரையைக்

கட்டி அடக்கிச்
சவாரி செய்ய வந்த
பாரததேவியின்
பட்டாளச் சிப்பாய்கள் ஆயினர்
விரல்களே ஆயுதங்களாக மாறின.
இந்தியர்கள் விழித்தெழுந்தார்கள்.
அவர்கள்
புரட்சி முழக்கங்களால்
எட்டுத் திசைகளையும்
குலுங்க வைத்தார்கள்.
இந்தியாவின் மலைமுகடுகள் எல்லாம்
தலைநிமிர்ந்து
மண்ணில் ஊர்வலம் வந்தது போல்
வந்தார்கள்.

அதுதான் நேரம்.
அவர்களின் வருகைக்காகவே
பாரதத்தாய்
பயம்கலந்த ஆசையோடு
காத்திருந்தாள்.
இந்தியாவின் எதிரிகள்
நகரங்களையும்
தெருக்களையும்
கும்மிருட்டுகளாலும்
கொடுங்காடுகளாலும்
நிரப்பினார்கள்.

ஒரு புனித கலாச்சாரத்தின்
பர்ணகசாலையை
அவர்கள்
பிடித்து உலுக்கியபோது
பசியோடு வெளியில்விழுந்தவர்கள்—
அதே இடத்தில்
அதே நிமிடத்தில்
அதேபசியோடு எழுந்து நின்றுகொண்டு
அவர்களையே விழுங்கத்
தீர்மானம் செய்துவிட்டார்கள்.
அண்டசராசரத்தின் விளிம்புவரை
மோதி அனலடிக்கும் தர்மத்தீ
அவர்களைத் தேடியவாறு
தாவி அலைகிறது!

இந்தியாவில்—இப்போது
ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கு
அனாதை ஆசிரமத்தில் கூட
இடம் கிடைக்காது!

இந்தியாமுழுவதும் உள்ள இந்தியர்கள்
இனி உன்னை வணங்குவார்கள்.
இந்தியர்கள் மட்டுமா?
அதோ! இமயமலைகூட
உனது காலடியில்
தனது சிகரங்களைவைத்து
உனக்கு வணக்கம் செலுத்துகிறது!

"சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல்"

ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் மூல கர்த்தர்களுள் ஒருவரான டாக்டர் டி. மாதவன் நாயரின் குணநலனைப் போற்றி பாரதி எழுதியது:

சென்னை முனிஸிபல் மெம்பர்கள் சட்டசபைக்கு ஒருபிரதி நிதியையனுப்பும் பொருட்டாக கூடினர். டாக்டர் நாயர், சிவஞான முதலியார், மிஸ்டர் பி. தியாகராஜ செட்டியார், ஸர்.வி.ஸி. தேசிகாச்சாரியார் என்ற நால்வரும் அபேட்சகர்களாக முற்பட்டனர். டாக்டர் நாயர், ஸர்.வி.சி. தேசிகாச்சாரியாரின் அனுகூலத்தின் பொருட்டாக விலகிக் கொள்ளாவிட்டால் சரியான மெஜாரிட்டி எவருக்கும் கிடைக்காமல் கார்ப்பரேஷன் மெம்பர் சட்டசபையிலிருப்பதற்கே இடமில்லாமல் போயிருக்கும். ஆதலால் கார்ப்பரேஷனுக்கு பெருத்த அவமானமேற்பட்டிருக்கும். அந்த அவமானம் ஏற்படாமல் தடுத்த பெருமை டாக்டர் நாயருக்கே உரித்தாகும் என்ற போதிலும் மிகவும் தகுதி பெற்றவரும் அதிக வோட்டுக்கள் பெற்றவருமாகிய டாக்டர் நாயர் விலகிக் கொண்டமை மிகுந்த வருத்தமுண்டாக்குகிறது.

சென்ற சனிக்கிழமை டாக்டர் நாயர் சிந்தாதிப் பேட்டையிலே முனிஸிபல் விவகாரங்களைப் பற்றிப் பேசினர். கல்வி கற்றவர்கள் கூட முனிஸிபாலிடி சமாச்சாரங்கள் பற்றி ஒன்றுமறியாமல் மந்தகார நிலைமையிலே இருக்கும் இந்நகரத்தில் நாயரவர்களைப் போன்ற அறிஞர்கள் இவ்விதமான உபந்நியாசங்கள் புரிவதனால் விளையக் கூடிய நன்மை கொஞ்சமில்லை. "சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல்" என்ற இரண்டு நயங்களும் அமைய நாயரவர்கள் செய்திருக்கும் பெரிய பிரஸங்கத்தில் அமைந்திருக்கிற விஷயங்களை சொல்லால் விரிவாக எடுத்தெழுதல் இங்கே சாத்தியமில்லை.

— இந்தியா-18-8-1906 & 1-9-1906

பஞ்சவடி

□

முருகுசுந்தரம்

□



வேகத்திரைகள்
வீரத்தமிழ்பாடும் புதுவை.
அங்கே—
சுதந்தரக் கத்தியில்
சிரைப்பதற்கென்றே
தாடி வளர்த்த
வா.வே.சு. அய்யர் வீடு.

ஒரு சனுதனி சொன்னுன்:
பிரமன் முகத்தில்
பிராமணனும்,
தோளில் க்ஷத்திரியனும்,
தொடையில் வைசியனும்,
பாதக்கமலத்தில்
பாவஞ்செய்த சூத்திரனும்
பிறந்தான் — என்று.

அதுசரி!
சேரிப் பஞ்சமன்
யாருக்கு—
எங்கே பிறந்தான்?
என்று கேட்டான் மற்ருெருவன்.

வெண்கலப்பானைகள்
சரிந்து விழுந்து
உருண்டோடுவதுபோல்
அட்டகாசமான சிரிப்பொலிகேட்டு
எல்லாரும் திரும்பிப்பார்த்தனர்.

'அவன்தான்—
அவன் அப்பனுக்குப்பிறந்தான்!' — என்று
வெடுக்கென்று சொன்னர் பாரதி.

○

புதுச்சேரி
தர்மராஜா கோவில் தெரு
பாரதியின் வீடு.

இன்று—
என்ன குழம்பு?
என்ன கூட்டு?
என்று கேட்டார் பாரதி!

முருங்கைக்காய்க் குழம்பு
கத்தரிக்காய்க் கூட்டு என்று
புன்னகை முத்திரையைப்
பொறித்துச் சொன்னுள் செல்லம்மாள்.

கத்தரிக்காய்...!
முருங்கைக்காய்...!
இவற்றைத் தின்றுதின்று
தெவிட்டிப் போய்விட்டது
என்ருர் பாரதி.

சரி!
உங்களுக்குத்
தெவிட்டாத உணவு எது?
என்று கேட்டார்
அருகிருந்த நண்பர்.

அதோ...!
என்ருர் பாரதி.

மடிசார் புடவை
கெண்டைக்காலில் விளையாட
மாடிப்படியில்
ஏறிக்கொண்டிருந்தாள் செல்லம்மாள்.

o

கருங்கல் இதயக்
காராக் கிரகத்தில்
கடுங்காவல் தண்டனையை
முடித்து மீண்ட
சுரேந்திரநாத் ஆர்யா—

மேடையில் கைதட்டிவிட்டு
வீட்டுக்கு வந்ததும்
வியர்த்து நடுங்கும்
இந்து சமயத்தைத்துறந்து
நான்—
சிலுவைக் கிறித்தவத்தில்
சேர்ந்துவிட்டேன் என்றார்.

கணவன் தவற்றுக்கு
மனைவி தற்கொலை
செய்து கொள்வதும்,
மனைவியின் தவற்றுக்குக்
கணவன் துறவியாவதும்
நியாயம் என்றால்
குடும்ப வாழ்க்கையே
அர்த்தமில்லாதது...

நீ—
பாவாடைப் பாதிரியின்
ஆளுகைக்குப்
பயந்து நடக்க வேண்டியவன்.
உனக்கு நான்
உபதேசிப்பதே தவறு
என்றார் பாரதி.

○

இல்லற வீணையில்
எங்கோ அபசுரம் தட்டிப்
பாட்டு வாத்தியார் பாரதி
புதுச்சேரிப் புகைவண்டி நிலையத்தில்
ஒதுங்கியிருந்தார்.

அவரைத் தேடிவந்து
சுதி கூட்டிய
பக்கவாத்தியக்காரர்களை
ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டுப்
பிடிவாதமாக இருந்தார் பாரதி.

அவர் மேடையில்
பின்பாட்டுப் பாடும்
சுப்பு ரத்தனம் வந்து
சுருதி கூட்டியபின்
கோபந் தணிந்து
தள்ளு வண்டியில்
ஏறினார் பாரதி.

பாதி வழியில்
ஐயரின் பசியறிந்து
வேலைக்கார அம்மாக்கண்ணு
விரும்பிக் கொணர்ந்த சுண்டலைச்
சுப்புவும் பாரதியும்
சுவைத்து உண்டனர்.

சுண்டலைச் சுவைத்த சுப்பு
'தேவா மிருதம்' என்றார்.
பாரதிக்கு உடனே

தேவலோகக் கற்பனை
திமிறிக் கொண்டு வந்தது.

வண்டிக்காரன்
சாரதியானான்.
'ஓட்டடா ரதத்தை!' என்று
உரத்த குரலில்
உத்தரவிட்டார் பாரதி.
வண்டி வானத்தில் மிதந்தது.

○

புதுவைக்
கடற்கரைச் சத்திரத்தில்
கதாகாலட் சேபம்.

அரை வேக்காட்டுப்
பாகவதரின் கச்சேரி
களைகட்டாத காரணத்தால்
அங்கங்கே பக்தர் கூட்டத்தில்
அரட்டைக் கச்சேரி.

பக்தர்களின் பேச்சலை
பாகவதரை அமுக்கியது.

மூச்சுத் திணறிய பாகவதர்
அடிக்கடி
'கோபிகா ஜீவன ஸ்மரணே'—என்று
கூக்குரலிட,

பக்தர் கூட்டம்
'கோவிந்தா! கோவிந்தா!' என்று
சுண்டலை நினைத்துச்
சுவை கொட்டிக் கூவியது.

பாகவதரின்
ஜீவமரணப் போராட்டம்,
பாரதியின்
நகைச்சுவைக்கு
வித்தாகியது.

அருகில் அமர்ந்திருந்த
வேலைக்காரக் கோவிந்தனைக்
கிளப்பி விட்டார் பாரதி.

அடுத்த முறை
'கோவிந்தா' சத்தம் எழுந்ததும்
'என்னைக் கூப்பிட்டீர்களா?' என்று
எழுந்து ஓடினான் கோவிந்தன்.

சபையே
கொல்லென்று சிரித்தது
(பாகவதரும் பக்கவாத்தியக்காரரும் நீங்கலாக)



வருகிறோம்!

□

புவியரசு

□

சுதந்திரத்தை அடைகாத்த
கவிப் பறவையே!

குஞ்சு பொரித்தபோது
நீ இல்லாமல் போனாய்!

நாங்கள் அதைக்
கூடையில்போட்டு
மூடி வைத்திருக்கிறோம்!

காலத்தை வென்றவன் நீ.
நாங்களும் காலத்தை வென்றவர்கள்!

இறந்த காலத்தை நிகழ்வில் தள்ளி
வருங்காலத்துக்குக் கதவடைத்து
நிகழ் காலத்தின் கழுத்தை நெரிக்கும்
சித்துக்களில் வல்லவர்கள்!

காலத்தைப் பின்னுக்குத் திருப்பும்
கால இயந்திரத்தைக்
கண்டு பிடித்தவர்கள்!

இறந்ததை நிகழ்வாய்ச் செய்ய
உன்னால் முடியுமா?

செத்துப்போன கரிகால்சோழனை
நெடுஞ்செழியனை சேரனை...
நடமாடவிட்ட மந்திரவாதிகள்.
பிணங்களுக்கு உயிரூட்டி
பிரம்மாண்டமாய் நடைபோடச்செய்த
டாக்டர் ஃபிராங்கன்ஸ்டீன்கள்!

தமிழகத்தை,
மம்மிகளைக் காவல் காக்கும்
பிரமிட்டாக மாற்றி
மகிழ்ந்தவர்கள்...

○

மூடப்பழக்கமெனும்
மூடிய இருளைச்
சுட்டெரிக்கவந்த செங்கதிரே!

அனைத்தின் மீதும் சுவடு பதித்த
யுகப் புலவனே!

சுவர்க்கம்
உன் விரல் நுனியில்
இருந்தது அன்று.

தூரம்
உனக்குச் சமீபமாயிற்று.

கிருதயுகம்
உன் வழியில்
காத்திருந்தது.

பிரபஞ்சமே
உன் விழியில்
ஒளிர்ந்தது.

○

உன் காலப் புலவோர்
சந்தனச் சொற்களால்
சதுராடிக் கொண்டிருந்தபோது,

நீ கந்தகச் சொற்களை
அள்ளி வீசினாய்...

உன் கவிதா நெருப்பால்
தமிழகமே தீப்பற்றி எரிந்தது.

○

நீ
அச்சத்தைப் போக்கி
அநீதியை எதிர்த்து

ஆண்மையின் வீறுகொண்டு
ஆவேசப் புயலாய் வீசியபோது
ஆதிக்கச் சருகுகள்
ஆகாயத்தில் பறந்தன!

‘சொல்லக் கொதிக்குதடா
நெஞ்சம் – வெறும்
சோற்றுக்கோ வந்ததிந்தப்
பஞ்சம்’ — என்று
அடிமை இந்தியாவில்
நெஞ்சு கொதித்துச் சொன்னாய்...
அதையே நாங்கள்
சுதந்திர இந்தியாவிலும்
சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம்!

தீர்க்க தரிசியே!
சொந்த சகோதரர்
துன்பத்தில் வாடக்கண்டும்
சிந்தை இரங்காரடி
என்று நீ
யாரைப் பார்த்துச் சொன்னாய்?

வா!

வந்து அடையாளம் காட்டு!
முகமூடிகளைக் கிழித்தெறி!

○

ஸ்பானியக் கவிஞன்
கிரேசியா லோர்க்காவை
ஆரஞ்சுப் பழத்தோட்டத்திற்கு
அழைத்துச் சென்று
சுட்டுக் கொன்றது
ஸ்பானிய அரசு...

சிலி நாட்டுச் செங்குயில்
பாப்லோ நெருடாவை
படிப்பறையிலே
சுட்டுக் கொன்றது
ஆணவ அரசு...

ஏஞ்சலா டேவிஸைக்
கொலைக்குற்றம் சாட்டிச்
சிறையிலடைத்தது
அமெரிக்க அரசு...



'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்!'
என்று நிமிர்ந்து நிற்பவர்
திருநாவுக்கரசரே யானாலும்
சிறையில் தள்ளிச்
சித்திரவதை செய்யும்
அரசுகள்
என்பதுதானே
சரித்திரம் போதிக்கும்
பாடம்.

நீ இன்று இருந்தால்
என்ன ஆகியிருப்பாய்
என்று இப்போது
எண்ணிப் பார்க்கிறேன்!

○

கவிஞன் ஒரு சமுதாயத்தின்
மனசாட்சி!
அவன் குரல்
சத்தியத்தின் குரல்.

சத்தியத்திற்கு யாருமிப்போது
செவி கொடுப்பதில்லை.
சத்தத்திற்கே
செவி கொடுக்கிறார்கள்!
நீ சத்தியம் பேசியதால்
உன்னை ஓட ஓட
விரட்டின அதிகாரத்தின்
கரங்கள்.

நீ சொற்சிலம்பம் ஆடாமல்,
அநியாய ஆட்சிக்குக்
காவடி தூக்காமல்,
சிலேடைச் சொற்களால்
சிரிக்க வைக்காமல்,
இதமான வார்த்தைகளால்
ஒத்தடம் கொடுக்காமல்,
இதயத்தைத் துளைக்கும்
ஈட்டிகள் போலே
எடுத்து வீசினாய் உன்
கவி ஆயுதத்தை...

நாங்கள் மட்டும்
வாழைப் பட்டையால்
வாள் சண்டை போடவோ?
இருட்டில் திரியும்
குருட்டுக் கோழிகளாய்
கண்டவன் காலில்
மிதிபட்டுச் சாகவோ?

அநியாயக் கச்சேரிக்குத்
தாளங்கள் கொட்டவோ?
அபசுரப் பாடலுக்கு
ஒத்துகள் ஊதவோ?
அக்கிரமத்திற்கு
ஆலத்தி எடுக்கவோ?

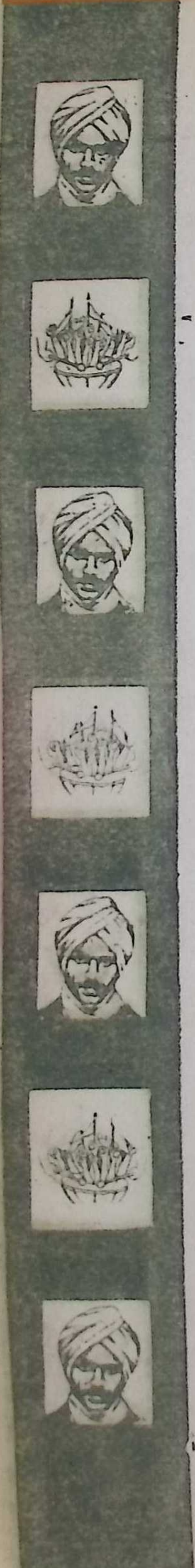
இல்லை புலவனே இல்லை!
இனியந்தப் பேடிமை
இங்கில்லை என்பதை
இன்றே பிரகடனம்
எடுத்து எழுகிறோம்!

எதிரில் நடக்கும்
ஏமாற்று வித்தையை
முன்னே நடக்கும்
மோடி வித்தையை
எற்றி எறிந்திட
எழுந்து வருகிறோம்!
வீதிக்கு வந்து
விமர்சனம் செய்கிறோம்!

உனது பாதையில்
உனது வெளிச்சத்தில்
இருளைக் கொன்று
இன்னொளியைக் கொண்டுவர
இங்கே நாங்கள்
சபதமெடுக்கிறோம்.

சுதந்திரத்தை நாங்கள்
எவரிடமும்
மடிப்பிச்சை
கேட்கப் போவதில்லை!
வருகிறோம்...
உன் ஞானரதத்தை
எங்கே நிறுத்தினாய் பாரதீ?

○



பாரதியின் படைப்புமையம் நோக்கி...

தமிழவன்

சுப்பிரமண்ய பாரதி ஒரு கலாச்சாரத்தின் வெளிப்பாடு. வெள்ளைக்காரர்களின் இந்தியப் பிரவேசத்திற்குப் பிறகு துண்டு துண்டாகப் பல்வேறு பிராந்திய கலாச்சார முத்திரைகளுடன் இருந்து கொண்டிருந்த இந்தியா, தனக்கான பொருளாதார அரசியல் மையப்படுத்தலை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தபோது, வெள்ளைக்காரனின் கல்வியையும் தாண்டி ஒரு கருத்துருவத்திற்கு வடிவம் கொடுத்தது. அதன் பெயர் இந்திய தேசிய கருத்துருவம்.

உள்ளடக்க ரீதியாக இந்த இந்திய தேசிய கருத்துருவம் தனக்குள் தேசிய முதலாளிகளின் பொருளாதார நலனுக்கான குரலைக் கொண்டிருந்தது போலவே பிரதானமாக பிராமண சாதீய சடங்காசார சட்டகத்தை இந்திய ஒன்றிப்புக்கான அடையாளக் குரலாகக் கொண்டிருந்தது. இதில் நகர வர்த்தகர்களின் நலன் சார்ந்திருந்தது; அத்வைத மரபு ஒலித்தது. பிரம்மம் இறுதியுண்மையாக பாரதி காண்கிறான். அரவிந்தரிடமும் இப்படிப்பட்ட கருத்து உண்டு. சக்தி, காளி, கண்ணன், முருகன் என்ற தெய்வங்களை உள்வாங்கும் தன்மை

உண்டு. தமிழ்மொழியின் தெய்வத்தன்மை, இந்துஸ்தானத்தின் மகிமை இப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளும் இருந்தன. சுதந்திரம் தேவி யாக உருவக நிலை கொண்டது. பாரதம் பாரதமாதா ஆகியது. கோகலே சாமியாராகி விட்டார். மோகன்தாஸ் கரம் சந்த் காந்தி, மகாத்மாவாகி விட்டார். பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலம் போச்சு என்று சொல்லும் பார்ப்பன எதிர்குரலும் ஓரளவு ஒலிக்கிறது இங்கு. வங்காளம், மராட்டி, மற்றும் உலகக் கலாச்சாரப் பார்வைகளும் கலந்துள்ளன.

மொத்தத்தில் மத, சாதி, பிராந்திய அழுத்தங்களுடனான இந்திய தேசிய கருத்துருவம் ஒன்று எல்லா மொழிகளிலும் பரவியிருக்கிறது. தமிழிலும் இது இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆங்கில எதிர் கருத்துருவமாகப் பரவியிருக்கிறது. பல்வித வர்க்க, சாதிய, மத, பிராந்திய சிந்தனை ஒழுங்கமைவின்—ஒவ்வொன்றும் பின்னி இறுகிய சட்டகத்தின் பெயர், இந்திய தேசிய கருத்துருவம்-சுப்பிரமண்ய பாரதி ஆரம்பகால சமஸ்தான உறவுகளை, அப்பாதிப்பால் எழுதிய பாடல்களை விட்டபிறகு இந்த இந்திய தேசிய கருத்துருவத்துள் தன்னைக் காண்கிறான். இந்தச் சட்டகத்துள், தன்னைக் கண்ட பாரதி, தனது கவிதைக்குரலை இச்சட்டகத்தின் பண்புக்குள்ளிருந்து பெறு கிறான். இதனால் பாரதி தனக்கான உலகை நிர்மாணித்து விடுகிறான். சாதி, மதம், பெண்விடுதலை, ஸயன்ஸ், ஆங்கில ஆட்சி, ஏசு, ரஷ்யப் புரட்சி —இவை பற்றி எல்லாம் தனது கருத்துச் சட்டகத்தின் குணத் துடனான சிந்தனைகளை உருவாக்கிவிடமுடிகிறது. மரங்களுக்கு ஏன் பச்சை நிறம் என்றால் நந்தலாலாவின் நிறம் பச்சை என்று சொல்கிற பாரதி, ரஷ்யப் புரட்சி பற்றிப் பேசுகையில் மாகாளி கடைக்கண் வைத்ததால் ரஷ்யப் புரட்சி வந்தது; ஜார் என்னும் மன்னன் வீழ்ந் தான் என்று புரிந்து கொள்கிறார். பெண் விடுதலை பற்றிச் சொல்லும் போதும் தனது சிந்தனையில் ஏறியுள்ள சட்டக அமைப்புப் பாரதியைப்

''பெண் விடுதலை வேண்டும் பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும்
மண்பயனுற வேண்டும். வானகம் இங்கு தென்பட வேண்டும்,''

என்று சொல்ல வைக்கிறது. பெண் விடுதலையையும் வானகம் தென் படுவதையும் ஒன்றாகவே பார்க்கிறார், பாரதி. அந்திப் பொழுதைப் பற்றிப் பாடுகையில் பாரதிக்குக்,

''காவென்று கத்திடும் காக்கை—என்றன்
கண்ணுக்கினிய கருநிறக் காக்கை
... ...
கூவித் திரியும் சிலவே—சில
கூட்டங்கள் கூடி திசைதோறும் போகும்
தேவி பராசக்தி அன்னை—விண்ணில்
செவ்வொளி காட்டிப் பிறைத்தலை கொண்டாள்.''

தேவி பராசக்தியின் வடிவ வர்ணங்களாக இயற்கையின் காட்சி, அந்திப் பொழுதின் மாட்சி போன்றன தெரிகின்றன. காதல் செய்

யும் மனைவியைச் சக்தியின் வடிவமாகப் பார்க்கிறார், பாரதி. அந்நிய தேசத்துக் கடவுளான ஏசு, சிலுவையில் அறையப்பட்டதுகூட ஓர் இந்திய மதக் கருத்தின் விளக்கமாய் அமைகிறது.

''ஈசன் வந்து சிலுவையில் மாண்டான்
எழுந்துயிர்த்தனன் நாளொரு மூன்றில்
… … … … … …
தேசத்தீர் இதன் உட்பொருள் கேளீர்
தேவர் வந்து நமக்குட் புகுந்தே
நாசமின்றி நமை நித்தம் காப்பார்
நம் அகந்தையை நாம் கொன்றுவிட்டால்.''

இப்படிப் பார்க்கிற பாரதி, உலகைத் தனது இந்திய மரபு சார்ந்த, மதம் சார்ந்த சட்டகம் வழிக் காண்கிறார் என்பது புரிகிறது. இங்கு இன்னொரு விஷயமும் கவனம் கொள்ளத்தக்கது. இந்திய மரபுச் சட்டகம் பாரதிக்கு ஒரு தடையாக இருக்கவில்லை. ''என் அறிவில் தெய்வத்தன்மை காணப்படுகிறது. நான் ஒரு தேவனைப் போலே சிந்தனை செய்ய வல்லேன்,'' என்கிற பாரதி ''தமிழா பயப்படாதே ஊர் தோறும் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் போட்டு'ஐரோப்பிய சாஸ்திரங்களை எல்லாம் தமிழில் கற்றுக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்.''

''ஜாதி வேற்றுமைகளை வளர்க்காதே. ஜாதி இரண்டொழியவேறில்லை என்ற பழந்தமிழ் வாக்கியத்தை வேதமாகக் கொள்.

… … … … … … … … … …

புராணங்களைக் கேட்டுப் பயனடைந்து கொள். புராணங்களை வேதங்களாக நினைத்து மடமைகள் பேசி விலங்குகள் போல் நடந்து கொள்ளாதே.

தமிழா உனது வேலைகள் அனைத்திலும் பொய்க்கதைகள் மிதமிஞ்சி விட்டன.'' என்கிறார்.

இந்த மேற்கோளிலிருந்து பாரதியின் இந்தியப் பார்வை சட்டகம், அவனுக்கு ஐரோப்பியரின் நல்ல பார்வைகளை ஏற்கவும், ஜாதி வேற்றுமை பார்க்கலாகாது என்கவும், புராணங்களை வேதங்களாக நினைத்து மடமை பேசித் திரிவதைக் கண்டிக்கவும் இடம் தருகிறது. எனவே, பாரதி முடங்கிப்போன ஒரு சட்டகத்தில் தன்னை மாட்டிக்கொள்ளவில்லை என்று கண்டு கொள்கிறோம்.

இன்னோரிடத்தில் மிக முக்கியமான விஷயம் ஒன்றைப் பாரதி எழுதுகிறார். அது ஸயன்ஸ் பற்றிய பாரதியின் சிந்தனை; இன்றைய பொருள் முதல்வாத விஞ்ஞானம் என்று கணிக்கத்தக்க இயற்கை விஞ்ஞானத்தைப்பற்றிய பாரதியின் கருத்து இது.

''முன்பு நமது தேசத்திலே உபநிஷத்துக்காரர் தெய்வத்தின் விதியைக் குறித்துப் பேசும்போது சொல்லுகிறார்: தெய்வத்தின் விதியை மாற்ற முடியாது. அது எங்கும் எப்போதும் இசையும் என்று. இதை

நமது முன்னோர் கண்டிருந்தனர். அந்த விதி நித்யமானது. க்ஷணிகம் அன்று. ஆதலால் அதை நாம் அறிந்துகொண்டு செய்கையில் பயன் படுத்தவில்லை. எத்தனை எத்தனை அவ்விதியை நாம் ஸ்வீகரிக்கிறோமோ, அத்தனைக்கு அத்தனை நமது பாதையில் உள்ள தடைகள் விலகும். இந்த விதியின் ஞானமே இயற்கை நூல் (ஸயன்ஸ்) என்று சொல்லப்படும்.''

இப்படி ஸயன்ஸைக்கூட தனது சட்டகத்தின் வழி பார்க்க, ஏற்க முடிந்தவர் பாரதி.

II

இந்தப் பின்னணியுடன் பாரதியின் தேசிய கீதங்களை நாம் அணுக வேண்டும். வெள்ளைக்காரர்கள் பற்றிய எதிர்ப்பை இந்திய தேசிய கருத்துருவத்துடன் சேர்த்துச் சிந்திக்கலாம். பாரதியைப் புறஉலகின் நிகழ்வு பற்றிய இயங்குமுறையை அறியவும் விழிப்படையவும் செய்தது, வெள்ளைக்காரர்களின் அரசியல் பற்றிய எதிர்ப்பு. தன்னுடைய ஆளுமையாய் இந்திய தேசியக் (தமிழ்த் தேசியமும், இந்துஸ்தானமும் அன்று பாரதிக்கு முரண்பட்டவை அல்ல) கருத்துருவச் சட்டகம் ஏற்படுகையில் தேசியப் பாடல்களின் உந்துதளம் இந்தச் சட்டகமாகிறது.

''சுதந்திர தேவி நின்னைத் தொழுதிடல் மறக்கிலேனே'

என்றும்,

''தேவி நின்னொளி பெறாத தேயமோர் தேயமாமோ?''

என்றும்,

'கனவிலும் இன்பங் காணார் அழிவறு பெருமை நல்கும் அன்னை
நின் அருள் பெறாதார்''

என்றும்,

''சோர வாழ்க்கை, துயர், மிடி, ஆதிய
காரறுக்க கதித்திடு சோதியே''

என்றும்,

''பாரத தேவியே கனல்கால் இணைவிழி வாலவாயமாஞ் சிங்க
முதுகினில் ஏறி வீற்றிருந்தே.''

என்றும்,

''நிருதர்கள் நடுக்குற சூல்கரத்து ஏற்றாய்
நிர்மலையே! பள்ளி எழுந்தருளாயே.''

என்றும்,

''வெண்மை வளரிமயாசலன் தந்த
விறன் மகளாம் எங்கள் தாய்.''

என்றும்,

''பேயவள் காண் எங்கள் அன்னை—பெரும்
பித்துடையாள் எங்கள் அன்னை.''

என்றும், பாரதநாடு ஒரு பெண் தெய்வப் படிமத்தைச் சட்டகமாகக் கொண்டு அணுகப்படுகிறது. இந்திய தேசிய கருத்துருவத்தின் ஒரு தாரையாக இந்தப் பெண் தெய்வ வழிபாடு காணப்படுகிறது.

III

பாரதியின் மிகச் சிறந்த கவிதைகளில் ஒன்ருன வசனகவிதை, பாரதியின் இந்தக் கருத்துருவச் சட்டகத்தைப் பிரபஞ்சச் சட்டகமாக்கி விடுகிறது.

சோதி, காற்று, உயிர், தீ என்று எல்லாப் பூதங்களும் பாரதியின் சிந்தனை சட்டகத்தில் இணைக்கப்படுகிருர்கள்.

''நீ ஒளி, நீ சுடர், நீ விளக்கம், நீ காட்சி, மின்னல், இரத்தினம், கனல், தீக் கொழுந்து,'' என்றும்,

''காற்றென்று சக்தியைக் கூறுகின்ருேம். ஏற்றுகிற சக்தி, புடைக்கிற சக்தி, மோதுகிற சக்தி. சுழற்றுவது ஊதுவது சக்தியின் பல வடிவங்களிலே காற்றும் ஒன்று'' என்றும்,

''உயிரே நீ காற்று, நீ தீ, நீ நிலம், நீ நீர், நீ வானம்,'' என்றும் ''தீ தான் வீரத்தெய்வம். தீ தான் ஞாயிறு.
தீயின் இயல்பே ஒளி. தீ எரிக.'' என்றும், பிரபஞ்சத்தின் முழுமையும் அதன் பல்வேறு உறுப்புக்களும், வடிவங்களும், அதன் உள்ளோட்டங்களும், பாரதியின் சிந்தனைச் சட்டகத்துள் கொணரப்படுகிறது. தீ, உயிர், காற்று, ஒளி என்று சக்தியின், தெய்வத்தின் குணத்துடன் இணைக்கப்படுகிறது.

IV

பாஞ்சாலி சபதம், கண்ணன் பாட்டு போன்றனவும் பாரதியின் இத்தகைய கருத்துருவச் சட்டகத்தின் உள் வருவனதான்.

பாஞ்சாலி சபதத்தில் வரும் பாஞ்சாலி, ''துச்சாதனன் எழுந்தே அன்னை துகிலினை மன்றிடை யுரிதலுற்ருன்'' என்ற வாக்கியத்தில் அன்னையாய்க் காட்சியளிக்கிருள். ''தேவர்கள் பூச்சொரிந்தார். ஓம் ஜெயஜெய பாரத சக்தி என்றே'', என்ற பகுதியும் பாஞ்சாலி துகிலுரியப் பட்டவுடன் ''சாவடி மறவரெல்லாம் ஓம் சக்தி, சக்தி, சக்தி என்று கரங்குவித்தார்'' என்ற பகுதியும், பாஞ்சாலி பாத்திரம் பாரத தேவியாகவும் சக்தியின் வடிவமாகவும் பாரதியில் ஏற்கனவே இருந்த உள் சட்டகத்திற்கேற்ப உருவாகின்றன என்று அறிய உதவுகிறது.

கண்ணன் பாட்டில் கூட கண்ணனை ஆணுய், பெண்ணுய், குழந்தையாய், தாயாய், காதலியாய்—இப்படி முரண்பட்ட பல்நிலைகளையும் ஏகமான ஒரு நிலையின் பல்வித விகசிப்பாய் காணும் போக்குள்ளது.

'கண்ணம்மா—என் குழந்தை' என்ற பாட்டில் வரும் 'என்னைக் கலி தீர்த்தே—உலகில் ஏற்றம் புரிய வந்தாய்' என்ற வரி ஒரு சாதாரண

மனிதகுலக் குழந்தையிடம் கொள்ளும் பேச்சை மீறிய ஒலிப்புடன் விளக்குகிறது. இதுபோல் ''கண்ணன் - என் சேவகன்'' என்ற பாட லில் ''கண்ணன் எனதகத்தே கால்வைத்த நாள் முதலாய் கல்வி' அறிவு, கவிதை, சிவயோகம், தெளிவே வடிவாம் திருஞானம் என்றும் ஒளிசேர் நலமனைத்தும் ஓங்கிவருகின்றன காண்,'' என்கின்ற போதும் சேவகனைப் பற்றிய உலக நடப்பைத் தாண்டிய தொனி கேட்கிறது. கண்ணன்—என் தந்தை என்ற பாடலில், பாரதி ''மூவகைப் பெயர் புனைந்தே அவன் முக மறியாதவர் சண்டைகள் செய்வார்,'' என்று சொல்கையில் தந்தையை முழுமுதற்பொருளாய்ப் பார்க்கிறார். இவ் வாறு கண்ணன் பாட்டும், பாரதி ஏற்கனவே கொண்டுள்ள தனது கருத்துருவச் சட்டகத்தின் ஒரு வெளிப்பாடாகவே விளங்குகின்றது. குயிற்பாட்டில் வேதாந்தமாகப்பொருளுரைக்க இடமிருக்கிறதா என்று பாரதியே கேள்வி கேட்கிறார். வேதாந்தத்தின் சாரம் அத்தனையும் தனதுகருத்துருவத்தில் கொண்டிருப்பவன்பாரதிஎன்பதை அவருடைய பிற சிந்தனை அமைப்புகளை அறிகையில் புரிந்துகொள்ளலாம். இந் நிலையில் வேதாந்தமாய்ப் பொருள் உரைத்தல் என்பது பாரதியின் உலகைப் புரிய ஏற்றுக்கொண்ட சட்டக அமைப்பினுள் வந்து விடுகிறது என்று அறிகிறோம்.

V

மொத்தத்தில் பாரதி வாழ்ந்த காலகட்டத்தின் இயங்கக் கூடிய சக்தி வாய்ந்த கருத்துருவம் ஒன்று இந்திய பிராந்திய மொழிகளின் வேற் றுமை அற்றவிதமாய் உருவானதும், அதில் பாரதி தன்னை இனம் கண்டதும் உண்மை. அதுபோல் அவரது கவிதை, இந்தக் கருத்துரு வச் சட்டகத்திலிருந்து தனக்கு ரூபம் கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் கருத்துருவச் சட்டகம் அவரது ஒவ்வொரு கவிதைக்கும் ஓர் உள் பின்னணியைக் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த உள் பின்னணியிலிருந்து உருவான பல்வித தலைப்புள்ள, உருவமுள்ள, உள்ளடக்கமுள்ள, வடிவ முள்ள கவிதைகளும் தங்களுக்குள் ஒரு பொது குணம்சத்தை உள் ஒழுங்காய் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த உள் ஒழுங்கைப் பாரதியின் கவித்துவ உலக அமைப்பு என்று அழைக்கலாம். பாரதியின் கவித்துவ உலகம் பற்றிய இதுவரைய பார்வைகளின் மேலோட்டத்தன்மை இப் போது புரியும். பாரதியை இந்துமத வாதியாய்ப்பார்ப்பதோ, புரட்சிக் காரராய்ப் பார்ப்பதோ, பிராமண ஆதிக்க வாதியாய்ப் பார்ப்பதோ, இந்திய ஒருமைப்பாட்டுக் குரலாய்ப் பார்ப்பதோ, தமிழ்க் கருத்துருவ வாதியாய்ப் பார்ப்பதோ, பின்னங்கொண்ட பார்வைகளே. அவரது கவித்துவ உள்சட்டகத்தின் ஒருமைபற்றிய தெளிவற்ற பார்வைகளே.

இந்தக் கவித்துவ உள்சட்டகம் ஓர் ஒருமையைக்கொண்டு விட்டதனால் இவர் கவிஞராய் எஞ்சுகிறார். இவரது கருத்துலக முரண்பாடுகள் இவரது தினசரி வாழ்வு நிலையில் இவர் தன்னை வைத்தபோது வந்தவை. ரஷ்யப்புரட்சி பற்றிக் கவிதையில் புகழ்ந்து எழுதுகிறவர் கருத்துக்கள் என்று வந்தவுடன், ''ருஷ்யாவிலும் கூட இப்போது ஏற்

பட்டிருக்கும் 'சோஷலிஸ்ட்' எக்காலமும் நிலைத்து நிற்கும் இயல்புடையது என்று கருத இடமில்லை'' என்றும் 'லெனின் வழிசரியான வழியில்லை' என்றும், ''நாம் இந்தியாவில் இருக்கிறோமாதலால் இந்தியாவின் ஸாத்யா ஸாத்யங்களைக் கருதியே நாம் யோசனை செய்ய வேண்டும். முதலாவது இந்தியாவிலுள்ள நிலஸ்வான்களும் முதலாளிகளும், ஐரோப்பிய முதலாளிகள் நிலஸ்வான்களைப் போல் ஏழைகள் விஷயத்தில் அத்தனை அவமதிப்பும், குரூரசித்தமும் கொண்டோரல்லர்,'' என்றும் எழுதுகிறார். இவரது கருத்துக்களத்தின் இத்தகைய அபத்தமான கருத்துக்கள் இவரது கவிதைக்களத்தை ஏதும் செய்து விட முடியாது. கவிதையில் ஒரு கருத்தும், கட்டுரையில் இனனொரு கருத்தும் இவர் கொண்டிருப்பதனால் தினசரி வாழ்வில் ஒரு நல்ல படைப்பாளி எப்படிச் சிந்திக்கிறானோ, வாழ்கிறானோ அப்படியே இலக்கியக் களத்திலும் இருக்கிறான் என்ற வாதம் தவறாகி விடுகிறதையும் நாம் காண முடிகிறது. இதுபோல் பாரதியிடம் உள்ள பிற முரண்பாடுகளையும் அவரது கவிதை உள் சட்டகத்தின் அகண்ட தன்மையைப் பாதிக்காததாய் காண்பது எளிது.

ஆங்கில மொழியில் நவ கவிஞராய் டி.எஸ். எலியட் விளங்குகிறார். அவரது நவீன வாழ்வு பற்றிய கவிதை, நவீன வாழ்வின் ஒருமையின்மை, ஒழுங்கின்மை, மனிதன் பகுதிகளில் பெரும்பலம் கொண்டு வாழும் சாய்வுத் தன்மை போன்றவற்றைப் பேசுகிறது. ஆனால் Waste Land போன்ற நவவாழ்வு பற்றிய ஆரோக்கியமற்ற தன்மையைப் பேச, தனக்குள் Myth-களின் அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறார் என்று விமர்சகர்கள் விளக்கியிருக்கிறார்கள். புராணக் கதைத் தன்மையைக் கவித்துவ உள்சட்டகமாய் டி.எஸ். எலியட்டின் கவித்துவ வெளிப்பாடு பெற்றுவிடுகையில் ஒருமையற்ற வாழ்வு பற்றிப் பேச ஒருமை உள்ள கவித்துவமுறை பயன்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். பாரதியிடமும் ஓர் உள்சட்டகம் சற்றுக் கரடுமுரடானதாய் அதற்கான இறுக்கக் குணத்துடன் இருப்பது இங்குத் தெளிவாகிறது. ஆனால் டி.எஸ்.எலியட்டுக்கரன அதீத நவ வாழ்வு பற்றிய பிரச்னை பாரதிக்கு இல்லை. என்றாலும், பாரதி அவரது பழைய சமூக இறுக்கங்கள், சிந்தனைகள், மரபுகள், அவற்றின் சட்டகங்கள் உடைந்த சூழலில் வாழ்ந்தார். அத்தகைய உலகை அறியும் கருத்துருவச் சட்டகம் ஒன்றைத் தேடிய நாகரிகம் ஒன்றைச் சார்ந்தவர் என்பது மறக்க முடியாதது. இங்குப் பாரதியின் தனிக்கவிதைகள் என்ற பார்வையை விட பொதுவான கவித்துவ வெளிப்படல் பற்றி மொத்தப் பார்வை மேற்கொள்வதுதான் சரியானதாக இருக்க முடியும். இதே தொனியில் படைப்பாளியின் உள் உலக ஒழுங்கு ஒன்றுதான் படைப்புக்கான தீவிர உந்து சக்தியாய் அமைகிறது என்பதும் தெளிவாகிறது. (அதாவது படைப்பு நிலையிலான அகம் ஒன்று பற்றிய பிரச்னை சார்ந்தது இது.)

உலகை அறியும் கருத்துருவச் சட்டகம் தன்னில் விடுபட்டு விலக, அதிலிருந்து உருவான, அதே நேரத்தில் வேறான, கவித்துவ உள் சட்டகம்

பாரதியின் கவித்துவ உலகமாக விளங்குகிறது. இந்நிலையில் கருத்துருவச் சட்டகமும், கவித்துவச் சட்டகமும் ஒத்த சில குணங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் வேறுவேறு என்று அறிவது பிரச்னைகளைச் சரியாய் அணுக உதவும். கருத்துருவச் சட்டகம் கவித்துவச் சட்டகமாக உருவ மாற்றம் பெறும்போது கவித்துவச் சட்டகத்திற்கான குணங்கள் ஒரு மையமாய்த் திரள்கின்றன. அந்தத் திரட்சி படிமங்களாய், கவிதை வரிகளாய், புதுப்பதச் சேர்க்கைகளாய், உருவகங்களாய் வடிவம் பெறுகிறது. இந்நிலை அடிப்படையில் பார்க்கையில் பாரதியின் கவித்துவம், ஒருவகை பைத்தியநிலை கொண்ட (Ecstatic) மூர்க்கமான கவித்துவ நிலை என்று சொல்லலாம். இதற்கு விளக்கமாகப் பாரதியின் பதப் பிரயோகங்கள் விளங்குகின்றன. அமுதம் (அமிழ்தம்) என்ற சொல், பாரதியிடம் பல்வேறு தொனிகளில், அர்த்தங்களில், சேர்க்கைகளில் கவித்துவம் பெறுகிற சொல்லாய் விளங்குகிறது. பாரதியின் கவித்துவ உள் சட்டகத்தின் குணத்தை இந்த ஒரு சொல் மூலம் தொட்டுவிட முயல்தல் சாத்தியம்.

கண்ணம்மா பற்றிச் சொல்கையில், அவளது உடல் அமுதமாக உள்ளது என்கிற பாரதி, தேசம் அமிழ்து (தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற எங்கள் தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா, அமிழ்தில் இனியதடி பாப்பா) என்றும், இயற்கையைக்கூட அமுதம் (நிலாவையும் வானத்து மீனையும் காற்றையும் நேர்பட வைத்தாங்கேகுலாவும் அமுதக் குழம்பைக் குடித்தொரு கோலவெறி படைத்தோம்) என்றும், சுப்பராம தீட்சிதர் என்கிற நபர்கூட அமுது (அந்தோ மறலி நம் அமுதினைக் கவர்ந்தான்) என்றும், தின்னும் பொருள்கள் அமுதம் (மின்னல் அனைய திறல் ஓங்குமே—உயிர் வெள்ளம் கரையடங்கிப் பாயுமே, தின்னும் பொருளமுதம் ஆகுமே ..) என்றும், உலகம் அமுதமென்றும், (வியனுலகத்தையும் அமுதென நுகரும்—வேத வாழ்வினைக் கைப்பிடித்தோம்), காதலை அமுதம் என்றும் (மையல் வளர்தல் கண்டாய், அமுதமழை பெய்யக் கடைக்கண் நல்காயே), சோதியை அமுதம் என்றும் (தேமலர்க்கொர் அமுதமென்ன சோதி), ஓவியர் இரவிவர்மா பற்றிப் பாடுகையில் ஓவியத்தை அமுதம் என்றும் (அமுதுண்டாக்கி, பந்தியில் பருகவென்றே படைத்தனன் அமரர் தன்மை) கூறுகிறார்.

வசனகவிதையில் பாரதியின் அமுதம் பற்றிய கருத்து தெளிவு பெறுகிறது. ''தேவர்கள் எல்லாம் ஒன்றே. காண்பனவெல்லாம் அவருடல். கருதுவன அவருயிர். அவர்களுடைய தாய் அமுதம். அமுதமே தெய்வம். அமுதமே மெய்யொளி. அஃது ஆத்மா. அதனைப் புகழ்கிறோம். ஞாயிற்றின் புகழ் பேசுதல் நன்று.'' இங்குத் தேவர்களின் தாய் அமுதம். ஒளி அமுதம். ஆத்மா அமுதம். ஞாயிறு அமுதம் என்கிற அர்த்தங்கள் கிடைக்கின்றன. இப்போது, பாரதியிடம் அர்த்தங்கள், பொருள்கள் இவை தாண்டிய ஒரு சிறு உள் அமைப்பாய் இந்தச் சொல்லின் வீச்சு செயல்படுகிறதை அறிகிறோம்.

வானவர்கள் நம்மிடம் அமுதுண்டு குலவுகிறார் என்று வானவருடன் இணைகிறதற்கு அமுதம் பயன்படுகிறது. (சோதி வானவர் ஈண்டு



நமது தோழராகி எம்மோடமுதமுண்டு குலவ...) ''இருளை நீக்கி, ஒளியினைக் காட்டுவாய். இறப்பை நீக்கி, அமிர்தத்தை ஊட்டுவாய்'' என்பதில் இறப்பற்ற நிலையை அமுதம் என்கிறார், பாரதி. இந்தவித சொல் ஏற்படுத்தும் மயக்கநிலை சொல்லின் உள்சாரத்தை நோக்கிப் போக வைக்கிறது. ''உடல் நன்று. புலன்கள் மிகவும் இனியன. உயிர் சுவையுடையது. மனம் தேன். அறிவு தேன். உணர்வு அமுதம். உணர்வு தெய்வம். ''இங்கு அமுதம் என்ற சொல், ஒரு சொல்லுக்கான சாத்யதைகளை விட்டு விட்டு வேறு எல்லையில் இயங்கும் சொல் என்பது புரிகிறது. சொல்லுக்கான, அதன் பிறப்புக்கு முந்திய அடிப்படையான சப்தம் என்ற குணமற்ற, அர்த்தமற்ற எல்லைக்கு நம்மை அமுதம் என்ற சொல் எடுத்துச் செல்கிறது. ''உலோகங்கள், மரங்கள், செடிகள், விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன, நீந்துவன, மனிதர்—இவை அமுதங்கள்,'' என்று மேலும் செல்கிற வசனகவிதை நவீன உலகையும், இயற்கை சார்ந்த உலகையும், ஜீவராசிகளையும், அதில் விசேஷமான மனித இனத்தையும் கூட ஒரு சொல்லின் நாத அடிப்படையான தளத்திற்கு எடுத்துச் செல்கிறது.

கவித்துவ உள்சட்டகம் என்ற உள் இயங்கும் ஒழுங்கின் மொழிவயப்பட்ட குணத்தைப் புரியும் தளத்தில் நாம் வைக்கப்படுகிறோம். கவித்துவ உள்சட்டகம், மொழியின் வார்த்தைகள் பிறப்பெடுக்காத ஆரம்ப ஒலியின் கூட்டமென்ற கட்டத்தைத் தனது குணமாய்க் கொண்டது. அமுதம் என்ற ஒரு சொல், அதன் சொல் தன்மையை விட்டு, மயக்க நிலையை ஏற்று அதன் அடுத்த நிலையில் வெறும் சப்தம் என்ற தளத்தில் இறங்கி, மொழி என்ற பொது ஒலியுடன் கலந்து, கவித்துவ உள்சட்டகமாகிறது. இலக்கியத்தின் செயல்தளம் மனதின் உள் உள்ள மொழிவயப்பட்ட தளம் என்பது இங்கு எளிதாய்ப் புரிந்து விடுகிறது. பாரதி ஏன் சிலவேளை பைத்திய நிலை கொண்ட கவிதைகளை எழுதினார்? ஸ்தூல உலகின் நியதிகளைக் கடந்த பிம்பங்களை, படிமங்களை தனது கவிதைகளில் வைத்தான் என்பது இப்போது புரியும். அவை அவனுள் செயல்பட்ட இலக்கிய மொழிச் சட்டகத்தின் ஈர்ப்பை நோக்கிய குவி இயக்கங்கள். இவ்வியக்கத்தின் இன்னொரு பெயர் கவித்துவ உள்சட்டகம். இவ்வகையில் சுப்பிரமண்ய பாரதி ஓர் யுகத்தின் கவிதையாற்றலின் குறியீடு ஆகிறார் என்றும், சமூக, கால, தள இயக்கங்களின், சுழற்சியின் மையக்கோடு அகஸ்மாத்தாக கிடைத்த பாரதி என்ற தனிநபர் வழி ஓடுகிறது என்றும், அறிகிறோம். பாரதி என்ற தனிநபர் முக்யமில்லை என்பதும் ஒரு சமூக ஆற்றலின், மக்கள் சார்ந்த இயங்கு பிரவாஹத்தின் படைப்புச் சுழற்சி தான் மிக முக்யமாகி யுகமாற்றத்தைக் கவிதையாக்குகிறது என்றும் அறிகிறோம்.

பாரதியின் தனிப் பெரும் சீடன்

தி. க. சிவசங்கரன்

தமிழகத்தில் பாரதி புகழ் பரப்பிய பலர் உள்ளனர். இவர்களில், பாரதி தலைமுறையைச் சேர்ந்த வ.ரா. (வ. ராமஸ்வாமி) மிக முக்கிய மானவர்.

''மகாகவி பாரதியார்'' என்னும் அற்புதமான நூலை எழுதிய வ.ரா. வையும், அவரது பணிகளையும், பாரதி நூற்றாண்டு விழாவின் போது நினைவு கூர்வது பொருத்தமாகும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவையாறுக்கு அருகிலுள்ள திருப்பழனம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த வ.ரா. 1889 செப்டம்பர் 17ல், ஒரு வைஷ்ணவ குடும்பத்தில் பிறந்தவர்.

1905ல் மெட்ரிகுலேஷனில் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்ற வ.ரா. கல்லூரியில் நுழைந்தவுடன் தேசவிடுதலை இயக்கத்தால் ஈர்க்கப் பெற்றார், 'வந்தே மாதர' கோஷம், அவரது வாழ்வின் தாரக மந்திரம் ஆயிற்று; எனவே, கல்லூரிப் படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு. சுயராஜ்யப் போராட்டத்தில் குதித்தார். கொடியாலம் ரங்கசாமி ஐயங்கார் என்ற பிரபல தேசபக்தரின் தொடர்பு காரணமாக, 1910ல் தமது 21வது வயதில் முதன் முதலாகப் பாண்டிச்சேரி சென்று,

அரவிந்தர், பாரதி ஆகியோரைச் சந்தித்தார்; 1911 ஜூன் முதல், 1914 ஜனவரி வரை, தொடக்கத்தில் பாரதியார் வீட்டிலும், பின்னர் அரவிந்த ஆசிரமத்திலும் தங்கினூர். பாரதி, வ.வே.சு.ஐயர், அரவிந்தர் ஆகியோருடன் மிக நெருக்கமாகப் பழகினூர்; அவர்களது வாழ்க்கைத் தத்துவத்தையும் பணிகளையும் நன்கு அறிந்து கொண்டார்.

பின்னர் தமது கிராமத்துக்குத் திரும்பிய அவர், 1915ல் ''சுந்தரி'' என்ற தமது முதல் நாவலை எழுதினூர்; அது 1917ல் வெளி வந்தது. (அப்பொழுது அவருக்கு வயது 28) பால்ய மணத்தைக் கண்டித்தும் விதவை மணத்தை ஆதரித்தும் எழுதப்பெற்றுள்ள இந்நாவல், அரசியல், சமுதாயச் சீர்திருத்தம், கலை—இலக்கியம் ஆகியவற்றில் வ.ரா. ஒரு புரட்சிக்காரர் என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் சிகரங்களில் ஒன்று என மதிக்கப்படும் இந்தப் படைப்பு பற்றி, பிரபல ஆசிரியரான தி.ஜ.ர. இவ்வாறு கூறுகிறுர்: 'சுந்தரி ஓர் அற்புதமான நவ இலக்கியப் பொக்கிஷம்;'' வேதனை நிறைந்த' உணர்ச்சிக் களஞ்சியமான ஓர் ஆத்மாவின் சிருஷ்டி; தமிழனின் அவல வாழ்க்கையை நிமிர்த்த முயலும் ஓர் உன்னத முயற்சி; சுடர் ஒளி வீசும் அறிவொளி பரவிய ஓர் இலக்கியம். மாதர் மறுமணம் என்ற எழுவாய், ஒரு வியாஜம். ஆனுல் தமிழ் நாட்டின் அநேக மூடத்தனங்களைச் சிதறியோடச் செய்யும் பற்பல அபூர்வக் கருத்துகள் அதிலே நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. 'சுந்தரி'யில் வரும் அத்தனை பாத்திரங்களும் ஜீவன் துடிக்கும் பாத்திரங்கள். 'சுந்தரியில்' நகைச்சுவை, காதல்,சோகம், கம்பீரம் முதலிய பற்பல உணர்ச்சிகளும் நிறைந்திருக்கின்றன. அத்தனையிலும் ஒரு தத்துவ தரிசனம் ஊடுருவிச் செல்கிறது.'' இவ்வாறு மதிப்புரை செய்கிறுர், தி.ஜ.ர.

'சுந்தரி'யில் காணப்படும் வ,ரா.வின் தத்துவ தரிசனம், பெண் விடுதலை பற்றிய பாரதியின் கோட்பாடுகளைப் பிரதிபலிப்பதே ஆகும். இந்த வகையில் மட்டுமின்றி, எல்லா வகையிலும் 'பாரதியின் தனிப் பெரும் சீடன்' என்பதை வ,ரா. நிரூபித்துள்ளார்; தமது வாழ்க்கை முழுவதிலும், தமது பேச்சு, எழுத்து, செயல் முறை ஆகிய அனைத்திலும், அவர் பாரதியின் 'பரம பக்த'னுகவே வாழ்ந்து 'வந்தார்.

அவரது 'மகாகவி பாரதி' என்னும் ஒப்பற்ற நூலும் 'விஜயம்', 'கோதைத் தீவு' என்னும் நாவல்களும், 'மழையும் புயலும்' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பும், 'நடைச் சித்திரம்', 'வாழ்க்கை விநோதங்கள்' என்னும் குணச்சித்திரப் படைப்புகளும், ,கற்றது குற்றமா?' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பும், 'வ.ரா. வாசகம்' என்னும், நூலும் மற்றும் பிற நூல்களும், மகாகவி பாரதியின் ஒப்பற்ற வழித்தோன்றலாக வ.ரா. விளங்குகிறுர் என்பதையே மெய்ப்பிக்கின்றன.

பாரதியின் உயிர்மூச்சான 'சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம், என்ற கோட்பாடுகளையே தமது வாழ்நாள் முழுவதும் வ.ரா. கடைப்பிடித்து வந்தார். அது மட்டுமல்ல, 'சொல் புதிது; பொருள் புதிது; சுவை புதிது' என்னும் பாரதியின் இலக்கியக் கொள்கையையும்

வ.ரா. உறுதியாகப் பின்பற்றினர்; இதுவே அவரது படைப்புக்களின் வெற்றிக்குக் காரணம்.

அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாயம், கலாசாரம் ஆகிய துறைகளில் வ.ரா.வுக்கு வழி காட்டி, பாரதியே.

1932ல் 'மணிக்கொடி' சீனிவாசன், டி. எஸ். சொக்கலிங்கம் ஆகியோருடன் உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் பங்கேற்று, சிறைவாசமும் அவர் புரிந்துள்ளார். 1933ல் அவர்களுடன் சேர்ந்து 'மணிக்கொடி'என்னும் ஞாயிறு தோறும் வெளிவரும் செய்திப் பத்திரிகையைத் தொடங்கினர். அதன் ஆசிரியர் குழுவில் பணியாற்றினர்.

பின்னர் 1934ல் பி.எஸ். ராமையாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு, சிறு கதைப் பத்திரிகையாக 'மணிக்கொடி' மாறியது.

தமிழ்ச் சிறுகதை யுகத்தில் 'மணிக்கொடியுகம்' என்று அழைக்கப்படும் யுகத்திற்கு வித்திட்டவர்களில் வ.ரா.வும் ஒருவர் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

''ஆங்கிலத்தைப் போல் தமிழும் அகன்று ஆழ்ந்து, தமிழர் வாழ்வைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்பதே அவர் கண்ட ஓயாக் கனவு. முப்பது, முப்பத்தைந்து வருஷங்கள் இந்த லட்சியத்திற்காகவே வ.ரா. உழைத்தார். 'மணிக்கொடி'யில் மற்றவர்கள் மணிகளைப் பொருத்தினர்கள்; தங்கத் தமிழில், கடைக்கல் நாட்டினது வ.ரா''

''உலகம் என்பது உயர்ந் தோர் மாட்டே'' என்ற சூத்திரத்தைமாற்றி 'உலகம் என்பது உழைப்போர் மாட்டே' என்ற புதுச் சூத்திரத்திற்கு விளக்கம் கொடுத்தார். இளம் எழுத்தாளர்களை உற்சாகப் படுத்துவது வ.ரா.விற்கு இயற்கையாக உள்ள குணம்.

''உரையாடல் என்றால், இலக்கியம், சமூகச் சீரமைப்பு, தமிழில் யார் எழுதுகிறார்கள்,யார் புதிது—இவைகளைப் பற்றித்தான் பேசுவார்;வேறு விஷயங்களில் அவர் மனம் செல்வதில்லை.

''சொல்லும், எழுத்தும் தேவைகளை உணர்த்துவதற்கு மட்டும் பிறந்தவையல்ல; புலன் உணர்ச்சிகளை மட்டும் புலப்படுத்த ஏற்பட்டவையல்ல; சிந்தனைக்கும் பாவனைக்கும் அவை கருவிகள்; கருவிகள் மட்டுமல்ல; கர்த்தா கூட'— இந்த நுட்பத்தை அரவிந்தரிடம், பாரதியிடம், வ.வெ.சு. அய்யரிடம் வ.ரா. கற்றுக் கொண்டார். இந்த தரிசனம் ஏற்பட்டதிலிருந்து, அவர் ஒரு சிந்தனைச் சிற்பி, சொல்லேர் உழவன் ஆகிவிட்டார்'' என்று வ.ரா, வின் நெருங்கிய நண்பரான 'மணிக்கொடி' சீனிவாசன் கூறுகிறார்.

அரசியல் சுதந்திரம், சமூகச் சீர்திருத்தம், தமிழ் முன்னேற்றம், இம் மூன்றுமே வ.ரா. வின் எழுத்துக்கெல்லாம் ஆதார சுருதிகள். ஆனால் இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக விளங்குவது, மகாகவி பாரதி அவருக்கு அளித்துள்ள உத்வேகமே ஆகும்.

தமது குருநாதர் பாரதி பற்றி வ.ரா. கூறுவதைக் கேளுங்கள்:-

''செத்த பிறகு சிவலோகம், வைகுண்டம் போவது என்ற பேச்சு மட்டுப்பட்டு வந்தது. வாழ்க்கையில் போராடி, வாழ்க்கையை, இன்ப மயமாக்க வேண்டும் என்ற மனமாறுதல் ஏற்படும் படியான தருணத் தில்,தமிழ் நாட்டின் தவப்பயனுகவும் ஹிந்துஸ்தானத்தின் கம்பீரபுதல் வனுகவும், மகாகவி சுப்ரமணிய பாரதியார் தோன்றினுர்.

''தமிழர்களின் மனப்பான்மையை அடியோடு மாற்றி விட்டார், பாரதி யார். புதுவாழ்வுக்குத் தன்னை அர்ப்பணம் செய்து கொண்டார். அந்த வாழ்க்கையை தெளிவு படச் சொல்லவும், திறம்படப் பேசவும், தமிழ் மொழியையும், தமிழ் இலக்கியத்தையும் பக்குவப்படுத்திச் சீராக்கி மேன்மை அடையும்படி செய்தார்.

''நாமிருக்கும் நாடு நமது, என்ற பாடத்தை, நன்ருக தமிழர்கள் மனதில் புகட்டினுர். மண்ணுக்கு வெல்லத்து இனிப்பு வரச்செய்து, விந்தை தோன்றும்படி தமிழ்நாட்டை ஆக்கினுர், பாரதியார்.

''பாரதியார், தொட்டதையெல்லாம் அழகுபடச் செய்தார்; சக்தி மய மாக்கினுர்; ஆனந்த வெள்ளம் பெருக்கு எடுத்து ஓடும்படி பாடினுர். பாரதியார் மேதையை,ஒரு எல்லை கோலி, அதை அதற்குள் அடைத்து விடமுடியாது. காலம் போகப்போக, தமிழர்கள் முன்னேற்றம் அடைய அடைய, பாரதியாரின் கவிதையின் பெருமை வெளியாகும்; அதை உலகம் அனுபவிக்கும்''—இவ்வாறு வ.ரா. எழுதுகிருர்.

பாரதியார் துவக்கின மறுமலர்ச்சி செழித்து வளர்ந்து கொண்டேயிருக் கிறது. அதற்கு முக்கிய பங்காற்றிய மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களின் தந்தையும், சீர்திருத்தச் செம்மலும், தலை சிறந்த சிந்தனையாளரும், பேனு வீரருமான வ.ரா.வின் வாழ்வையும், கலை இலக்கியப் பணிகளை யும் முழுமையாக விவரிக்க இங்கு இடமில்லை. எனினும் பாரதி நூற் ருண்டில் நாம் அனைவரும் அவை பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

பாரதியின் மரபை மிக நேர்மையோடும், பொறுப்பு உணர்ச்சியோடும் இடையருது வளர்த்த வ.ரா. அவர்கள், தமது 62ஆம் வயதில் 1951ல் காலமானுர். அதற்குப்பிறகு தமிழ் இலக்கியம் மறுமலர்ச்சிப் பாதை யில் மேலும்வளர்ந்து, மக்கள் இலக்கியமாக மாறிவருகிறது; இந்தச் சூழ்நிலையில், மக்கள்—இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றியுள்ள பாரதியின் தனிப் பெரும் சீடன் வ.ரா.வின் நினைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதும், தமிழக முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னேடிகளில் ஒருவரான அவரது நூல்களைமீண்டும் மீண்டும் பயில்வதும், ஓர் இன்றி யமையாக் கடமையாகும்.

□

பாரதி பெருமை

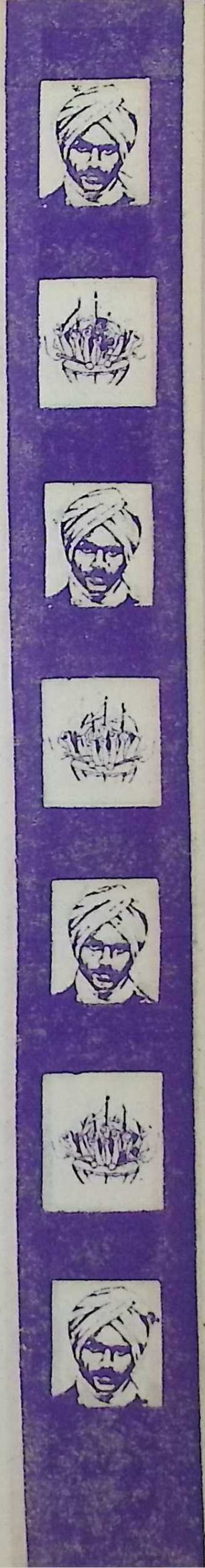
ரா. அ. பத்மநாபன்

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியின் முதல் நூற்றுண்டைக் கொண்டாடி முடிக்கும் தறுவாயில் உள்ள நாம், பாரதியை முழு அளவில் புரிந்து கொள்ளத் தொடர்ந்து முயல்வது மிக அவசியமாகும்.

குருடர் யானையைத் தொட்டு விவரித்ததுபோல் அன்றி, பாரதியின் முழுப் பெருமையை நாம் உணரவேண்டும்.

பாரதியின் அடிப்படை சக்தி அவரது பரந்த, ஆழ்ந்த தெய்வ பக்தியாகும். ஜாதிமத பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதும், விவரிக்கவொண்ணுததுமான ஒரு சக்தி உலகை நடத்திச் செல்வதை பாரதி மனதார நம்பினுர், போற்றினுர். ‘எல்லை முடிவற்றதுவாய், யாதெனுமோர் பற்றிலதாய், இல்லை, உளது என்று அறிஞர் என்றுமே அயல் எய்துவதாய்’ உள்ள இந்த அகில உலக மகாசக்தியை உணர, ‘காவித்துணி வேண்டா, கற்றைச் சடை வேண்டா; பாவித்தல்போதும் பரமநிலை எய்துவதற்கே’ என்று வழி கூறினுர் கவி.

பாரதியின் நோக்கில், மனித உயிர் மட்டுமன்றி, இங்குள்ள மற்ற உயிர்களும், மிருகங்களும் மரம் செடி கொடி புல் பூண்டுகளும், உயிரற்றவை எனப்படும் மண், மலை, காடுகளும் யாவும் ஒன்றெனக் கண்



டார் பாரதி. ‘நோக்கும் திசையெல்லாம் நாமன்றி வேறில்லை. நோக்க நோக்கக் களியாட்டம்.’

இந்தப் பரந்த சர்வலோக ஒற்றுமை அவரிடம் இருந்தாலும், அவர் உலகைத் துறந்த சந்நியாசி ஆகிவிடவில்லை. அத்துவைத நிலை கண்ட அவர் உலகை மாயை என்று ஒதுக்கவில்லை.

அத்துவைதத்திலே எட்டுவிதம் உண்டென்று மேலோர் கூறுவர். அதில் எல்லாப் பிரிவும் உலகை மாயையென்றும் சங்கராத்வைதத்தை ஏற்கவில்லை. பாரதியும் அப்படியே. இந்த உலகம் மெய்; இங்கேயே, இப்பொழுதே முக்திபெறலாம். இங்கேயே முக்திபெற்று, ஜீவன் முக்தர்களாக, உலகம் உய்யும் நற்செயல்களைச்செய்து வாழ்ந்தவர்களைப் போல நாமும் வாழவேண்டுமென்றார் பாரதி.

தெய்வம் உண்டு; அது நடத்தும் வழியில் செல்வதே சரி. பூரண சரணுகதியே சிறந்தது என்று பாரதி கருதினார். பிரகலாதனிடம் அளவிறந்த ஈடுபாடு அவருக்கு இருந்தது. ‘வல்ல பெருங் கடவுளில்லா அணுவொன்றில்லை; மகாசக்தியில்லாத வஸ்துவில்லை’ என்று பறையறைவித்த அவர், தமது பரந்த மனதில், இதே கொள்கையை ஸர்வலோக எல்லை விரிவிலிருந்து, குறுகிய நம் வீட்டு எல்லைக்கும் கொண்டுவந்து காட்டினார். ‘பித்தரே, அனைத்துயிரும் கடவுளென்று பேசுவது மெய்யானல், நித்தம் நுமதருகில் பெண்டிரென்றும் குழந்தையென்றும் நிற்பனவும் நடப்பனவும் தெய்வமன்றோ,, நிகழ்த்துவீரே’ என்றார்.

வீட்டுக்கு வெளியே, ‘வித்தகனும் குரு தெய்வமென்றார் பெரியோர்; வித்தையிலாப் புலையனும் தெய்வமெனும் வேதம்’ என்று, சமூகத்தின் அடிமட்டத்து மக்களிடம் நல்லுறவு கொள்ளும்படி எச்சரித்தார். காந்தியடிகள் தீண்டாதார் நலம் பேண முற்பட்டதற்கும் நெடுங்காலம் முன்பே தீண்டாதார் மேம்பாட்டை வலியுறுத்தியவர் பாரதி.

பாரதியின் திறந்த மனதில், வேண்டாதது என்று ஏதும் இல்லை. விஞ்ஞானத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்றார்; வர்த்தகம் செழிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்றார்; கைத்தொழில் பெருக வேண்டும் என்றார்; உற்பத்தி நிறைய வேண்டும் என்றார்; பூதலமனைத்தும் சென்றுவரப் போக்குவரத்து சாதனங்கள் வேண்டுமென்றார்; ஞாலம் நடுங்க வரும் கப்பல்கள் செய்வோம் என்றார். அவர் கனவு கண்ட பாரதம், குறுகிய மனதுடையதன்று. செழிப்பான வாழ்வுடன், அறம் திறம்பாத பாரதம்; உலகுக்கு நல்வழி காட்டும் பாரதம்; ஆன்ம நேயத்துடன் வளமிக்க உலக வாழ்வையும் இணைத்து, நிறைந்த மனதுடன் மக்கள் வாழ்வதையே பாரதி விரும்பினார். அவரது மன விசாலத்தில்‘ ‘ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் எவரும் இல்லை; ஜாதியில் இழிவு கொண்ட மனிதர் என்பது இந்தியாவில் இல்லையே.’ அதுமட்டுமல்ல. ‘மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்’ என்றார். அவர் விரும்பிய புதுமைப்பெண், நிமிர்ந்த நடையும், நேர்கொண்ட பார்வையும், திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் கொண்ட கற்புக்கரசியாவாள். புதிய மனித ஜாதியின் தாய் அவள். அவளுடைய குழந்தைகள், மகிழ்ச்சி

யுடன் ஓடி விளையாடும் குழந்தைகள் மட்டுமல்ல; கூடி விளையாடும் குழந்தைகளுமாவர்.

அரசியலிலும் இந்த ஒற்றுமையை வற்புறுத்திய பாரதி, பாரதத்தில் உள்ள அனைவரும் ஒரே ஜாதி, ஆரிய ஜாதி; அவர்களுடைய கலைகள், சாதனைகள், பழக்க வழக்கங்கள் அனைத்தும் ஆரிய ஜாதியின் செல்வங்கள் என்றார். தாஜ்மஹால், தஞ்சைக் கோயில், தியாகய்யர் கீர்த்தனங்கள், அனைத்தும் ஆரிய ஜாதியின் செல்வங்கள் என்றார். இங்குள்ள ஹிந்துக்கள், மகமதியர், கிறிஸ்தவர், பௌத்தர், இன்னும் எண்ணற்ற மதத்தினர் யாவரும் பாரதத்தின் செல்வக்குழந்தைகள் என்றார். இவர்களிடையே பரஸ்பர அன்பு பெருக வேண்டும் என்றார்.

அன்பே உலகை உய்விக்கும் என்றார் பாரதி. அந்த அன்பை நாமும் மனதாரக் கொண்டு, புதுவாழ்வு பெறுவதே பாரதிக்கு நாம் செய்யக் கூடிய சிறந்த அஞ்சலியாகும்.

□

எங்கே... எங்கே.

எங்கே கண்டாய்?
உயிருக்கும் நிழலாமதனை.
எங்கே வைத்தாய்
நரம்பினை ஊசியாக்கியதீயதனை.
விடிந்த பின்னும்
பனிக்காலத்து பொழுதில்
மிச்சமிருக்கும் பனிபடர்வென
தீமைப் படலங்கள்.
துளிர் விட்டுப்போன சில
குளிர் வட்டங்களை நீக்க,
தேவைப்படும் அந்த
'அக்கினிக்குஞ்சை எங்கு கண்டாய்?'
எந்த பொந்திலிடை வைத்தாய்?'

இ. விஜயலட்சுமி

பாரதியின் சர்வதேசச் சிந்தனைகள்

ஆ. செகந்நாதன்

அறிவியல் வளர்ச்சியின் கண்டுபிடிப்புக்களால் புறத்தே தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டுள்ள உலகத்தின் ஆன்மாவை யுத்த நெருக்கடிகள் அச்சுறுத்தும் காலம் இது. தனி மனிதன் ஒதுங்கியிருக்க நினைத்தாலும் முடியாத அளவுக்கு உலகத்தின் பிரச்சினைகள் அவனை வந்து சேர்கின்றன. உலகப்போரில் நேரடியாகப் பங்குபெருத இந்திய மண்ணின் குடிமகன் கூட, காலநிலையின் கட்டாயத்தால் பாகிஸ்தானை அமெரிக்கா ராணுவ மயமாக்குவது பற்றியும், டீகோகார்சியாவில் அமெரிக்கா அணு ஆயுதத்தளம் அமைத்திருப்பது பற்றியும், கட்டிடங்களை விட்டுவிட்டு மனிதர்களை மட்டும் மாய்க்கப் பயன்படும் நியூட்ரான் குண்டுகளைப் பற்றியும் சிந்திக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

நமக்கென்ன வந்தது என்று ஒதுங்கியிருக்க முடியாத நிலையில் சர்வதேசப் பிரச்சினைகள் நமக்கு மிக நெருக்கமாகி விடுகின்றன. உலகத்தின் எந்த மாற்றமும் நம்மைப் பாதிக்கும் விதத்தில் உலகம் சுருங்கியுள்ளது. மனிதாபிமானத்துடன் கூடிய உலக நோக்கை இந்த மண்ணுக்கு பாரதியார் போதிக்கிருர். பாரதியாரின் சர்வதேசச் சிந்தனைகள் 1921-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னிருந்த உலகின் சிக்கல்களைச் சுற்றி எழுந்தவை. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்ற கருவின் அடிப்படை

யில் அவரது சர்வதேச அனுகுமுறைகள் அமையக் காண்கிறோம். மனிதகுல ஏற்றத்தாழ்வுகள், சச்சரவுகள் ஆகியவற்றையும் அவர் கண்டிக்கிறார். தாழ்வுற்று, வறுமைமிஞ்சி விடுதலை தவறிக்கெட்ட பாரத தேசத்தைப்போல், பாதிக்கப்பட்ட உலகின் எந்த நாட்டையும் அவர் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

மாஜினியின் சபதம் இத்தாலியையும்,பெல்ஜியத்திற்கு வாழ்த்து அந்த நாட்டையும், புதிய ருஷியா சோவியத் புரட்சியையும் சிறப்புறக் காட்டுகின்றன. தேசிய உணர்வும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பும்கொண்ட பாரதியார் தன் கண்களுக்கு முன்னர் போராடிக்கொண்டிருந்தவர்கட்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கிறார்.

மாஜினியின் பிரதிக்கினையில் இத்தாலி நாட்டின் அன்றைய நிலைகளைப் பாரதியார் தெளிவுற விளக்குகிறார்.

''தூயசீ ருடைத்தாம் சுதந்திரத்துவசம்
துளங்கிலா நாட்டிடைப் பிறந்தேன்''

என்பது மாஜினியின் குரல். சிசிலி, ரோம், வெனிஸ், நேபிள்ஸ் என்று துண்டு துண்டுகளாகப் பிரிந்து ஒற்றுமையிழந்து, உரிமை குலைந்து போய்க் கிடந்தது இத்தாலி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஐரோப்பா முழுவதும் தேசிய உணர்வு பெருக வேண்டிய அரசியல் அவசியம் இருந்தது. ஒற்றுமைப்பட்டால்தான் இத்தாலி உரிமைகளைப் பெறமுடியும் என்ற விழிப்புணர்ச்சியை நெப்போலியனின் படையெடுப்பு ஊட்டியது. போர்க்குணமற்ற பழமை வாதிகட்கும் நிலத்தொழிலாளர்கட்கும் உரிமை பற்றிய விழிப்புணர்வை உண்டாக்கிய தலைவன் மாஜினி. வாலிபர்சபை ஒன்றை உருவாக்கி நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டையும் ஆஸ்திரிய, பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு எதிரான குடியரசு இயக்கத்தினையும் வளர்க்க உறுதி பூண்டான் அவன். அடிமைத்தளைகளிலிருந்து இத்தாலிய நாட்டை மீட்பதற்கு அவன் கூறும் சபதத்தில் பாரதியின் சுயவேட்கையும் வருகிறது.

''மெலிவுடன் இந்நாள் யாங்கள் வீழ்ந்திருக்கும்
வீழ்ச்சியின் உணர்ச்சி மீதாணை
பொலிவுறு புதல்வர் தூக்கினி லிறந்தும்
புன்சிறைக் களத்திடை யழிந்தும்''

''வேற்றுநா டுகளில் அவர்துரத் துண்டும்
மெய்குலைந் திறந்துமே படுதல்
ஆற்றகி லாராய் எம்மரு நாட்டின்
அன்னைமார் அழுங்கணீ ராணை''

என்று மாஜினி குறிப்பிடும் துயரங்கள் இந்தியாவுக்கும் நன்கு பொருந்துகின்றன. ஏகாதிபத்தியத்தின் கொடுமையில் சிக்கியதேசங்களின் நிலைமை ஒன்று போலவே இருப்பதை அவர் உணர்கிறார். சுதந்திரமும், உயர்வும் பெற 'இணக்கம் ஒன்றுதான் மார்க்க'மென்று

பாரதி அறிவிக்கிருர். மாஜினியின் குரல் இத்தாலிக்காக ஒலித்தாலும் சர்வதேசப் பயன்பாடு வாய்ந்த குரல் இது.

'பெல்ஜியம் நாட்டிற்கு வாழ்த்து' என்ற கவிதை பாரதியின் உலக நோக்குக்கு இன்னேர் உதாரணமாகும், பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டின் முற்பகுதிவரை பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், ஆஸ்திரியா ஆகிய நாடுகளின் பிடியில் சிக்கி அவதிப்பட்ட நாடு பெல்ஜியம். ஏகாதிபத்தியக் கொடுமையை எதிர்த்துத் தொடர்ச்சியாக அது நடத்திய போர்களை எண்ணிய பாரதிக்கு வியப்பு வருகிறது. பல்லாயிரம்பேர் தூக்குக்கும், நாடுகடத்தலுக்கும் பலியானபோது கூட அஞ்சாமல் போராடிய தீரத்தை வாழ்த்துகிருர். அச்சத்தாலும், அறியாமையாலும் வீழாமல் அறத்தினுலும், வண்மையாலும், மானத்தாலும், வீரத்தாலும், துணிவாலும் வீழ்ந்து விட்டதாகக் காட்டுகிருர். வீழ்ச்சியே ஆயினும் வெட்கப்படத் தேவையற்ற வீழ்ச்சி என்று வருணிக்கிருர். மென்மைவாய்ந்த பெண் மனவலிமையோடு முறத்தால் புலியைத் தாக்கியதைப்போல் பெல்ஜியம் என்ற சிறிய நாடு ஸ்பானியப் பேரரசை எதிர்த்ததைப் பாராட்டுகிருர்.

''வீரத்தால் வீழ்ந்து விட்டாய்
மேல்வரை உருளும் காலை
ஓரத்தே ஒதுங்கித் தன்னை
ஒளித்திட மனமொவ் வாமல்
பாரத்தை எளிதாக் கொண்டாய்
பாம்பினைப் புழுவே என்ருய்
நேரத்தே பகைவன் தன்னை
நில்லென முனைந்து நின்ருய்''

அஞ்சுதல் கூட ஒருவகை அறுவுதான் என்று சமாதானம் கற்பித்துக் கொள்ளாமல் வீரத்தோடு போரிட்டதை வரவேற்கிருர்.

''பிணிவளர் செருக்கி னேடு
பெரும்பகை எதிர்த்த போது
பணிவது கருத மாட்டாய்
பதுங்குதல் பயனென் றெண்ணுய்''

என்ற வரிகள், பெல்ஜியம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் இழப்புக்களுக்காக வருந்தாமல் ஈடுபட்டத் தீரத்தைத் தெளிவாகச் சுட்டுகின்றன.

டச்சு மாகாணங்களில் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய பெல்ஜியம் பரப்பால் சிறுத்திருந்தாலும் வீரத்தால் குன்றவில்லை. போர் நெருக்கடியால் பஞ்சமும் பசியும் அந்நாட்டைச் சூழ்ந்தபோது கூட, அந்நாட்டவரின் உறுதி குறையவில்லை. உணவுக்காகத் தெரு நாய்களுடன் போராடும் அவல நிலையில்கூட ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை அவர்கள் ஒத்திப்போடவில்லை. தங்கள் உடலின் ஒரு பகுதியையே உணவாக்கிக் கொண்டாவது, எதிரிகளை வீழ்த்தவேண்டும் என்று எழுந்தனர். இத்தகைய பிடிவாதமான இலட்சியவெறி பாரதியாருக்குச் சிலிர்ப்பூட்டுகிறது. ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகள் ஸ்பெயினையும், ஆஸ்திரியாவையும்,

பிரான்ஸையும் எதிர்த்துப் போராடிப் போராடிப் பலமுறை பெல்ஜியம் வீழ்ச்சியடைந்தாலும் அவ்வீழ்ச்சிகள் அறத்தினுலும், மானத்தாலும், வீரத்தாலும், துணிவாலும் ஏற்பட்டவை என்பதால் அவற்றைப் போற்றி வாழ்த்துகிருர் பாரதியார். இத்தகைய விடாப்பிடியான போர்க்குணம் பாரதத்தில் இல்லையே என்று வருந்துகிருர். அச்சமும், பேடிமையும், அடிமைச்சிறுமதியும் உச்சத்தில் கொண்டதால் இந்திய மக்கள் அடிமைகளாகவே உழல்வதையும் எண்ணினுர். துணிவு கொண்டவர்களே நல்லவற்றைச் சாதிக்கமுடியும் என்று பெல்ஜியம் அவருக்கு அறிவுறுத்துகிறது.

அடுக்கடுக்கான ஆதிக்க வெறிகளைச் சந்தித்த பெல்ஜியம் சுதந்திரத் தாகத்தை இழக்கவே இல்லை. ஸ்பானியர்களும், ஆஸ்திரியர்களும், பிரெஞ்சுக்காரர்களும் எப்படியெல்லாம் பெல்ஜியத்தைக் குலைத்திருக்கிருர்கள் என்பதை வரலாறு விவரிக்கும். நெப்போலியனுடைய ஆதிக்கம் நிலவியபோது பெல்ஜியத்தின் உரிமை வேட்கை அதிகமானது. ஹாலந்தும் பெல்ஜியமும் நெப்போலியனின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் இணைக்கப்பட்டன. 1815-இல் ஏற்பட்ட இவ்விணைப்பைப் பெல்ஜியம் கடுமையாக எதிர்த்தது. 1930-ஆம் ஆண்டு பெல்ஜியர்கள் வீரம் மிகுந்த புரட்சி செய்து, டச்சு ஆதிக்கத்தை உதறியெறிந்து தங்களுடைய சுதந்திரத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினர். தன்னுரிமை பெற்ற ஒரு தற்காலிக அரசையும் உருவாக்கிக் கொண்டனர். ஹாலந்து மன்னனுன முதலாம் வில்லியம் விடுத்த வேண்டுகோளுக்காக ரஷ்யா, பிரஷ்யா, பிரான்ஸ், ஆஸ்திரியா, இங்கிலாந்து, ஆகிய நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் பெல்ஜியப் பிரச்சினையில் தலையிட்டனர். 1831 ஆம் ஆண்டில் பெல்ஜியத்தை ஒரு சுதந்திர நாடாக அங்கீகரித்து அவர்கள் ஏற்றனர். இவ்வாறு ஒரு புரட்சிக்குப் பின்னர் பெற்ற சுதந்திரம் மறுபடியும் சோதனைக்குள்ளானது. ஹாலந்தின் படையெடுப்பால் இது நிகழ்ந்தது. இந்த முறையும் பெல்ஜியத்திற்கு வெற்றி கிட்டியது. உலக நாடுகள் அதனை ஒரு சுதந்திர நாடாகவும், நடுநிலை நாடாகவும் அங்கீகரித்தன. அச்சமற்ற, தொடர்ந்த போராட்டங்களால் பெல்ஜியம் பெற்ற இந்த நன்னிலையைப் பாரதியார் வாழ்த்துகிருர்.

''அளக்கருந் தீதுற் ருலும்
அச்சமே உளத்துக் கொள்ளார்
துளக்கற ஓங்கி நிற்பார்
துயருண்டோ துணிவுள் ளோர்க்கே''

என்கிருர் அவர்.

தன்னுடைய கவிதைகளிலும், உரைநடையிலும் பாரதியார் அதிகமாகச் சிந்தித்திருக்கும் நாடு ரஷ்யா. சோவியத் புரட்சியை யுகப் புரட்சி என்ற பெயரில் அறிமுகம் செய்து முதன் முதலில் இங்கு கவிதை பாடியவர் பாரதியார். விடுதலைக்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்த எல்லா நாடுகளுக்குமே சோவியத் புரட்சி நம்பிக்கை ஒளியானது. பாரதியார் அதை நன்கு கணித்து உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தினுர். புரட்சி என்றவுடன் சிலிர்ப்படைந்து விட்டு நில்லாது, அந்நாட்டின் பழைய வரலாறு, புதிய போக்கு-ஆகியவற்றைத் துல்லியமாக ஆராயவும் அவர் முனைகிருர்.

இத்தாலியையும், பெல்ஜியத்தைப் பற்றியும் எழுதிய போது அவற்றின் அரசியல் நிலைமைகளைப் பற்றியே பாரதியார் சிந்தித்தார்; ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, தேசிய உணர்வின் எழுச்சி என்ற சிறப்புக் களையே பாராட்டினார்.

ஆனால் சோவியத் அக்டோபர் புரட்சியைப் பற்றி எழுதும்போது அதன் பொருளாதார அரசியல் முக்கியத்துவத்தை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளாவிட்டாலும், ஓரளவு சிந்திக்கவே செய்கிறார் பாரதியார். ஜார்மன்னர்களின் கொடுங்கோன்மை வீழ்ந்தது என்று மகிழும்போது இந்திய நிலைமையை உணர்ந்து ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் நிலையில்தான் அவர் இருக்கிறார்.

''இரணியன்போல் அரசாண்டான் கொடுங்கோலன்
ஜாரெனும்பே ரிசைந்த பாவி''......
....
''இம்மென்றால் சிறைவாசம் ஏனென்றால் வனவாசம்
இவ்வா றங்கே
செம்மையெலாம் பாழாகிக் கொடுமையே அறமாகித்
தீர்ந்த போதில்......''
''சமயமுள படிக்கெல்லாம் பொய்கூறி
அறங்கொன்று சதிகள் செய்த
சுமடர் சடசடவென்று சரிந்திட்டார்
புயற்காற்றுச் சூறை தன்னில்
திமுதிமென மரம்விழுந்து காடெல்லாம்
விறகான செய்தி போலே''

என்றெல்லாம் மகிழ்கிறார்.

புரட்சிக்கு முன்பிருந்த ரஷ்யாவின் நிலையை எண்ணும்போது அடிமை இந்தியாவின் அவலங்களும் அவருக்கு முன்னர் நிழலாடுகின்றன. பெல்ஜியத்தின் விடா முயற்சிகளைப் போலவே ரஷ்யப் புரட்சியும் இந்திய விடுதலை இயக்கத்துக்கு நம்பிக்கைஒளி காட்டும் என்று அவர் கருதுகிறார். குடிமக்கள் சொன்னபடி, குடிவாழ்வு மேன்மையுறக் குடிமைநீதி ரஷ்யாவில் எழுந்ததைப்போல இந்தியாவிலும் எழ வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். 'அடிமைக்குத்தளையில்லை யாருமிப் போது அடிமையில்லை அறிக' என்பது பாரதியின் வேட்கை.

அரசியல் ரீதியான இந்த விடுதலையைமட்டுமே பாரதி ரஷ்யாவில் கண்டார் என்பது சரியல்ல. யுகப்புரட்சி, குடிமை நீதி—ஆகிய தொடர்கள் பாரதியின் சிந்தனைப் பரப்பை அதிகப்படுத்துகின்றன. அடிமைத்தளையிலிருந்து பெற்ற விடுதலைக்கும் மேலாக ஏதோவொன் றையும் அவர் ரஷ்யாவில் காண்கிறார்.

''மனித ஜாதி முழுமைக்கும் விடுதலை உண்டாகப் போகிறது. ருஷ்ய ராஜ்யப் புரட்சியானது இனிவரப்போகிற நற்காலத்தின் முன்னடை யாளங்களில் ஒன்று'' என்று எழுதினார் பாரதியார். உலகம் முழுவதை யும் பாதிக்கக்கூடிய அந்தச்சிறப்பு எது என்று விரிவாக அவரே எழுத வும் செய்கிறார்.

தான் வாழ்ந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சர்வதேச நிகழ்ச்சிகளை ஆழ்ந்து நோக்கியவர் பாரதியார். 'காலைப்பொழுது' என்ற கவிதைகூட அவரது ரஷ்யாபற்றிய அபிப்பிராயத்தையே வெளியிடுவதாக அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். 'காக்காய்ப் பார்லிமெண்ட்' என்ற உருவகக் கட்டுரையும் பாரதியின் சர்வதேசச் சிந்தனையை நன்கு காட்டுகிறது. இவற்றிலெல்லாம் கொடுங்கோன்மை வீழ்ச்சியைத் தாண்டி விளைந்த நன்மையொன்றினைப் பாரதி காணுகிறார்.

......''மனித ஜாதி முழுவதையும் ஒரே குடும்பமாக்கக்கருதி மானிடருக்குள்ளே இயற்கையாலும் மானிடர் தாமாகவே ஏற்படுத்திக்கொண்ட அர்த்தமில்லாத கட்டுப்பாடுகளாலும் எத்தனை வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும், இந்த வேறுபாடுகளைக்கருதிச் சிலருக்கு அதிக சௌகரியங்களும், பலருக்குக் குறைந்த சௌகரியங்களும், சிலருக்கு மதிப்பும், பலருக்கு அவமதிப்பும், சிலருக்கு லாபங்களும் பலருக்கு நஷ்டங்களும் ஏற்படுத்தியிருப்பது தவறு என்பதும், ஒவ்வொருவரும் சகோதரரைப் போல் பரஸ்பர அன்புடனும், மரியாதையுடனும் வாழ்வதே நியாயம் என்பதும் நவீன ஐரோப்பியச் சித்தாந்தங்களிலே மிகவும் முக்கியமான சித்தாந்தமாகும்......''

இவ்வாறு பாரதியார் சிந்திக்கிறார். ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிறைந்த உலகை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற வேட்கையில் அவர் உடன்படுகிறார். ரஷ்யா இந்தப் பெரிய முயற்சியில் பெற்ற வெற்றியில் அவருக்கு மகிழ்ச்சியே உண்டாகிறது. 'உடைமையாவது களவு' என்று கூறியவர்களுடன் ஒத்துப் போகிறார்.

''ஏழைகளே இல்லாமல் செய்வது உசிதம், ஒரு வயிற்று ஜீவனத்துக்கு வழியில்லாமல் யாருமே இருக்கலாகாது'' என்கிறார் பாரதியார். ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு இறைவனே காரணம் என்ற கோட்பாட்டைக் கண்டிக்கிறார். ஒருசிலரின் சுரண்டலே இந்நிலைக்குக் காரணம் என்பதை உணர்த்துகிறார்.

''...உலகத்துச் செல்வர் சகல ஜனங்களுக்கும் பொதுவாகிய பூமியைத் தங்களுக்குள்ளே பங்கிட்டெடுத்துக் கொண்டு பெரும்பகுதியார் சோறின்றி மாளும்படி விடுகிறார்கள். ஏழைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா என்று கேட்டால், 'அவர்களுடைய கர்மத்தினால் அவர்கள் ஏழையாயிருக்கிறார்கள். அதற்கு நாங்களா பொறுப்பு? நாங்களென்ன ஏழைகளுக்குக் காவலாளிகளா?' என்று கேட்கிறார்கள். உலகம் மாறுகிறது. ஏழைகளுக்கு நியாயம் செய்யவேண்டும்''......

வேறு எந்தக்கவிஞனும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்கமுடியாத அளவுக்கு இப்பிரச்சினையை ஆராய்கிறார். உலகின் மிகப்பெரிய இந்தச்சிக்கலை எப்படியேனும் தீர்த்தாகவேண்டும் என்று கருதுகிறார். பொருளாளிகள் அன்பையும், சமத்துவ நினைப்பையும் கைக்கொண்டால், உலகத்தில் அழிவுகள் நேராமல் காக்கலாம் என்று எச்சரிக்கிறார்.

உலகுக்கு அவமானம் தரக்கூடிய இந்தப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வைத்தகர்த்து சோஷலிசத்தை உருவாக்கியதற்காக ரஷ்யாவை

அவர் பாராட்டுகிருர். செல்வத்தால் பெருகிய ஏற்றத்தாழ்வை அகற்ற வேண்டுமென்ற கொள்கை ஐரோப்பாவில் மும்முரமாகப் பரவுவதாக உணர்கிருர். துவக்கத்தில் பலரால் வெறுக்கப்பட்ட இக்கோட்பாட்டின் உயர்வை உணர்த்தும் விதத்தில் ரஷ்யா செயல்படுவதைப் பாரதியார் நன்கு கவனித்தார்.

''ஏற்கெனவே ருஷ்யாவில் ஸ்ரீமான் லெனின், ஸ்ரீமான் மின்த் ரோத்ஸ்கி முதலியவர்களின் அதிகாரத்தின்கீழ் ஏற்பட்டிருக்கும் குடியரசில் தேசத்து விளைநிலமும் பிற செல்வங்களும் தேசத்தில்பிறந்த அத்தனை ஜனங்களுக்கும் பொது உடைமையாகிவிட்டது. இக்கொள்கை ஜெர்மனியிலும், ஆஸ்திரேலியாவிலும், துருக்கியிலும் அளவற்ற வன்மை கொண்டு வருகிறது. ருஷ்யாவிலிருந்து இது ஆசியாவிலும் தாண்டி விட்டது. வட ஆசியாவில் பிரம்மாண்டமான பகுதியாக நிற்கும் ஸைபீரியா தேசம் ருஷியாவின் ஆதிக்கத்தைச் சேர்ந்ததாதலால், அங்கும் இந்த முறைமை அனுஷ்டானத்திற்கு வந்துவிட்டது. ஐரோப்பாவிலுள்ள பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து முதலிய வல்லரசுகள் இந்த முறைமை தம் நாடுகளுக்குள்ளும் பிரவேசித்து வரக்கூடும் என்று பயந்து அதன் பரவுதலைத் தடுக்குமாறு பலவிதங்களில் பிரயத்தனங்கள் புரிந்து வருகிருர்கள்,'' என்கிருர் பாரதியார். பொதுவுடைமை அமைப்பை வரவேற்கும் போக்கில், உலகநாடுகளின் அன்றைய நிலைமைகளைத் தீட்டுகிருர். வல்லரசுகள் இக்கோட்பாட்டைக் கண்டு முகஞ்சுளித்ததையும், வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு அவதூருகப் பிரச்சாரம் செய்ததையும் பாரதியார் அம்பலப்படுத்துகிருர். பாட்டாளிகள் அரசு அமைக்கப்பட்டிருந்த ரஷ்யாவில் பெண்களும் பொது உடைமையாக்கப்பட்டு விட்டார்கள் என்று போக்கிரித்தனமாகப் பொய்ப்பிரச்சாரம் செய்தவர்களை ஏசுகிருர் அவர்.

''கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டுநாளைக்கு. ஒன்பதாம்நாள் உண்மை எப்படியேனும் வெளிப்பட்டுவிடும். ஒரு பெரிய ராஜ்யத்தைக் குறித்து எத்தனை காலம் பொய் பரப்பிக்கொண்டிருக்க முடியும்?'' என்று வினவியதோடு, 'மாஞ்செஸ்டர் கார்டியன்' பத்திரிகையில் வெளியான நவீன ருஷ்யாவின் விவாக விதிகளையும் விளக்கினர்.

சோவியத் புரட்சிக்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட பொருளாதார சமத்துவம், பெண்ணுரிமை ஆகியவற்றை எண்ணிப் பாராட்டி, நாமும் அந்நிலை பெறவேண்டுமென்ற ஏக்கத்தை வெளியிடுகிருர் பாரதியார்.

ரஷ்யாவின் சமுதாய, அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொண்ட பாரதியார், அங்கு நடந்த அக்டோபர் புரட்சியின்போது சிந்தப்பட்ட ரத்தத்துளிகளுக்காக வருந்துகிருர். பொது உடைமை என்ற நெறியைச் சிலாகித்தபோதும், அந்நெறியைப் பரப்ப ஆயுதமேந்தக்கூடாது என்பது பாரதியின் கருத்து. ரஷ்யாவிலிருந்த கொடுமைகளால் அந்த ஆயுதப்போர் தவிர்க்கமுடியாது போயிற்றென்றும், வேறு நாடுகளில் இந்த முறை நியாயமாகாதென்றும், அவர் குறிப்பிடுகிருர்.

இவ்வாறு லெனின்வழி சரியான வழி இல்லை' என்று அவர் குறிப் பிட்டு விட்டதாலேயே அவரை பொது உடைமை எதிர்ப்பாளராகக் கொள்ளக்கூடாது. மார்க்சீய ஞானத்தின் அறிமுகமில்லாத நிலையில் ஏற்பட்ட முடிவு இது. எனினும் சுரண்டலைச் சகித்துக்கொண்டு வாழ் வதை அவர் ஒருபோதும் ஏற்றதில்லை.

''ஆனல், கோடிக்கணக்கான ஜனங்கள் வயிறு நிறைய உணவு கிடைக்குமென்ற நிச்சயமில்லாமலும், லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள் ஒருவேளைக் கஞ்சி கிடைக்காமலே சுத்தப் பட்டினியால் கோர மரண மெய்தும்படியாகவும் நேர்ந்திருக்கும் தற்கால நிலைமையைநாம் ஒரு க்ஷணம் கூடச் சகித்திருப்பது ஞாயமில்லை என்பது சொல்லாமலே போதரும்,'' என்கிருர் பாரதியார்.

இந்தியாவில் நிலவிய ஜாதிக்கொடுமைகள், பெண்ணடிமைத்தனம் முதலான சிறுமைகளைப்பற்றிச் சிந்திக்கும்போதுகூட பாரதியார் சர்வ தேச அளவில் தன்பார்வையைச் செலுத்துகிருர். வேல்ஸ்இளவரசனுக் களித்த வரவேற்புக் கவிதையில்கூட அந்நியர் எப்படி மூடத்தனங்களை அகற்றி வருகின்றனர் என்று சிந்திக்கிருர். சியூசீன் என்ற சீனப்பெண் ஆற்றிய பெண்ணுரிமைப் பேச்சை மொழி பெயர்க்கிருர். 'தென் ஆப்பிரிக்காவில் பெண்கள் விடுதலை' என்ற கட்டுரையில் அங்கு நிலவிய பெண்ணுரிமை இயக்கத்தை விவரிக்கிருர்.

தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் சீர்கேடுகளைப்பற்றி எண்ணுமிடங் களில்கூட மற்ற நாடுகளில் பத்திரிகைகள் எப்படியிருக்கின்றன 'என்று பாரதியார்சிந்திக்கிருர். தமிழ்க் கட்டுரைகளுக்குக்கூட ஆங்கிலத்தில் தலைப்பினை எழுதிய சில பத்திரிகைகள் தமிழ்நாட்டில் இருந்ததை அவர் எள்ளுகிருர்.

''இங்கிலாந்தில் வர்த்தமான பத்திரிகைகள் ப்ரான்ஸ்தேசத்து மந்திரி களுடைய உபந்யாசங்களையும், பெரிய சாஸ்திரிமார், பெரிய கைத் தொழில் நிபுணர், த்ரவ்ய சாஸ்த்திர நிபுணர், ஜனத்திருத்தத் தலைவர் முதலியவர்களின் உபந்யாசங்களையும், பலபிரெஞ்சு ராஜாங்க சம்பந்த மான விவகாரங்களையும், பிரெஞ்சுப் பத்திரிகைகளிலிருந்து மொழி பெயர்த்துப் போடுகின்றன. அப்படியே பிரான்ஸ் தேசத்துப்பத்திரிகை கள் ஜெர்மன் பாஷையிலிருந்து பல விஷயங்களை மொழிபெயர்த்து எழுதுகின்றன. ஆனல் அந்த மொழி பெயர்ப்புக்களில் ஸ்வபாஷை யின் வசனநடையைப் பின்பற்றும் வழக்கம் கிடையாது. ஆனல் தமிழ் நாட்டிலோ முழுதும் தமிழ் நடையைவிட்டு இங்கிலீஷ் நடையில் தமிழை எழுதும் விநோதமான பழக்கம் நமது பத்திராதிபர்களிடம் காணப்படுகிறது,'' என்று பாரதியார் விமர்சிக்கிருர். பிறநாட்டு நல் லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும் என்று கூறிய பாரதியார் அம்மொழி பெயர்ப்பை எப்படிச் செய்வது என்பதை யும் உலக அளவில் ஆய்ந்து கூறுகிருர்.

உயோநே நோகுச்சி என்ற ஜப்பானியப்புலவர் கவிதைக்குக் கூறிய விளக்கத்தையும் பாரதியார் நமக்கு விவரிக்கிருர். மேற்கு நாடுகளின்

கவிதையில் வீண்சொற்கள் மிகுதியாயிருப்பதாகவும், ஓசைநயம் கருதி வெற்றுச்சுமைகளைக் கவிதை தாங்கியிருப்பதாகவும் அந்த ஜப்பானியர் கூறுகிறார். ஜப்பானில் அந்தக்குறை இல்லையென்றும், கூடை கூடையாக எழுதவேண்டும் என்ற வெறியில்லாமல் சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைக்கும் எண்ணமே இருப்பதாகவும் அவர் கூறுவதைப் பாரதியும் ஏற்கிறார். சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் தமிழிலும் உண்டென்பதையும், கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப்புகட்டிக் குறுகத்தறிந்த குறள் அதற்கு உதாரணம் என்றும் விளக்குகிறார்.

''ஆனாலும், ஒரேடியாகக் கவிதை சுருங்கியே போய்விட்டால் நல்லதன்று. ஜப்பானிலேகூட எல்லாக் கவிதையும் 'ஹொகூஷி' பாட்டன்று'', என்ற விமர்சனமுத்திரையைப் பாரதி போடுகிறார்.

பிஜித்தீவுக் கரும்புத் தோட்டத்தில் துன்பப்படும் பெண்களின் நிலையை எண்ணித் துயரும்போதும் பாரதியின் மனம் புலப்படுகிறது.

நாடு, மொழி, இனம்-என்ற வேறுபாடுகளையெல்லாம் கடந்து மனித குலம் முழுவதையும் பரந்த கண்ணோட்டத்தில் பாரதியார் தரிசிக்கிறார். பாதிக்கப்படுவோர் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ அங்கு பச்சாதாபம் கொள்கிறார்: போராடுவோர் எங்கிருப்பினும் அவர்களுக்காகப் பரணி பாடுகிறார். உரிமை பெற்றவர்கள் எங்கிருப்பினும் அவர்களின் பெருமையை வாழ்த்துகிறார். உலகத்தின எந்த மூலையில் நிகழும் மாற்றமாயினும் அது இந்திய மேன்மைக்கு உதவும் என்று கணித்திருக்கிறார். செய்திப் பரிமாற்றங்களுக்கு நவீனமான வசதிகள் இல்லாதபோதே இத்தாலியையும், பெல்ஜியத்தையும், ரஷ்யாவையும், ஜப்பானையும், சீனாவையும் பற்றிச் சரியாக ஆராய்ந்திருக்கிறார். மற்ற நாடுகளைப்பற்றிச் சிந்தித்த பாரதியார், அரசியல் அடிப்படையில் தேசிய இயக்கங்கள், பொருளியல் புரட்சிகள் ஆகியவற்றைப்பற்றி எழுதியதோடு நில்லாமல் கல்வி, பண்பாடு, பெண்ணுரிமை, அறிவியல் முதலியவற்றைப் பற்றியும் எழுதுகிறார்.

''உலகத்து ராஜ்யங்களில் சுயேச்சா ராஜ்யம், ஜனப்பிரதியாட்சி, குடியரசு முதலியன எவையென்பதையும் எந்நாடுகளில் மேற்படிமுறைகள் எங்ஙனம் மிசிரமாகி நடைபெறுகின்றன என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்''... என்று கூறும் பாரதி கல்வி முறைகளில் மற்ற நாடுகளிலிருந்து எவற்றைப் பின்பற்றலாமென்றும் விளக்குகிறார்.

எல்லாரும் அமரநிலை எய்து நன்முறையை இந்தியா உலகிற்களிக்கும் என்று கூறிய பாரதி, உலகம் எதனை இந்தியாவுக்களிக்கும் என்றும் காட்டுகிறார். பாரதியின் சர்வதேசச் சிந்தனைகளில் சுதந்திரம், சமவாழ்வு, முழுமையை நோக்கிய முயற்சி— ஆகியவற்றுக்கு முதன்மை இருப்பதைப் புரிந்து கொள்கிறோம்.

□



பாரதியும் மார்க்சிய அழகியலும்

நா. முகமது செரீபு

மார்க்சிய சிந்தனைகள் இந்தியாவில் நுழையாத காலத்திலேயே பாரதி இலக்கியம் படைத்தான். சோவியத் புரட்சி, லெனினின் புரட்சிகர நடவடிக்கைகள் குறித்து அறிந்திருந்த பாரதிக்கு, மார்க்சைப் பற்றிய அறிவும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவனது படைப்புக்களில் அதற்கான எந்தக் குறியீடும் காணப்படவில்லை. எனினும் அவனது படைப்புக்களில் மார்க்சிய அழகியலைக் காணமுடிகிறது. இது பாரதியின் கூரிய சிந்தனையாற்றலுக்குச் சான்றாகும்.

வாழ்க்கையைப் பற்றி ஓர் உறுதியான, முறையான ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ளுமாறு எழுத்தாளர்களை கார்க்கி அடிக்கடி கேட்டுக் கொண்டார். அவரது கோரிக்கை பாரதிக்குத் தெரியாமல் இருந்தாலும் அவன் வாழ்க்கையைப் பற்றியே பாடினான்.

இன்றைய இலக்கியத் திறனாய்வுக்கு அளவு கோலாகத் திகழ்வது அழகியல் சிந்தனை. மார்க்சின் பொருள் முதல் வாதக் கண்ணோட்டம் கலை இலக்கியப் பிரச்சினைகளை ஆராய, விமர்சிக்க அளவுகோளாகத் திகழ்கிறது.

மார்க்சினுடைய தத்துவ ஞானமாகிய பொருள் முதல் வாதந்தான் இது நாள் வரையிலும் சகல ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் அழுந்திக் கிடந்த ஆத்மீக அடிமைத் தளத்திலிருந்து விடுதலை பெற பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு ஒரு வழியைக் காண்பித்தது என லெனின் கூறினர்.

விஞ்ஞானத்தை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சேவை செய்யும்படி செய்தார் மார்க்ஸ். அந்த விஞ்ஞானத்தை மக்கள் தாங்களே வசப்படுத்திக் கையாளும் ஒரு பேராயுதமாக மாற்றினர். மார்க்ஸ் கவின்கலை இலக்கியத்திலும் கலைகளிலும் மிகுந்த பற்றும் ஆர்வமும் கொண்டிருந்தார்.

மார்க்சிய அறிவுத் தோற்றக் கொள்கை இரண்டு நன்கொடைகள் அளித்துள்ளதாக பேராசிரியர் நா. வானமாமலை குறிப்பிடுவார்.

1 அறிவை ஆராயப் பொருள் முதல் இயக்க முறையைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

2 உண்மையான அறிவுக்கு அனுபவமே (சமூக அனுபவம்) அடிப்படையானது. பொருள் முதல் இயக்கவியல் புறஉலக அகஉலக இயக்கம் இரண்டிற்கும் பொதுவானது.

மார்க்சிய அழகியல் தத்துவம் மார்க்சிய அறிதல் முறைத் தத்துவத்திலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது. மார்க்சுக்கு முன்னர் இந்த அறிதல் முறைக்கு விளக்கங்கள் வேறுவிதமாகத் தரப்பட்டன. அறவழிச் சிந்தனைகள் தாம் இலக்கியத்திற்கு அடிப்படையாக இருந்ததேயன்றி, மார்க்ஸ் காட்டிய ‘அறிதல் முறை’ யாராலும் அது நாள் வரை எடுத்துக் கூறப்படவில்லை.

மனிதப் பண்பு காலத்திற்குக் காலம் மாறுகிறது. சமூக உறவுகள் மாறுகின்றன. இந்த மாற்றங்களையே முற்போக்கு வரலாறு என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டார். இந்த உறவுகளின் தன்மையே காலத்திற்குக் காலம் இலக்கியத்தின் கருப்பொருளாகிறது.

கலை மனித உணர்வுகளின் ஒரு வடிவமே தவிர, வேறல்ல. அக உலகிற்கு வெளியே உள்ள புறஉலகை அது அகத்தினுள் பிரதிபலிக்கிறது.

காலத்தின் வெளிப்பாடுகளை மனிதன் ஏற்றுக் கொள்வதோடு, தன்னைத் தானே உருவாக்கியும் கொள்கிருன் என்பது வரலாற்றுண்மை. அதாவது தனது உணர்வுகள், தேவைகள், திறமைகள் ஆகியவற்றுக்கு மனிதப் பண்பூட்டுகிருன்.

மனிதப் பண்பூட்டும் இப்பணியை இலக்கியம் செவ்வனே செய்கிறது. மனிதனது உணர்வில் தாக்கம் ஏற்படுத்தவும், ஓர் உலக நோக்கை ஏற்படுத்தவும், கலை மனிதனது செயல்களுக்கு ஒரு திசை வழி காட்டுகிறது.

பொதுவாக கலை மனிதனுக்கு மகிழ்ச்சியையும், இன்பத்தையும் அளிக்க வேண்டும். இந்த சுகம் சுகபோகத்தன்மை வாய்ந்த சுகமாக இருத்தல் கூடாது. அத்தகைய இன்பம் அழகை நேசிப்பதற்கும் அதற்காகவே போராடுவதற்கான தெம்பையும் தருவதாக அமைய வேண்டும்.

ஓர் உயர்ந்த எழுத்தாளன் தன் படைப்பை வாழ்க்கையிலிருந்துதான் தொடங்குகிறான். தான் காணும் மக்களை, தன்னைக் கவர்ந்த மக்களைத் தான் கலைப் படைப்பாக ஆக்குகிறான். அதாவது அந்த மக்களை அவர்கள் வாழும் சமூகத்தின் படிமமாகவோ, காலத்தின் படிமமாகவோ (Social or historical types) படைக்கிறான்!

கலைப் படிமம் என்பது புறவய உலகத்தின் (மனித) அகவயப் பிரதிபலிப்பு. இந்தப் பிரதிபலிப்புகள் யதார்த்த வாதம், கற்பனா வாதம், நடப்பியல் வாதம் (Realism, Romanticism. Naturalism) எனப் பல வகைப்படும். இவை வாயிலாக புறவய உலகின் அகவயப் பிரதிபலிப்பைக் காட்ட முடியும் என்பது உண்மைதான். ஆனால், இதில் ஒரு கவிஞன் எதைக் கையாளுகிறான் என்பதைப் பொருத்தே அவன் உலகில் எடை போடப்படுகிறான்.

மக்கள் பால் நேயம், வர்க்க ஆய்வு என்பன பற்றியும் பேசப்படாத அழகியலை மார்க்சிய அழகியல் என்று கூற முடியாது. மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் கலை இலக்கியத்தின் பணி சமூக உறவுகளைத் தெளிவு படுத்துவதேயாகும். அது நேரிடையாகவும், அவ்வக்கலை இலக்கிய வடிவத்திற்கேற்ப அமையும்.

புதியதான சொற்களில், புதியதையே நாம் கண்டிப்பாகப் பேச வேண்டும். கலையில் நமக்கு ஒரு புதிய வடிவம் தேவை என்று அறுதியிட்டுக் கூறினார் மாயகோவ்ஸ்கி.

இதைத்தான் பாரதியும் இவ்வாறு பிரகடனப்படுத்தினான்.

''சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது
சொற் புதிது சோதிமிக்க
நவ கவிதை, எந்நாளும் அழியாத
மாகவிதை''

பாரதி புதிய உலகைக் காட்டவே விரும்பினான். அதைச் செய்வது தனது மகத்தான கடமை என்றும் நம்பினான். புற உலகு மாற்றப்பட வேண்டும் என்ற அவனது ஆவலைப் பிரதிபலிப்பதாக அவனது படைப்புக்கள் இருந்தன என்பது உண்மை.

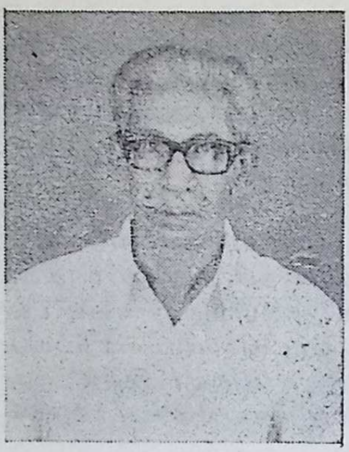
நிகழ்கால நடப்பியலையும், அதன் குறிக்கோள் வழிப்பட்ட வளர்ச்சிப் போக்கையும் ஒருங்கே காட்டவல்ல கவிஞனே சிறந்த கவிஞனாக முடியும். உலகப் புகழ் பெற்ற கவிஞர்கள் இப்படித்தானிருந்தார்கள். அதாவது சமூகத்தின் உண்மை நிலையைப் பிரதிபலிப்பதோடு, அதன் வளர்ச்சிப் போக்கிற்கான வழிகாட்டுதலையும், எதிர்பார்ப்புகளையும் காட்ட வேண்டும்.

இவ்வாறு கம்பன், ஷெல்லி, புஷ்கின், வால்ட் விட்மன் ஆகியோர் வரிசையில் பாரதியும் நின்று புதிய உலகிற்கு கனவு கண்டான். இது மார்க்சிய சிந்தனைப் புரட்சியின் பயன்தான். பாரதி பாடினான்.

'இனியொரு விதி செய்வோம், அதை
எந்த நாளும் காப்போம்'.

□





கடல் கடந்து
பாரதியின் தாக்கம்

தியாகி எம். சுப்பையா

"தொண்டு செய்யும் அடிமை—உனக்குச் சுதந்திர நினைவோடா?"

கலகலப்பும் துடிப்புமிக்க அந்த மாணவனுக்கு அப்போது வயது பதிஞன்கேதான். ''வாழ்க, வாழ்க, வாழ்கவே, ஐந்தாம் ஜார்ஜ் மன்னர் வாழ்கவே!'' என்னும் ராஜ வாழ்த்துப்பாடலை அந்த மாணவனும் இதர மாணவர்களோடு சேர்ந்து மிக்க மகிழ்ச்சியோடுதான் பாடிவந்தான். காலையில் பள்ளி ஆரம்பிக்கும்போது, தன்னுடு ஆங்கிலேயர்களால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றதென்பதையோ, அவனும் ஒரு அடிமைதான் என்பதையோ அவன் அறியவில்லை. அவன் படித்து வந்தது ஒரு கிறிஸ்துவ ஆங்கிலப்பள்ளி. அந்தச் சூழ்நிலையில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் எல்லாம் மிகவும் நல்லபடியாக நடந்து வருவதாகத்தான் அவன் போதிக்கப்பட்டான். இந்நிலையில்தான் ஒரு நாள் ஒரு நல்ல தமிழாசிரியர் பாரதியைப்பற்றியும் பாரதியின் கவிநயம் பற்றியும் பேசிவிட்டு, ''நாம் எல்லாம் தொண்டு செய்யும் அடிமைகள், நமக்குச் சுதந்திர நினைப்பு ஒருகேடா'' என்று இடித்துரைத்தார். இந்த பாரதியின் வரிகள் அந்த மாணவனின் பிஞ்சு மனத்திலே சுருக்கெனத்

தைத்தது.—அவமானம் அவனை தலை குனியச் செய்தது. நான் அடிமையா என்ற கேள்வி அவன் மனத்தைக் குடைந்தது. ''இல்லை, நான் அடிமையாக வாழப்போவதில்லை. என் தாய்த்திரு நாட்டை அடிமைத் தளையிலிருந்து மீட்டே ஆகவேண்டும்'' என்ற திடமான தீர்மானம் உருவாயிற்று அவன் மனத்திலே. இது நடந்தது 1931-ம் வருடம்.

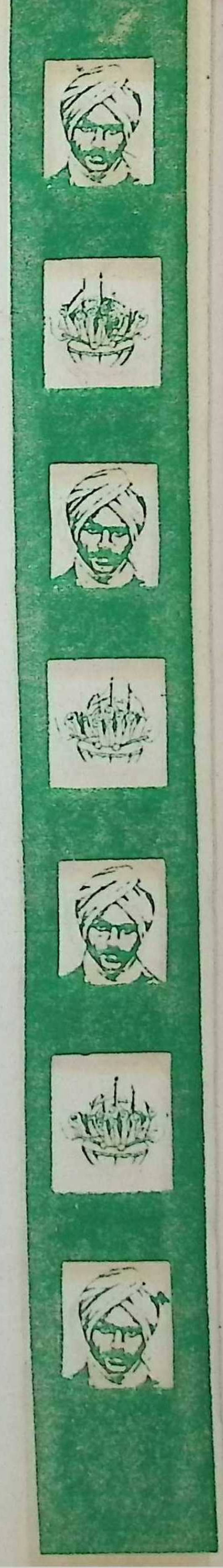
"கரும்புத் தோட்டத்திலே—அந்தக் கண்ணற்ற தீவினிலே......"

இந்துமகா சமுத்திரத்தின் முத்து என்று அந்த அழகிய இலங்கைத் தீவைப் பெருமையுடன் குறிப்பிடுவதுண்டு. அந்தத் தீவின் மத்திய பகுதி மலைப் பிரதேசம். அங்கேதான் தேயிலை ரப்பர்தோட்டங்கள். அத் தோட்டங்களிலே இலட்சக்கணக்கான,இந்தியவம்சாவழிவந்த தமிழ்த் தொழிலாளிகள். ''கரும்புத்தோட்டத்திலே... என்னும் பாரதியின் பாடல் ஒரு வேளை இலங்கையை மனதிற்கொண்டுதான் பாடப்பட்டதோ என்ற எண்ணம் தோன்றிற்று அந்த மாணவனுக்கு. ஆம், அந்தப் பாடலிலே படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது போலத்தான் இலங்கை தேயிலை ரப்பர் தோட்டத்துத் தொழிலாளர்களின் நிலையும் அன்று இருந்தது.

அந்தத் தோட்டத்து கங்காணிகள் தோட்டச் சொந்தக்காரர்களான வெள்ளையரின் விசுவாசமிக்க அடிமைகள் என்ருல் மிகையாகாது. தொழிலாளர்களைச் சுரண்டுவதற்கு உதவியாக இருந்த கங்காணிகள் நல்ல வருமானத்தோடு செழிப்பாக இருந்தார்கள் என்பதில் ஆச்சரியப் படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. அந்த மாணவன் அத்தகைய கங்காணி ஒருவரின் பிள்ளைதான். கங்காணித் தனத்தால் வந்த வருமானத்தில்தான் அவன் சௌகரியமாக வாழ்ந்தான்—வளர்ந்தான்— கல்விகற்ருன். ஆனல் பாரதியின் பாடல்களைப் படிக்குந்தோறும் அவனுக்கு அந்த அப்பாவித் தொழிலாளர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக ஏதாவது செய்தாக வேண்டுமென்ற ஆவேச உணர்ச்சி மேலிடத் தொடங்கிற்று. விளைவு? ''கங்காணி முறை ஒழிக!'' என்ற கோஷத்தை இதர தொழிற் சங்க வாதிகளோடு சேர்ந்து அவனும் முழங்கினன். ஒரு கங்காணியின் மகனுகவிருந்தும், கங்காணி முறை ஒழிக! ஏகாதிபத்தியம் ஒழிக! என்று கோஷமிடுவதாஎன்று வெள்ளையர்கள் வெகுண்டார்கள். அதன் பலன்? அவன் தகப்பனர் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டார். ''விதந்தரும் கோடி இன்னல் விளைந்தெனை அழித்திட்டாலும், சுதந்திர தேவி நின்னைத் தொழுதிடல் மறக்கிலேனே'' என்னும் பாரதியின் பாடல், கஷ்டம் வந்த அந்தச்சமயத்தில் அவனைத் துவள விடாமல் துணிவுடன் தலை நிமிர்ந்து நிற்கச் செய்தது.

> ''வீர சுதந்திரம் வேண்டி நின்ருர் பின்னர்
> வேறொன்று கொள்வாரோ?''

1939ம் ஆண்டு. இரண்டாம் உலகயுத்தம் தொடங்கி விட்டது. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியை ஒழித்து சுதந்திரம் பெற இதுவே சரித்திரம் கொடுத்த பொன்னன சந்தர்ப்பம் என அவனது அரசியல் அறிவு கூறிற்று. இலங்கையோ ஒரு சிறு நாடு. ஆகவே இங்கு விடுதலை



இயக்கம் நடத்துவதால் பயன் அதிகம் இல்லை. தனது தாய்த்திரு நாடாம் இந்தியாவில் ஏற்கனவே விடுதலை இயக்கம் முழுமூச்சில் நடை பெற்று வருவதால் இந்தியா சென்று தனது சிறு பங்கைச் செய்தலே பிறந்த பொன்னாட்டிற்கு தான் செலுத்தும் சிறு காணிக்கை என நினைத்து தமிழகம் வந்து சேர்ந்தான்.

அவன் கதர்தான் உடுத்துவான்—காந்தியடிகளின் மீது அளவிலா மதிப்பு வைத்துத்தான் இருந்தான் எனினும் அஹிம்சா வழியில் சுதந்திரம் பெற்று விடலாம் என்று அவன் நம்ப வில்லை. ஆயுதம் ஏந்தித்தான் —இரத்தம் சிந்தித்தான் விடுதலை பெற முடியும் என்று நம்பியவன் அவன். ஆகவே, தமிழ்நாடு வந்ததும், சுதந்திரத்தைத்தேடி நடந்து கொண்டேயிருப்பது என்ற தனது எண்ணத்திற்கேற்ப ''நடராசன்'' என்ற புனை பெயரைச் சூடிக்கொண்டான். ஆங்காங்கே, புரட்சி செய்வதற்கான வாலிபர்களைக் கண்டு குழுக்கள் அமைத்து அரசியல் வகுப்புக்கள் நடத்திக்கொண்டிருந்தான். இந்நிலையில்தான் சரித்திரப்பொன்னேடுகளில் என்றும் மங்காது ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கும் 1942-ம் வருடத்திய ''வெள்ளையனே வெளியேறு'' போராட்டம் வெடித்தது. அந்தச் சமயத்தில் கும்பகோணத்தில் நடைபெற்றுவந்த ''வார் டெக்னிக்கல்'' இலாகாவில் தொழிலாளர்களோடு தொழிலாளியாகச் சேர்ந்து இராணுவத்தில் ஊடுருவி புரட்சி செய்வதற்கான திட்டத்துடன் இயங்கிக் கொண்டிருந்தான். அந்த ஆகஸ்ட் இயக்கம் வெடித்ததும், இதுவே இந்தியாவின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் இறுதிப் போராட்டமாக இருக்கும் என நினைத்த அவன் முழுமூச்சாக அவ்வியக்கத்தை நடத்தினான். ஆனால், அந்தோ, ஒரே வாரத்திற்குள் பிடிபட்டான்— இரண்டுவருட தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அலிப்புரம் சிறைக்குச் சென்றான்.

''முப்பதுகோடி மக்கள் முழுமைக்கும்
பொதுவுடமை''

பாரதியின் கனவுப்படி ஆனந்த சுதந்திரம் கிடைத்தது— ஆனந்தமாக சுதந்திரப்பள்ளும் பாடி வருகின்றோம். ஆனால்.........

சாதிமத பேதங்கள் தொலைந்தனவா?
இல்லை என்னும் தொல்லை மறைந்ததா?
வறுமையும் பசியும் வாட்டிடும் நோய்களும் ஒழிந்தனவா?
எல்லோரும் ஓர்நிறை, எல்லோரும் ஓர் விலை, எல்லோரும்
இந்நாட்டு மன்னர் என்ற நிலையை எய்துவிட்டோமா?
சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைத்து விட்டோமா?

இல்லையே! பாரதியின் அரசியல் விடுதலைக் கனவு மட்டும்தான் நிறைவேறியுள்ளது. அவனது சமதர்மக் கனவு நிறைவேறவில்லை. இந்நிலையில் பாரதிக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறு அவன் கனவுகண்ட சமதர்மச் சமுதாயத்தை, பொதுவுடமைப் பூங்காவை அமைப்பதுதான் என்று அந்த வாலிபன் இன்றும் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றான்— இத்துறையில் அவன் தனது சிறுபங்கைச்செய்துகொண்டும் இருக்கின்றான் சலிக்காமல்.

மேற்கூறப்பட்ட அந்த வாலிபன், இலங்கைத் தீவில் எங்கோ ஓர் மூலை யில் பிறந்து வளர்ந்து வந்தவன். அவன் பாரதியின் கவிதையால் ஈர்க்கப்பட்டுஒரு தேசீய வாதியாக, ஒரு தியாகியாக மாற்றப்பட்டான் என்னும்போது, பாரதியின் தாக்கம் தமிழ்நாட்டின் எல்லைக்குள் மட்டுமோ அல்லது இந்திய உபகண்டத்தில் மட்டுமோ அல்ல. கடல் கடந்தும் சென்றது—பலரது உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொண்டது என் பதைக்காண்கிறோம், இத்தகைய ஒரு மாகவியின் புகழ் உலகம் உள்ள வரை, உலகில் மக்கள் உள்ளவரை மணக்கும் — சிறக்கும் — வாழும் அன்றோ?

□

வந்த வீடும் சொந்த வீடும்

பாரதிதாசனின் தந்தையார் மறைந்தபோது அவருக்கு ஆறுதல் கூறும் முறையில் பாரதியார் பாரதிதாசனிடம் சொன்ன சில கருத்துகள்.

''மனிதன் வந்த வீடு இந்த உடம்பு என்று கூறினார் பாரதியார். உடனே அவர் சொந்த வீடு எது தெரியுமா என்று என்னைக் கேட்டார். நீங்களே சொல்லுங்கள் என் றேன் நான். சாக்காடு என்றார் பாரதியார்.

என் தந்தையார் இறந்த மறு நாள் அவரை நான்கண்ட போது என்னைத் தேற்றுவது கருதி அவர் துவங்கிய இந் தப் பேச்சுகள் சற்றே விரிவடைந்தன. அவர் தொடர்ந்து கூறியவை இவை.

....

....

''உலகில் யாரும் சாக விரும்புவதில்லை... ஆனால் சான் றோர்களின் செய்தி இதற்கு மாறானது. வந்தவீடு அவர் கட்குப் பிடிக்காது. வந்தகாரியம் முடிந்தவுடன் அவர் கள் சொந்த வீட்டுக்குப் புறப்பட்டு விடுவார்கள்.''

பாரதிதாசன் எழுதிய 'பாரதியாரொடு பத்தாண்டுகள்' என்னும் கட்டுரையிலிருந்து.

ஆதாரம்: மன்னர் மன்னன் நடத்திய 'குயில்' 10-9-1967

கவியுளம் ஆழ்ந்திருக்கும்

இராகுலதாசன்

1

எட்டயபுரத்தில் மலர்ந்த இந்தியக் கவிஞனுக்கு இன்று பூமிக்கோளில் பூரிப்பான விழாக்கள்! ஒரு நூற்ருண்டு நிறைகிறது என்ற மகிழ்ச்சி!... எனினும் நாம் மகாகவியின் கவியுள்ளத்தை முழுமையாகக் கண்டிருக்கிரேமா? தமிழ் மகாகவியின் நெஞ்சத்தை நேர்படப்புரிந்து கொள்வதில் தான் எத்தனைஎத்தனை தடுமாற்றங்கள்! ஆழ்ந்திருக்கும் கவியுளம் காண்கிலராகிப் பொருத்தமிலாப் பொருள் உரைக்கலாமா?

2

மகாகவியின் ''தேசிய கீதங்கள்'' பகுதியில், பாரதநாடு என்னும் பொருள் பற்றிப் பத்தொன்பது கவிதைகள் இடம் பெறுகின்றன. அவற்றுள் முதலாவதாகப் பதிப்பிக்கப் பெறுவது 'வந்தே மாதரம்' பாடல். ''வந்தேமாதரம் என்போம் — எங்கள், மாநிலத் தாயை வணங்குதும் என்போம்'' என்பது பாடலின் பல்லவி. அதைத் தொடர்ந்து ஆறு சரணங்கள் வருகின்றன.

சரணங்கள் ஆறும் பொதுநோக்கில் ஒத்திருந்தாலும், அவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாய் ஒவ்வொரு கருத்தை வலியுறுத்துகின்றன. முதல் சரணம், ''நாங்கள் ஒரு குலத்தவரே'' என்கிறது; மூன்ரும் சரணம், ''அந்நியர்க்கு இங்கு என்ன வேலே?'' என்று கேட்கிறது. நான்காம் சரணம், ''ஒற்றுமையே உயர்வு என்னும் ஞானம் நமக்கு வேண்டும்'' என்று சொல்கிறது. ஐந்தாம் சரணம், ''வருவது வாழ்வானுலும், தாழ்வானுலும் அது அனைவருக்கும் பொதுவானதாகவே இருக்கும்'' என எச்சரிக்கிறது. ஆரும் சரணம், ''இகழ்ச்சிக்கெல்லாம் காரணம் நம் அடிமை வாழ்வே'' என்று அறிவிக்கிறது.

—பாடலின் இரண்டாம் சரணம் என்ன சொல்கிறது?

''ஈனப் பறையர்களேனும்—அவர்
எம்முடன் வாழ்ந்திங்கு இருப்பவரன்ரே?
சீனத்தராய் விடுவாரோ? — பிற
தேசத்தர்போற் பலதீங்கிழைப் பாரோ?''

—என்பது பாடலின் இரண்டாம் சரணம். இதில் ''சீனத்தராய் விடுவாரோ?'' என்ற தொடர்ப் பிரயோகத்தின் பொருள்என்ன? நோக்கம் என்ன என்பதைக் கண்டு தெளிதல்வேண்டும்.

3

''தேசியம் வளர்த்த தமிழ்'' என்று ஒரு புத்தகம்; எழுதியவர், தமிழ் நாடு அரசு தலைமைச் செயலாளராகப் பணிபுரிந்து வரும் திரு கா. திரவியம் ஆவார். 1974-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்கி நினைவு அறக்கட்டளை சார்பாக ஆற்றிய சொற்பொழிவுதான் தேசியம் வளர்த்த தமிழாக 1974-செப்டம்பரில் வெளிவந்திருக்கிறது. இதனுடைய மூன்ரும் பதிப்பு 1982-ஜுலையில் மாணவர்க்கான தனிப்பதிப்பாக வெளியாகியிருக்கிறது. தமிழகஅரசின் ஆணைப்படி, இந்த நூல், +2 இரண்டாம் ஆண்டு வகுப்பிற்கு 82-83, 83-84, 84-85 ஆண்டுகளுக்குத் தமிழ்த் துணைப்பாட நூலாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் தமிழ் இலக்கியங்களால் நாட்டில் தேசிய உணர்வு வலிமைபெற்ற விவரங்களையும், தேசியப் பெருக்கினுல் தமிழ் இலக்கியம் மறுமலர்ச்சி அடைந்த விவரங்களையும் வரலாற்றுப் போக்கில் ஆராய்கிருர் ஆசிரியர். இத்தகைய பொருளடக்கம் கொண்ட ஒரு நூலில் பாரதியை ஆராய்வது தவிர்க்க முடியாததாகும். மகாகவி பாரதியின் கவித்துவம், நாட்டு, மொழி உணர்வுகள் அனைத்தையும் நூலாசிரியர் மிகவும் ஆராய்ந்து சொல்கிருர். இதற்காக ஆசிரியரை நாம் பாராட்டவேண்டும். அதே நேரத்தில் ஆசிரியர் சொல்லும், பிரச்சினைக்கு உரியஒரு கருத்தையும் நாம் கவனித்தாக வேண்டும்.

மகாகவியின் தொலைநோக்குத் திறமையைப் பாராட்டும் நூலாசிரியர், அதற்குத்தரும் விளக்கமும், காட்டியிருக்கும் ஒருஉதாரணமுமே இங்கு பிரச்சினைக்கு உரியதாகிவிடுகிறது.

''அவர் (பாரதி) அஞ்சி எச்சரிக்கை செய்த கேடுகள் சிலவும் கண்கூடு உண்மைகளாக நிகழ்ந்துவிட்டமை நமக்குப் பெருஞ்சோதனையாகும்'' (ப. 22) என்று ஒரு அணைபோட்டுக் கொள்ளும் ஆசிரியர், வந்தே மாதரப் பாடலின் இரண்டாம் சரணத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார். தொடர்ந்து, ''...சுதந்திர இந்தியாமீது பகைமைகொண்டு, பாய்ந்து, பற்பல தீங்கிழைத்த சீனத்தர் பற்றிக் குறிப்பிட்டது, வருங்கேட்டைச் சூசகமாய் முன்னுரைக்கும் நாடக நயத்துக்கும் கவிதை அணிக்கும் எடுத்துக்காட்டாய் அமைந்துவிட்டது '— என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். மகாகவி பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வைக்குப் புதிதாக இனி யாரும் சான்றுகள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. பாரதியின் கவித்துவம் மிகுந்த தொலைநோக்குப் பார்வை, ஏற்கனவே, முரண்படாத வகையில் நிரூபணம் ஆகி, உலக அங்கீகாரமும் பெற்றுவிட்டது. ஆனால், இங்கு எழுகின்ற கேள்வி, ''சீனத்தராய் விடுவாரோ?'' என்ற பாடல்வரியின் தொலை நோக்குச் செய்தி, இந்தியாவின் மீதான மக்கள் சீனாவின் படையெடுப்பை நினைவுபடுத்துகிறது என்பது சரிதானா? பொருத்தம் தானா?''—என்பதே.

4

வந்தேமாதரம் பாடலின் இரண்டாவது சரணத்தை மறுபடியும் பார்ப்போம்.

இரண்டாம் சரணத்தில் பாரதி மூன்று வினாக்களைக் கேட்கிறான். இவை மூன்றும் வடிவத்தால் வினாக்களே தவிர உள்ளடக்கத்தால் விடைகளே யாகும். அவை:

I ஈனப்பறையர்களேனும்—அவர்
எம்முடன் வாழ்ந்திங் கிருப்பவரன்றோ?

II சீனத்தராய் விடுவாரோ?

III பிற, தேசத்தர்போல் பல தீங்கிழைப்பாரோ?

—இவ்வாறு மூன்று வினாக்களைக் கவிஞன் இரண்டாம் சரணத்தில் கிளப்புவானேன்? பாடலின் முதலாம் சரணத்தில் கவிஞன் முன்வைத்த கருத்துக்களே இதற்குக் காரணம் ஆகிறது.

முன்னரே குறிப்பிட்டபடி, முதல் சரணம், 'நாங்கள் ஒரு குலத்தவரே' என்ற கருத்தை அறிவிக்கிறது. அப்படி ஒரு கருத்தைக் கவிஞன் உரத்த குரலில் அறிவித்த உடனே நம்நாட்டு நிலைகெட்ட ஜனங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பார்களா? மாட்டார்கள். மறுத்துக் குரல் எழுப்புவார்கள்.'' அதெப்படி நாம் எல்லோரும் ஓர்குலம் ஆவோம்? பறையர்கள்—அதுவும் ஈனப் பறையர்கள் இங்கிருக்கிறார்களே அவர்களை நம்மவர்களாய் எப்படிச் சேர்த்தெண்ண முடியும்?''—என்று உயர்ஜாதிக் குரல் எழுப்புவார்கள். எனவே, இவர்களுக்குப் பதில் சொல்லி ஜன சமுதாயத்தை ஒற்றுமைப்படுத்த வேண்டிய தார்மிகக் கடப்பாடு கவிஞனுக்கு ஏற்படுகின்றது. எனவே இரண்டாவது சரணம் அவசியமாகிவிட்டது.

நாம் தாழ்த்தித் தாழ்த்தி வைத்திருக்கும் இவர்களை—ஒரு விவாதத்திற்காக 'ஈனப் பறையர்கள்' என்றே வைத்துக் கொண்டாலும்—இவர்கள் இங்கு நம்முடன் வாழும் நம்மவர்கள் அல்லவா? என்று கேட்கிறுன்.

தொடர்ந்து, தன் கருத்தை வலியுறுத்துவதற்காக இன்னெரு வடிவத்தில் இன்னெரு வினவை முன்வைக்கிறுன். எத்தனை தான் வேறுபாடுகள் இருந்தபோதும் இவர்கள் என்ன அயல் நாட்டவர்களா? என்று கேட்டு ஒற்றுமைப்படுத்த விரும்புகிறுன். அப்போது வினு, ''சீனத்தராய் விடுவாரோ?'' என்று அமைகிறது. வெள்ளையர்தானே இந்த தேசத்திற்குத் தீங்கிழைக்கிருர்கள்? அவர்களையல்லவா நமது இந்திய ஜனங்கள் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும்; ஒடுக்கி வைக்க வேண்டும். அதைவிடுத்து, சோதர ஜனங்களை—ஏழை மக்களை ஒதுக்கிவைத்து வாழ்கிறீர்களே! இவர்கள் என்ன அந்நியர்களைப்போல இந்த தேசத்துக்குத் தீங்கிழைத்துக் கொண்டா இருக்கிருர்கள்?—என்று கேட்க விரும்பும் பாரதி மூன்ருவதாக வைக்கும் வினு ''பிற, தேசத்தர் போற்பல தீங்கிழைப்பாரோ?'' என்று அமைகிறது.

பாட்டும் பொருளும் இத்தனை தெளிவாகவே அமைந்திருக்கும் போது ''சீனத்தர்''—என்ற சொல், சீனநாட்டை, சீனத்து மக்களைத்தான் குறிப்பிடுகிறது என்று எவ்வாறு கொள்ள முடியும்? வந்தேமாதரம் என்ற பாடலின் உள்ளடக்கப் பொருள் இந்தியரின் ஒற்றுமையுணர்வு. இதனை தெளிவுபடுத்தவும், நிலைப்படுத்தவும் கவிஞன் கருத்துக்களை அடுத்தடுத்துப் பூ தொடுப்பதுபோலத் தொடுத்துச் சொல்கிறுன். ஒரே பொருள் கருதிய, மூன்று வினக்களடங்கிய பகுதியாகத்தான் இரண்டாம் சரணம் அமைந்திருக்கிறது. பின் இரண்டு வரிகளையும் சேர்த்துக் குழப்பிப் ''பிறதேசத்தாராகிய சீனத்தவர்கள் தீங்கிழைப்பார்கள்'' என்றவாறு கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கூறுவது நமது கருத்தைச் சொல்வதாகுமே தவிர கவிஞன் கருத்தைப் புலப்படுத்துவதாகாது.

5

மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் பிசிறில்லாத சிந்தனையுடையவர். சிந்தனையோடு சிலர் மாறுபடலாம். அது வேறு விஷயம். அவரது தெளிவான சிந்தனைத் திறனுக்குப் பாரத, ராமாயண விளக்கங்களும், விமர்சனங்களுமாய் எத்தனையோ உதாரணங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கட்டுரைக்குத் தொடர்பான ஒரு உதாரணத்தை இங்கே நினைவு கொள்ள வேண்டும்.

1929-ஆம் வருடத்திய ''யங் இந்தியா'' இதழில் ராஜாஜி மகாகவியின் சில பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். 'வந்தே மாதரம்' என்னும் பாடலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளியாயிற்று. அந்த மொழி பெயர்ப்பில் ராஜாஜி காட்டியுள்ள பொருள் நுணுக்கம் நினைக்கத்தக்கதாகும்.

காது ஜன்னலருகே கலவரம்

□

மு. மேத்தா

□

கன்னித் தமிழ் நாட்டின்
காகிதப் பெண்ணுக்கு
உன்னுடைய
பேனு என்கிற
பெரு விரலில்
நீ
மை தீட்டிய பிறகுதான்
மகத்துவம் கிடைத்தது!

என்னுடைய பேனுப் பெண்
உன்னே
முதன் முறையாகப்
பார்த்த போதுதான்
தன்
முகத்திரை அகற்றினுள்

உன்னுடைய
தலைப்பாகை அழகை
தரிசிக்கத்தானே
உனது
மீசை கூட
மேலே பார்த்தது?

நீ
எழுதுகோல் எடுத்தபோதெல்லாம்
எங்களைப்
பூட்டியிருந்த விலங்குகள்
புலம்பத் தொடங்கின.

உன்னுடைய
சொல் புதிது; பொருள் புதிது
தமிழ் வயலில் நீ விளைத்த
நெல் புதிது.

விடுதலைக்காக நீ எடுத்த
வில் புதிது!

உன்னிடத்தில்
பக்தி செலுத்தி வரும்
பாட்டு கிறுக்கருக்கு
உன் கவிதைகளெல்லாம்
ஆண்டாளின் பாசுரங்கள்
மாணிக்க வாசகங்கள்!

தேசத்தை நேசிக்கும்
திருத் தொண்டர்களுக்கெல்லாம்
உன் பெயர் கூட
ஒரு
பெரிய புராணம் தான்.

உன்னிடத்தில் நான்
காணுமற்போன பிறகுதான்
இவர்கள் என்னைக்
கண்டு கொண்டார்கள்.
காற்றுத் தேரேறி
உன்னுடைய
பாட்டு வாலிபம்
பவனி வரும்போது
எங்கள்
காது ஜன்னல் அருகே
கலவரம்......

எட்டிப் பார்க்கும்—முன்னுரிமை
இதயத்திற்கா
கண்களுக்கா
என்று!

□

பாவம் பாரதி

□

எல். கே. சுபாஸ்சந்திரபோஸ்

□

எட்டைய புரத்துக்
கரிசல் நிலத்தை
வெடித்துக் கிளம்பியது ஒரு
விடுதலைச் சூரியன்...
அதன் சூடுபட்டு
இந்த நிலமே
தகதகத்துப் போனது.
வெப்பக் காற்றை அது
விநியோகம் செய்ததால்
சுரணையற்றுச்
சூம்பிப்போன மானிடம்
சுறு சுறுப்பானது.

முறுக்கு மீசை
முண்டாசுக் கட்டு
தீச்சுடர் உமிழும்
திருவிழி இரண்டு
நிமிர்த்த நெஞ்சு
நேர்கொண்ட பார்வை
அகன்ற நெற்றி-அதில்
அனல் நிறப் பொட்டு...

கவிதா விற்பன்னர்களாலும்
காராக்கிருக அதிபர்களாலும்
ஜீயர்களாலும்......
ஜெகத் குருக்களாலும்...
பொழுதொரு வண்ணமாய்ப்
போற்றி வளர்க்கப்பட்ட
ஜாதீய விருட்சம்
விழுது விட்டு
வலுப்பெற்று நின்றபோது
அதன்
ஆணிவேரையே
வெட்டிப் பொசுக்க
அவதாரம் செய்த
அக்கினிக் குஞ்சு ......

பாவம் பாரதி...
நாங்கள் உரமிட்டு வளர்த்த
இந்த விருட்சம்
இலை கிளை ஏகமாக விட்டு
எப்படி வளர்ந்திருக்கிறது...
மீனாட்சி புரமாய்...
புளியங் குடியாய்...
விழுப்புரமாய்...
வெண் மணியாய்...
பாவம் பாரதி.

அவன் அமைத்த பாதை
அப்படியே கிடக்கிறது
பாதையின் நேர்த்தி
வார்த்தை ஜாலங்களால்
வருணிக்கப் படுகிறது
வழிநடக்கப் படுவதில்லை.
சமூகச் சகாராவைத் தாண்ட
ஒட்டகமேறி வந்த
ஒரு சிலர்கூட...
பயணக் களைப்பால்
சோலைகளில் தங்கி
சுகம் கண்டதால்
வந்த இடத்திற்கே
திரும்பிப் போய்விட்டனர்
பாவம்...
அவன் அமைத்த பாதை
அப்படியே கிடக்கிறது.

□

ஞானக்கவி

அ. வெங்கடேசன்

ஞானக்கவி வந்தான்—இந்த
நாட்டினிலே அவன்வந்த பின்தான்
தானக்கவி எனப்படுவோர் எல்லாம்—இங்கு
தடுமாறி திசைமாறிப் போனர்
போனவழி யாவையுமே மாற்றி—நாட்டில்
புதியவழி உண்டாக்கி வென்றான்
மானமிகு மனிதர்களாய் ஆக்க—நல்ல
மணிக்கவிதை வாள்தந்து சென்றான்

வயிற்றினுக்குச் சோறுதர, வேண்டும்—உலகில்
வாழுகின்ற மனிதர்களுக் கெல்லாம்
பயிற்றி தினம் பலகல்வி தந்து—இந்த
பாரதையே உயர்த்திவிட வேண்டும்
இயற்றியது கவிதைகளா இல்லை—மக்கள்
இதயத்தில் பாய்ந்துவிட்ட வேல்கள்
வயிரத்தைப்போல ஒளி வீசும்—எண்ணம்
மாநிலத்தை வாழவைக்கும் திண்ணம்.

நெஞ்சம்தான் பொறுக்கவில்லை என்றான்—இந்த
நிலைகெட்ட மனிதர்களைப் பார்த்து
கொஞ்சமா அவன்கொதித்துச் சொன்னான்—வீணர்
கூட்டத்தை மிகச் சபித்துப் போனான்
கஞ்சிக்கும் வழியேற்றோர் கண்டு—அவன்
கண்ணீரைப் பேனாவில் ஊற்றி
வஞ்சித்த கொடியோரைச் சாடி—புதிய
வம்சத்தை உருவாக்கத் துடித்தான்.

எழுந்ததுபார் யுகப்புரட்சி என்றான்— அன்று
உருஷ்யாவை அவன்வாழ்த்தும் போது
பழுத்துவிட்ட அக்கனியின் விதையை—எங்கும்
பயன்விளைய விதைத்துவிடச் சொன்னான்
கொழுத்திருக்கும் கொடுங்கோலர் எல்லாம்-இன்று
கோலோச்சும் தேசமெலாம் சென்று
அழுத்துகின்ற சுமையதனைப் போக்க—நாம்
அந்தவழி நினைத்திடவே செய்தான்.

தீக்கோழி

□

எஸ். நடராஜன்

□

இமைகளும்
இதயங்களும்
சோகங்களைச்
சுமந்து கொண்டிருந்த
சூன்யப் பொழுதில்

கால மாற்றத்தின்
கவிதைப் பிரகடனத்தை
கரிசல் காடு—தன்
கனல் நாக்குகளில்
கருத்தரித்தது.

○

விடிவதற்கும் கூட
வானம் பார்த்துக்கிடந்த
வறண்ட பூமி,

சேமித்த சூரியத்தணல்
சினையாகிப் பக்குவப்பட்டபோது,
பருத்திப் பூக்களோடு—ஒரு
பாட்டுப்பறவையையும்
பரிசளித்தது.

○

சின்னச் சிறகுகளடித்து
செகத்தின் மீது பறந்தபோது
சிட்டுக் குருவியாய்ச்
சிலரால்
சிலாகிக்கப்பட்டது,

அகன்றளாவிய பார்வையோடு
அண்ட சராசரங்களையும்
அக்கினி அலகுக்குள்
அடக்கிக்கொத்தியபோதே-அது
ராட்சத ரூபங்கொண்ட
ராஜாளிப் பறவையென்ற
ரகசியம் புரிந்தது.

ஏகாதிபத்திய வலைகள்
இறுக்க முடியாத — அதன்
எந்திரச் சிறகுகள்
எழுப்பிய ரீங்காரமே
இந்தியப் பூபாளமாய்
இருட்டை வழியனுப்பி
இங்கொரு விடியலை உதிர்த்தது.

○

வெள்ளைத் துரைகளின்
வேட்டைத் தனத்தால்
வெறிச்சோடிக் கிடந்த
இந்திய நாட்டின்
இலக்கிய வீதிகளில்
வெப்பமின்சாரச் சொற்களால்
வெளிச்சக் கவிதைகளை
விநியோகம் செய்த
மின்சார வாரியமாய்
மிளிர்ந்தவனவன்.

ஆனால் ஒரு அதிசயம்—
அவன் கவிதைகளை மட்டும்
அணுகியதில்லை மின்சாரவெட்டு.

○

திசைகளெங்கும்
திரண்டெரிந்த
தேசப் பிரச்சினைகள் என்னும்
தீக்கங்குகளையெல்லாம்
தின்று செரித்து
தீவிரவாத இறக்கைகளோடு
திரிந்த
அவன் ஒரு தீக்கோழி.

□



இன்னொரு பிரம்மன்

செல்வி. மணிமேகலா நாகராஜன்

''ஹீம்! நான் இப்படி தோற்றுப்போவேன் என்று நினைக்கவே இல்லை'' என்றான், பிரம்மதேவன். ''நீங்கள் எதில் தோற்றுப் போனீர்கள்''? என்று வியப்புடன் கேட்டாள் கலைமகள்.

''கலைவாணி, குற்றம் குறை இல்லாத உலகத்தைப் படைத்து விட்டேன் என்று இதுகாறும் இறுமாந்து இருந்தேன். ஆனால் இன்று ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது நான் படைத்த உலகத்தில் காணக் கிடைப்பதெல்லாம் பஞ்சம், பட்டினி, வறுமை, இனவேற்றுமை, ஜாதிக் கொடுமை, அடிமைத்தனம் இவைதான். நான் படைத்த இந்த மண்ணுலகில் பிறந்த ஒருவன் என்னைவிட அழகானதோர் உலகத்தை தன் கற்பனையிலே படைத்துவிட்டான். அவன் இன்னொரு பிரம்மன். அவன் படைத்த உலகத்தில் 'பிச்சை தா' என்று கெஞ்சும் குரல் இல்லை ''பிடி இந்தா! என்று நீளும் கரம் இல்லை,'' சுரண்டும் வர்க்கம் இல்லை. சுருண்டு வீழும் இனம் இல்லை. பெண்ணை அடிமை கொள்ளும் பேதைகள் இல்லை.....''

''ஏதேது, ஒரே ஆனந்தப் பரவசம்! உங்கள் உலகைவிட உயர்ந்ததோர் உலகை உள்ளத்தினிலே உண்டாக்கிவிட்ட அந்த உத்தமன் யார்?''. ''சொல்கிறேன் நாமகளே! எல்லாம் உன் அருள் பெற்ற

மாபெரும் கவிஞன்தான்! செந்தமிழ் சிந்துபாடும் மகாகவி பாரதி தான்! தமிழர்களின் நீடுதுயில் நீக்கப்பாடும் குயிலாய் வந்த பாவலன்! கன்னித்தமிழ் பாடிய கற்பூரச் சொற்கோ! கல்விக் கடலே! பாரதிஎன்ற உன்னுடைய பெயரை அந்தக் கவிஞனுக்குப் பட்டமாகக் கொடுத்த பைந்தமிழ் உலகத்தைப் பாராட்ட வேண்டாமா?''. ''கொஞ்சம் விவர மாகத்தான் செல்லுங்களேன்,'' என்று நாமகள் வேண்ட நான்முகன் சொல்லல் ஆனுர்.

○

சரஸ்வதி! நான் படைத்த உலகத்தில் ஏங்கி அழும் ஏழைகள் உண்டு. ஓங்கிப் பேசும் செல்வந்தர் உண்டு. ஆனுல் மகாகவி பாரதி கற்பனை கண்ட சமுதாயத்தில் ''முப்பது கோடி ஜனங்களின் சங்கம் முழுமைக் கும் பொது உடைமை, ஒப்பில்லாத சமுதாயம் உலகத்திற்கு ஒரு புதுமை.'' அது மட்டுமா? ''தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்,''

அவர் கண்ட சமுதாயத்து மக்கள் என்ன பாடுகிறுர்கள் தெரியுமா?

''நாம் எல்லோரும் ஓர் குலம்.
நாம் எல்லோரும் ஓர் இனம்.
நாம் எல்லோரும் ஓர் நிறை''

நான் படைத்த உலகத்தில் சாதிப் பிரிவிகள் உண்டு. ஆனுல் பாரதி படைத்த உலகம் எப்படிப்பட்டது தெரியுமா? அதைப் பாப்பா பாட்டில் கூறுகிறுர்:—

''சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா—குலத் தாழ்ச்சி உயர்
சொல்லல் பாவம்''......

பிரம்மதேவன் தொடர்ந்தார். ''கலைமகளே! சாதி நிற பேதம் மட்டு மல்ல, சமயபேதமும் அவன் கண்ட சமுதாயத்தில் இல்லை. மகாகவி கூறுவதைக் கேள்:—

''தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பார்—நித்தம்
திக்கை வணங்கும் துருக்கர்
கோயில் சிலுவையின் முன்னே—நின்று
கும்பிடும் யேசு மதத்தார்
யாவரும் பணிந்திடும் தெய்வம்—பொருள்
யாவினும் நின்றிடும் தெய்வம்
பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று—இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்.''

''கலைவாணி! எப்படி பாரதியின் சமுதாயம்?''. ''அற்புதம்! அற்புதம்! அதிசயம்!.........அதிருக்கட்டும், உங்கள். பாரதியின் சமுதாயத்தில் பெண்களின் நிலை எப்படி?''

''அது தானே பார்த்தேன்... மணன் ண் வர்க்கத்தைச்சேர்ந்த நீ இந்த
கேள்வியைக் கேட்காமல் ,பி' கவிஞ யா?......ஹீம்! இந்த விஷயத்தில்
தான் என்னுடைய பாரதி ற்றவன். இன்று பாரதி மட்டும் உயி

ரோடிருந்து தேர்தலுக்கு நின்ருல் பெண் வாக்காளர்களின் மொத்த வாக்கும் பாரதிக்குத்தான் விழும். பெண்ணுரிமை, பெண் விடுதலை ஆகியவற்றைப் பற்றி எல்லாம் பாரதி பாடியிருப்பது போல் வேறு யாராவது பாடியிருப்பார்களா என்பது சந்தேகம்தான்.

'பெண் புத்தி, பின்புத்தி' என்று அந்தக் காலத்திலே சொன்னார்கள் சிலர். ஆனல் பாரதி என்ன சொல்கிருன் தெரியுமா?

''பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான்—புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்
மண்ணுக்குள்ளே சில மூடர்—நல்ல
மாதர் அறிவைக் கெடுத்தார்."

''அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு?'' என்று கேட்பதுஅந்தக் காலம். ஆனல், தேவையற்ற அச்சங்களுக்கு அரிவையரை ஆளாக்கியது அந்தக் காலம். "ஆணுக்குப் பெண் அடிமை" என்பது பழைய தத்துவம். பாரதியின் புதுமைப் பெண்,

''மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம், சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே'' என்று பாடுகிருள். இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று ''கற்பு நிலை யென்று சொல்ல வந்தால், இருகட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம் என்ருள்"

''பெண்ணுக்கு விடுதலை'' என்று கருத்துக்கு உரமிட்ட கவிஞன் அவன் தான்! என்று பாராட்டினுள் கலைவாணி. கலைமகளே! அந்தத் தெய்வமாக் காவிஞன் படைத்த அற்புத சமுதாயத்தைப் பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம் எனக்குப் பெருமை பிடிபடவில்லை. நான் படைத்த ஒருவன் இப்படி ஒரு சமுதாயத்தைக் கற்பனை செய்திருக்கிருனே என்பதில் எனக்குப் பெருமை!''

அவனை இப்படிப் பாடவைத்த பெருமை எனக்கு!" என்ருள் கலைமகள்.

''சரிதான்!......இந்தப் பாரதி யுகத்தில் பெண்களிடம் பேசி வென்றவர் யாரும் இருக்கமுடியாது. உம்! அது சரி!......எனக்கு வேலை இருக்கிறது'' என்று விடை பெற்ருன் பிரம்மன்.

''போய் வாருங்கள்!'' என்று புன்னகையோடு தலையசைத்தாள் கலைவாணி.

◘

பாரதியும் இக்பாலும்

எம். காதர் சுல்தான்

கவிஞர்களை ஒப்புநோக்குவது ஒரு கலை. மகாகவி பாரதியும் கவிஞர் இக்பாலும் சமகாலத்தவர்கள். இருபதாம் நூற்ருண்டின் விடுதலைக் கனலில் தங்களை பலியாக்கிக் கொண்டவர்கள்.

> ''தென்றலின் கீற்றுகளை அவர்கள் வருடவில்லை.
> விடுதலைக்கனலை முத்தமிட்டவர்கள்''.

இனத்தால், மொழியால், மதத்தால்,கலாச்சாரத்தால்,பண்பால் வேறுபட்டவர்கள். ஆனுல் சிந்தனையால் ஒன்றுபட்டவர்கள். ஒரு ஒற்றுமை இருவரும் வைதீகக் குடும்பத்தில் பிறந்தார்கள்.

''இந்தியத்திரு நாட்டிலே ரூமி[1]யையும், தப்ரிஸை[2]யும் பாடும் பிராமணனை என்றுமே காண முடியாது'' என்று முழங்கினுர் இக்பால்.

இஸ்லாமியப் பெருநெறியில் ஈடுஇல்லாத பற்றுக்கொண்டிருந்தாலும் அடிக்கடி அவர் கவிதைகளில் தான் ''காஷ்மீரப்பிராமணன்'' என்பதைக் குறிப்பிடுவார்.

தமிழகத்துப் பார்ப்பான்—பிராமணன், மகாகவி பாரதி தான் பிரா

1, 2, ருமி, தப்ரிஜ் - பாரசீக 'சூபி' கவிஞர்கள்



மணன் என்று சொல்லவில்லை. ''பார்ப்பானை ஐயன் என்ற காலமும் போச்சே! பேராசைக்காரனடா பார்ப்பான், சூத்திரனுக்கோர் நீதி தண்டச்சோறு உண்ணும் பார்ப்புக்கு வேறொரு நீதி'' என்று பார்ப்பனத் துவேசம் நெருப்பாக அவனது உள்ளத்தில் கனன்றது.

''என்று தணியும் எங்கள் சுதந்திர தாகம், பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு எங்கள் பாரத நாடு'' என்று மார்தட்டினார் பாரதி. கவிஞர் இக்பாலோ ''ஸாரே ஜஹான்ஸே அச்சா இந்துஸ்தான் ஹமாரா'' (பூமியில் உள்ளநாடுகளில் எல்லாம் நமது ஹிந்துஸ்தானம் அழகானது) அதிலே நாம் 'புல் புல்' பறவைகள் என்றார். பின்னும் கூறினார். பழங்காலக் கதை பேசிப் பாழ்பட்டுப் போகாதே. காலத்தை அறிந்து கடமையைச் செய். இல்லாவிடில் இந்திய மக்களே 'உங்கள் கதை' உலகச்சரித்திரத்தில் இடம் பெறாது என்றார்.'' பாரதி பாடினார், ''நாங்கள் நாய்களோ பன்றிச்சேய்களோ''. கவிஞர் இக்பால் கூறுகிறார், ''மானம் இழந்து மலர்ச்சோலையில் வாழ்ந்து என்ன பயன்? நாம் எல்லோரும் இந்தியர்கள். இந்தியா நமது நாடு'' என்று கூறுகிறார்.

'பாஞ்சாலி சபதம்' பாரதியின் பழுத்த நெஞ்சத்தில் கனிந்த கனி. அதே போல் கவிஞர் இக்பாலின் 'ஜாவீது நாமா' அவரின் Magnum Opus. ஹோமரின் 'இலியட்,' காளிதாசரின் 'சாகுந்தலம்', பர்தௌசியின் 'ஷாநாமா', தாந்தேயின் 'டிவைன் காமெடி', ஷேக்ஸ்பியரின் 'ஹாம்லட்' இவைகளோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது பாஞ்சாலிசபதமும், ஜாவீது நாமாவும்.

இருவரும் விடுதலை இயக்கத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்கள். கால மாறுபாட்டால் கவிஞர் இக்பால் பாகிஸ்தானுக்கு வித்தூன்றியவர். கவிஞர் பாரதி 'ஆயிரம் உண்டு இங்கு ஜாதி, இங்கு அன்னியர் வந்து புகழ் என்ன நீதி[3]'' என்று ஆர்ப்பரித்தவர்.

கவிஞர் இக்பால் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மீது அளவிலா அன்பும் மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்டவர். 'ஆயிரம் இதயம் கொண்டவர்களை நபிகள் பிரான் ஒரே இதயத்தினராக மாற்றினார். ஆயிரம் கம்பிகள் கொண்ட வீணை — நபிகள் பிரான் கைபட்ட உடனே ஒரே நாதத்தை எழுப்பியது, ஏகதெய்வ வணக்கத்தை நபிகள் பிரான் எப்படிப் பரப்பினார் என்பதையும், எத்தனையோ இனமக்கள் நிறத்தால் மொழியால் வேறுபட்டிருந்தாலும் 'தௌஹீத்' என்னும் மூலமந்திரத்தால் எப்படிக் கட்டுப்பட்டுள்ளனர் என்பதையும் கவிஞர் இக்பால் குறிப்பிடுகிறார்.

''நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே, இந்த நிலை கெட்ட மனிதரை நினைந்து விட்டால்'' என்ற பாரதி அந்தக்கால மக்களின் நிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார். பழமையில் ஊறி எதைக்கண்டாலும் பயந்து வாழ்ந்த மக்கள் அடிமைப்பட்டு தங்கள் கலாச்சாரம், மதம், மொழி ஆகியவை அன்னியரின் காலடியில் மிதிபட்டு 'துவம்சம்' ஆவது தெரிந்தும் செய்யும் வகையை அறியாமல் திகைத்து நின்றதைப்பார்த்துப் புலம்புகிறார் பாரதி.

இதே நிலை இக்பால் கவிதையில் இன்னெரு கோணத்தில், ''முஸ்லீம்கள் உலகமெலாம் வென்று 'தௌஹித்'' என்னும் ஏகதெய்வக்கொள்கையை நிலைநாட்டியவர்கள். பின்பு ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு அடிமைப்பட்டு 'நாயினும் கேடாய்' நலிவதைக்கண்டு கவிஞர் இக்பால் பொருமி இறைவனிடம் முறையிடுகிருர்.

[3]''மனிதர் எல்லோர் இதயத்தும் வந்தே உறைய
தெளிவாய் நின் புனிதமிக்க 'தௌஹித்தை'
பொறித்தோம் நல்ல ஓவியமாய்
நனிகூர் வாட்கள் மேல்நோக்கி நர்த்தனம்
செய்த வேளையிலும் இனிதாய் நின்றன் செய்தியினை
எடுத்தோதின எம் உதடுகள்''.

ஆனுல் இன்று எங்கள் நிலை என்ன? நாங்கள் ஏன் வீழ்ச்சி அடைந்தோம். எங்களுக்கு ஏன் நின் அருளை அடைத்துக் கொண்டாய் என்று கேட்கிருர்.

இறைவன் பதில் சொல்லுகிருன்—

''முஸ்லீம்கள் முஸ்லீம்களாக இருந்தவரையில் என் 'அருள்' இருந்தது. இன்று எத்தனை வகுப்பாகப் பிரிந்துள்ளார்கள்.

[4]''வலிமை இல்லாத கைகளுடன்
மதமே இல்லா இருதயமும்
உலகில் உங்கள் வாழ்க்கைதனை
உதவாக்கரையாய் ஆக்கினவே
நலஞ்செய் எந்தன் தூதருக்கு
நாடும் நும்மில் பல்லோரும்
பலவாருக அவமதிப்பை
பாருள் தேடிக்கொள்பவரே!''

உங்களிடம் 'தௌஹீத்' என்னும் ஒளிஇல்லை. ஆகவே என் அருள் அடைபட்டுள்ளது என்று 'ஷிக்வா வஜவா பெ ஷிக்வா' என்ற நூல் கவிஞரின் மொழியாற்றலை மிக அழகாக எடுத்துச்சொல்லும் விதத்தில் முஸ்லீம்களின் நிலைகெட்ட தன்மைகளை எடுத்துச்சொல்லி இடித்துரைக்கும் கவிதைகள்.

O

மனிதன் 'ஆக்க' சக்தி உடையவன். தேடிச் சோறு நிதம் தின்று பல சின்னஞ்சிறு கதைகள் பேசி மாய்ந்துவிடுபவன் அல்ல.

"இறைவன் இருளைப்படைத்தான்
நான் (மனிதன்) விளக்கைப்படைத்தவன்,
நீ (இறைவன்) களிமண்ணைப் படைத்தாய்
நான் (மனிதன்) கோப்பையைப்படைத்தேன்,

---

3 & 4 E.M. பீர்முகம்மது 'ஷிக்வா, ஜவாபெ ஷிக்வா'.

நீ காடும் மலையும், பாலையும் படைத்தாய்
நான் சோலைகளையும் திராட்சைத்தோட்டத்தையும் படைத்தேன்''

என்கிறார் இக்பால்.

1971இல் நடந்த ரஷ்யப் புரட்சி இரண்டு கவிஞர்களையும் பாதித்தது. ஒருவர் முழங்கினர் ''தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்'' என்று, மாவீரர் லெனின் இறைவனிடம் முறையிடுவதாக இக்பால் பாடியிருக்கும் ஒரு கவிதை,

''இறைவா இந்த முதலாளித்துவம் என்று ஒழியும், நீ இறைவன், நீதிமான், அமுக்கப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்கம் என்று புரட்சித்தீயைத் தூக்கும், என்று அவர்களுக்கு விடிவுகாலம் வரும், வீணர்களுக்கு உழைத்து உடலம் தேய்கின்றார்களே என்று விடிவுகாலம் வரும்''

லெனின் முறையீட்டைக்கேட்ட இறைவன் தேவ தூதர்களுக்குகட்டளையிடுகிறான் ''முதலாளிகளின் பகட்டான அரண்மனைகளை உடைத்தெறியுங்கள்! உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு—சின்னஞ்சிறு சிட்டுகளுக்கு—கழுகின் பலத்தைக் கொடுங்கள். மக்களுக்கு உணவு கொடுக்காத வயல் வெளிகளை அழித்துப் பொசுக்குங்கள்'' என்று.

○

கவிதை இறப்பதில்லை. கவிஞனும் இறப்பதில்லை.

பல வேடிக்கை மனிதரைப்போலே நான் வீழ்ந்திடுவேன்என்று நினைத்தாயோ சொல்லடி சிவசக்தி என்னைச்சுடர் மிகும் அறிவுடன் படைத்துவிட்டாய் என்று கூறுகிறார் கவிஞர் பாரதியார்: இராமன் 'சரயு' நதியில் தற்கொலை செய்து கொண்டான். கிருஷ்ணபரமாத்மா வேடன் கையில் மாண்டார். ஏசுபிரான் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். 'சாகாது இருப்பேன் கண்டீர்,என்று பாடின பாரதி இன்றுநம்மிடையே உலாவுகிறார்.

பாரதிக்குப்பின் 19 ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்த இக்பால் 1938 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 18 ஆம்தேதி உலக வாழ்வை நீத்தார். மரணம் தழுவும் நேரத்திலும் அவர் கவிதை ஊற்றுவற்றவில்லை. அவர் கடைசியாகப் பாடின பாடல்,

[5]''ஹிஜாஸிலிருந்து தென்றல் வீசினாலும் வீசாவிட்டாலும்,
இந்தப்பக்கீரின் நாட்கள் முடிந்துவிட்டன. இன்னொரு
ஞானி பிறக்கலாம் அல்லது பிறக்காமலும் போகலாம்''.

ஆம்! கவிதைகள் சாவதில்லை. கவிஞர்களும் சாவதில்லை.

□

5 ஹிஜாஜ்ய வெயாதி அரேபியாவிலிருக்கும் மக்கா, மதினா நகர்கள் உள்ள பிரதேசம்.

அவன் ஓர் அக்கினிக் குஞ்சு

ப. வே. இராமசாமி

கார்த்திகை தீபம் எரிகிற நேரம்
பார்த்தே அவன் தாய் பிரசவம் ஆனாள்;
மார்கழி பெய்யும் பனிமழைக்குள்ளே
'பாஸ்பரஸ்'ஸாக நனைந்தே வளர்ந்தான்.

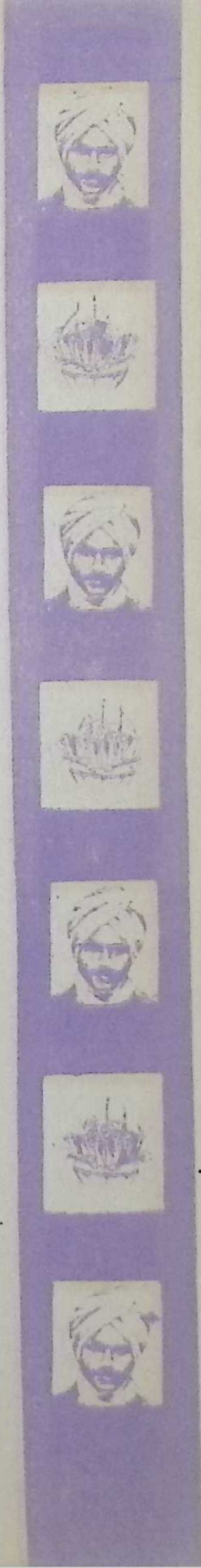
எட்டய புரத்துப் புலவர் சபையில்
பட்டயம் வழங்கிப் பதினொரு வயதில்
''பாரதீ...பாரதீ...பாரதீ...நீ'' என்றனர்.

அக்கணம் தொட்டே ஆவேசம் கக்கிடும்
அக்கினிக் குஞ்சாய்ப் பிரவேசம் ஆனான்.
பின்
தாமிர வருணித் தண்ணீர் விட்டுக்
காசியில் ஓடிடும் கங்கை சென்றே
'நீர்வளிக்' குண்டாய் நெஞ்சக் கனலை
பாரத விடுதலைப் போர்க்காய் வளர்த்தான்.

'இந்தியா'– 'பால பாரதா'–'விஜயா'
'சூரிய உதயா' 'கர்ம யோகி'
'சித்திரா வளி' யெனப் பத்திரிகைச் சரங்களை
எடுத்துத் தொடுத்தான்...என்னமாய் விடுத்தான்;
கும்பினிக் கம்சனைத் துவம்சம் செய்திட
பாரதக் கண்ணனாய்ப் போரினில் எய்தான்.

அம்மட்டோ...?
அகிம்சைக் கிழவரை மெரினாக் கடற்கரை
மகாஜன அரங்கிற்கு நேரில் அழைத்தும்
வராதது கண்டு விருட்டென எழுந்த
தேச விடுதலைத் தீவிர வாதி!
அவன்,
மேஷ ரிஷபம் பார்க்கா மேதை!!

நாக்கு வறளத் தேசமெங்கும்
விடுதலை கீதம் பாடித் திரிகையில்



தாகம் தீர்க்கத் தாய்த்தமிழ் நீரையே
அருந்தக் கொடுத்த அசகாய சூரன்.

பூவையர் கூடப் போர்க்களம் பயில
ஆவலைத் தூண்டிய ஆவேசத் தலைவன்.
புதிய
ஆத்தி சூடிச் சூத்திரம் சொன்னவன்.
புதுச்
சேரியில் வாழ்ந்த பார்ப்பனச் சூத்திரன்.

ஆத்திரம் கொண்ட வெள்ளை விலங்குகள்
சீக்கிரம் அவனைச் சிறையிடத் துடிக்கையில்
பார்த்த சாரதிக் கோயில் ஆனை
துதிக்கையால் அள்ளித் தூக்கி எறிந்ததால்
படுத்து விட்ட பாட்டுச் சூரியன்.
பின்
உதிக்கவே இலையந்த உதய ஞாயிறே.

□

புரட்சியைப் போற்றிய புதுயுகக் கவிஞன்

மக்களை அடக்கி ஒடுக்கி வந்த ஜார் மன்னர் கொடுங்கோலாட்சியைத் தூக்கி எறிந்த மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியை இணங்கண்டு போற்றிப் பாடியமைக்காக பாவலன் பாரதிக்கு சோவியத் ஒன்றியம் என்றும் நன்றியுடையது.

—தெமன்தியெவ்
அனைத்துலகஅமைதி ஒருமைப்பாட்டு அமைப்பின்சோவியத்பிரதிநிதி
(—நன்றி 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்'/10-12-82)

●

மக்கள் கவிஞனைப் போற்றும் மக்கள் ஆட்சி

''இந்தியாவுக்கு அப்பால் பாரதியாரின் கவிதைகளை முதன் முதலில் தம் நாட்டு மொழியில் பெயர்த்து வெளியிட்ட முதல் வெளிநாடு சோவியத் ஒன்றியமே''

—டாக்டர் ஆல்விஸ்
(சோவியத் சமூகவியல் அறிஞர்)
''நன்றி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்''/10 12 82

களத்தில் நின்ற அர்ச்சுனன்

□

ஊடிவயலார்

எங்கள் மகாகவி—
இந்திய தேசத்தைக்
குருக்ஷேத்திரமாக
எண்ணிப் பார்த்தவன்
அடிமைத்தனம் தோற்க
கவிதை
ஆயுதங்கள் ஏந்திக்
களத்தில் நின்ற
அர்ச்சுனன்.

கீதா ரகசியங்களை
உச்சரித்த திலகர்க் கண்ணன்
காட்டிய திசையில்
ஆயுத பாணியாய்
அணிவகுத்து நின்றவன்.

வெள்ளை ஆட்சிக்குக்
கவிதைச் சாமரம்
வீசியிருந்தால்—
பட்டம் பதவிகள் குவியப்
பணம் கொழிக்க
இவன்
பவனி வந்திருக்க முடியும்...

என்ருலும்
மக்கள் விடுதலைக்
கனவுகள் மின்ன
வறுமை என்னும்
நெருப்பில் குளித்தவன்.

ஆங்கில ஆதிக்கப்
பூதாகர இருட்டை
அவிக்கப் பிறந்த
அக்கினிக் குஞ்சு.

சுதந்திரக் கண்ணன்
சூல்கொண்டிருந்த போது
சுகப் பிரசவத்துக்குத்
தொண்டூழியம் செய்த தாதி.

தேசக்கப்பல்
திசை தடுமாறியபோது
கலங்கரை விளக்கக்
கவிதைகள் ஏற்றியவன்.

நாகபந்த முரசபந்த
இலக்கணச் சிறைகள் உடைத்து
உலகபந்தத்தை உணர்த்திய
மனிதாபிமானி.

அடிமை ராத்திரிகளில்
பாரத மக்களின்
சுதந்திரத்தைப் பலியிட்டு
நிலாச் சோறு உண்டு
அதிகார மதுநுரையில்
மயங்கிக் கிடந்த
வெள்ளை வர்க்கத்தின்
ஆட்சி வானில்...
சூரிய கவிதைகள் பாடி
சுதந்திர ஒளிபாய்ச்சிய
சூரிய குமாரன்.

சமத்துவ வாழ்வைச்
சமைக்கும் சாதனைகளில்
அடிமை நுகத்தடிகளை
அகற்றும் ஆவேசங்களில்
பொய்ம்மை இழிவுகள்
போக்கும் முயற்சிகளில்—

பாரதி என்றும்
வாழ்கிருன்...

அடிமைத்தனம் தோற்க
கவிதை
ஆயுதங்கள் ஏந்திக்
களத்தில் நிற்கும்
அர்ச்சுனனுக...

□



பாரதியின் சுயசரிதை

சுஜாதா

பாரதியைப் பற்றிய நூல்கள் 1980 வரை கணக்கிட்டபடி முன்னூற்று எழுபது இருக்கின்றன. இவைகளில் யாராவது அவருடைய சுய சரிதையை சற்று ஆழமாகப் பார்த்திருக்கிருர்களா? சுயசரிதை என்று கவிதையில் எழுதப் போந்ததே ரொம்ப தைரியமான காரியம். அதுவே தமிழுக்கு மிகப் புதுசு. பாரதியாரின் சுயசரிதை கவிதை வெளி வந்த வருஷம் 1910 'மாதா வாசகம்' என்ற புத்தகத்தில் முதன்முதல் வெளியாகியிருக்கிறது. ''ஸ்வசரிதை-கனவு'' என்கிற தலைப்பில். எளவே சுயசரிதையை 1910க்கு முன்தான் எழுதியிருக்கிருர். அந்தக் கவிதையில் சொல்லும் சொந்த விஷயங்கள் பிள்ளைக் காதல், ஆங்கிலப் பயிற்சி, திருமணம், தந்தையின் வறுமை, தந்தையின் மரணம். தந்தையின் மரணத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது:-

''தந்தை போயினன் பாழ்மிடி சூழ்ந்தது
தரணி மீதில் அஞ்சலென் பாரிலர்
சிந்தையில் தெளிவில்லை உடலினில்
திறனுமில்லை உரனுளத்தில்லையால்
மந்தர்பாற் பொருள் போக்கிப் பயின்றதாம்
மடமைக் கல்வியால் மண்ணும் பயனில்லை

"எந்த மார்க்கமும் தோற்றிலதென் செய்கேன்
ஏன் பிறந்தனன் இத்துயர் நாட்டினில்?''

இவ்வாறு வேகமும், சோகமும் பொங்க எழுதியிருக்கும் வரிகளைப் படிக்கையில் பாரதி சுயசரிதையை அவர் தந்தை இறந்து போன 1898ம் ஆண்டிலேயே எழுதியிருப்பாரோ என்று தோன்றுகிறது. துக்கத்தின் அவசரம் ஆவேசம் வரிகளில் தெரிகிறது. 1898ல் அவருக்கு வயது பதினாறு. சுயசரிதையின்மற்றப் பகுதிகளைப் படிக்கும் போது தென்படும் முதிர்ச்சியும் காளிதாஸன் பாஸ்கரன் போன்ற சம்ஸ்கிருத ஆசிரியர்களின் நூல்களைப் பற்றி குறிப்பிடுவதாலும் 'ஸ்வசரிதை'யை அவர் காசிக்குச் சென்று கற்று வந்த பின்னே எழுதியிருக்க வேண்டும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எப்படியும் அது முதலில் பிரசுரமானது 1910ல் தான்.

பாரதி கவிதைகளின் தொகுப்புக்களில் சுயசரிதை என்கிற பொதுத் தலைப்பின் கீழ் 'கனவு' என்கிற கவிதையும் அதைத்தொடர்ந்து 'பாரதி அறுபத்தாறு' என்ற பகுதியில் பொது விஷயங்களைப் பற்றிச் சொல்லும் பாடல்களும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இதன் காரணம் புரியவில்லை. 'பாரதி அறுபத்தா'றில் மரணத்தை வெல்லும் வழி, (அச்சத்தை வேட்கைதனை அழித்துவிட்டால் அப்போது சாவுமங்கே அழிந்து போகும்) கடவுள் எங்கே இருக்கிறார்? (கூளத்தை மலத்தினையும் வணங்கல் வேண்டும் கூடிநின்ற பொருளனைத்தின் கூட்டம் தெய்வம்) மற்றும் குள்ளச்சாமி, கோவிந்த சுவாமி, மாங்கொட்டை சுவாமி, யாழ்ப்பானத்துச்சாமி, என்று பலவிதமான குருக்களை சிலாகித்துப்பேசும் பாடல்கள், பெண்விடுதலை, தாய்மாண்பு, காதலின் புகழ் (ஆதலினால் காதல் செய்வீர் உலகத்தீரே) விடுதலைக்காதல் (ஆண்களைச் சாடும் 'உமன்ஸ் லிப்' வரிகள்) இப்படிக் கலந்து கட்டியாக இருக்கிறது. இது எப்படி சுயசரிதை என்பது புரியவில்லை. 1910ஆம் வருஷப் பதிப்பில் இந்தப் பாடல்கள் அனைத்தும் வெளியாயினவா என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. சுயசரிதை-கனவுடன் அந்தப்புத்தகத்தில் பதினோரு பாடல்கள் இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இந்தப் புத்தகம் பாரதியின் மூன்றாம் கீத நூல் என்று குறிப்பிடப்பட்டு தென்னாப்பிரிக்காவில் அச்சிடப்பட்டதாகவும் ஒரு செய்தி இருக்கிறது. (கீதம்) 'கனவு' என்கிற கவிதைமட்டும் ஒரு தனி நூலாக வெளியிடப்பட்டதாகவும் அதனுடன் 'ஆறில் ஒரு பங்கு' என்கிற சிறுகதையும் வெளிவந்ததாகவும் 1911ஆம் ஆண்டு சர்க்கார் குறிப்பு ஒன்று கூறுகிறது. இந்த இரண்டு நூல்களையும் பிரிட்டிஷ் அரசு தடை செய்துவிட்டது. 1912ம் வருஷம் அக்டோபர் எட்டாம் தேதி பாரதி இது குறித்து ஹிந்துவுக்கு ஆசிரியர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்:

I demand justice not in my own interest so much—for these book mean nothing to me from the point of view of money and fame—as in the interest of what little of freedom of the pen is left to us in British India. If you prescrible love poems and social interest stories on the ground that they issue from the pen of a suspected person you greatly exceed your limits.

1913ம் வருஷம் வரை தடை நீக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. 1913ம் வருஷம் பாரதியின் டயரி குறிப்பொன்று தடை இன்னும் நீக்கப் படாததைப்பற்றி பேசுகிறது. (ஏதாவது செய்யவேண்டும்)

சுயசரிதை என்று பாரதி ஒரிஜினலாக குறிப்பிட்டது அவரது கனவு என்கிற கவிதையைத்தான் என்று தோன்றுகிறது. இதை சர்க்கார் தடை செய்த காரணம் புரியவில்லை. ஒரு வேளை ஆங்கிலக் கல்வியை ஒரு பகுதியில் காட்டமாகச் சாடுவது காரணமாக இருக்கலாம்.

இப்போது 'கனவு' என்கிற கவிதையைப் பார்ப்போம். ''பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய் மெல்லப் போனதுவே'' என்ற பட்டினத்தார் வரியின் முன்னுரையே கவிதையின் ஏக்கத்தையும் சோகத்தையும் நோக்கமாக நிலை நாட்டிவிடுகிறது. வாழ்வு 'முற்றும் கனவு'என்றுதான் தொடங்குகிருர் (தலைப்பின் காரணம்?)

சின்ன வயசில் அப்பாவுக்கு ரொம்ப பயந்திருக்கிருர். ரொம்ப தனியாக இருந்திருக்கிருர்.

''தந்தை விதிப்பினுக் கஞ்சியான்
வீதியாட்டங்கள் எதிலும் கூடிலன்
தனியனுய் தோழமை பிறிதின்றி வருந்தினேன்''

அப்போது உற்ற பிள்ளைக் காதலைப்பற்றி பேசும்போது கொஞ்சம் நெகிழ்கிருர். அதையும் கனவு என்றுதான் சொன்னலும் சின்ன வயசில் காதலித்த பெண்ணை வருணிக்கும்போது கனவு என்று நினைக்கத் தோன்றவில்லை.

அவளுக்கு ஒன்பது வயசு. அவர் கண்ணுக்கு சகுந்தலைபோல இருந்தாளாம். ஒன்பது வயசு என்பது எவர்க்கும் வியப்பாக இருக்கும். என்ன செய்வது? என் மேல் தப்பு. அன்பெனும் பெருவெள்ளம் என்னை இழுத்தால் பிழைக்க முடியுமா? ஆனைப்பட்ட முனிவர்களையே வென்ற வில்லுக்கு முன் ஏழைக்குழந்தை என்ன செய்வேன்?

'சின்ன மான்போல இருந்தாள். காமன் அம்புகள் என் உயிரைக் கண்டன குமரகுருபரன், ஞான சம்பந்தன், துருவன் போன்ற பாலகர்கள் கடவுளர் மீதுதான் பக்தி கொண்டனர். நானே சின்னவனாக இருக்கும்போது 'மதன தேவனுக்கு என்னுயிர் நல்கினன்' அவர்கள் வான்புகழ் பெற்றனர். நான் பெற்றதை அப்புறம் சொல்கிறேன். அவள் தண்ணீர் எடுத்து வருவாள். புன்னகை சுடர் வீசிச் செல்லும் வேளை தினந்தோறும் காத்திருந்து அவள் போகிற வழி முற்றிலும் கண்களால் பின்னழகைக் கவனித்து அதிலேயே நாட்களைக் கழித்தேன். எப்போதாவது வதனம் திரும்பினுல் ''புலனழிந்து புத்துயிர்' எய்துவேன். இப்படிப் பார்ப்பது விலங்கியற்கை. என்ன செய்வது? 'விலங்கியற்கை இலையெனில் யாமெலாம் விரும்பு மட்டில் விண்ணுறலாகுமே' கானகத்துப் பறவைகள் போலவும் வானகத்து இயக்கர் இயக்கிகள் போலவும் மையல் கொண்டு அந்தப்பெண்ணுடன்

'தெய்வ நாட்கள் சில கழித்தேன்' ஒரு நாள் அவளைச் சந்தித்ததை மிக அழகாகச் சொல்கிறார்—

''ஆதிரைத் திருநாள் ஒன்றினில் சங்கரன்
ஆலயத்து ஒரு தண்டபந்தன்னில்யான் சோதி
மானெடு தன்னந்தனியாய் சொற்கள் ஆடியிருப்ப
மற்றங்கவள் பாதி பேசி மறைந்து பின்தோன்றித்
தன் பங்கயக்கையில் மைகொணர்ந்தே
''ஒரு சேதி! நெற்றியில் பொட்டு வைப்பேன்'' என்றாள், திலத மிட்டனள். செய்கை அழிந்தேன்'

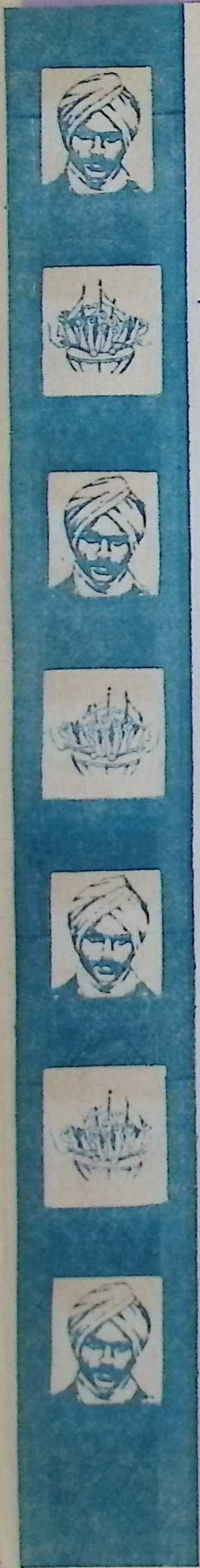
இவ்வளவு விவரமாக வர்ணிக்கப்படும் காதல், கனவு என்றோ கற்பனை என்றோ கூற முடியவில்லை. இந்தக் காதல் என்ன ஆயிற்று?

தந்தையார் நெல்லைக்குச் சென்று கல்வி பயில் என்று அனுப்பி விட்டார். அந்தக் கல்வி அவருக்குப் பிடிக்கவே இல்லை. சிங்கக்குட்டியைப் புல்தின்னச் சொன்னது போலவும் பார்ப்பானை வாணிகம் செய்யச் சொன்னதுபோலவும் அருவருப்பாக இருந்தது. ஆங்கிலக் கல்வியில் அவருக்கு ஈடுபாடே இல்லை. இவர்கள் எலலாம் பன்னிரண்டாண்டு கணிதம் பயில்வார்கள். வானத்தில் ஒரு நட்சத்திரத்தின் நிலை தெரியாது. ஆயிரம் காவியங்கள் கற்பார்கள். ஆனால் கவியுள்ளம் என்பதைத் தெரியாதவர்.

கம்பன் என்றொரு மானுடன் வாழ்ந்ததும், காளிதாசன் கவிதை, புனைந்ததும் உம்பர் வானத்துக் கோளையும் மீனையும் ஓர்ந்து அளந்த தோர் பாஸ்கரன் மாட்சியும்...சேரன்தம்பி சிலம்பை இசைத்ததும் தெய்வ வள்ளுவன் வான்பிறை செய்ததும், இந்த ஆங்கிலம் படிப்பவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? என் தந்தை, எனக்கு நல்லது செய்யத் தான் அனுப்பி வைத்தார். ஆனால் அது 'ஏதிலார் தரும் கல்விப் படுகுழி' இதனால் அப்பாவுக்குச் செலவு ஆயிரம். எனக்கு தீது பல்லாயிரம். எந்த வித நலமும் ஏற்படவில்லை என்பதை நாற்பதாயிரம் கோவிலில் சொல்வேன். ஏதோ பூர்வ சன்ம புண்ணியத்தாலும் பாரத அன்னையின் அருளாலும் அந்த இருட்டில் ஆழ்ந்திடாமல் திரும்பி ஒருவாறு பிழைத்து வந்தேன், அத்தனை கோபம் ஆங்கிலக்சல்வி மேல்.

அடுத்தது அவருடைய திருமணத்தைப்பற்றி அதிக உற்சாகமில்லாமல்தான் பேசுகிறார். 'நினைக்க நெஞ்சுருகும் பிறர்க்கு இதை விவரிக்க நாக்கூசும்' என்கிறார். திருமணத்தில் அவருக்கு இஷ்டமில்லை என்று தெரிகிறது.

''நாடுங்கால் ஓர் மனமற்ற செய்கையை நல்லதோர் மணமாம் என நாட்டுவார் கூடுமாயில் பிரமசரியம் கொள். கூடு கின்றிலதெனில் பிழைகள் செய்து ஈடழிந்து நரக வழிச் செல்வாய். யாது செய்யினும் இம்மணம் செய்யல்காண்'' எதனால் திருமணத்தின் மேல் இந்த வெறுப்பு?



''ஆங்கோர் கன்னியை பத்துப் பிராயத்தில் நெஞ்சிடை ஆழ ஊன்றி வணங்கினன் ஈங்கோர் கன்னியை பன்னிரண்டாண்டனுள் எந்தை வந்து மணம்புரிவித்தனன் தீங்கு மற்றிதில் உண்டென்றறிந்தவன் செயல் எதிர்க்கும் திறன் இவன் ஆயினேன் ஓங்கு காதல் தழல் எவ்வளவு என்றன் உளம் எரித்துடது என்பதும் கண்டிலேன்''

பாரதியின் வருத்தமும் ஏக்கமும் நிசமானது என்பதை ''மதனன் செய்யும் மயக்கம் ஒருவயின், மாக்கள் செய்யும் பிணிப்பு மற்ருேர் வயின் இதனில் பன்னிரண்டாட்டை இளைஞனுக்கும் என்னை வேண்டும்'' என்று புறப்படும் கோபம்,

''சாத்திரங்கள் சிரியைகள் பூசைகள் சகுணம் மந்திரம் தாலி, மணியெலாம் யாத்து எனைக் கொலை செய்தனர்'' என்னும்போது வெடிக்கிறது.

பாரதி சுயசரிதையை முடிக்கும்போதுகூட,

''உலகெலாம் பெருங்கனவு அஃதுளே உண்டு உறங்கி இடர்செய்து செத்திடும் கலக மானிடப் பூச்சிகள் வாழ்க்கையோர் கனவிலும் கனவாகும் என்று சொல்லிவிட்டு கடைசியில் பரம்பொருளிடம் அறிவிலே தெளிவு, நெஞ்சிலே உறுதி, அகத்தில் அன்பின் வெள்ளம், பொறிகள் மீது தனியரசாணை பொழுதெலாம் கருமயோகத்தில் நிலைத்திடல் வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிருர்.

பாரதியின் சுயசரிதையைப் படித்ததும் என் நெஞ்சில் எழுந்த கேள்விகள், யார் அந்தப் பெண்? சுயசரிதையை எப்போது எழுதினுர்?

சுயசரிதையில் வெளிப்படும் பாரதி ஆசாபாசங்கள் மிக்க மனிதராக தந்தைக்கு பயந்தவராக அவர் கட்டாயப்படி காதலை மறந்து கல்யாணம் செய்து கொண்டவராக வெளிப்படுகிருர். முழுவதும் படித்துப் பாருங்கள்.

"திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார்
அதை வணக்கம் செய்தல் வேண்டும்"

—அது அவனுக்கே பொருந்தும்

பாரதியின் கவிதைகள் உலகின் 22 மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ''யுனஸ்கோ'' —உலக அமைப்பினல் வெளியிடப் பட்டுள்ளன.

பாடும் கலை

□

சு. தேவராஜ்

□

பாரத நாட்டினில்
ஆடிடும் கலைக்கு,
பரதம் என்போம்;
பாடும் கலைக்கோ
பாரதி என்போம்!

புதுமைக் கவிஞன்
புதுநிலத்தை உழுதுவைத்தான்
பூத்துநின்ற புதுப்பயிர்கள்
அத்தனையும் புரட்சிப்பூக்கள்!
இமயம் உயர்ந்ததோ
இவன்கவிதை சிறந்ததோ?
சமுதாய வரம்பிற்கு
சரித்திரமே தந்துவிட்டான்!
அவன்
இதய வான்பரப்பின்
இன்பக் குயில்,
தமிழுடன் பிறந்த
தவத் திருமகன்!

செந்தமிழ்க் கோவிலின்
சித்திரக் கோலம்
சிந்திய பாசுரம்
இந்திரஜாலம்!
பாரதிப் புலவன்
பகர்ந்திடும் முறையில்,
ஊருக்குத் தெரியாத
ஊமை இலக்கியங்கள்
பேசிடும் சிறப்பினை
பெற்றதைக் கண்டோம்.

பாரதி
திருவிழா நேரத்தில்
தேடிய தெய்வம்
ஓடியே வந்து
உதவிய கதைபோல்,
புரட்சிப் பாதையின்
வறட்சி நீங்க,
புதுமை சேர்த்திட
புகுந்தாய் நீயே!
நிலவுள்ள இரவென்றால்
கனவுகள் திரண்டு வரும்;
உயிருள்ள ஓவியங்கள்
உன் நினைவைக் கொண்டுவரும்

புலியிடம் சிக்கிய
புள்ளிமான் ஒன்றை,
வேட்டையின் வீரம்
மீட்டதைப் போன்று,
தேசியம் பாடிய
தீர மறவன்
வீசிய சொற்களால்
வெள்ளைஆதிக்கச் சுவர்கள்
வெடித்தே வீழ்ந்தன!

பயிர்களின் பசுமைக்கு
பாய்ந்திடும் வெள்ளம்போல்
பைந்தமிழ் செழிக்க
பாரதி வாழ்ந்தான்.
அந்த அற்புதக்கவிஞன்
செந்தமிழ் மொழியுடன்.
இனை பிரியாது
என்றுமே வாழ்வான்.

□



பாரதியின் நோக்கில் வேளாண்மை

கே.எஸ். இராமசுவாமி

மகாகவியின் நூற்ருண்டு விழாக் கூட்டங்களில் பாரதியின் பெருமை குறித்துப் பல கோணங்களில் பேசப்பட்டும், விவாதிக்கப்பட்டும் வருகிறது. ஆனல் அவர் கவிதைகளில் ஆங்காங்கே வேளாண்மைத் தொழிலின் சிறப்பு மற்றும் முக்கியத்துவம் நுட்பமாகக் கூறப்பட்டிருந்தும், இதைப்பற்றிப் பேசவோ. எழுதவோ யாரும் முன் வருவதில்லை. இக்குறையை நீக்க வேளாண்மைத் தொழில் சம்பந்தமான சிலவற்றை தற்போது நிலைக்கேற்ப ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

தேசிய கீதங்கள் என்ற முதற்பகுதியில் சுதந்திரப்பள்ளு (பள்ளர் களியாட்டம்) என்ற பாடலில் உழவுத்தொழிலின் மேன்மையை வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

> உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்—வீணில்
> உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்

நம் நாடு ஒரு விவசாய நாடு. நூற்றுக்கு எழுபது விழுக்காடு மக்கள் விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டு தங்கள் தேவை போக இதர முப்பது

விழுக்காடு மக்களுக்கு உணவு உடை வழங்கியும், இதர தொழில் களுக்குத் தேவையான ஆதாரப் பொருள்களை (Raw materials) உற்பத்தி செய்தும் வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கமும் உணர்ந்து விவசாயிகள் நாட்டின் முதுகெலும்பு என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் ஐம்பது விழுக்காட்டுக்கு மேல் விவசாயத் தொழிலிலிருந்துதான் கிடைக்கிறது என்பது புள்ளிவிவரங் கள் கூறும் உண்மையாகும். ஆனால் நாட்டில் கீழான நிலையில் அதாவது வறுமைக்கோட்டுக்கும் கீழே நிற்பவர்கள் — பெரும்பாலும் விவசாயிகள் தான் என்பதை மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

நம்நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு எதிர்பார்த்தபடி பொருளாதாரத் தில் முன்னேற்றமடையாததற்கு விவசாயிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டதும் ஒரு முக்கியமான காரணமாகும். நம்நாட்டு விவசாய மக்களின் முகங் களைப் பாருங்கள். அவர்கள் முகத்தில் கவலைக்குறியைத்தான் காணு வீர்கள். அவர்களுடைய இதயம் உற்சாகமோ, ஆர்வமோ உடையதாக இருக்க முடியாது. அவர்களுடைய வயிறுபருத்து இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களின் கை, கால்களில் பலம் இல்லை. அவர்கள் அற்ப விஷயத் துக்கும் அஞ்சுகிற மக்களாக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய தேசத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றம் பெரும்பாலும் விவசாயிகளும், விவசாயக் கூலிகளும் வாழும் குடிசைகளில் தான் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை தேசப்பிதா காந்திமகான் உணர்ந்துதான் தானும் விவசாயியைப் போல் முழங்காலுக்குமேல் ஒரு நான்குமுழ வேஷ்டியும் ஒரு துண்டும் போட்டுக் கொண்டார். மேலும் (கி)ராமராஜ்யம் அமைய வேண்டும் என்றும் கனவுகண்டார். இந்தத் தத்துவத்தை அரசாங்கத்தார் உணர வேண்டியது மிக அவசியம்; இதற்காகப் பல திட்டங்களைத் தீட்டி பெரும் தொகையை செலவுச் செய்வதில் பயனில்லை. செலவிடப் படும் பணம் ஒழுங்காக செலவு செய்யப்பட்டு அதன் பலன் உரிய மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைக் கண் காணிப்பதிலேயே அதன் வெற்றி அடங்கியிருக்கிறது.

கீழ் நிலையில் உள்ள விவசாய மக்களுக்கு சர்க்கார் உடைமையாக்கப் பட்ட வங்கிகள் மூலம் குறைந்த வட்டியில் கடனை வாரிக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயப் பொருட் களுக்கு கட்டுபடியான விலை கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். விவ சாய இரு பொருள்களின் விலைகளும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான இதர அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலைகளும் அபரிமிதமாக கூடி விட்ட காரணத்தால் வேளாண்மைத் தொழில் சமீபகாலத்தில் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒன்று இரு பொருள்களின் விலையும், இதர அத்தியாவசியப் பொருள்களின் விலையும் குறைக்கப்பட வேண்டும், அல்லது விவசாய உற்பத்திப்பொருள்களுக்கு கட்டுபடியான விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். இதைச் செய்யா விட்டால் பாரதி பாடியபடி நாம் ''உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்தவர்களாக'' மாட் டோம், ''நிந்தனை செய்தவர்களாகத்தான் ஆவோம்''. இதையறியாமல் விவசாய மக்கள் மேலும் ஒடுக்கப்பட்டால் அவர்கள் கொதித்தெழுந்து புரட்சி செய்யும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை.

இந்திய விவசாயிகளும் இன்னும் அவர்களைப் போன்ற தொழிலாளர்களும் ஒரு காலத்தில் அந்நிய நாட்டினரால் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். உழைக்காமல் மேல்நிலையில் உள்ள சொந்த நாட்டினரும் அவர்களை இழிவாகவே நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இதை நன்கு அறிந்த பாரதியாரும் ''ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவரும் இல்லை ஜாதியில், இழிவு கொண்ட மனிதரென்பது இந்தியாவில் இல்லையே என்றார்'' வரலாற்றுக்கு எட்டாத காலம் முதல் அவர்கள் உழைப்புக்கு ஏற்ற ஊதியம் கிடைக்காமல் மௌனமாக உழைத்து வருகிறார்கள். சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும் ஏழை பணக்காரன், நகரம்—கிராமம் இவைகளுக்கிடையே உள்ள இடைவெளி ஏதாவது ஏற்றத்தாழ்வு நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறதே ஒழிய குறைந்த பாடில்லை. இதை நாம் கண் கூடாகக்காண்கிறோம். இதை நன்கு உணர்ந்த நமது இரண்டாவது இந்தியப் பிரதமர் திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஜெய்ஜபான் ஜெய்கிஷான என்ற கோஷத்தை மக்கள் முன்வைத்தார். இது நம் நாட்டை எப்படிப்பட்ட நிலையில் இறுதியில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கும் என்பது ஒரு கேள்விக் குறியாகவே உள்ளது. பட்டணங்களில் வசிப்பவர்களின் செல்வமும், செல்வாக்கும் இப்பாமர மக்களின் உழைப்பு இல்லா விட்டால் எப்படி நிலைத்திருக்கும்? இதனாலேயே பாரதி ''உண்டு களித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்'' என்று பாடினர் போலும்.

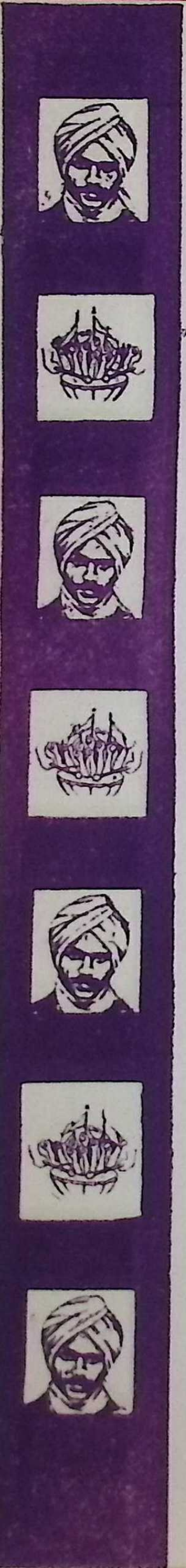
காலம் மாறிக் கொண்டு வருகிறது. நசுக்கப்பட்ட விவசாய மக்கள் படிப்படியாக எழுச்சி அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களின் நியாயமான உரிமைகளைப் பெறுவதற்குப் போராடத் துணிந்து விட்டார்கள். பொருளாதாரத்தில் முன்னேறிய ரஷ்யாவிலும், அமெரிக்காவிலும், இதர ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் விவசாயிகள் தான் எழுச்சியுற்றது முதல் போராடத் தொடங்கி வெற்றியும் கண்டிருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலும் விழிப்புணர்ச்சி வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இப்பொழுது விவசாயச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டு ஆங்காங்கே போராட்டங்கள் வெடிப்பது அறிகுறியாகும். விவசாயிகள் உரிமைகளைப் பெருவதற்கு உதவுதல் மூலம் தான் நாட்டின் பொருளாதாரம் மேம்பாடு அடைய முடியும்.

பாரதி ''வங்கத்தில் ஓடிவரும் நீரின் மிகையால் மையத்து நாடுகளில் பயிர் செய்குவோம்'' என்று குறிப்பார். அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்பது இதன்மூலம் புலனாகிறது. தேசிய ஒருமைப்பாட்டையும், நதிகள் அனைத்தையும் நாட்டு நலனுக்காகவே உபயோகப் படுத்தவேண்டுமேயல்லாது, அவைகள் பாயும் பிரதேசங்களுக்கு மட்டும் அந்த உரிமை கிடையாது என்பதை இங்கு குறிப்பாக உணர்த்தியிருக்கிறார். வடக்கே ஓடும் கங்கை, நர்மதை, சிந்து முதலிய பெரிய நதிகளில் வருட முழுதும் மிகுதியாகக் கடலில் போய்ச்சேரும் தண்ணீரை மையத்து நாடுகளுக்குத்திருப்பி விவசாயத்துக்கு உபயோகிக்கலாம் என்பதை இங்கு வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார். இந்தத் திட்டமேஇப்பொழுது கங்கை-காவேரி இணைப்புத்திட்டமாகப் பேசப்படுகிறது. இத்திட்டம் நடைமுறையில் சாத்தியமானது என்ற கருத்தை எஸ். சீனிவாச அய்யங்கார். சர். சி. பி

ராமசாமி அய்யர் போன்ற மேதைகள் எடுத்துக் கூறிவந்தார்கள். மத்திய முன்னாள் பாசன மந்திரி டாக்டர் கே.எஸ். ராவ் அவர்களும் அத்திட்டம் சாத்தியம் என்பதாக நிரூபணம் செய்தார். மத்திய சர்க்காரும் இத்திட்டத்தை ஒரு மலர்மாலைத்திட்டம் (Garland Canal Scheme என்பதாக திட்டத்தை ஆய்வு செய்ய ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது.

இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற அநேக கோடிப்பணம் சிலவாகும்என்றும் விந்தியமலைப் பிரதேசத்தில் பல இடங்களில் பெரும் உயரத்திற்குத் தண்ணீரை ஏற்றி தெற்கே பாயச் செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதன் காரணமாகத்தான் அரசு பின் வாங்குவதாகவும் நினைக்க வேண்டியுள்ளது. ஆனால் அமெரிக்கா, ரஷ்யா முதலியதேசங்களில் இங்குள்ளதைக் காட்டிலும் அதிக உயரமான இடங்களில் தண்ணீரை மின்விசை மூலம் ஏற்றி மறு பக்கத்தில் பாயச்செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது விஷயத்தில் அவர்களின் தொழில் நுட்பத்தை மேற் கொள்ள இங்கும் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். தற்பொழுது பலமாகாணங்களுக்கு இடையே ஓடும் நதிகளின் (Inter State Rivers) தண்ணீரை உபயோகிப்பது சம்பந்தமாக அநேக பிரச்சனைகள் தீர்க்கமுடியாமல் இருந்து வருகின்றன. இதன் காரணம் அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ள அரசியல் உள்நோக்கம் தான் என்பது வெளிப்படை. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நீர்ப் பாசன உரிமைச் சட்டம் என்று ஒன்று உள்ளது. அதன் படி பலமாகாணங்களில் ஓடும் நதிகளின் தண்ணீரை உபயோகிக்க அந்த எல்லா மாகாணங்களுக்கும் உரிமை உண்டு. சாதாரணமாக தமிழ் நாட்டுக்கும், கன்னட மாநிலத்துக்கும் சென்ற எட்டு வருடங்களாகத் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும் காவிரி நீர்ப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்த நதி தேசிய மயமாக்கப்பட்டு மத்திய சர்க்கார் ஆளுகைக்குட் பட்டிருந்தால் இந்தப்பிரச்சினை ஏற்கனவே தீர்க்கப்பட்டிருக்கும். தமிழ் நாட்டுக்கு இவ்வாண்டு ஏற்பட்டிருப்பதுபோல் தண்ணீர் பற்றுக்குறை நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. ஆகையால் பாரதி கனவு கண்டபடி பெரிய நதிகள்(Inter State Rivers) பூராவையும் தேசிய மயமாக்கினால், அந்நதிகள் மூலமாக வீணாக கடலில் போய்ச் சேரும் மிகுதியான தண்ணீரை அணைகட்டி, கால்வாய்கள் வெட்டி வறண்டுகிடக்கும் பகுதிகளுக்குத் திருப்பி வேளாண்மையைச் செழிக்கச்செய்யலாம். இதன் மூலம் பாரதியாரின் கனவும் நனவாகும்.

◻



அர்த்தம் சூல் கொண்ட மௌனம்

ஞானம்பாடி

பாரதி,
அன்ருெரு மழைக் காலத்தின்
1½ மணி அதிகாலேயில்.........
திருவல்லிக்கேணியின் தெருநாய்கள்
காதுமடக்கிப் படுத்துவிட்ட
அந்த அதிகாலேப் பொழுதில்.........
நீ
மூச்சடங்கிப் போனுயாம்.

இல்லே.
வானத்தில் சுவடு பதிக்கும்
ஆசைகள்ஏதுமின்றி
விட்டு விடுதலேயாகிப்
பெட்டையொடு பறக்கும்
சிட்டுக் குருவிகள்
நீ வாழ்கிருய், வாழ்கிருய் என்று
சத்தியம் செய்து பறக்கின்றன.
பாரதி, நீ வாழ்கிருய்.

மரங்களேப்போல் மழையில் நனேந்து
விறகுகளேப்போல் வெயிலில் காயும்
பாதையோரத்துப் பஞ்சைகள் வயிற்றில்
பால்வார்க்க முடியாத பாவிகள்கூடி
தேர்தல் அரக்கனின் அசுரபசிக்குக்
கோடி கோடியாய் வரிப்பணம் கொட்டும்
கொலே பாதகச் செயல்......
செய்தித்தாள்களே நிரப்புகிற போதெலாம்
பாரதி,
ஜகத்தினே அழிக்க



நீ
மீசை முறுக்குகிறாய்.
உனக்கு மரணமில்லை.
ஏனெனில்
நீ மனிதனில்லை.
பிரச்சினை.
உள் உலகங்கள் செத்துப்போன
தனிமனிதனின் பிரச்சினை.
மனசாட்சியைப் பணத்திற்கு விற்று
கோழைத்தனத்தை விலைக்கு வாங்கிய
ஓர் சமுதாயத்தின்
கூட்டுப் பிரச்சனை நீ.
உனக்கு மரணமில்லை.

காலவிருட்சம் உதிர்த்த
நினைவுச் சருகுகளின் அடியில்
நீ மறைந்து போவது சாத்தியமில்லை.
ஏனெனில் நீ வேர்.
இன்று துளிர்க்கும் ஒவ்வொரு
மரகதத் தளிரும்
உன் பெயர் சொல்லித் துளிர்க்கின்றது.
நீ சாவதில்லை.

கால நெருப்பில்
இன்று சாம்பல் தட்டிப்போன
கோயில் யானை ஒன்றின் கால்இடறி
நீ செத்தாய் என்று சொல்பவர்கள்
மூடர்கள்.
உன்னை இடறிய யானை
நேற்று செத்தது உண்மை,
ஆனால்
நீ இன்னும் வாழ்வது
அதைவிட உண்மை.

புதுவைக் கடலோரம்
அலைதொட்ட ஈரமணலில்
எடையற்ற நண்டுகளுடன்
ஓடிப்பிடித்து விளையாடும்
காலைநேரத்துக் காகங்களைப்
போய்க் கேள்.
இன்னமும்
நீ வாழ்வதைச் சொல்லும்.

பாரதி,
உனக்கு மரணமில்லை.
பொய்யாய்ப், பழங்கதையாய்க், கனவாய்

மெல்லப் போவதற்கு
நீ கவிஞனல்ல;
கவிதை.
காற்றில் கரைந்து போவதற்கு
நீ அரசியல் கோஷமல்ல,
சொன்னால் சுடும்
மந்திரம்.

செவிக்குள் திரவப்பொய்கையில்
சிற்றலை எழுப்பி
சிதைந்து போவதற்கு
நீ
வெற்று வார்த்தையல்ல.
அர்த்தம் சூல்கொண்ட
மௌனம்.
பாரதி,
உனக்கு மரணமில்லை,
நீ வாழ்கிறாய்.

□

பாரதிதாசன் காட்டும் பாரதி உள்ளம்

பாரதியார் பிண வீட்டுக்குப்போக விரும்பமாட்டார். இரக்கமில்லாதது காரணம் அல்ல. அடிமை நாட்டாரின் குழிவிழுந்த கண்களில் துன்பத் துளிகளையும் காண அவரால் பொறுக்க முடியாது.

மண வீட்டுக்குப் பாரதியார் இரண்டு தடவை கூடப் போவார். சாப்பிடுவதற்கல்ல. அரிதாக மகிழ்ச்சியடைந்த மக்களோடு அளவளாவப் பாரதியாருக்கு விருப்பம் அதிகம்.

—பாரதிதாசன்

ஆதாரம்: மன்னர் மன்னன் நடத்திய 'குயில்' 10-5-1967.

நினைவுகள்

□

சி. தருமர்

□

பாரதி.........
என்றோ உனது சிங்கக்குரல்
என் சிந்தையில் விழுந்ததை
எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.
என்னையும் அறியாமல் என்
வணங்கா முடி
வளைந்து கொடுக்கின்றது
பயம் கூடாதெனப் பாடியவன்
பெயரைக்கேட்டே
பயந்து நிற்கிறேன்.

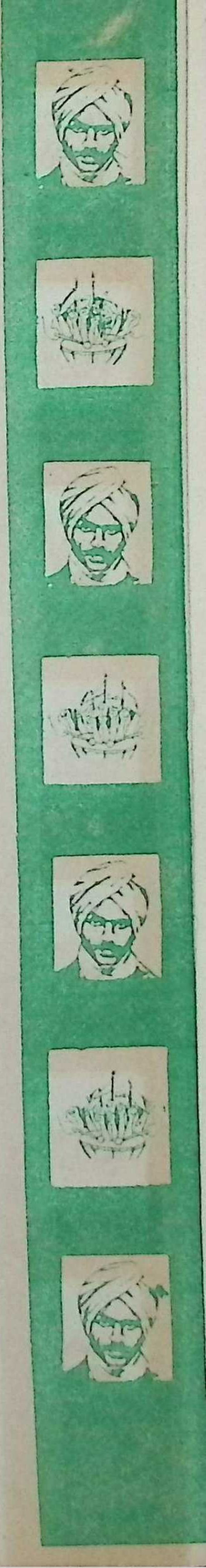
பாரதி.........
உன் நினைவுகள்
என் மனத்தை உறுத்துகின்றன.
வங்கத்து நதியை
என் வாய்க்காலில்
கொணர்வேன் என
முழங்கினையே
பக்கத்து நதி எங்கள்
பார்வையில் படக்கூடாதென
அணையை எழுப்பி எங்கள்
ஆசைக்கு அணைபோட்டதை
நீ பார்க்கக்
கொடுத்து வைக்காதவன்

நீ
ஒருவனுக்கு
உணவில்லையெனில்
இவ்வுலகத்தையே
அழிப்பேனென்று
உலக மக்களுக்காகக்
குரல் கொடுத்தாய்

இங்கே
எல்லோர்க்குமே
இல்லையென்ற
எதிரொலியைக்
கேட்கின்றோம்.

என்றும் இறவாத
உனக்கு
பிறந்த நாள் எடுத்து
பெருமை தேடும்
பெரிய மனம்
கொண்டோர்......
உனக்குச்
சிலை வைப்பார்கள்
தூண் வைப்பார்கள்
நீ சொன்னதை மட்டும்
சிறிதேனும்
நெஞ்சில் வைக்கமாட்டார்கள்
உன் இனிய
கனவுகளை எங்கோ
புதைத்து விட்டு
நினைவு நாள்
கொண்டாடும்
சுயநினைவற்றோர் நாங்கள்.

□



திரைப்படங்களில் பாரதி பாடல்கள்

அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே
—பி.யூ. சின்னப்பா நடித்த பிருதிவிராஜ்

செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே
-பி.யூ. சின்னப்பா நடித்த உத்தம புத்திரன் & ஏழாவது மனிதன்

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க
தமிழ்மொழி வாழிய வாழியவே —மேனகா

வெற்றியெட்டுத் திக்குமெட்டக்
கொட்டு முரசே —நாம் இருவர்

காணி நிலம் வேண்டும் —அந்தமான் கைதி

ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே —நாம் இருவர்

சுட்டும் விழிச்சுடர்தான் கண்ணம்மா
சூரிய சந்திரரோ —தியாகராச பாகவதர் நடித்த சிவகாமி

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே —பராசக்தி

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்… —பெண்

சின்னஞ்சிறு கிளியே-கண்ணம்மா —மணமகள்

எங்கிருந்தோ வந்தான்… —படிக்காதமேதை

தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை—கண்ணன் —வேதாள உலகம்

உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால்-என்னெஞ்சில் —வியட்நாம் வீடு

சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே —கைகொடுத்த தெய்வம்

ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வாவாவா— ரங்கோன் ராதா

கண்ணன் மனநிலையைத் தங்கமே தங்கம் —உத்தமபுத்திரன்

காற்று வெளியிடைக் கண்ணம்மா —கப்பலோட்டிய தமிழன்

நெஞ்சிலுரமுமின்றி —கப்பலோட்டிய தமிழன்

என்று தணியுமிந்த சுதந்தர தாகம்? —கப்பலோட்டிய தமிழன்

ஆயிரந்தெய்வங்களுண்டென்று தேடி —நாம்

காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா —திருமால் பெருமை & ஏழாவது மனிதன்

வெள்ளிப்பனிமலையின் மீதுலாவுவோம் —கப்பலோட்டிய தமிழன்

நல்லதோர் வீணை செய்தே .. —கள்வனின் காதலி & ஏழாவது மனிதன்,
வறுமையின் நிறம் சிவப்பு

தீர்த்தக் கரையினிலே…
மங்கியதோர் நிலவினிலே
நம்பினர் கெடுவதில்லை — நான்கு மறைத்தீர்ப்பு
பாயும் ஒளி நீ எனக்கு… —ஏழாவது மனிதன்

மனதிலுறுதி வேண்டும்… —ஏழாவதுமனிதன்

விடியலில் பார்த்த
'நல்ல காலம்'

☐

இன்குலாப்

☐

பாண்டிச்சேரியில்
பாரதி வசித்த வீடு...

ஓரம் மூளியான
பெஞ்சு உட்படப்
பயன்படுத்திய
பொருள்கள்
பார்வைக்கு இருந்தன.

அந்தக் கோட்டு எங்கே?
நண்பரைக் கேட்டேன்.

'கோணங்கி எவனுக்காவது
கொடுத்திருப்பார்கள்' என்ருர்

நள்ளிரவில் உடுக்கை அடிக்கும்
ஒவ்வொரு கோணங்கியும்
'நல்ல காலம் வருகுது' என்ருன்.

நல்ல காலமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது—
ஒட்டுப்போட்ட கோட்டோடு.

பாரதி நூற்ருண்டு விழாப் போட்டிகள்

□

சிவகங்கை பாரதி நூற்ருண்டு விழாக்குழு, மாணவர், மகளிர், பொது மக்கள் ஆகியோருக்கு நடத்திய பல்வேறு போட்டிகளில் பரிசு பெற்ருேர்:

1 கட்டுரைப் போட்டி:

(மாவட்ட அளவில் — கல்லூரி மாணவர்க்கு)

முதல் பரிசு : A. இராமமூர்த்தி,
(டாக்டர் ஜாகீர் உசேன் கல்லூரி, இளையாங்குடி.)

இரண்டாம் பரிசு : பா. பாலச்சந்திரன்,
(மன்னர் துரைசிங்கம் அரசு கலைக் கல்லூரி, சிவகங்கை.)

2 கவிதைப் போட்டி:

(மாவட்ட அளவில் — யாவர்க்கும் பொதுவானது)

முதல் பரிசு : ம. அன்புச்செழியன்,
(அரசர் மேல்நிலைப்பள்ளி, சிவகங்கை.)

இரண்டாம் பரிசு : சீ. இலக்குமணன்,
(அரசர் மேல்நிலைப்பள்ளி, சிவகங்கை.)

3 இசைப் போட்டி:

மழலையருக்கானது (நர்சரி)

முதல் பரிசு : மஞ்சுளா,
(ஆக்ஸ்போர்டு நர்சரிபள்ளி, சிவகங்கை.)

இரண்டாம் பரிசு : வித்தியா,
(ஆக்ஸ்போர்டு நர்சரிபள்ளி, சிவகங்கை.)

(4 முதல் 8 வகுப்புக்கானது)

முதல் பரிசு : பிரமிளா,
(ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கிலப்பள்ளி, சிவகங்கை.)

இரண்டாம் பரிசு : K.சீனிவாசன்,
(இராமகிருஷ்ணு தொடக்கப்பள்ளி, சிவகங்கை.)

(மேல்நிலை வகுப்புகளுக்கானது)

முதல் பரிசு : க. வைஜெயந்தி,
(அரசினர் பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி, சிவகங்கை)

இரண்டாம் பரிசு : ஹேமமாலினி,
(அரசினர் பெண்கள் மேல்நிலைப் பள்ளி, சிவகங்கை.)

4 நடனப் போட்டி:

(மழலையர் பள்ளிக்கானது)

முதல் பரிசு : S. சிவகாமி,
(ஆக்ஸ்போர்டு நர்சரி பள்ளி, சிவகங்கை.)

இரண்டாம் பரிசு : பேபி ஜெயா,
(ஆக்ஸ்போர்டு நர்சரி பள்ளி, சிவகங்கை.)

5 வினுடி வினுப் போட்டி:

முதல் பரிசு : V. மீனு,
(ஆக்ஸ்போர்டு நர்சரி பள்ளி, சிவகங்கை.)

இரண்டாம் பரிசு : பெரியார் லெனின்,
(ஆக்ஸ்போர்டு மழலையர் பள்ளி, சிவகங்கை.)

6 பேச்சுப் போட்டி:

(மாவட்ட அளவில் — கல்லூரி மாணவர்க்கானது)

முதல் பரிசு : P. மாரிமுத்து,
(ஆ.பி.சீ.அ, கல்லூரி, திருப்பத்தூர்

இரண்டாம் பரிசு : R.L. வள்ளியப்பன்,
(அழகப்பர் கல்லூரி, காரைக்குடி.)

மாவட்ட அளவில்—(உயர்நிலை,மேல்நிலைப்பள்ளி மாணவர்க்கானது.)

முதல் பரிசு : இல. செல்வநாயகம்,
(அரசர் மேல்நிலைப் பள்ளி, சிவகங்கை.)

இரண்டாம் பரிசு : ச. செல்லையா,
(அழகப்பா மாதிரி மேல்நிலைப் பள்ளி, காரைக்குடி.)

(மகளிர்க்கான போட்டிகள்)

7 கட்டுரைப் போட்டி:

முதல் பரிசு : திருமதி. அருணுநாகராஜன்.

இரண்டாம் பரிசு : திருமதி. பாரிஜாதம்பொன்பாண்டியன்.

8 பேச்சுப் போட்டி:

முதல் பரிசு : செல்வி. மணிமேகலைநாகராசன்.

இரண்டாம் பரிசு : பார்வதி கல்யாணராமன்.

பாரதி நூற்றுண்டு விழா

பத்திரிகைச் செய்திகள்

சிவகங்கை. டிச. 27 சிவகங்கை மக்கள் குழுவின் ஆதர வில் பாரதிநூற்றுண்டு விழா 24, 25, 26வ சிவகங்கை பழைய அரண்மனையில் நடைபெற்றது.

முதல் நாள்நிகழ்ச்சியைத் தமிழக விவசாய அமைச்சர் திரு.கா.காளி முத்து தொடங்கி வைத்துப்பேசி ஞர். அமைச்சர் பேசுகையில் பாரதியாரும், பாரதிதாசனும் இரு கண்களுக்கு ஒப்பாவர் என் ருர்.அமைச்சர், பாரதிதாசன் பார் வையில் பாரதிஎன்னும்நூலைவெளி யிட்டார். சங்கு சையது அப்துல் காதர் அந்நூலை வாங்கிக் கொண் டார். வலது கம்யூனிஸ்ட் தலை வர் திரு. தா. பாண்டியன் சிறப் புரையாற்றிப் பேசுகையில், பெண் ணின் விடுதலையை வலியுறுத்தி ஞர். சு. சு. இளங்கோ, சிறுமி செல்வி. கீதா மீனுட்சி ஆகியோர் பேசினுர்கள். வக்கீல் திரு. வி. நல்லசாமிபிள்ளை தலைமை வகித் தார். விழாக்குழுத் தலைவர் திரு. மீ. ராஜேந்திரன் வரவேற்ருர்; செயலர் எல். கே. சுபாஷ்சந்திர போஸ் நன்றி கூறினுர்.

இரவில் அப்துல்ரகுமான் தலைமை யில் நடைபெற்ற கவி ராத்திரியில் அப்துல் காதர், இக்பால், அறிவு மதி, வெங்கடேசன் மற்றும் பலர் கவிபாடினுர்கள்.

2-ம்நாள் நிகழ்ச்சியாக மதுரை பேராசிரியர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் தலைமையில் கருத்தரங்கம் நடை பெற்றது. திரு. ப. மாணிக்கம், எம்.எல்.சி. சு. குழந்தைநாதன். பாரதிபுத்திரன், நா. காமராசன், திருமதி. தேவதத்தா,ப.சிதம்பரம் ஆகியோர் பேசினுர்கள்.மாலையில் ஔவை துரை.நடராசன் தலைமை யில் நடைபெற்ற வழக்காடு மன் றத்தில் அப்துல் காதர், நெல்லைக் கண்ணன் ஆகியோர் வழக்காடி ஞர்கள்.

பின்னர் கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்பேசினுர்.கவிஞர்சிற்பி தலைமையில் கவியரங்கம் நடை பெற்றது. இதில் முருகு சுந்தரம், தணிகைச் செல்வன், இ. முத்து ராமலிங்கம், இந்திர பவாநி, சிதம்பரநாதன், தேனரசன் ஆகி யோர் கவி பாடிஞர்கள்.

இரவு தி.மு.க. தலைவர் மு.கருணு நிதி சிறப்புரையாற்றினுர். கருணு நிதி பேசுகையில், ஜாதி வேற்று மைகளை அகற்ற சிறுபான்மையில் உள்ள உயர் ஜாதிக்காரர்கள் கீழே இறங்கிவந்து பெரும்பான் மையானதமிழர் மற்றும் பிற்பட்ட ஜாதி மக்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு சமத்துவத்தை நிலை நிறுத்தவேண்டும் என்ருர்.

இறுதி நாள் விழா நிகழ்ச்சியன்று காலையில் சிலம்பொலிசெல்லப்பன் தலைமையில் சுவையரங்கம் நடைபெற்றது. இதில் பொள்ளாச்சி திரு. நா. மகாலிங்கம் பேசுகையில், நாட்டின் தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியம் குறித்துப்பேசினார். பேராசிரியர் க. செல்லப்பன். அப்துல் ரகுமான் ஆகியோர் பேசினார்கள். மாலை குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமையில் நடைபெற்ற பட்டி மண்டபத்தில் சாலமன் பாப்பையா, தமிழ்க்குடிமகன், இ.முத்து ராமலிங்கம், பாலா, சிதம்பரநாதன், ஆ. செகந்நாதன் ஆகியோர் பேசினார்கள்.

இரவு திருக்குறளார் வி முனுசாமி சொற்பொழிவாற்றினார். பழம்பெரும் கவிஞர் காரைக்குடி முடியரசனுக்கு விழாக்குழு சார்பில் பொற்கிழியை குன்றக்குடி அடிகளார் வழங்கினார். ஆ. பழனி. உ.பில்லப்பன் மற்றும் பலர் பேசினார்கள். பாரதி விழா மலர் வெளியிடப்பட்டது. செயலர் போஸ் தலைவர்களுக்கு ஆடைகள் சூட்டினார்; நன்றி கூறினார்.

தினமணி, டிசம்பர்-31, 1982

○

சிவகங்கை, டிச. 25

சிவகங்கை பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்குழு சார்பில் பாரதி நூற்றாண்டு விழா நேற்று (வெள்ளி) தொடங்கியது. 26ந்தேதி முடிய சிவகங்கை பழைய அரண்மனையில் நடக்கிறது. மாலை 3 மணி அளவில் டி.என்.ஜி.ராஜரத்தினம் குழுவினர் மங்கலஇசையுடன் விழா ஆரம்பமானது. நல்லசாமிபிள்ளை விழாவுக்கு தலைமை வகித்தார். மந்திரி காளிமுத்து விழாவை தொடங்கி வைத்துப் பாரதி படத்தையும் திறந்து வைத்தார். ச.சு. இளங்கோ எழுதிய 'பாரதிதாசன் பார்வையில் பாரதி' என்ற புத்தகத்தையும் மந்திரி வெளியிட்டார். சங்கு சையது அப்துல்காதர் பெற்றுக்கொண்டார்.

அஞ்சலி உரை ஆற்றிய கீதா மீனாட்சிக்கு ''செஞ்சொற் செல்வி'' என்ற பட்டத்தை மந்திரி வழங்கினார்.

இரவு 7-30 மணிக்கு நடந்த கவி ராத்திரி நிகழ்ச்சியில் 'கவிக்கோ' அப்துல் ரகுமான், அப்துல் காதர், கவிஞர் இக்பால், கவிஞர் அறிவுமதி, கவிஞர் அ. வெங்கடேசன் மற்றும்பலர் கவிதை படித்தனர். இன்று (சனி) காலை 9-30 மணிக்கு கருத்தரங்கத்துடன் விழாதொடங்குகிறது. ப. மாணிக்கம் எம்.எல்.சி. தொடக்கவுரை ஆற்றுகிறார். பேராசிரியர் எஸ். இராமகிருஷ்ணன் தலைமை வகிக்கிறார். பேராசிரியர் சு. குழந்தைநாதன், பாரதிபுத்திரன், தீபம் நா.பார்த்தசாரதி, கவிஞர் நா. காமராசன், தேவதத்தா ஆகியோர் பேசுகிறார்கள்.

ப. சிதம்பரம் சிறப்புரை ஆற்றுகிறார்.

மாலை 3 மணிக்கு மழலைப்பள்ளி மாணவ-மாணவியர் கலை நிகழ்ச்சி நடக்கிறது.

மாலை 4 மணிக்கு வழக்காடு மன்றமும், 5-30 மணிக்குக் கவியரங்கமும் நடக்கிறது.

இரவு 7-மணிக்கு தி.மு.க, தலைவர் கருணாநிதி சிறப்புரை ஆற்றுகிறார். அதைத் தொடர்ந்து கலை நிகழ்ச்சிகள் நடக்கிறது.

தினகரன், 26-2-82

○

சிவகங்கை, டிச-25

பாரதி நூற்றாண்டுவிழா இரண்டாம் நாளான இன்று தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் வருகை தந்தபின் ''மகாகவியின் கனவுகள்'' எனும் தலைப்பில் கவிஞர் சிற்பி தலைமையில் கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் முன்னிலையில் கவியரங்கம் நடைபெற்றது. கவிஞர்கள் தேனரசன், முத்துராமலிங்கம், தணிகைச் செல்வன், சிதம்பரநாதன், முருகுசுந்தரம், திருமதி இந்திரபவாநி ஆகியோர் பல்வேறு தலைப்புகளில் கவிபாடினர். பின்னர் தலைவர் கலைஞர் அவர்களை வரவேற்றுக் கவிஞர் அப்துல் ரகுமான், சொ. லெ. சாத்தையா பேசினர். பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்குழுப் பொருளாளர் சீனிவாசன் தலைவர் கலைஞருக்கு மாலையணிவித்தார்.

பாரதி நூற்றாண்டு விழாக்குழுத் தலைவர் கவிஞர் மீரா தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்து தமிழகச் சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக பணியாற்றியதைப்பாராட்டி அன்னம் நிறுவனம் சார்பாக 25 புத்தகங்களை தலைவர் கலைஞரிடம் வழங்கினார்.

முரசொலி, 28-12-82

○

சிவகங்கை, டிச. 27
பாரதியாரின் கருத்துக்களை மக்களிடம் பரப்பவேண்டும் என்று தி.மு.கழகத் தலைவர் கருணாநிதி கூறினார். விழாவுக்கு அப்துல் ரகுமான் தலைமை தாங்கினார். எஸ்.எல்.சாத்தையா வரவேற்றுப்பேசினார். 25ஆண்டுகளாக எம்.எல்.ஏ.யாக இருக்கும் கருணாநிதிக்கு 25 புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டன.

பாரதி விழாவில், காலையில் ப. மாணிக்கம் எம். எல். சி. தலைமையில் கருத்தரங்கம் நடந்தது. ப. சிதம்பரம், நா. காமராசன், உள்பட பலபேர் பேசினார்கள். மாலையில் அவ்வை நடராஜன் தலைமையில் வழக்காடு மன்றம் நடந்தது: 5-30 மணிக்கு சுத்தானந்தபாரதி முன்னிலையிலும் கவிஞர் சிற்பி தலைமையிலும் கவியரங்கம் நடந்தது.

தினத்தந்தி 27-12-1982

○

மதுரை டிச. 26—
சிவகங்கையில் நேற்று இரவு நடைபெற்ற பாரதி நூற்றாண்டு விழாவில் தி. மு. கழக தலைவர் கருணாநிதி கலந்து கொண்டு பேசினார்:

''கர்நாடகத்தில் பெங்களூர்தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பாரதி விழாவிற்கு என்னை அழைத்துப் பேச வைததார்கள். புதுவை மாநிலம், பாண்டிச்சேரியில் பாரதிசிலையைத் திறந்து வைத்துப் பேச அழைத்தார்கள். பேசினேன்.

கர்நாடகத்திலும், புதுவையிலும் கிடைத்த இடம் தமிழகத்திலும் கிடைக்கவில்லையே என்று என் மனம் ஏங்க சிவகங்கையில் பாரதி விழாவுக்குச் செந்தமிழ்ப் பற்றாளர்கள் என்னை அழைத்து இருக்கிறார்கள். உறுதி படைத்த நெஞ்சம் படைத்தவன் என்பதால் என்னை இங்கே அழைத்து இருக்கிறார்கள்.

நாடு போகிற போக்கில்- மாநிலம் போகிற போக்கில் எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்பதற்குப் பதில் எல்லோரும் கைநாட்டு மன்னர் என்றாகி விடுமோ என்று எண்ணவேண்டியது இருக்கிறது. தேர்தல்நாள் அல்லதுதேர்தலுக்கு முதல் நாள் எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்களாக இருக்கிறோம். வீட்டு முன் வந்து ஓட்டு கேட்கும்போது மட்டும் அதைச் செய்வீர்களா- இதைச் செய்வீர்களா என்று கேட்க முடிகிறது. வாக்குச் சீட்டு பதிவான மறுநாள் எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்களா என்று கேட்க முடியவில்லை. சுதந்திரம் பெற்று 30 ஆண்டு ஆகிறது. ஆடுவோம் பள்ளு பாடுவோம் ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோம் என்று பாரதி அன்றே சுதந்திரம் கிடைக்கும் என்று எதிர் பார்த்து பாடினார். அவர்பாடியதில் தொடக்கம் நிறைவேறியது. ஆனந்த சுதந்திரம் நிறைவேறவில்லை. சுதந்திரம் ஆனந்தமாக இல்லை என்பதை குமரி முதல் இமயம் வரை உணர்ந்து இருக்கின்றோம். பாரதியார் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடி விட்டால் மட்டும் போதாது; அவரது கருத்துக்களை பரப்ப வேண்டும்.''

இவ்வாறு கருணாநிதி கூறினார்.

நேற்று காலையில் மதுரை பேராசிரியர் எஸ். ராமகிருஷ்ணன் தலைமையில் கருத்தரங்கம் நடைபெற்றது.

இதில் வ. கம்யூனிஸ்டு கட்சி செயலாளர் ப. மாணிக்கம் எல்.எல்.சி., இ. காங்கிரஸ் பிரமுகர் ப. சிதம்பரம்,பேராசிரியர்சு.குழந்தைநாதன், பாரதிபுத்திரன், கவிஞர் நா. காமராசன். குற்றலம் கல்லூரியை சேர்ந்த டாக்டர்

தேவதத்தா ஆகியோர் பேசினார்கள்.

மாலையில் அவ்வைதுரை.நடராசன் தலைமையில் வழக்காடு மன்றம் நடைபெற்றது. இதில் அப்துல் காதர், நெல்லை கண்ணன் ஆகியோர் வாதாடினார்கள்.

பின்னர் கவியரங்கம் சுத்தானந்த பாரதியார் முன்னிலையில் கவிஞர் சிற்பி தலைமையில் நடைபெற்றது. இதில் தேனரசன், ஒ. முத்து ராமலிங்கம், தணிகைச்செல்வன், இந்திரபவாநி, முருகு சுந்தரம் ஆகியோர் கவிபாடினார்கள்.

கவியரங்கத்தைக் கருணாநிதி இருந்து முழுவதும் கேட்டார். விழாக்குழுவின் சார்பில் கருணாநிதிக்கு கவிஞர் மீரா 25 புத்தகங்களை வழங்கினார்.

இரவு கே. ஏ. குணசேகரன், கொல்லங்குடி கருப்பாயி குழுவினரின் கிராமிய இசை நிகழ்ச்சியும், நுண்கலைமன்றத்தாரின் 'விடியலின் விரல்கள்' நாடகமும் நடைபெற்றது.

கருணாநிதியின் சிறப்புரைக்கு கவிஞர் அப்துல்ரகுமான் தலைமை தாங்கினார். சிவகங்கை நகராட்சியின் முன்னாள்தலைவர் சொ. லெ. சாத்தையா வரவேற்றுப்பேசினார்.

மாலைமுரசு 26-12-1982

O

சிவகங்கை டிச. 27—

சிவகங்கை பாரதிவிழா 3வது நாள் நிகழ்ச்சியும் நிறைவு விழாவும் நேற்று நடந்தன. விழாவில் சுவையரங்கம் என்ற நிகழ்ச்சியை தொழில் அதிபர் பொள்ளாச்சி நா. மகாலிங்கம் தொடங்கிவைத்தார். சிலம்பொலி செல்லப்பன் தலைமையில் டாக்டர் கா. செல்லப்பன், பேராசிரியர் அப்துல் ரகுமான், ஆகியோர் பேசினார்கள். மாலையில் குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமையில் பாரதி கவிதைகள் அன்று புதிது, என்றும் புதிது என்ற தலைப்பில் பட்டிமன்றம் நடந்தது. அன்று புதிது என்ற அணியில் பேராசிரியர், தமிழ்க்குடிமகன், கவிஞர் முத்து ராமலிங்கம், சிதம்பரநாதன் ஆகியோரும், என்றும்புதிது அணியில் பேராசிரியர் சாலமன்பாப்பையா, கவிஞர் பாலா, ஜகந்நாதன் ஆகியோரும் பேசினார்கள்.

இரவில் நிறைவு விழாவுக்கு வக்கீல் பில்லப்பன் தலைமை தாங்கினார். கவிஞர் முடியரசனுக்குப் பொற்கிழியை குன்றக்குடி அடிகளார் வழங்கினார். புலவர் பழனி பாராட்டிப் பேசினார்.

திருக்குறள் வி. முனுசாமி சிறப்புரை ஆற்றினார். முடிவில் வைகை தியேட்டர்சாரின் 'நல்ல குறி சொல்லு' என்ற நாடகம் நடந்தது.

விழாத் தொடக்கத்தில் விழாக்குழுத் தலைவர் மீரா வரவேற்றார். முடிவில் செயலாளர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் நன்றி கூறினார்.

தினகரன் 27-12-1982.

O

சிவகங்கை, டிச. 30—

நாடு விடுதலை அடைந்தும் அடிமைத்தனம் ஒழியவில்லை என்று சிவகங்கை பாரதி விழாவில குன்றக்குடி அடிகளார் பேசினார். பாரதியார் கவிதை பாடியது நாட்டில் அடிமைப்பட்டுள்ள மக்கள் அடிமையிலிருந்து மீளவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன்தான். ஆனால் சுதந்திரம் பெற்றதும் அந்தநிலை மாறவில்லை. நாடடில் அடிமைகள் ஒழியும்வரை பாரதி பாட்டு இருக்கும்.

நாடு விடுதலை பெற்ற உணர்ச்சி மக்களிடம் இல்லை. சுதந்திரதினம் குடியரசு தினம் என்று மக்கள் விழாவாக கொண்டாடப்படுகிறதோ அன்றுதான் சுதந்திரம் பெற்றது தெரியும்.

தினகரன் 31-12-82

□

வாழ்த்தும் பாராட்டும்

—சில கடித வரிகள்

□

பி.கே.கிருஷ்ணராஜ் வாணவராயர்
தலைவர்,
பொள்ளாச்சி இலக்கியக்கழகம்

விழா சிறப்புற நடைபெற எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

●

பி. துரைராஜ்.பி.ஏ.,
தனி உதவியாளர்,
மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம், திருச்சி

வரலாறு காணாத வகையில் சிவ கங்கையில் மாபெரும் விழா பாரதிக்கு எடுப்பதறிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். அழைப்பிதழ்கள் கிடைக்கப்பெற்றேன். இவ்வளவு பெரிய சிறப்பான விழாவை சமீப காலங்களில் சிவ கங்கை கண்டிராது எனக் கருது கிறேன். இவ்வளவு முயற்சி களுக்கும், ஏற்பாடுகளுக்கும் காரணமாக இருக்கும் அனைவருக் கும் எனது இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

●

டாக்டர் மெ. சுந்தரம்,
எம்.ஏ.,எம்.லிட்.,பிஎச்.டி.,
தலைமைத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் &
தமிழ்த்துறைத் தலைவர், மாநிலக்கல்லூரி
சென்னை-5

விழா இனவுணர்ச்சியையும், மொழியுணர்வினையும், கவிதை உணர்வினையும் ஊட்டுவதாக.

விழா சிறக்க எங்கள் வாழ்த்து.

●

காமாட்சி, எம்.ஏ.,
முதல்வர்
பசும்பொன் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் நினைவுக் கல்லூரி, கமுதி.

விழா இனிது நடைபெற எங்களது மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

●

டாக்டர் சுப. அண்ணாமலை,
முதல்வர், தியாகராசர் கல்லூரி,
மதுரை-9

மாகவி பாரதிக்குப் பெருமையும் வாழும் தமிழர்க்கு வீரமும் சேர்க் கும் வகையில் அமைத்த பாரதி நூற்றாண்டு விழா அழைப்பிதழ் பெற்றேன். விழா பயன்உற என் வாழ்த்து.

●

அ. சீனிவாசன்,
ஜனசக்தி ஆசிரியர்

பாரதிவிழா மிகச்சிறப்பாக நடை பெற ஜனசக்தியின் உளம்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

●

அ. மு. சுந்தரராஜன்
எம்.ஏ.,எம்.,எம்.எல்.ஐ.எஸ்.,
நூலகர், கன்னிமாரா பொதுநூலகம்,
சென்னை-8

தமிழ்ப் பேரறிஞர்களும் கலைஞர் களும் கலந்துகொள்ளும் இப்பெரு விழா வெற்றி பெறுமென்பதில் ஐயமில்லை.

●

மு. இளமாறன்,
தெற்கு வாயில், மதுரை-1

விழாவினை மிகச்சிறப்பாக அமைத்துள்ளீர்கள். அரசு விழாக்களை விடவும் உயர்வாக ஏற்பாடு செய்துள்ளது மிகமிகப் பாராட்டுக்குரியது. உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

தி.க. சிவசங்கரன்,
சென்னை-88

அழகிய நிகழ்ச்சி நிரலை ஒரு முறைக்கு இருமுறை படித்தேன், நிகழ்ச்சி அமைப்பு, மிகச்சிறப்பாக உள்ளது. மகாகவி பாரதியை மிக உயர்ந்த முறையில் போற்றும் இவ்விழாவில் நானும் நேரில் பங்கேற்க இயலவில்லையே என வருந்துகிறேன். எனினும் விழா வெற்றிபெற, இங்கிருந்தபடியே என் உளமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பூரிப்பு அடைகிறேன்.

டாக்டர். மா. நவநீதகிருட்டிணன்,
எம்.ஏ.பி.ஒ.எல்.பிஎச்.டி.,
தமிழ் இணைப் பேராசிரியர்,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
மதுரை-625 021

விழாவில் உள்ள பல்வகை அரங்கங்களும் பாரதியை மக்களுக்கு நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டும்.

மா முத்துச்சாமி,
பொதுச்செயலாளர்,
இந்திய-சோவியத் கலாச்சாரக் கழகம்,
பரமகுடி-623 707

விழா ஏற்பாடுகள் பிரமிப்பைத் தந்தது. விழா,பெரும் எழுச்சியூட்டும் விழாவாக, புதிய சமுதாயம் காணும் பணியில் எல்லோரையும் செயல்படுத்தும் விழாவாக சிறப்புடன் நடந்தேற பெரிதும் விரும்புகிறேன்.

கவிஞர் இன்குலாப்
சென்னை

மகாகவி பாரதி நூற்றாண்டு விழா ஒடுக்கப்படும் வேர்வையின்மக்கள் தங்கள் ஆனந்த சுதந்திரத்திற்காகப் போராடும் உத்வேகத்தை வளர்ப்பதற்காக அமையட்டும்.

பன்மொழிப்புலவர்.
மு. கு. ஜகந்நாதராஜா,
தலைவர், மணிமேகலை மன்றம்,
இராஜபாளையம்-626 117

பாட்டின் திறத்தாலே இந்த வையத்தைப் பாலிக்கவந்த பாரதியின் கருத்துரைகள் உலகெங்கும் பரவும் வகையில் தமிழகம் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் பாரதி விழாவில் சிவகங்கையும் சிறப்பாக நடத்திப் பெருமை பெறுகிறது.

பொன். நக்கீரன்,
மங்களம் இளம்பரிதி
சிலம்பொலி திறந்தவெளி கவியரங்கம்,
கோட்டை, சென்னை-600 009

வீரம் செறிந்த மண்ணும் சிவகங்கைச் சீமையிலே மகாகவி பாரதியார் நூற்றாண்டுவிழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற எங்கள் நல்வாழ்த்துக்களைக் குவிக்கின்றோம்.

வ. கணிகண்ணன்,
சிவகங்கை.

பாரதியின் மீதுள்ள பற்றுதலால்
தீராத ஆசை கொண்டு
நூற்றாண்டு விழா வெடுக்க

பாராளும் மந்திரியையும்
பாமரமக்களையும் — தமிழ்மீது
தீராத மோகங் கொண்ட

தெள்ளுதமிழ்க் கலைஞரையும் அழைத்து
நூற்றாண்டு விழா வெடுக்கும்
அன்பர்களே! நண்பர்களே! நீவிர்

நூறாண்டு வாழ்க வாழ்கவெனத்
தமிழன்னை வாழ்த்துகிறாள்!

சிற்பி
தமிழ்ப்பேராசிரியர்,
என்.ஜி.எம்.கல்லூரி,
பொள்ளாச்சி.

நினைவுக்குள் நெடுங்காலம் நிற்கும்-ஏன், என் நினைவுக்குள் எப்போதுமேநிற்கும் பாரதிவிழாவை எடுத்து மிகச் சிறப்பாக நடத்தி விட்டீர்கள்.

நம் வாழ்நாளில் இன்னொருமுறை அப்படிச் செய்யமுடியுமா என்று மலைத்துப் போகிறேன்.

எங்கும் இப்படி விழா அமைய வில்லை. மீண்டும் மீண்டும் என் பாராட்டு மலர்க் கொத்துக்கள்...

ஆ. செகந்நாதன்
தமிழ்ப்பேராசிரியர், மேலையூர்.

பாரதி நூற்ருண்டு விழாவை மிகச் சிறப்பாக நடத்தினீர்கள். தமிழகத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட நூற்ருண்டு விழாக்களிலேயே சிவகங்கை விழாதான் முதன்மையானது.

விழா நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமின்றி, வெளியிடப்பட்டமலரும் அற்புதம். சம்பிரதாயமான வார்த்தைகளை விட்டுவிட்டுப் பாராட்ட வாசகமே கிடைக்கவில்லை. ஓர் அதிசயத்தை நிகழ்த்தினீர்கள்!

க.சி. அகமுடைநம்பி,
அருப்புக்கோட்டை.

வேறு எந்த விழாவாக இருந்திருப்பினும் இவ்வளவு சிறப்பாகவும் நிறைவாகவும் அமைந்திருக்குமா என்பது ஐயமே என்று சொல்லும் அளவுக்கு விழா நடந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டு வியப்புற்றேன்.

டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்குக் கடந்த ஓராண்டாகத் தமிழகத்தில் நடைபெற்று வரும் பாரதி நூற்ருண்டு விழாவில் பங்கு பெற வாய்ப்புக் கொடுத்தது இதுவே முதன் முறை என்று அவர் சொன்னது உருக்கமாக இருந்தது.

மா. கிருட்டிணன்,
சொட்டதட்டி.

பாரதி விழா அமைப்பு சிறப்பாக அமைந்தது கண்டு நாடேவியந்து போற்றககண்டு மனம் நெகிழ்ச்சியுற்றேன். விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் கொதித்துச் சிவந்த சிவகங்கை மண்ணையே பாட்டுத் தோட்டமாக மாற்றிய பாங்கு கண்டு உள்ளம் பூரிக்கின்றது.

இ. முத்துராமலிங்கம்,
சென்னை-28.

சிவகங்கையில் இலக்கியமழையில் நனைந்து—அன்பு வெள்ளம் நீந்திச் சென்னை வந்தபிறகும் அந்த ஈரத்தால் இதயம் தண்ணென்று புதுமணம் வீசுகிறது!

கவிஞர்
இரா. வடிவேலன், எம்.ஏ., பி.எட்.
ஈரோடு-4.

சிவகங்கை மண்ணை மிதித்த மகிழ்ச்சியும், தாங்கள் எடுத்த பாரதி விழாக் கோலமும் என் நெஞ்சில் நீங்காத இடம் பெற்றுள்ளன.

சிவகங்கையின் இழந்த பழம் புகழ் மீண்டும் தழைத்து வருவதுகண்டு அம்மண்ணின் மக்கள் போல நானும் களிப்படைகின்றேன்.